

BILAG I
PRODUKTRESUMÉ

1. LÆGEMIDLETS NAVN

Eliquis 2,5 mg filmoverttrukne tabletter

2. KVALITATIV OG KVANTITATIV SAMMENSÆTNING

Hver filmoverttrukken tablet indeholder 2,5 mg apixaban.

Hjælpestof(fer), som behandleren skal være opmærksom på

Hver 2,5 mg filmoverttrukken tablet indeholder 51 mg lactose (se pkt. 4.4).

Alle hjælpestoffer er anført under pkt. 6.1.

3. LÆGEMIDDELFORM

Filmoverttrukne tabletter (tabletter)

Gule, runde tabletter (diameter på 6 mm) præget med 893 på den ene side, og 2½ på den anden side.

4. KLINISKE OPLYSNINGER

4.1 Terapeutiske indikationer

Voksne

Forebyggelse af venøs tromboemboli (VTE) hos voksne patienter ved elektiv hofte- eller knæalloplastik.

Forebyggelse af apopleksi og systemisk emboli hos voksne patienter med non-valvulær atrieflimren (NVAf) med en eller flere risikofaktorer, såsom apopleksi eller transitorisk iskæmisk attack (TIA) i anamnesen, alder ≥ 75 år, hypertension, diabetes mellitus, symptomatisk hjertesvigt (NYHA-klasse \geq II).

Behandling af dyb venetrombose (DVT) og lungeemboli (LE) samt forebyggelse af recidiverende DVT og LE hos voksne (se pkt. 4.4 vedr. hæmodynamisk ustabile LE-patienter).

Pædiatrisk population

Behandling af venøs tromboemboli (VTE) og forebyggelse af recidiverende VTE hos pædiatriske patienter i alderen 28 dage til under 18 år.

4.2 Dosering og administration

Dosering

Forebyggelse af VTE (VTEp): elektiv hofte- eller knæalloplastik hos voksne

Den anbefalede dosis er 2,5 mg apixaban indtaget oralt 2 gange dagligt. Første dosis skal tages 12-24 timer efter indgrebet.

Lægen kan overveje de potentielle fordele ved tidligere antikoagulering for VTE-profylakse såvel som risikoen for post-operativ blødning, når administrationstidspunktet skal fastsættes inden for denne tidsramme.

Patienter der gennemgår hofteoperation

Den anbefalede behandlingsvarighed er 32-38 dage.

Patienter der gennemgår knæoperation

Den anbefalede behandlingsvarighed er 10-14 dage.

Forebyggelse af apopleksi og systemisk emboli hos voksne patienter med non-valvulær atrieflimren (NVAF)

Den anbefalede dosis apixaban er 5 mg indtaget oralt to gange dagligt.

Dosisreduktion

Den anbefalede dosis apixaban er 2,5 mg indtaget oralt to gange dagligt hos patienter med NVAF og med mindst to af følgende karakteristika: alder ≥ 80 år, kropsvægt ≤ 60 kg eller serumkreatinin $\geq 1,5$ mg/dl (133 mikromol/l).

Behandlingen bør være langvarig.

Behandling af DVT, behandling af LE og forebyggelse af recidiverende DVT og LE (VTet) hos voksne

Den anbefalede dosis af apixaban til behandling af akut DVT og behandling af LE er 10 mg oralt to gange dagligt de første 7 dage efterfulgt af 5 mg oralt to gange dagligt. Ifølge gældende kliniske retningslinjer bør kort behandlingsvarighed (mindst 3 måneder) baseres på forbigående risikofaktorer (f.eks. nyligt operativt indgreb, traume, immobilisering).

Den anbefalede dosis af apixaban til forebyggelse af recidiverende DVT og LE er 2,5 mg oralt to gange dagligt. Hvis forebyggelse af recidiverende DVT og LE er indiceret, bør behandlingen med en dosis på 2,5 mg oralt to gange dagligt initieres efter afsluttet 6 måneders behandling med apixaban 5 mg to gange dagligt eller med et andet antikoagulans, som anvist i tabel 1 (se også pkt. 5.1).

Tabel 1: Dosisanbefaling (VTet)

	Doseringsskema	Maksimal daglig dosis
Behandling af DVT eller LE	10 mg to gange dagligt de første 7 dage	20 mg
	efterfulgt af 5 mg to gange dagligt	10 mg
Forebyggelse af recidiverende DVT og/eller LE efter afsluttet 6 måneders behandling af DVT eller LE	2,5 mg to gange dagligt	5 mg

Den samlede behandlingsvarighed skal tilpasses individuelt efter omhyggelig afvejning af fordele ved behandling mod risikoen for blødning (se pkt. 4.4).

Behandling af VTE og forebyggelse af recidiverende VTE hos pædiatriske patienter

Hos pædiatriske patienter i alderen 28 dage til under 18 år skal behandling med apixaban iværksættes efter mindst 5 dages indledende parenteral antikoagulationsbehandling (se pkt. 5.1).

Behandling med apixaban hos pædiatriske patienter er baseret på dosering efter vægtintervaller. Den anbefalede dosis af apixaban til pædiatriske patienter, der vejer ≥ 35 kg, er vist i tabel 2.

Tabel 2: Dosisanbefaling ved behandling af VTE og forebyggelse af recidiverende VTE hos pædiatriske patienter, der vejer ≥ 35 kg

Legemsvægt (kg)	Dag 1-7		Dag 8 og derefter	
	Doseringsskema	Maksimal daglig dosis	Doseringsskema	Maksimal daglig dosis
≥ 35	10 mg to gange dagligt	20 mg	5 mg to gange dagligt	10 mg

For pædiatriske patienter, der vejer < 35 kg, henvises til produktresuméet for Eliquis granulat i kapsler til åbning og Eliquis overtrukket granulat i breve.

Den samlede behandlingsvarighed skal tilpasses individuelt på baggrund af retningslinjerne for behandling af VTE i den pædiatriske population, efter omhyggelig afvejning af fordelene ved behandling og risikoen for blødning (se pkt. 4.4).

Glemt dosis hos voksne og pædiatriske patienter

En glemt morgendosis skal tages, så snart det opdages, og kan tages sammen med aftendosis. En glemt aftendosis må kun tages samme aften, patienten må ikke tage to doser næste morgen. Patienten skal fortsætte med at tage den almindelige dosis to gange dagligt næste dag som anbefalet.

Skift til anden medicin

Skift fra parenterale antikoagulantia til Eliquis (og omvendt) kan gøres ved næste planlagte dosis (se pkt. 4.5). Disse lægemidler bør ikke administreres samtidigt.

Skift fra vitamin K-antagonist- (VKA) behandling til Eliquis

Når patienter skiftes fra behandling med vitamin K-antagonist (VKA) til Eliquis, skal warfarin eller anden VKA-behandling seponeres og behandling med Eliquis påbegyndes, når INR (international normaliseret ratio) er < 2 .

Skift fra Eliquis til VKA-behandling

Når patienter skifter fra Eliquis til VKA-behandling, skal administration af Eliquis fortsættes i mindst 2 dage efter VKA-behandlingen er påbegyndt. Efter 2 dages samtidig behandling med Eliquis og VKA skal INR indhentes inden den næste planlagte dosis af Eliquis. Samtidig behandling med Eliquis og VKA skal fortsættes, indtil INR er ≥ 2 .

Ældre

VTEp og VTEt - Dosisjustering er ikke nødvendig (se pkt. 4.4 og 5.2).

NVAF – Dosisjustering er ikke nødvendig, medmindre kriterierne for dosisreduktion er opfyldt (se *Dosisreduktion* i starten af pkt. 4.2).

Nedsat nyrefunktion

Voksne patienter

Hos voksne patienter med let eller moderat nedsat nyrefunktion gælder følgende anbefalinger:

- til forebyggelse af VTE ved elektiv hofte- eller knæalloplastik (VTEp), til behandling af DVT, behandling af LE og forebyggelse af recidiverende DVT og LE (VTEt) er dosisjustering ikke nødvendig (se pkt. 5.2).
- til forebyggelse af apopleksi og systemisk emboli hos patienter med NVAF og serumkreatinin $\geq 1,5$ mg/dl (133 mikromol/l) forbundet med alder ≥ 80 år eller kropsvægt ≤ 60 kg er dosisreduktion nødvendig (se underoverskriften ovenfor vedrørende dosisreduktion). Ved manglende dosisreduktionskriterier (alder, kropsvægt) er dosisjustering ikke nødvendig (se pkt. 5.2).

Hos voksne patienter med svært nedsat nyrefunktion (kreatininclearance 15-29 ml/min) gælder følgende anbefalinger (se pkt. 4.4 og 5.2):

- til forebyggelse af VTE ved elektiv hofte- eller knæalloplastik (VTEp), til behandling af DVT, behandling af LE og forebyggelse af recidiverende DVT og LE (VTEt) skal apixaban anvendes med forsigtighed;
- til forebyggelse af apopleksi og systemisk emboli hos patienter med NVAF, skal patienten have den lave apixabandosis på 2,5 mg to gange dagligt.

Der foreligger ingen klinisk erfaring for patienter med kreatininclearance < 15 ml/min og for patienter, som er i dialyse, og derfor bør apixaban ikke anvendes hos disse patienter (se pkt. 4.4 og 5.2).

Pædiatrisk population

På baggrund af data om voksne og begrænsede data om pædiatriske patienter (se pkt. 5.2) er det ikke nødvendigt at justere dosis hos pædiatriske patienter med let til moderat nedsat nyrefunktion. Apixaban frarådes til pædiatriske patienter med svært nedsat nyrefunktion (se pkt. 4.4).

Nedsat leverfunktion

Eliquis er kontraindiceret hos voksne patienter med leversygdom, som er forbundet med koagulopati og klinisk relevant blødningsrisiko (se pkt. 4.3).

Det frarådes til patienter med svært nedsat leverfunktion (se pkt. 4.4 og 5.2)

Det kan anvendes med forsigtighed til patienter med let til moderat nedsat leverfunktion (Child-Pugh A eller B). Der kræves ingen dosisjustering hos patienter med let til moderat nedsat leverfunktion (se pkt. 4.4 og 5.2).

Patienter med forhøjede leverenzymmer alanin-aminotransferase (ALAT)/aspartat-aminotransferase (ASAT) > 2 gange øvre normalværdi eller total-bilirubin $\geq 1,5 \times$ øvre normalværdi blev ekskluderet fra de kliniske studier. Derfor bør Eliquis anvendes med forsigtighed til denne patientgruppe (se pkt. 4.4 og 5.2). Før behandling med Eliquis indledes, bør der udføres leverfunktionstest.

Apixaban er ikke blevet undersøgt hos pædiatriske patienter med nedsat leverfunktion.

Legemsvægt

VTEp og VTEt – Dosisjustering er ikke nødvendig hos voksne (se pkt. 4.4 og 5.2).

NVAF – Dosisjustering er ikke nødvendig, medmindre kriterierne for dosisreduktion er opfyldt (se *Dosisreduktion* i starten af pkt. 4.2).

Administration af apixaban til pædiatriske patienter er baseret på et skema med faste doser efter legemsvægt (se pkt. 4.2).

Køn

Dosisjustering er ikke nødvendig (se pkt. 5.2).

Patienter, der får foretaget kateterablation (NVAF)

Patienterne kan fortsætte med at bruge apixaban, mens de får foretaget kateterablation (se pkt. 4.3, 4.4 og 4.5).

Patienter, der gennemgår kardiovertering

Behandling med apixaban kan påbegyndes eller fortsættes hos voksne patienter med NVAF, som kan få brug for kardiovertering.

For patienter, som ikke tidligere er behandlet med antikoagulantia, skal udelukkelse af trombe i venstre atrium vha. billeddiagnostik (f.eks. transøsofageal ekkokardiografi (TEE) eller CT-scanning) før kardiovertering overvejes i overensstemmelse med de etablerede medicinske retningslinjer.

For patienter, der påbegynder behandling med apixaban, skal der gives 5 mg to gange dagligt i mindst 2,5 dage (5 enkeltdoser) før kardiovertering for at sikre tilstrækkelig antikoagulation (se pkt. 5.1). Dosisregimet skal reduceres til en dosis på 2,5 mg apixaban to gange dagligt i mindst 2,5 dage (5 enkeltdoser), hvis patienten opfylder kriterierne for dosisreduktion (se *Dosisreduktion* og *Nedsat nyrefunktion* ovenfor).

Hvis der er behov for kardiovertering, før der kan indgives 5 doser apixaban, skal der indgives en støddosis på 10 mg efterfulgt af 5 mg to gange dagligt. Dosisregimet skal reduceres til en støddosis på 5 mg efterfulgt af 2,5 mg to gange dagligt, hvis patienten opfylder kriterierne for dosisreduktion (se *Dosisreduktion* og *Nedsat nyrefunktion* ovenfor). Støddosis skal indgives mindst 2 timer før kardiovertering (se pkt. 5.1).

For alle patienter, der gennemgår kardiovertering, skal det bekræftes før kardiovertering, at patienten har taget apixaban som foreskrevet. Når der træffes beslutning om påbegyndelse og varighed af behandlingen, skal der tages højde for de fastsatte anbefalede retningslinjer for behandling med antikoagulantia hos patienter, der gennemgår kardiovertering.

Patienter med NVAf og akut koronarsyndrom (AKS) og/eller perkutan koronar intervention (PCI)

Der er begrænset erfaring med behandling med apixaban ved den anbefalede dosis for NVAf-patienter, når det anvendes i kombination med trombocythæmmende midler til patienter med AKS og/eller til patienter, der har fået foretaget PCI, efter at hæmostase er opnået (se pkt. 4.4 og 5.1).

Pædiatrisk population

Eliquis' sikkerhed og virkning hos pædiatriske patienter i alderen 28 dage til under 18 år er ikke klarlagt til andre indikationer end behandling af venøs tromboemboli (VTE) og forebyggelse af recidiverende VTE. Der foreligger ingen data vedrørende neonatale patienter samt til andre indikationer (se også pkt. 5.1). Derfor frarådes anvendelse af Eliquis hos neonatale patienter og hos pædiatriske patienter i alderen 28 dage til under 18 år ved andre indikationer end behandling af VTE samt forebyggelse af recidiverende VTE.

Eliquis' sikkerhed og virkning hos børn og unge under 18 år er ikke klarlagt til indikationen forebyggelse af tromboemboli. De foreliggende data om forebyggelse af tromboemboli er beskrevet i pkt. 5.1, men der kan ikke gives nogen anbefalinger vedrørende dosering.

Administration til voksne og pædiatriske patienter

Oral anvendelse.

Eliquis skal synkes med vand, med eller uden føde.

Til patienter, som ikke er i stand til at synke hele tabletter, kan Eliquis-tabletter knuses og røres ud i vand, 5 % glucose i vand (G5W) eller æblejuice, eller de kan blandes med æblemos og indtages umiddelbart efter (se pkt. 5.2). Alternativt kan Eliquis-tabletter knuses og røres ud i 60 ml vand eller G5W og straks administreres via en nasogastrisk sonde (se pkt. 5.2).

Knuste Eliquis-tabletter er stabile i vand, G5W, æblejuice og æblemos i op til 4 timer.

4.3 Kontraindikationer

- Overfølsomhed over for det aktive stof eller over for et eller flere af hjælpestofferne anført i pkt. 6.1.
- Aktiv klinisk signifikant blødning.
- Leversygdom, som er forbundet med koagulopati og klinisk relevant blødningsrisiko (se pkt. 5.2).

- Læsioner eller tilstande, hvor det anses som en signifikant risikofaktor for større blødning. Dette kan indbefatte aktiv eller nylig gastrointestinal ulceration, tilstedeværelse af maligne tumorer med høj blødningsrisiko, nylig hjerne- eller rygskeade, nylig hjerne-, ryg- eller øjenkirurgi, nylig intrakraniell blødning, kendte eller mistænkte esofagale varicer, arteriovenøse misdannelser, vaskulære aneurismer eller svære intraspinal eller intracerebrale vaskulære abnormaliteter.
- Samtidig behandling med andre antikoagulantia f.eks. ufraktioneret heparin (UFH), lavmolekulære hepariner (enoxaparin, dalteparin etc.), heparinderivater (fondaparinux etc.), orale antikoagulantia (warfarin, rivaroxaban, dabigatranetexilat etc.) undtagen i særlige tilfælde i forbindelse med skift af antikoagulationsbehandling (se pkt. 4.2), når UFH administreres i doser, der er nødvendige for at opretholde et åbent centralt vene- eller arteriekateter, eller når UFH administreres under kateterablation for atrieflimren (se pkt. 4.4 og 4.5).

4.4 Særlige advarsler og forsigtighedsregler vedrørende brugen

Blødningsrisiko

Som for andre antikoagulantia skal patienter, der tager apixaban, kontrolleres omhyggeligt for tegn på blødning. Det anbefales, at apixaban anvendes med forsigtighed til patienter med øget risiko for blødning. Hvis der forekommer alvorlig blødning, skal apixaban seponeres (se pkt. 4.8 og 4.9).

Selvom behandling med apixaban ikke kræver rutinemæssig overvågning af eksponeringen, kan en kalibreret kvantitativ test for anti-faktor Xa være nyttig i exceptionelle situationer, hvor viden om apixaban-eksponering kan være en hjælp til at tage kliniske beslutninger, f.eks. ved overdosering og akut kirurgi (se pkt. 5.1).

En specifik antidot (andexanet alfa), som modvirker apixabans farmakodynamiske virkning, er tilgængelig for voksne. Dette stofs sikkerhed og virkning er dog ikke klarlagt hos pædiatriske patienter (se produktresuméet for andexanet alfa). Transfusion af frisk frosset plasma eller indgivelse af protrombin-kompleks-koncentrat (PCC) eller rekombinant faktor VIIa kan overvejes. Der er dog ingen klinisk erfaring med brug af 4 faktor PCC-præparater til at stoppe blødning hos pædiatriske og voksne patienter, som har fået apixaban.

Interaktion med andre lægemidler, der påvirker hæmostasen

På grund af forhøjet blødningsrisiko er samtidig behandling med andre antikoagulantia kontraindiceret (se pkt. 4.3).

Samtidig anvendelse af apixaban og trombocythæmmende midler øger blødningsrisikoen (se pkt. 4.5).

Der skal udvises forsigtighed, hvis patienten samtidig bliver behandlet med selektive serotoninoptagelseshæmmere (SSRI'er) eller serotonin- og noradrenalinoptagelseshæmmere (SNRI'er) eller non-steroidale antiinflammatoriske lægemidler (NSAID'er), herunder acetylsalicylsyre.

Efter kirurgi frarådes anvendelse af trombocytaggregationshæmmere sammen med apixaban (se pkt. 4.5).

Hos patienter med atrieflimren og tilstande, der berettiger enkelt- eller dobbelt trombocythæmmerbehandling, bør der foretages omhyggelig vurdering af de potentielle fordele og risici, inden denne type behandling kombineres med apixaban.

I et klinisk studie med voksne patienter med atrieflimren forhøjede samtidig brug af ASA risikoen for større blødning ved apixaban fra 1,8 % pr. år til 3,4 % pr. år og forhøjede blødningsrisikoen ved warfarin fra 2,7 % pr. år til 4,6 % pr. år. I dette kliniske studie var brugen af samtidig behandling med to trombocythæmmere begrænset (2,1 %) (se pkt. 5.1).

I et klinisk studie blev der inkluderet patienter med atrieflimren med AKS, og/eller som havde fået foretaget PCI, og en planlagt behandlingsperiode med en P2Y12-hæmmer, med eller uden ASA, og

oral antikoagulant (enten apixaban eller VKA) i 6 måneder. Samtidig brug af ASA øgede risikoen for ISTH (*International Society on Thrombosis and Hemostasis*) alvorlig blødning eller CRNM (*Clinically Relevant Non-Major*) blødning hos forsøgspersoner behandlet med apixaban fra 16,4 % pr. år til 33,1 % pr. år (se pkt. 5.1).

I et klinisk studie med høj risiko patienter med post akut koronarsyndrom uden atrieflimren, karakteriseret ved flere hjerterelaterede eller ikke hjerterelaterede komorbiditeter, som fik ASA eller en kombination af ASA og clopidogrel, blev der rapporteret om signifikant stigning i risikoen for ISTH alvorlig blødning ved apixaban (5,13 % pr. år) sammenlignet med placebo (2,04 % pr. år).

I studiet CV185325 blev der ikke rapporteret nogen klinisk betydningsfulde blødningshændelser hos de 12 pædiatriske patienter, der fik samtidig behandling med apixaban og ASA \leq 165 mg dagligt.

Brug af trombolytika til behandling af akut iskæmisk apopleksi

Der er meget begrænset erfaring med brug af trombolytiske lægemidler til behandling af akut iskæmisk apopleksi hos patienter, der får apixaban (se pkt. 4.5).

Patienter med hjerteklapprotoser

Apixabans sikkerhed og virkning er ikke blevet undersøgt hos patienter med hjerteklapprotoser, med eller uden atrieflimren. Apixaban frarådes derfor i disse tilfælde.

Apixaban er ikke blevet undersøgt hos pædiatriske patienter med hjerteklapprotoser, og derfor frarådes anvendelse af apixaban.

Patienter med antifosfolipidsyndrom

Direkte virkende orale antikoagulantia (DOAK), herunder apixaban, anbefales ikke til patienter med tidligere trombose, som er diagnosticerede med antifosfolipidsyndrom. Navnlig for patienter, der er tredobbelt positive (for lupus antikoagulans, anticardiolipin-antistoffer og anti-beta 2-glykoprotein I-antistoffer), kan behandling med DOAK være forbundet med øget forekomst af recidiverende trombotiske hændelser i forhold til behandling med vitamin K-antagonister.

Kirurgi og invasive indgreb

Apixaban skal seponeres mindst 48 timer inden elektiv kirurgi eller invasive indgreb med moderat eller høj blødningsrisiko. Dette inkluderer alle indgreb, hvor sandsynligheden for klinisk signifikant blødning ikke kan udelukkes, eller hvor risiko for blødning er uacceptabel.

Apixaban skal seponeres mindst 24 timer inden elektiv kirurgi eller invasive indgreb med en lav risiko for blødning. Dette inkluderer indgreb, hvor blødninger, hvis de skulle forekomme, vil være minimale, have en ikke-kritisk placering eller være lette at behandle.

Hvis kirurgi eller invasive indgreb ikke kan udsættes, skal der udvises passende forsigtighed, idet den øgede blødningsrisiko tages i betragtning. Blødningsrisikoen bør afvejes imod vigtigheden af indgrebet.

Behandling med apixaban bør genoptages så hurtigt som muligt efter det invasive indgreb eller kirurgiske indgreb, forudsat at den kliniske situation tillader det og ædakvat hæmostase er opnået (se pkt. 4.2 vedr. kardiovertering).

For patienter, der får foretaget kateterablation for atrieflimren, er det ikke nødvendigt at seponere behandlingen med apixaban (se pkt. 4.2, 4.3 og 4.5).

Midlertidig seponering

Ved seponering af antikoagulantia, herunder apixaban, i forbindelse med aktiv blødning, elektiv kirurgi eller invasive indgreb har patienten øget risiko for trombose. Ændringer i behandlingen bør undgås, og hvis antikoagulering med apixaban skal seponeres midlertidigt uanset årsag, bør behandlingen genstartes så hurtigt som muligt.

Spinal-/epiduralanæstesi eller -punktur

Ved neuraksial anæstesi (spinal-/epiduralanæstesi) eller spinal-/epiduralpunktur, har patienter, som får antitrombotika til forebyggelse af tromboemboliske komplikationer, risiko for at udvikle epiduralt eller spinalt hæmatom, hvilket kan føre til langvarig eller permanent lammelse. Risikoen for disse hændelser kan stige ved postoperativ brug af epiduralkateter eller samtidig brug af lægemidler, der påvirker hæmostasen. Et epiduralt eller intratekalt kateter skal fjernes mindst 5 timer inden den første dosis apixaban gives. Risikoen kan også stige ved traumatisk eller gentagen epidural- eller spinalpunktur. Patienten skal overvåges hyppigt for tegn eller symptomer på neurologiske udfald (f.eks. følelsesløshed eller svaghed i benene og afførings- eller vandladningsforstyrrelser). Hvis der observeres neurologiske udfald, skal der øjeblikkeligt stilles en diagnose og behandling skal iværksættes. Før neuraksial intervention skal lægen afveje de potentielle fordele mod risikoen hos patienter, der får antikoagulantia, og hos patienter, der skal have antikoagulantia til tromboseprofylakse.

Der er ingen klinisk erfaring med samtidig brug af apixaban og indlagt intratekalt eller epiduralt kateter. I tilfælde af behov for dette og baseret på PK-data for apixaban, bør der være et interval på mindst 20-30 timer (dvs. $2 \times$ halveringstid) fra den sidste apixaban-dosis til kateteret bliver fjernet, og mindst en dosis bør udelades, før kateteret bliver fjernet. Den næste apixaban-dosis kan gives mindst 5 timer efter kateteret er blevet fjernet. Som med alle nye antikoagulantia er erfaring med neuraksial blokade begrænset, og apixaban bør derfor anvendes med yderste forsigtighed ved brug af neuraksial blokade.

Der foreligger ingen data om timingen af anlæggelse eller fjernelse af et neuraksialt kateter hos pædiatriske patienter, der får apixaban. Seponer apixaban i disse tilfælde, og overvej at give korttidsvirkende antikoagulantia parenteralt.

Hæmodynamisk ustabile LE-patienter og patienter med behov for trombolyse eller lungeembolektomi

Apixaban bør ikke anvendes som alternativ til ufraktioneret heparin hos patienter med lungeemboli som er hæmodynamisk ustabile, eller som måske får behov for trombolyse eller lungeembolektomi, da apixabans sikkerhed og virkning ikke er undersøgt i disse kliniske situationer.

Patienter med aktiv cancer

Patienter med aktiv cancer kan have høj risiko for både venøs tromboembolisme og blødningshændelser. Når apixaban overvejes til DVT- eller PE-behandling hos kræftpatienter, skal der foretages en omhyggelig vurdering af fordelene mod risiciene (se også pkt. 4.3).

Patienter med nedsat nyrefunktion

Voksne patienter

Begrænsede kliniske data indikerer, at apixabans plasmakoncentration er forhøjet hos patienter med svært nedsat nyrefunktion (kreatininclearance 15-29 ml/min), hvilket kan medføre øget blødningsrisiko. Til forebyggelse af VTE ved elektiv hofte- eller knæalloplastik (VTEp), til behandling af DVT, behandling af LE og forebyggelse af recidiverende DVT og LE (VTE) skal apixaban anvendes med forsigtighed hos patienter med svært nedsat nyrefunktion (kreatininclearance 15-29 ml/min) (se pkt. 4.2 og 5.2).

Til forebyggelse af apopleksi og systemisk emboli hos patienter med NVAF skal patienter med svært nedsat nyrefunktion (kreatininclearance 15-29 ml/min) og patienter med serumkreatinin $\geq 1,5$ mg/dl (133 mikromol/l) forbundet med alder ≥ 80 år eller kropsvægt ≤ 60 kg have den lave apixabandosis på 2,5 mg to gange dagligt (se pkt. 4.2).

Der foreligger ingen klinisk erfaring for patienter med kreatininclearance < 15 ml/min og for patienter, som er i dialyse, og derfor bør apixaban ikke anvendes hos disse patienter (se pkt. 4.2 og 5.2).

Pædiatriske patienter

Pædiatriske patienter med svært nedsat nyrefunktion er ikke blevet undersøgt og bør derfor ikke få apixaban (se pkt. 4.2 og 5.2).

Ældre patienter

Stigende alder kan medføre øget blødningsrisiko (se pkt. 5.2).

Ligeledes bør samtidig administration af apixaban og ASA til ældre patienter foretages med forsigtighed på grund af potentielt øget risiko for blødning.

Legemsvægt

Hos voksne kan lav legemsvægt (< 60 kg) medføre øget blødningsrisiko (se pkt. 5.2).

Patienter med nedsat leverfunktion

Apixaban er kontraindiceret hos patienter med leversygdom, som er forbundet med koagulopati og klinisk relevant blødningsrisiko (se pkt. 4.3).

Det frarådes til patienter med svært nedsat leverfunktion (se pkt. 5.2).

Det kan anvendes med forsigtighed hos patienter med let til moderat nedsat leverfunktion (Child-Pugh A eller B) (se pkt. 4.2 og 5.2).

Patienter med forhøjede leverenzymmer (ALAT/ASAT > 2 gange øvre normalværdi) eller total-bilirubin $\geq 1,5$ gange øvre normalværdi blev ekskluderet fra de kliniske studier. Derfor bør apixaban anvendes med forsigtighed til denne patientgruppe (se pkt. 5.2). Før behandling med apixaban indledes, bør der udføres leverfunktionstest.

Apixaban er ikke blevet undersøgt hos pædiatriske patienter med nedsat leverfunktion.

Interaktion med hæmmere af både cytokrom P4503A4 (CYP3A4) og P-glykoprotein (P-gp)

Brugen af apixaban frarådes hos patienter, der samtidig får systemisk behandling med potente CYP3A4- og P-gp-hæmmere, herunder azolantimykotika (f.eks. ketoconazol, itraconazol, voriconazol og posaconazol) og HIV-proteasehæmmere (f.eks. ritonavir). Disse lægemidler kan øge eksponering til apixaban (se pkt. 4.5) med en faktor 2 eller mere, ved tilstedeværelsen af andre faktorer, der også øger eksponeringen til apixaban (f.eks. svært nedsat nyrefunktion).

Der foreligger ingen kliniske data vedrørende pædiatriske patienter, der får samtidig systemisk behandling med potente hæmmere af både CYP3A4 og P-gp (se pkt. 4.5).

Interaktion med både CYP3A4- og P-gp-induktorer

Samtidig brug af apixaban med kraftige CYP3A4- og P-gp-induktorer (f.eks. rifampicin, phenytoin, carbamazepin, phenobarbital eller perikon (*Hypericum perforatum*)) kan føre til ca. 50 % reduktion i eksponering til apixaban. I et klinisk studie hos patienter med atrieflimren, blev virkningen reduceret

og der blev observeret en højere blødningsrisiko, når apixaban blev administreret sammen med både stærke CYP3A4- og P-gp-induktorer sammenlignet med, når det blev administreret alene.

Hos patienter, der får samtidig systemisk behandling med potente induktorer af både CYP3A4 og P-gp, gælder følgende anbefalinger (se pkt. 4.5):

- til forebyggelse af VTE ved elektiv hofte- eller knæalloplastik, til forebyggelse af apopleksi og systemisk emboli hos patienter med NVAF og til forebyggelse af recidiverende DVT og LE: apixaban bør anvendes med forsigtighed;
- til behandling af DVT og behandling af LE: apixaban bør ikke anvendes, da virkningen kan være kompromitteret.

Der foreligger ingen kliniske data vedrørende pædiatriske patienter, der får samtidig systemisk behandling med potente induktorer af både CYP3A4 og P-gp (se pkt. 4.5).

Hoftefraktur-kirurgi

Virkning og sikkerhed af apixaban er ikke undersøgt i kliniske studier hos patienter, som har fået foretaget kirurgisk indgreb på grund af hoftefraktur. Derfor anbefales det ikke til disse patienter.

Laboratorieparametre

Koagulationstest [f.eks. protrombintid (PT), INR og aktiveret partiel tromboplastintid (aPTT)] påvirkes som forventet af apixabans virkningsmekanisme. Ændringer i koagulationstests ved en given terapeutisk dosis er små og har en høj grad af variabilitet (se pkt. 5.1).

Information om hjælpestoffer

Eliquis indeholder lactose. Bør ikke anvendes til patienter med arvet galactoseintolerans, total lactasemangel eller glucose/galactose-malabsorption.

Dette lægemiddel indeholder mindre end 1 mmol (23 mg) natrium pr. tablet, dvs. det er i det væsentlige natriumfrit.

4.5 Interaktion med andre lægemidler og andre former for interaktion

CYP3A4- og P-gp-hæmmere

Samtidig indtagelse af apixaban og ketoconazol (400 mg 1 gang dagligt), som er en kraftig hæmmer af både CYP3A4 og P-gp, førte til en fordobling af det gennemsnitlige AUC for apixaban og en stigning på 1,6 gange i den gennemsnitlige C_{max} for apixaban.

Brugen af apixaban frarådes hos patienter, der samtidig får systemisk behandling med kraftige hæmmere af både CYP3A4 og P-gp såsom azolantimykotika (f.eks. ketoconazol, itraconazol, voriconazol og posaconazol) og HIV-proteasehæmmere (f.eks. ritonavir) (se pkt. 4.4).

Aktive stoffer, der ikke anses for at være stærke hæmmere af både CYP3A4 og P-gp (f.eks. amiodaron, clarithromycin, diltiazem, fluconazol, naproxen, quinidin, verapamil) forventes i mindre grad at øge plasmakoncentrationen af apixaban. Dosisjustering for apixaban er ikke nødvendig ved samtidig behandling med stoffer, der ikke er potente hæmmere af både CYP3A4 og P-gp. Diltiazem (360 mg 1 gang dagligt), som betragtes som en moderat hæmmer af CYP3A4 og en svag hæmmer af P-gp, medførte f.eks. en stigning i middel-AUC for apixaban med en faktor 1,4 og C_{max} med en faktor 1,3. Naproxen (500 mg, enkeltdosis) hæmmer af P-gp, men ikke af CYP3A4, øgede henholdsvis det gennemsnitlige AUC og C_{max} med en faktor 1,5 og 1,6. Clarithromycin (500 mg to gange dagligt), som er en hæmmer af P-gp og en stærk hæmmer af CYP3A4, førte til en henholdsvis 1,6-fold og 1,3-fold stigning i middel apixaban AUC og C_{max} .

CYP3A4- og P-gp-induktorer

Samtidig indtagelse af apixaban og rifampicin (en kraftig CYP3A4 og P-gp-induktor), medførte et fald i det gennemsnitlige AUC og C_{\max} for apixaban på henholdsvis ca. 54 % og 42 %. Samtidig brug af apixaban og andre kraftige CYP3A4- og P-gp-induktorer (f.eks. phenytoin, carbamazepin, phenobarbital eller perikon (*Hypericum perforatum*)) kan også medføre et fald i apixabans plasmakonzentrationer. Justering af apixabandosis er ikke nødvendig ved samtidig behandling med disse lægemidler, men hos patienter der får samtidig systemisk behandling med potente induktorer af både CYP3A4 og P-gp bør apixaban anvendes med forsigtighed til forebyggelse af VTE ved elektiv hofte- eller knæalloplastik, til forebyggelse af apopleksi og systemisk emboli hos patienter med NVAf og til forebyggelse af recidiverende DVT og LE.

Apixaban anbefales ikke til behandling af DVT og LE hos patienter, der får samtidig systemisk behandling med potente induktorer af både CYP3A4 og P-gp, da virkningen kan være kompromitteret (se pkt. 4.4).

Antikoagulantia, trombocyttaggregationshæmmere, SSRI'er/SNRI'er og NSAID

På grund af øget blødningsrisiko er samtidig behandling med andre antikoagulantia kontraindiceret, undtagen i særlige tilfælde i forbindelse med skift af antikoagulationsbehandling, når UFH administreres i doser, der er nødvendige for at opretholde et åbent centralt vene- eller arteriekateter, eller når UFH administreres under kateterablation for atrieflimren (se pkt. 4.3).

Efter samtidig indgivelse af enoxaparin (enkeltdosis på 40 mg) og apixaban (enkeltdosis på 5 mg) blev der observeret additiv virkning på anti-faktor Xa-aktiviteten.

Der blev ikke observeret klinisk signifikante farmakokinetiske eller farmakodynamiske interaktioner ved samtidig indtagelse af apixaban og 325 mg ASA 1 gang dagligt.

Ved samtidig behandling med apixaban og clopidogrel (75 mg 1 gang dagligt), kombinationen af clopidogrel 75 mg og ASA 162 mg 1 gang dagligt eller med prasugrel (60 mg efterfulgt af 10 mg en gang dagligt), blev der i et fase I studie ikke set relevant forlængelse af standardiseret blødningstid eller yderligere hæmning af trombocyttaggregation sammenlignet med administration af trombocythæmmere uden apixaban. Stigninger i koagulationstests (PT, INR og aPTT) svarede til apixabans effekt alene.

Naproxen (500 mg), en hæmmer af P-gp, medførte en øgning af det gennemsnitlige AUC og C_{\max} for apixaban på henholdsvis 1,5 gange og 1,6 gange. Tilsvarende stigninger i koagulationstests blev set for apixaban. Naproxens virkning på arachidonsyre-induceret trombocyttaggregation var ikke ændret, og der var ingen klinisk relevant forlængelse af blødningstiden efter samtidig indtagelse af apixaban og naproxen.

Til trods for disse fund kan nogle individer have et mere udtalt farmakodynamisk respons, når trombocythæmmere gives samtidig med apixaban. Apixaban bør anvendes med forsigtighed ved samtidig behandling med SSRI'er/SNRI'er, NSAID, ASA og/eller P2Y₁₂-hæmmere, da disse lægemidler typisk øger blødningsrisikoen (se pkt. 4.4).

Der er begrænset erfaring med samtidig administration med andre trombocyttaggregationshæmmere (såsom GPIIb/IIIa-receptor antagonist, dipyridamol, dextran eller sulfinpyrazon) eller trombolytika. Da disse midler øger risikoen for blødning, anbefales det ikke at administrere disse lægemidler samtidig med apixaban (se pkt. 4.4).

I studiet CV185325 blev der ikke rapporteret nogen klinisk betydningsfulde blødningshændelser hos de 12 pædiatriske patienter, der fik samtidig behandling med apixaban og ASA \leq 165 mg dagligt.

Anden samtidig behandling

Der blev ikke observeret klinisk signifikante farmakokinetiske eller farmakodynamiske interaktioner, når apixaban blev givet samtidigt med atenolol eller famotidin. Samtidig behandling med apixaban 10 mg og atenolol 100 mg viste ingen klinisk relevant effekt på farmakokinetikken for apixaban. Efter samtidig administration af de to lægemidler var det gennemsnitlige AUC og C_{\max} for apixaban 15 % og 18 % lavere end, når det blev administreret alene. Administration af apixaban 10 mg og famotidin 40 mg havde ingen effekt på AUC og C_{\max} for apixaban.

Apixabans virkning på andre lægemidler

In vitro apixaban studier viste ingen hæmmende effekt på aktiviteten af CYP1A2, CYP2A6, CYP2B6, CYP2C8, CYP2C9, CYP2D6 eller CYP3A4 ($IC_{50} > 45 \mu M$) og svag hæmmende effekt på aktiviteten af CYP2C19 ($IC_{50} > 20 \mu M$) ved koncentrationer, der er signifikant højere end maksimal plasmakoncentration observeret hos patienter. Apixaban inducerer ikke CYP1A2, CYP2B6, CYP3A4/5 ved en koncentration på op til 20 μM . Derfor forventes apixaban ikke at ændre den metaboliske clearance af samtidigt indgivende lægemidler, som metaboliseres af disse enzymer. Apixaban er ikke en signifikant hæmmer af P-gp.

I nedenstående studier med raske forsøgspersoner sås ingen betydelig ændring i farmakokinetikken af digoxin, naproxen eller atenolol.

Digoxin

Samtidig indgivelse af apixaban (20 mg 1 gang dagligt) og digoxin (0,25 mg 1 gang dagligt), et P-gp substrat, påvirkede ikke digoxins AUC eller C_{\max} . Derfor hæmmer apixaban ikke P-gp-medieret substrattransport.

Naproxen

Samtidig indgivelse af en enkelt dosis apixaban (10 mg) og naproxen (500 mg), som er et almindelig anvendt NSAID, påvirkede ikke naproxens AUC eller C_{\max} .

Atenolol

Samtidig indgivelse af en enkeltdosis apixaban (10 mg) og atenolol (100 mg), som er en almindelig beta-blokker, påvirkede ikke atenolols farmakokinetik.

Aktivt kul

Administration af aktivt kul nedsætter apixaban-eksponering (se pkt. 4.9).

Pædiatrisk population

Der er ikke udført interaktionsstudier hos pædiatriske patienter.

Ovennævnte interaktionsdata blev indhentet hos voksne, og der skal tages højde for advarslerne i pkt. 4.4 for den pædiatriske population.

4.6 Fertilitet, graviditet og amning

Graviditet

Der foreligger ingen data om brugen af apixaban hos gravide kvinder. Dyrestudier har hverken vist direkte eller indirekte skadelige virkninger med hensyn til reproduktionstoksicitet (se pkt. 5.3). For en sikkerheds skyld bør apixaban undgås under graviditeten.

Amning

Det vides ikke om apixaban eller dets metabolitter udskilles i modermælken. Tilgængelige data fra dyrestudier har vist, at apixaban udskilles i mælk (se pkt. 5.3). En risiko for det ammede barn kan ikke udelukkes.

Der bør træffes beslutning hvorvidt amning skal ophøre eller at ophøre/fravælge apixaban-behandling, idet der tages højde for fordelene ved amning for barnet i forhold til den terapeutiske fordel for moderen.

Fertilitet

Studier med dyr, der blev doseret med apixaban viste, ingen effekt på fertiliteten (se pkt. 5.3).

4.7 Virkning på evnen til at føre motorkøretøj og betjene maskiner

Eliquis påvirker ikke eller kun i ubetydelig grad evnen til at føre motorkøretøj og betjene maskiner.

4.8 Bivirkninger

Sammendrag af sikkerhedsprofilen

Sikkerheden ved apixaban er undersøgt hos voksne i 7 kliniske fase-III-studier med flere end 21.000 patienter: flere end 5.000 patienter i VTep-studierne, flere end 11.000 patienter i NVAF-studierne og flere end 4.000 patienter i VTE-behandlingsstudierne (VTEt) med en gennemsnitlig total eksponering på henholdsvis 20 dage, 1,7 år og 221 dage (se pkt. 5.1).

Almindelige bivirkninger var blødning, blodudtrædning, epistaxis og hæmatom (se tabel 3 for bivirkningsprofil og hyppighed efter indikation).

I de samlede VTep-studier oplevede 11 % af patienterne behandlet med apixaban 2,5 mg 2 gange dagligt bivirkninger. Den samlede bivirkningsfrekvens relateret til blødning pga. apixaban var 10 % i apixaban- *versus* enoxaparin-studierne.

I NVAF-studierne var den samlede bivirkningsfrekvens relateret til blødning pga. apixaban 24,3 % i apixaban *versus* warfarin studiet og 9,6 % i apixaban- *versus* acetylsalicylsyre-studiet. I apixaban *versus* warfarin-studiet var incidensen af ISTH større gastrointestinal blødning (inklusive øvre gastrointestinal, nedre gastrointestinal og rektal blødning) 0,76 %/år med apixaban. Incidensen af ISTH større intraokulær blødning var 0,18 %/år med apixaban.

I VTEt-studierne var den samlede bivirkningsfrekvens relateret til blødning pga. apixaban 15,6 % i apixaban- *versus* enoxaparin/warfarin-studiet og 13,3 % i apixaban- *versus* placebostudiet (se pkt. 5.1).

Bivirkningstabel

Tabel 3 viser bivirkningerne anført under systemorganklasse og hyppighed under anvendelse af følgende kategorier: meget almindelig ($\geq 1/10$); almindelig ($\geq 1/100$ til $< 1/10$); ikke almindelig ($\geq 1/1.000$ til $< 1/100$); sjælden ($\geq 1/10.000$ til $< 1/1.000$); meget sjælden ($< 1/10.000$); ikke kendt (kan ikke estimeres ud fra forhåndenværende data) hos voksne for VTep, NVAF og VTEt samt hos pædiatriske patienter i alderen 28 dage til < 18 år for VTEt og forebyggelse af recidiverende VTE.

Hyppighederne af bivirkninger rapporteret i tabel 3 for pædiatriske patienter stammer fra studiet CV185325, hvor de fik apixaban til behandling af VTE og forebyggelse af recidiverende VTE.

Tabel 3: Bivirkningstabel

Systemorganklasse	Forebyggelse af VTE hos voksne patienter, som har gennemgået elektiv hofte- eller knæalloplastik (VTEp)	Forebyggelse af apopleksi og systemisk emboli hos voksne patienter med NVAf, med en eller flere risikofaktorer (NVAf)	Behandling af DVT og LE og forebyggelse af recidiverende DVT og LE (VTet) hos voksne patienter	Behandling af VTE og forebyggelse af recidiverende VTE hos pædiatriske patienter i alderen 28 dage til under 18 år
<i>Blod og lymfesystem</i>				
Anæmi	Almindelig	Almindelig	Almindelig	Almindelig
Trombocytopeni	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Almindelig	Almindelig
<i>Immunsystemet</i>				
Overfølsomhed, allergisk ødem og anafylaksi	Sjælden	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Almindelig [†]
Pruritus	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Ikke almindelig*	Almindelig
Angioødem	Ikke kendt	Ikke kendt	Ikke kendt	Ikke kendt
<i>Nervesystemet</i>				
Hjerneblødning [†]	Ikke kendt	Ikke almindelig	Sjælden	Ikke kendt
<i>Øjne</i>				
Blødning i øjet (herunder konjunktival blødning)	Sjælden	Almindelig	Ikke almindelig	Ikke kendt
<i>Vaskulære sygdomme</i>				
Blødning, hæmatom	Almindelig	Almindelig	Almindelig	Almindelig
Hypotension (herunder hypotension i forbindelse med indgrebet)	Ikke almindelig	Almindelig	Ikke almindelig	Almindelig
Intra-abdominal blødning	Ikke kendt	Ikke almindelig	Ikke kendt	Ikke kendt
<i>Luftveje, thorax og mediastinum</i>				
Epistaxis	Ikke almindelig	Almindelig	Almindelig	Meget almindelig
Hæmoptyse	Sjælden	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Ikke kendt
Blødning fra respirationsveje	Ikke kendt	Sjælden	Sjælden	Ikke kendt
<i>Mave-tarm-kanalen</i>				
Kvalme	Almindelig	Almindelig	Almindelig	Almindelig
Gastrointestinal blødning	Ikke almindelig	Almindelig	Almindelig	Ikke kendt
Blødning fra hæmorider	Ikke kendt	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Ikke kendt
Blødning i munden	Ikke kendt	Ikke almindelig	Almindelig	Ikke kendt
Hæmatokeksi	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Almindelig
Rektal blødning, gingival blødning	Sjælden	Almindelig	Almindelig	Almindelig
Retroperitoneal blødning	Ikke kendt	Sjælden	Ikke kendt	Ikke kendt

Systemorganklasse	Forebyggelse af VTE hos voksne patienter, som har gennemgået elektiv hofte- eller knæalloplastik (VTEp)	Forebyggelse af apopleksi og systemisk emboli hos voksne patienter med NVAF, med en eller flere risikofaktorer (NVAF)	Behandling af DVT og LE og forebyggelse af recidiverende DVT og LE (VTEt) hos voksne patienter	Behandling af VTE og forebyggelse af recidiverende VTE hos pædiatriske patienter i alderen 28 dage til under 18 år
<i>Lever og galdeveje</i>				
Abnorme leverfunktionsprøver, forhøjet aspartataminotransferase, stigning i basisk phosphatase, forhøjet bilirubin i blodet	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Almindelig
Forhøjet gamma-glutamyltransferase	Ikke almindelig	Almindelig	Almindelig	Ikke kendt
Forhøjet alaninaminotransferase	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Almindelig	Almindelig
<i>Hud og subkutane væv</i>				
Hududslæt	Ikke kendt	Ikke almindelig	Almindelig	Almindelig
Alopeci	Sjælden	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Almindelig
Erythema multiforme	Ikke kendt	Meget sjælden	Ikke kendt	Ikke kendt
Kutan vaskulitis	Ikke kendt	Ikke kendt	Ikke kendt	Ikke kendt
<i>Knogler, led, muskler og bindevæv</i>				
Muskelblødning	Sjælden	Sjælden	Ikke almindelig	Ikke kendt
<i>Nyrer og urinveje</i>				
Hæmaturi	Ikke almindelig	Almindelig	Almindelig	Almindelig
<i>Det reproduktive system og mammae</i>				
Abnorm vaginal blødning, urogenital blødning	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Almindelig	Meget almindelig [§]
<i>Almene symptomer og reaktioner på administrationsstedet</i>				
Blødning fra administrationsstedet	Ikke kendt	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Ikke kendt
<i>Undersøgelser</i>				
Okkult positiv blodprøve	Ikke kendt	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Ikke kendt

Systemorganklasse	Forebyggelse af VTE hos voksne patienter, som har gennemgået elektiv hofte- eller knæalloplastik (VTEp)	Forebyggelse af apopleksi og systemisk emboli hos voksne patienter med NVAF, med en eller flere risikofaktorer (NVAF)	Behandling af DVT og LE og forebyggelse af recidiverende DVT og LE (VTEt) hos voksne patienter	Behandling af VTE og forebyggelse af recidiverende VTE hos pædiatriske patienter i alderen 28 dage til under 18 år
<i>Traumer, forgiftninger og behandlingskomplikationer</i>				
Blodudtrædning	Almindelig	Almindelig	Almindelig	Almindelig
Blødning efter operation (herunder hæmatom efter operationen, blødning i operationssår, hæmatom efter karpunktur og blødning omkring kateter), sårsekretion, blødning fra operationsstedet (herunder hæmatom ved operationsstedet), operativ blødning	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Almindelig
Traumatisk blødning	Ikke kendt	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Ikke kendt

* Der forekom ingen tilfælde af generaliseret pruritus i CV185057 (langsigtet forebyggelse af VTE).

† Udtrykket "hjerneblødning" omfatter alle intrakranielle eller intraspinal blødninger (dvs. hæmoragisk apopleksi eller putaminel-, cerebellar-, intraventrikulær- eller subdural blødning).

‡ Omfatter anafylaktisk reaktion, lægemiddelloverfølsomhed og overfølsomhed.

§ Omfatter kraftig menstruation, blødning mellem menstruationer og vaginal blødning.

Brugen af apixaban kan være forbundet med øget risiko for okkult eller synlig blødning fra væv eller organer, hvilket kan forårsage posthæmoragisk anæmi. Tegn, symptomer og sværhedsgrad vil variere alt efter stedet og graden eller omfanget af blødningen (se pkt. 4.4 og pkt. 5.1).

Pædiatrisk population

Apixabans sikkerhed er blevet undersøgt i 1 klinisk fase I-studie og 3 kliniske fase II/III-studier, som omfattede 970 patienter. Af disse fik 568 patienter en eller flere doser apixaban for en gennemsnitlig samlet eksponering på henholdsvis 1, 24, 331 og 80 dage (se pkt. 5.1). Patienterne fik vægtjusterede doser af en alderssvarende formulering af apixaban.

Samlet set var apixabans sikkerhedsprofil hos pædiatriske patienter i alderen 28 dage til < 18 år sammenlignelig med den hos voksne, og den var generelt ensartet på tværs af forskellige pædiatriske aldersgrupper.

De mest almindeligt rapporterede bivirkninger hos pædiatriske patienter var epistaxis og abnorm vaginal blødning (se tabel 3 for bivirkningsprofil og hyppigheder efter indikation).

Hos pædiatriske patienter blev epistaxis (meget almindelig), abnorm vaginal blødning (meget almindelig), overfølsomhed og anafylaksi (almindelig), pruritus (almindelig), hypotension (almindelig), hæmatokeksi (almindelig), forhøjet aspartataminotransferase (almindelig), alopeci (almindelig) og blødning efter operation (almindelig) rapporteret hyppigere end hos voksne, som fik behandling med apixaban, men i samme hyppighedskategori som for pædiatriske patienter i den gruppe, der fik standardbehandling. Den eneste undtagelse var abnorm vaginal blødning, som blev rapporteret som almindelig i standardbehandlingsgruppen. I alle tilfælde bortset fra ét blev forhøjede

levertransaminaser rapporteret hos pædiatriske patienter, der fik samtidig kemoterapi mod en underliggende malignitet.

Indberetning af formodede bivirkninger

Når lægemidlet er godkendt, er indberetning af formodede bivirkninger vigtig. Det muliggør løbende overvågning af benefit/risk-forholdet for lægemidlet. Sundhedspersoner anmodes om at indberette alle formodede bivirkninger via [det nationale rapporteringssystem anført i Appendiks V](#).

4.9 Overdosering

Overdosering af apixaban kan resultere i højere risiko for blødning. I tilfælde af hæmoragiske komplikationer skal behandlingen stoppes og kilden til blødningen findes. Påbegyndelse af passende behandling, f.eks. operativ hæmostase, transfusion med frisk frosset plasma eller administration af en antidot mod faktor Xa-hæmmere, bør overvejes (se pkt. 4.4).

I kontrollerede kliniske studier med oralt indgivet apixaban til raske voksne personer i doser op til 50 mg dagligt i 3-7 dage (25 mg 2 gange dagligt i 7 dage eller 50 mg 1 gang dagligt i 3 dage) blev der ikke set klinisk relevante bivirkninger.

Hos raske voksne forsøgspersoner reducerede administration af aktivt kul 2 og 6 timer efter indtagelse af en 20 mg apixaban-dosis gennemsnitlig apixaban AUC med henholdsvis 50 % og 27 % og påvirkede ikke C_{max} . Apixabans gennemsnitlige halveringstid mindskedes fra henholdsvis 13,4 timer, når apixaban blev administreret alene, til 5,3 timer og 4,9 timer, når aktivt kul blev administreret 2 og 6 timer efter apixaban. Derfor kan administration af aktivt kul være hensigtsmæssig til behandling af overdosering med apixaban eller efter utilsigtet indtagelse.

Hæmodialyse reducerede apixabans AUC med 14 % hos forsøgspersoner med terminal nyresygdom (ESRD), når 5 mg apixaban som enkeltdosis blev administreret oralt. Derfor er hæmodialyse sandsynligvis ikke en effektiv metode til behandling af overdosering med apixaban.

For situationer, hvor reversering af antikoagulering er nødvendig på grund af livstruende eller ukontrolleret blødning, er en antidot mod faktor Xa-hæmmere (andexanet alfa) tilgængelig for voksne (se pkt. 4.4). Indgivelse af protrombin-kompleks-koncentrat (PCC) eller rekombinant faktor VIIa kan også overvejes. Ophævelse af apixabans farmakodynamiske virkning, påvist ved ændringer i analysen for trombindannelse, var evident i slutningen af infusionen og nåede *baseline*-værdier inden for 4 timer efter påbegyndelse af 4 faktor PCC-infusion over 30 minutter hos raske forsøgspersoner. Der er dog ingen klinisk erfaring med brug af 4 faktor PCC-præparater til at stoppe blødning hos personer, som har fået apixaban. Der er aktuelt ingen erfaring med brugen af rekombinant faktor VIIa til personer i behandling med Eliquis. Det bør overvejes at redosere og titrere rekombinant faktor VIIa afhængigt af responset på behandlingen af blødningen.

En specifik antidot (andexanet alfa), som modvirker apixabans farmakodynamiske virkning, er ikke blevet fastlagt for den pædiatriske population (se produktresuméet for andexanet alfa). Transfusion af frisk frosset plasma eller indgivelse af PCC eller rekombinant faktor VIIa kan også overvejes.

Hvor det er muligt, bør det overvejes at konsultere en koagulationsekspert i tilfælde af større blødning.

5. FARMAKOLOGISKE EGENSKABER

5.1 Farmakodynamiske egenskaber

Farmakoterapeutisk klassifikation: Antitrombotiske midler, direkte faktor Xa-hæmmere, ATC-kode: B01AF02

Virkningsmekanisme

Apixaban er en potent, oral, reversibel, direkte og yderst selektiv faktor Xa-hæmmer. Antitrombin III er ikke nødvendig for antitrombotisk aktivitet. Apixaban hæmmer frit og fibrinbundet faktor Xa samt protrombinaseaktivitet. Apixaban har ingen direkte effekt på trombocyttaggregationen, men hæmmer indirekte trombocyttaggregationen induceret af trombin. Ved at hæmme faktor Xa forhindrer apixaban dannelsen af trombin og udviklingen af tromber. Non-kliniske studier med apixaban i dyremodeller har vist en antitrombotisk effekt som led i forebyggelsen af arteriel- og venøs trombose ved doser der bevarede hæmostase.

Farmakodynamisk virkning

Den farmakodynamiske virkning af apixaban afspejler virkningsmekanismen (FXa-hæmning). Som et resultat af FXa-hæmningen forlænger apixaban koagulationstiden (protrombintiden (PT), INR og den aktiverede partielle tromboplastintid (aPPT)). Hos voksne er ændringerne i koagulationstests ved en given terapeutisk dosis små og har en høj grad af variabilitet. De anbefales ikke til vurdering af apixabans farmakodynamiske virkning. I analysen for trombindannelse reducerede apixaban endogent trombinpotentiale, som er en målestok for trombindannelse i humant plasma.

Apixaban udviser også anti-Faktor Xa-aktivitet, afspejlet ved reduktion i Faktor Xa enzymaktiviteten i adskillige kommercielle anti Faktor Xa-prøvesæt; resultaterne var imidlertid forskellige for de forskellige prøvesæt. Der foreligger kun data fra kliniske studier hos voksne for Rotachrom® Heparin kromogen analysen. Anti-Faktor Xa-aktivitet viser en tæt direkte lineær sammenhæng med plasmakoncentrationen af apixaban, som når de maksimale værdier på tidspunktet for apixabans maksimale plasmakoncentrationer. Sammenhængen mellem apixabans plasmakoncentration og anti-Faktor Xa-aktivitet er tilnærmelsesvis lineær over et bredt dosisinterval for apixaban. Resultater fra studier med apixaban hos pædiatriske patienter indikerer, at det lineære forhold mellem apixabankoncentration og AXA stemmer overens med det tidligere dokumenterede forhold hos voksne. Dette understøtter apixabans dokumenterede virkningsmekanisme som en selektiv hæmmer af FXa.

Tabel 4 viser den forventede eksponering ved *steady state* og anti-faktor Xa-aktivitet for hver indikation hos voksne. Hos patienter, der tager apixaban til forebyggelse af VTE efter hofte- eller knæalloplastik viser resultaterne et udsving på mindre end 1,6 gange mellem højeste og laveste serumkoncentration. Hos patienter med non-valvulær atrieflimren, der tager apixaban til forebyggelse af apopleksi og systemisk emboli, viser resultaterne et udsving på mindre end 1,7 gange mellem højeste og laveste serumkoncentration. Hos patienter, der tager apixaban til behandling af DVT og LE eller forebyggelse af reciderende DVT og LE, viser resultaterne et udsving på mindre end 2,2 gange mellem højeste og laveste serumkoncentration.

Tabel 4: Forventet eksponering ved *steady state* og anti-faktor Xa-aktivitet

Tabel 1: Foreventet dosering ved steady state og anti-faktor Xa aktivitet				
	Apix. C _{max} (ng/ml)	Apix. C _{min} (ng/ml)	Apix. anti-faktor Xa aktivitet max (IE/ml)	Apix. anti-faktor Xa aktivitet min (IE/ml)
	Median [5., 95. percentil]			
Forebyggelse af VTE: elektiv hofte- eller knæalloplastik				
2,5 mg to gange dagligt	77 [41; 146]	51 [23; 109]	1,3 [0,67; 2,4]	0,84 [0,37; 1,8]
Forebyggelse af apopleksi og systemisk emboli: NVAf				
2,5 mg to gange dagligt*	123 [69; 221]	79 [34; 162]	1,8 [1,0; 3,3]	1,2 [0,51; 2,4]
5 mg to gange dagligt	171 [91; 321]	103 [41; 230]	2,6 [1,4; 4,8]	1,5 [0,61; 3,4]

	Apix. C_{max} (ng/ml)	Apix. C_{min} (ng/ml)	Apix. anti-faktor Xa aktivitet max (IE/ml)	Apix. anti-faktor Xa aktivitet min (IE/ml)
<i>Behandling af DVT, behandling af LE og forebyggelse af recidiverende DVT og LE (VTEt)</i>				
2,5 mg to gange dagligt	67 [30; 153]	32 [11; 90]	1,0 [0,46; 2,5]	0,49 [0,17; 1,4]
5 mg to gange dagligt	132 [59; 302]	63 [22; 177]	2,1 [0,91; 5,2]	1,0 [0,33; 2,9]
10 mg to gange dagligt	251 [111; 572]	120 [41; 335]	4,2 [1,8; 10,8]	1,9 [0,64; 5,8]

*Dosisjusteret population baseret på 2 af 3 dosisreduktionskriterier i ARISTOTLE-studiet.

Selv om behandling med apixaban ikke kræver rutinemæssig kontrol af eksponeringen, kan en kalibreret kvantitativ test for anti-faktor Xa være nyttig i særlige situationer, hvor kendskabet til eksponeringen til apixaban kan være en hjælp til at tage kliniske beslutninger, f.eks. ved overdosering og akut kirurgi.

Pædiatrisk population

Studier af apixaban hos pædiatriske patienter anvendte STA[®] Liquid Anti-Xa-apixaban-analysen. Resultater fra disse studier indikerer, at det lineære forhold mellem apixabankoncentration og anti-faktor Xa-aktivitet (AXA) stemmer overens med det tidligere dokumenterede forhold hos voksne. Dette understøtter apixabans dokumenterede virkningsmekanisme som en selektiv hæmmer af FXa.

På tværs af vægtgrupperne 9 til ≥ 35 kg i studiet CV185155 lå den geometriske middelværdi (%CV) for min. AXA og maks. AXA i intervallet 27,1 (22,2) ng/ml og 71,9 (17,3) ng/ml, hvilket svarer til geometriske middelværdier (%CV) for C_{minss} og C_{maxss} på 30,3 (22) ng/ml og 80,8 (16,8) ng/ml. De eksponeringer, der blev opnået ved disse AXA-intervaller under anvendelse af doseringsskemaet til pædiatriske patienter, var sammenlignelige med dem, der blev set hos voksne, som fik en apixabandosis på 2,5 mg to gange dagligt.

På tværs af vægtgrupperne 6 til ≥ 35 kg i studiet CV185362 lå den geometriske middelværdi (%CV) for min. AXA og maks. AXA i intervallet 67,1 (30,2) ng/ml og 213 (41,7) ng/ml, hvilket svarer til geometriske middelværdier (%CV) for C_{minss} og C_{maxss} på 71,3 (61,3) ng/ml og 230 (39,5) ng/ml. De eksponeringer, der blev opnået ved disse AXA-intervaller under anvendelse af doseringsskemaet til pædiatriske patienter, var sammenlignelige med dem, der blev set hos voksne, som fik en apixabandosis på 5 mg to gange dagligt.

På tværs af vægtgrupperne 6 til ≥ 35 kg i studiet CV185325 lå den geometriske middelværdi (%CV) for min. AXA og maks. AXA i intervallet 47,1 (57,2) ng/ml og 146 (40,2) ng/ml, hvilket svarer til geometriske middelværdier (%CV) for C_{minss} og C_{maxss} på 50 (54,5) ng/ml og 144 (36,9) ng/ml. De eksponeringer, der blev opnået ved disse AXA-intervaller under anvendelse af doseringsskemaet til pædiatriske patienter, var sammenlignelige med dem, der blev set hos voksne, som fik en apixabandosis på 5 mg to gange dagligt.

Den forventede eksponering ved *steady state* og anti-faktor Xa-aktivitet for studierne med pædiatriske patienter tyder på, at udsvingene fra højeste til laveste apixabankoncentration og AXA-niveauer ved *steady state* var ca. 3 gange (min., maks.: 2,65-3,22) i den samlede population.

Klinisk virkning og sikkerhed

Forebyggelse af VTE (VTEp): elektiv hofte- eller knæalloplastik

Det kliniske program for apixaban blev udformet til at påvise apixabans virkning og sikkerhed i forebyggelsen af VTE i et bredt udvalg af voksne patienter, som fik elektiv hofte- og knæalloplastik. I alt 8.464 patienter blev randomiseret til 2 pivotale, dobbeltblindede, multinationale studier, hvor apixaban 2,5 mg indgivet oralt 2 gange dagligt (4.236 patienter) blev sammenlignet med

enoxaparin 40 mg 1 gang dagligt (4.228 patienter). Af det samlede antal patienter var 1.262 patienter (618 i apixaban-gruppen) i alderen 75 år eller ældre, 1.004 patienter (499 i apixaban-gruppen) havde lav legemsvægt (≤ 60 kg), 1.495 patienter (743 i apixaban-gruppen) havde BMI ≥ 33 kg/m², og 415 patienter (203 i apixaban-gruppen) havde moderat nedsat nyrefunktion.

ADVANCE-3-studiet omfattede 5.407 patienter, som fik elektiv hoftealloplastik, og ADVANCE-2-studiet omfattede 3.057 patienter, som fik elektiv knæalloplastik. Patienterne fik enten apixaban 2,5 mg apixaban indgivet oralt 2 gange dagligt eller enoxaparin 40 mg indgivet subkutant 1 gang dagligt. Første dosis apixaban blev givet 12-24 timer efter operationen, hvorimod enoxaparin blev givet 9-15 timer før operationen. Både apixaban og enoxaparin blev givet i 32-38 dage i ADVANCE-3-studiet og i 10-14 dage i ADVANCE-2-studiet.

Baseret på patientjournaler for den undersøgte population i ADVANCE-3 og ADVANCE-2 (8.464 patienter) havde 46 % hypertension, 10 % hyperlipidæmi, 9 % diabetes og 8 % iskæmisk hjertesygdom.

Sammenlignet med enoxaparin viste apixaban statistisk superior reduktion i det primære endepunkt (kombination af alle VTE/alle dødsårsager), og i det alvorlige VTE-endepunkt (kombination af proksimal DVT, ikke-dødelig PE og VTE-relateret død), ved både elektiv hofte- eller knæalloplastik (se tabel 5).

Tabel 5: Effektparametre i pivotale fase III-studier

Studie	ADVANCE 3 (hofte)			ADVANCE-2 (knæ)		
Behandling	Apixaban	Enoxaparin	p-værdi	Apixaban	Enoxaparin	p-værdi
Dosis	2,5 mg	40 mg sc en		2,5 mg	40 mg sc en	
Behandlingsvarighed	oralt to gange dagligt 35 \pm 3 d	gang dagligt 35 \pm 3 d		oralt to gange dagligt 12 \pm 2 d	gang dagligt 12 \pm 2 d	
Total VTE/alle dødsårsager						
Antal tilfælde/patienter	27/1.949	74/1.917	< 0,0001	147/976	243/997	< 0,0001
Forekomst	1,39 %	3,86 %		15,06 %	24,37 %	
Relativ risiko	0,36			0,62		
95 % CI	(0,22; 0,54)			(0,51; 0,74)		
Alvorlig VTE						
Antal tilfælde/patienter	10/2.199	25/2.195	0,0107	13/1.195	26/1.199	0,0373
Forekomst	0,45 %	1,14 %		1,09 %	2,17 %	
Relativ risiko	0,40			0,50		
95 % CI	(0,15; 0,80)			(0,26; 0,97)		

Sikkerhedsendepunkter for alvorlig blødning (kombination af alvorlig blødning og CRNM-blødning og alle blødninger) viste samme hyppighed for patienter behandlet med apixaban 2,5 mg som for patienter behandlet med enoxaparin 40 mg (se tabel 6). Alle blødningskriterierne inkluderede blødning i operationssåret.

Tabel 6: Blødningsforekomst i pivotale fase III-studier*

	ADVANCE-3		ADVANCE-2	
	Apixaban 2,5 mg oralt to gange dagligt 35 ± 3 d	Enoxaparin 40 mg sc en gang dagligt 35 ± 3 d	Apixaban 2,5 mg oralt to gange dagligt 12 ± 2 d	Enoxaparin 40 mg sc en gang dagligt 12 ± 2 d
Alle behandlede	n = 2.673	n = 2.659	n = 1.501	n = 1.508
Behandlingsperiode ¹				
Alvorlige	22 (0,8 %)	18 (0,7 %)	9 (0,6 %)	14 (0,9 %)
Dødelige	0	0	0	0
Alvorlige + CRNM	129 (4,8 %)	134 (5,0 %)	53 (3,5 %)	72 (4,8 %)
Alle	313 (11,7 %)	334 (12,6 %)	104 (6,9 %)	126 (8,4 %)
Behandlingsperiode efter operation ²				
Alvorlige	9 (0,3 %)	11 (0,4 %)	4 (0,3 %)	9 (0,6 %)
Dødelige	0	0	0	0
Alvorlige + CRNM	96 (3,6 %)	115 (4,3 %)	41 (2,7 %)	56 (3,7 %)
Alle	261 (9,8 %)	293 (11,0 %)	89 (5,9 %)	103 (6,8 %)

* Alle blødningskriterierne inkluderer blødning i operationssåret

¹ Omfatter hændelser efter første dosis af enoxaparin (før operation)

² Omfatter hændelser efter første dosis af apixaban (efter operation)

Den samlede forekomst af bivirkninger som blødning, anæmi og transaminase-abnormiteter (f.eks. ALAT-niveauer) var numerisk lavere hos patienter, der fik apixaban sammenlignet med enoxaparin i fase II- og fase III-studier med elektiv hofte- eller knæalloplastik.

I knæalloplastik studiet blev der i løbet af den tilsigtede behandlingsperiode observeret 4 tilfælde af lungeembolier (LE) i apixabangruppen og ingen tilfælde i enoxaparingruppen. Man kender ikke årsagen til det højere antal tilfælde af PE.

Forebyggelse af apopleksi og systemisk emboli hos patienter med non-valvulær atrieflimren (NVAF)

I alt 23.799 voksne patienter blev randomiseret i det kliniske program (ARISTOTLE: apixaban *versus* warfarin, AVERROES: apixaban *versus* ASA) herunder 11.927 randomiseret til apixaban.

Programmet var tilrettelagt med henblik på at påvise apixabans sikkerhed og effekt til forebyggelse af apopleksi og systemisk emboli hos patienter med non-valvulær atrieflimren (NVAF) og en eller flere risikofaktorer såsom:

- tidligere apopleksi eller transitorisk iskæmisk attack (TIA)
- alder ≥ 75 år
- hypertension
- diabetes mellitus
- symptomatisk hjertesvigt (NYHA-klasse ≥ II)

ARISTOTLE-studiet

I ARISTOTLE-studiet blev i alt 18.201 voksne patienter randomiseret til dobbeltblind behandling med apixaban 5 mg to gange dagligt (eller 2,5 mg to gange dagligt til udvalgte patienter [4,7 %], se pkt. 4.2) eller warfarin (ønsket INR-område 2,0-3,0), patienterne fik det aktive stof i studiet i 20 måneder gennemsnitligt. Gennemsnitsalderen var 69,1 år, gennemsnitlig CHADS₂-score var 2,1, og 18,9 % af patienterne havde haft forudgående apopleksi eller TIA.

I studiet var apixaban statistisk signifikant overlegen på det primære endepunkt for forebyggelse af apopleksi (hæmoragisk eller iskæmisk) og systemisk emboli (se Tabel 7) sammenlignet med warfarin.

Tabel 7: Effekteresultater hos patienter med atrieflimren i ARISTOTLE-studiet

	Apixaban N = 9.120 n (%/år)	Warfarin N = 9.081 n (%/år)	Hazard ratio (95 % CI)	p-værdi
Apopleksi eller systemisk emboli	212 (1,27)	265 (1,60)	0,79 (0,66; 0,95)	0,0114
Apopleksi				
Iskæmisk eller uspecifiseret	162 (0,97)	175 (1,05)	0,92 (0,74; 1,13)	
Hæmoragisk	40 (0,24)	78 (0,47)	0,51 (0,35; 0,75)	
Systemisk emboli	15 (0,09)	17 (0,10)	0,87 (0,44; 1,75)	

Hos patienter randomiseret til warfarin var gennemsnitstid i terapeutisk interval (TTI) (INR 2-3) 66 %.

Apixaban gav reduktion af apopleksi og systemisk emboli sammenlignet med warfarin på tværs af de forskellige niveauer af center TTI; for centre i den højeste kvartil af TTI var *hazard ratio* for apixaban *versus* warfarin 0,73 (95 % CI, 0,38, 1,40).

Sekundære nøgleendepunkter for større blødning og død uanset årsag blev testet i en præspecificeret hierarkisk teststrategi for at kontrollere for den generelle type 1-fejl i studiet. Der blev opnået statistisk signifikant overlegenhed på de sekundære endepunkter for både større blødning og død uanset årsag (se Tabel 8). Med forbedret monitorering af INR mindskes de observerede fordele ved apixaban i forhold til warfarin på død uanset årsag.

Tabel 8: Sekundære endepunkter hos patienter med atrieflimren i ARISTOTLE-studiet

	Apixaban N = 9.088 n (%/år)	Warfarin N = 9.052 n (%/år)	Hazard ratio (95 % CI)	p-værdi
Blødningsresultater				
Større*	327 (2,13)	462 (3,09)	0,69 (0,60; 0,80)	< 0,0001
Dødelig	10 (0,06)	37 (0,24)		
Intrakraniel	52 (0,33)	122 (0,80)		
Større + CRNM [†]	613 (4,07)	877 (6,01)	0,68 (0,61; 0,75)	< 0,0001
Alle	2356 (18,1)	3060 (25,8)	0,71 (0,68; 0,75)	< 0,0001
Andre endepunkter				
Mortalitet uanset årsag	603 (3,52)	669 (3,94)	0,89 (0,80; 1,00)	0,0465
Myokardieinfarkt	90 (0,53)	102 (0,61)	0,88 (0,66; 1,17)	

*Større blødning defineret iht. International Society on Thrombosis and Haemostasis (ISTH) kriterier.

[†]Klinisk relevant ikke-alvorlig blødning

Den samlede frekvens af afbrudt behandling på grund af bivirkninger relateret til behandlingen var 1,8 % for apixaban og 2,6 % for warfarin i ARISTOTLE-studiet.

Effekten på præspecificerede undergrupper, inklusive CHADS₂ score, alder, legemsvægt, køn, nyrefunktionsstatus, tidligere apopleksi eller TIA og diabetes, var sammenlignelig med resultaterne for den samlede population, der deltog i studiet.

Incidensen af ISTH større gastrointestinal blødning (inklusive øvre gastrointestinal, nedre gastrointestinal og rektal blødning) var 0,76 %/år med apixaban og 0,86 %/år med warfarin.

Resultaterne for større blødning i de præspecificerede undergrupper herunder CHADS₂ score, alder, legemsvægt, køn, nyrefunktionsstatus, tidligere apopleksi eller TIA og diabetes var sammenlignelig med resultatet for den samlede population i dette studie.

AVERROES-studiet

I AVERROES studiet blev i alt 5.598 voksne patienter, som af investigatorene blev bedømt som uegnede til VKA, randomiseret til behandling med apixaban 5 mg to gange dagligt (eller 2,5 mg to gange dagligt hos udvalgte patienter [6,4 %], se pkt. 4.2) eller ASA. ASA blev givet som én daglig dosis på 81 mg (64 %), 162 (26,9 %), 243 (2,1 %) eller 324 mg (6,6 %) efter investigatorernes skøn. Patienter fik det aktive stof i studiet i 14 måneder gennemsnitlig. Gennemsnitsalderen var 69,9 år, gennemsnitlig CHADS₂-score var 2,0, og 13,6 % af patienterne havde tidligere haft apopleksi eller TIA.

De mest almindelige årsager til uegnethed til VKA-behandling i AVERROES studiet omfattede: ude af stand til/vil sandsynligvis ikke kunne opnå INR'er med nødvendige intervaller (42,6 %), patient afslog behandling med VKA (37,4 %), CHADS₂ score = 1 og lægen frarådede VKA (21,3 %), patient vil muligvis ikke være i stand til at følge patientvejledningen for VKA-lægemidler (15,0 %) og problemer/forventede problemer med at komme i kontakt med patienten i tilfælde af akut dosisændring (11,7 %).

AVERROES blev afbrudt tidligt i forløbet efter anbefaling af den uafhængige datamonitoreringskomite (the Independent Data Monitoring Committee) på grund af klar evidens for reduktion af apopleksi og systemisk emboli med en acceptabel sikkerhedsprofil.

Den samlede frekvens af afbrudt behandling på grund af bivirkninger relateret til behandlingen var 1,5 % for apixaban og 1,3 % for ASA i AVERROES studiet.

I studiet viste apixaban statistisk signifikant overlegenhed på det primære endepunkt for forebyggelse af apopleksi (hæmoragisk, iskæmisk eller uspecificeret) og systemisk emboli (se Tabel 9) sammenlignet med ASA.

Tabel 9: Vigtigste effektparametre hos patienter med atrieflimren i AVERROES-studiet

	Apixaban N = 2.807 n (%/år)	ASA N = 2.791 n (%/år)	Hazard ratio (95 % CI)	p-værdi
Apopleksi eller systemisk emboli*	51 (1,62)	113 (3,63)	0,45 (0,32; 0,62)	< 0,0001
Apopleksi				
Iskæmisk eller uspecificeret	43 (1,37)	97 (3,11)	0,44 (0,31; 0,63)	
Hæmoragisk	6 (0,19)	9 (0,28)	0,67 (0,24; 1,88)	
Systemisk emboli	2 (0,06)	13 (0,41)	0,15 (0,03; 0,68)	
Apopleksi, systemisk emboli, MI eller vaskulær død*†	132 (4,21)	197 (6,35)	0,66 (0,53; 0,83)	0,003
Myokardieinfarkt	24 (0,76)	28 (0,89)	0,86 (0,50; 1,48)	
Vaskulær død	84 (2,65)	96 (3,03)	0,87 (0,65; 1,17)	
Død uanset årsag†	111 (3,51)	140 (4,42)	0,79 (0,62; 1,02)	0,068

* Vurderet ved sekventiel teststrategi udviklet for at kontrollere for den generelle type I-fejl i studiet.

† Sekundært endepunkt.

Der var ingen statistisk signifikant forskel i incidensen af større blødning mellem apixaban og ASA (se Tabel 10).

Tabel 10: Blødningshændelser hos patienter med atrieflimren i AVERROES-studiet

	Apixaban N = 2.798 n (%/år)	ASA N = 2.780 n (%/år)	Hazard ratio (95 % CI)	p-værdi
Større*	45 (1,41)	29 (0,92)	1,54 (0,96; 2,45)	0,0716
Dødelig, n	5 (0,16)	5 (0,16)		
Intrakraniel, n	11 (0,34)	11 (0,35)		
Større + CRNM	140 (4,46)	101 (3,24)	1,38 (1,07; 1,78)	0,0144
Alle	325 (10,85)	250 (8,32)	1,30 (1,10; 1,53)	0,0017

*Større blødning defineret ifølge International Society on Thrombosis and Haemostasis (ISTH) kriterier.

† Klinisk relevant ikke-alvorlig blødning

NVAF-patienter med AKS og/eller som har fået foretaget PCI

I AUGUSTUS, et åbent, randomiseret, kontrolleret studie med et 2 × 2 faktorielt design, blev der inkluderet 4.614 voksne patienter med NVAF, som havde AKS (43 %) og/eller fik foretaget PCI (56 %). Alle patienter fik baggrundsbehandling med en P2Y₁₂-hæmmer (clopidogrel: 90,3 %) ordineret i henhold til lokal standardbehandling.

Patienterne blev randomiseret op til 14 dage efter AKS og/eller PCI til enten apixaban 5 mg to gange dagligt (2,5 mg to gange dagligt, hvis to eller flere af kriterierne for dosisreduktion var opfyldt; 4,2 % fik lavere dosis) eller VKA og til enten ASA (81 mg en gang dagligt) eller placebo.

Gennemsnitsalderen var 69,9 år, 94 % af de randomiserede patienter havde en CHA₂DS₂-VASc-score > 2, og 47 % havde en HAS-BLED-score > 3. For patienter randomiseret til VKA var andelen af tid i terapeutisk interval (TTI) (INR 2-3) 56 %, med 32 % af tiden under TTI og 12 % over TTI.

Det primære formål med AUGUSTUS var at vurdere sikkerheden, med det primære endepunkt ISTH alvorlig blødning eller CRNM-blødning. I sammenligningen mellem apixaban og VKA forekom det primære sikkerhedsendepunkt ISTH alvorlig blødning eller CRNM-blødning måned 6 hos 241 (10,5 %) og 332 (14,7 %) patienter i henholdsvis apixabangruppen og VKA-gruppen (HR = 0,69, 95 % CI: 0,58; 0,82; 2-sidet p < 0,0001 for non-inferioritet og p < 0,0001 for superioritet). For VKA viste yderligere analyser, der brugte undergrupper ud fra TTI, at den højeste forekomst af blødning var forbundet med den laveste kvartil af TTI. Forekomsten af blødning var sammenlignelig for apixaban og den højeste kvartil af TTI.

I sammenligningen mellem ASA og placebo forekom det primære sikkerhedsendepunkt ISTH alvorlig blødning eller CRNM-blødning måned 6 hos 367 (16,1 %) og 204 (9,0 %) patienter i henholdsvis ASA-gruppen og placebogruppen (HR = 1,88, 95 % CI: 1,58; 2,23; 2-sidet p < 0,0001).

Specifikt forekom alvorlig blødning eller CRNM-blødning hos 157 (13,7 %) og 84 (7,4 %) apixaban-behandlede patienter i henholdsvis ASA-gruppen og placebogruppen. Hos VKA-behandlede patienter forekom alvorlig blødning eller CRNM-blødning hos 208 (18,5 %) og 122 (10,8 %) patienter i henholdsvis ASA-gruppen og placebogruppen.

Andre effekter af behandlingen blev vurderet som et sekundært studieformål med sammensatte endepunkter.

I sammenligningen mellem apixaban og VKA forekom det sammensatte endepunkt af dødsfald eller genindlæggelse hos 541 (23,5 %) og 632 (27,4 %) patienter i henholdsvis apixaban- og VKA-gruppen. Det sammensatte endepunkt af dødsfald eller iskæmisk hændelse (apopleksi, myokardieinfarkt, stenttrombose eller akut revaskularisering) forekom hos 170 (7,4 %) og 182 (7,9 %) patienter i henholdsvis apixaban- og VKA-gruppen.

I sammenligningen mellem ASA og placebo forekom det sammensatte endepunkt af dødsfald eller genindlæggelse hos 604 (26,2 %) og 569 (24,7 %) patienter i henholdsvis ASA- og placebogruppen. Det sammensatte endepunkt af dødsfald eller iskæmisk hændelse (apopleksi, myokardieinfarkt,

stenttrombose eller akut revaskularisering) forekom hos 163 (7,1 %) og 189 (8,2 %) patienter i henholdsvis ASA- og placebogruppen.

Patienter, der gennemgår kardiovertering

EMANATE, et åbent multicenterstudie, inkluderede 1.500 voksne patienter, som enten var oral antikoagulant-naive eller forudbehandlet mindre end 48 timer og med planlagt kardiovertering for NVAf. Patienterne blev randomiseret 1:1 til apixaban eller til heparin og/eller VKA til forebyggelse af kardiovaskulære hændelser. Der blev udført elektrisk og/eller farmakologisk kardiovertering efter mindst 5 doser af 5 mg apixaban to gange dagligt (eller 2,5 mg to gange dagligt til udvalgte patienter (se pkt. 4.2)) eller mindst 2 timer efter en støddosis på 10 mg (eller en støddosis på 5 mg til udvalgte patienter (se pkt. 4.2)), hvis tidligere kardiovertering var nødvendig. I apixaban-gruppen fik 342 patienter en støddosis (331 patienter fik en dosis på 10 mg, og 11 patienter fik en dosis på 5 mg).

Der var ingen slagtilfælde (0 %) i apixaban-gruppen (n = 753), og 6 (0,80 %) slagtilfælde i heparin- og/eller VKA-gruppen (n = 747; RR 0,00; 95 % CI 0,00; 0,64). Død uanset årsag forekom hos 2 patienter (0,27 %) i apixaban-gruppen og 1 patient (0,13 %) i heparin- og/eller VKA-gruppen. Der blev ikke rapporteret hændelser om systemisk emboli.

Større blødning og CRNM-blødningshændelser opstod hos henholdsvis 3 (0,41 %) og 11 (1,50 %) patienter i apixaban-gruppen sammenlignet med 6 (0,83 %) og 13 (1,80 %) patienter i heparin- og/eller VKA-gruppen.

Dette eksplorative studie viste sammenlignelig effekt og sikkerhed mellem apixaban- og heparin- og/eller VKA-behandlingsgrupperne i forbindelse med kardiovertering.

Behandling af DVT, behandling af LE og forebyggelse af recidiverende DVT og LE (VTE)

Det kliniske program (AMPLIFY: apixaban *versus* enoxaparin/warfarin, AMPLIFY-EXT: apixaban *versus* placebo) med voksne var designet til at påvise apixabans virkning og sikkerhed ved behandling af DVT og/eller LE (AMPLIFY), og ved langvarig behandling til forebyggelse af recidiverende DVT og/eller LE efter 6 til 12 måneders antikoagulationsbehandling ved DVT og/eller LE (AMPLIFY-EXT). Begge studier var randomiserede, parallel-gruppe, dobbeltblinde, multinationale studier med patienter med symptomatisk proksimal DVT eller symptomatisk LE. Alle de vigtigste sikkerhed- og virkningsendepunkter blev vurderet af en uafhængig, blindet komite.

AMPLIFY-studiet

I AMPLIFY-studiet blev ialt 5.395 voksne patienter randomiseret til behandling med apixaban 10 mg oralt to gange dagligt i 7 dage efterfulgt af apixaban 5 mg oralt to gange dagligt i 6 måneder eller til enoxaparin 1 mg/kg subkutant to gange dagligt i mindst 5 dage (indtil INR \geq 2) og warfarin (målinterval for INR 2,0-3,0) oralt i 6 måneder.

Gennemsnitsalderen var 56,9 år, og 89,8 % af de randomiserede patienter havde uprovokerede VTE-hændelser.

Patienter randomiseret til warfarin var gennemsnitligt 60,9 % af tiden i terapeutisk interval (INR 2,0-3,0). Apixaban viste en reduktion af recidiverende symptomatisk VTE eller VTE-relateret død på tværs af de forskellige niveauer af center-TTI; for centre i den højeste kvartil af TTI var den relative risiko for apixaban *versus* enoxaparin/warfarin 0,79 (95 % CI 0,39-1,61).

I studiet blev apixaban vist non-inferior til enoxaparin/warfarin i det sammensatte primære endepunkt af bekræftet recidiverende symptomatisk VTE (ikke-dødelig DVT eller ikke-dødelig LE) eller VTE-relateret død (se tabel 11).

Tabel 11: Effektræsultater i AMPLIFY-studiet

	Apixaban N = 2.609 n (%)	Enoxaparin/warfarin N = 2.635 n (%)	Relativ risiko (95 % CI)
VTE eller VTE-relateret død	59 (2,3)	71 (2,7)	0,84 (0,60, 1,18)*
DVT	20 (0,7)	33 (1,2)	
LE	27 (1,0)	23 (0,9)	
VTE-relateret død	12 (0,4)	15 (0,6)	
VTE eller død uanset årsag	84 (3,2)	104 (4,0)	0,82 (0,61, 1,08)
VTE eller kardiovaskulær-relateret død	61 (2,3)	77 (2,9)	0,80 (0,57, 1,11)
VTE, VTE-relateret død eller større blødninger	73 (2,8)	118 (4,5)	0,62 (0,47, 0,83)

*Non-inferior sammenlignet med enoxaparin/warfarin ($p < 0,0001$)

Apixabans virkning ved initial behandling af VTE var sammenlignelig for patienter, som blev behandlet for LE [relativ risiko 0,9; 95 % CI (0,5-1,6)] og DVT [relativ risiko 0,8; 95 % CI (0,5-1,3)]. Virkningen på tværs af undergrupper, herunder alder, køn, body mass index (BMI), nyrefunktion, omfang af LE-indeks, placering af DVT-trombose og tidligere parenteral heparin, var generelt ens.

Det primære sikkerhedsendepunkt var større blødning. I studiet var apixaban statistisk superior til enoxaparin/warfarin i det primære sikkerhedsendepunkt [relativ risiko 0,31; 95 % konfidensinterval (0,17-0,55), $p < 0,0001$] (se tabel 12).

Tabel 12: Blødningsræsultater i AMPLIFY-studiet

	Apixaban N = 2.676 n (%)	Enoxaparin/warfarin N = 2.689 n (%)	Relativ risiko (95 % CI)
Større	15 (0,6)	49 (1,8)	0,31 (0,17; 0,55)
Større + CRNM	115 (4,3)	261 (9,7)	0,44 (0,36; 0,55)
Mindre	313 (11,7)	505 (18,8)	0,62 (0,54; 0,70)
Alle	402 (15,0)	676 (25,1)	0,59 (0,53; 0,66)

Bekæftet større blødning og CRNM-blødning på ethvert anatomisk sted var generelt lavere i apixaban-gruppen sammenlignet med enoxaparin/warfarin gruppen. Bekræftet ISTH større gastrointestinal blødning forekom hos 6 (0,2 %) af de apixaban-behandlede patienter og hos 17 (0,6 %) af de enoxaparin/warfarin-behandlede patienter.

AMPLIFY-EXT-studiet

I AMPLIFY-EXT-studiet blev i alt 2.482 voksne patienter randomiseret til behandling med apixaban 2,5 mg oralt to gange dagligt, apixaban 5 mg oralt to gange dagligt eller placebo i 12 måneder efter at have afsluttet 6 til 12 måneders initial antikoagulationsbehandling. Af disse deltog 836 patienter (33,7 %) i AMPLIFY-studiet, inden de indgik i AMPLIFY-EXT-studiet.

Gennemsnitsalderen var 56,7 år, og 91,7 % af de randomiserede patienter havde uprovokerede VTE-hændelser.

I studiet var begge apixabandoser statistisk superior til placebo i det primære endepunkt symptomatisk, recidiverende VTE (ikke-dødelig DVT eller ikke-dødelig LE) eller død uanset årsag (se tabel 13).

Tabel 13: Effekteresultater i AMPLIFY-EXT-studiet

	Apixaban	Apixaban	Placebo	Relativ risiko (95 % CI)	
	2,5 mg (N = 840)	5,0 mg (N = 813)	(N = 829)	Apix 2,5 mg versus placebo	Apix 5,0 mg versus placebo
	n (%)				
Recidiverende VTE eller død uanset årsag	19 (2,3)	14 (1,7)	77 (9,3)	0,24 (0,15; 0,40) [‡]	0,19 (0,11; 0,33) [‡]
DVT*	6 (0,7)	7 (0,9)	53 (6,4)		
LE*	7 (0,8)	4 (0,5)	13 (1,6)		
Død uanset årsag	6 (0,7)	3 (0,4)	11 (1,3)		
Recidiverende VTE eller VTE-relateret død	14 (1,7)	14 (1,7)	73 (8,8)	0,19 (0,11; 0,33)	0,20 (0,11; 0,34)
Recidiverende VTE eller kardiovaskulær-relateret død	14 (1,7)	14 (1,7)	76 (9,2)	0,18 (0,10; 0,32)	0,19 (0,11; 0,33)
Ikke-dødelig DVT [†]	6 (0,7)	8 (1,0)	53 (6,4)	0,11 (0,05; 0,26)	0,15 (0,07; 0,32)
Ikke-dødelig LE [†]	8 (1,0)	4 (0,5)	15 (1,8)	0,51 (0,22; 1,21)	0,27 (0,09; 0,80)
VTE-relateret død	2 (0,2)	3 (0,4)	7 (0,8)	0,28 (0,06; 1,37)	0,45 (0,12; 1,71)

[‡] p < 0,0001

* For patienter med mere end én hændelse, som bidrog til det sammensatte endepunkt, blev kun den første hændelse rapporteret (f.eks. hvis en forsøgsperson oplevede både DVT og herefter LE, blev kun DVT rapporteret)

[†] De enkelte forsøgspersoner kunne opleve mere end én hændelse og være repræsenteret i begge klassifikationer

Apixabans effekt ved forebyggelse af recidiv af VTE blev opretholdt på tværs af undergrupperne, herunder alder, køn, BMI og nyrefunktion.

Det primære sikkerhedsendepunkt var større blødning i behandlingsperioden. I studiet var incidensen af større blødning for begge apixabandoser ikke statistisk forskellig fra placebo. Der var ingen statistisk signifikant forskel i incidensen af større + CRNM, mindre og alle blødninger mellem behandlingsgrupperne, der fik apixaban 2,5 mg dagligt og placebo (se tabel 14).

Tabel 14: Blødningsresultater i AMPLIFY-EXT-studiet

	Apixaban	Apixaban	Placebo	Relativ risiko (95 % CI)	
	2,5 mg (N = 840)	5,0 mg (N = 811)	(N = 826)	Apix 2,5 mg versus placebo	Apix 5,0 mg versus placebo
	n (%)				
Større	2 (0,2)	1 (0,1)	4 (0,5)	0,49 (0,09; 2,64)	0,25 (0,03; 2,24)
Større + CRNM	27 (3,2)	35 (4,3)	22 (2,7)	1,20 (0,69; 2,10)	1,62 (0,96; 2,73)
Mindre	75 (8,9)	98 (12,1)	58 (7,0)	1,26 (0,91; 1,75)	1,70 (1,25; 2,31)
Alle	94 (11,2)	121 (14,9)	74 (9,0)	1,24 (0,93; 1,65)	1,65 (1,26; 2,16)

Bekræftet ISTH større gastrointestinal blødning forekom hos 1 (0,1 %) af de apixaban-behandlede patienter, som fik dosen på 5 mg dagligt, hos ingen af patienterne, som fik dosen på 2,5 mg dagligt og hos 1 (0,1 %) af patienterne, som fik placebo.

Pædiatrisk population

Behandling af venøs tromboemboli (VTE) og forebyggelse af recidiverende VTE hos pædiatriske patienter i alderen 28 dage til < 18 år

Studiet CV185325 var et randomiseret, aktivt kontrolleret, åbent multicenterstudie med apixaban til behandling af VTE hos pædiatriske patienter. Dette deskriptive virknings- og sikkerhedsstudie omfattede 217 pædiatriske patienter, som havde behov for antikoagulationsbehandling mod VTE og forebyggelse af recidiverende VTE. 137 patienter var i aldersgruppe 1 (12 til < 18 år), 44 patienter var i aldersgruppe 2 (2 til < 12 år), 32 patienter var i aldersgruppe 3 (28 dage til < 2 år), og 4 patienter var i aldersgruppe 4 (fødsel til < 28 dage). Indeks-VTE blev bekræftet med billeddiagnostik og blev bedømt uafhængigt. Forud for randomisering blev patienterne behandlet med standard-antikoagulationsbehandling i op til 14 dage (middelvarighed (SD) af standard-antikoagulationsbehandling forud for påbegyndelse af studielægemidlet var 4,8 (2,5) dage, og 92,3 % af patienterne påbegyndte behandlingen \leq 7 dage). Patienterne blev randomiseret i et 2:1-forhold til en alderssvarende formulering af apixaban (doser justeret i henhold til legemsvægt svarende til en støddosis på 10 mg to gange dagligt i 7 dage efterfulgt af 5 mg to gange dagligt hos voksne) eller standardbehandling. Hos patienter i alderen 2 til < 18 år bestod standardbehandlingen af lavmolekylære hepariner (LMWH), ufraktionerede hepariner (UFH) eller vitamin K-antagonister (VKA). Hos patienter i alderen 28 dage til < 2 år vil standardbehandling være begrænset til hepariner (UFH eller LMWH). Den primære behandlingsfase varede i 42 til 84 dage for patienter i alderen < 2 år og i 84 dage for patienter i alderen \geq 2 år. Patienter i alderen 28 dage til < 18 år, som blev randomiseret til at få apixaban, kunne fortsætte med behandling med apixaban i yderligere 6 til 12 uger i forlængelsesfasen.

Det primære virkningsendepunkt var sammensat af alle tilfælde af billedbekræftet og bedømt symptomatisk og asymptomatisk recidiverende VTE og VTE-relateret dødsfald. Ingen patienter i nogen af behandlingsgrupperne døde af VTE-relaterede årsager. I alt 4 patienter (2,8 %) i apixaban-gruppen og 2 patienter (2,8 %) i standardbehandlingsgruppen havde mindst 1 bedømt tilfælde af symptomatisk eller asymptomatisk recidiverende VTE.

Medianomfanget af eksponering hos 143 behandlede patienter i apixaban-gruppen var 84,0 dage. Eksponering oversteg 84 dage hos 67 patienter (46,9 %). Det primære sikkerhedsendepunkt, som var sammensat af alvorlig blødning og CRNM-blødning, blev set hos 2 patienter (1,4 %), der fik apixaban, versus 1 patient (1,4 %), der fik standardbehandling. RR var 0,99 (95 % CI 0,1; 10,8). Alle tilfælde vedrørte en CRNM-blødning. Mindre blødning blev rapporteret hos 51 patienter (35,7 %) i apixaban-gruppen og 21 patienter (29,6 %) i standardbehandlingsgruppen. RR var 1,19 (95 % CI 0,8; 1,8).

Større blødning blev defineret som blødning, der opfylder et eller flere af følgende kriterier: a (i) dødelig blødning, (ii) klinisk synlig blødning forbundet med et fald i Hgb på mindst 20 g/l (2 g/dl) i en periode på 24 timer, (iii) blødning, der er retroperitoneal, pulmonal, intrakranielt eller på en anden måde involverer centralnervesystemet, og (iv) blødning, der kræver kirurgisk indgreb på en operationsstue (herunder interventionel radiologi).

CRNM-blødning blev defineret som blødning, der opfylder et eller begge af følgende: (i) synlig blødning, for hvilken der administreres et blodprodukt, og som ikke direkte kan tilskrives en forsøgspersons underliggende medicinske tilstand, og (ii) blødning, der kræver medicinsk eller kirurgisk indgreb for at genoprette hæmostase, bortset fra på en operationsstue.

Mindre blødning blev defineret som et synligt eller makroskopisk tegn på blødning, der ikke opfylder ovenstående kriterier for hverken større blødning eller klinisk relevant, ikke-alvorlig blødning. Menstruation blev klassificeret som en mindre blødningshændelse frem for en klinisk relevant, ikke-alvorlig blødning.

Blandt 53 patienter, som overgik til forlængelsesfasen og blev behandlet med apixaban, blev der ikke rapporteret nogen hændelser med symptomatisk og asymptomatisk recidiverende VTE eller VTE-relateret mortalitet. Ingen patienter i forlængelsesfasen oplevede en blødningshændelse, der blev bedømt at være større, eller CRNM. 8 patienter (8/53; 15,1 %) i forlængelsesfasen oplevede mindre blødningshændelser.

Der var 3 dødsfald i apixaban-gruppen og 1 dødsfald i standardbehandlingsgruppen, og de blev alle vurderet at være ikke-behandlingsrelaterede af investigatoren. Ingen af disse dødsfald skyldtes en hændelse med VTE eller blødning ifølge bedømmelsen fra den uafhængige bedømmelseskomité.

Sikkerhedsdatabasen for apixaban hos pædiatriske patienter er baseret på studiet CV185325 om behandling af VTE og forebyggelse af recidiverende VTE, suppleret med PREVAPIX-ALL-studiet og SAXOPHONE-studiet om primær profylakse for VTE samt studiet CV185118 med enkeltdoser. Det omfatter 970 pædiatriske patienter, hvoraf 568 fik apixaban.

Der er ingen godkendt pædiatrisk indikation til primær profylakse af VTE.

Forebyggelse af VTE hos pædiatriske patienter med akut lymfoblastisk leukæmi eller lymfoblastisk lymfom (ALL, LL)

I studiet PREVAPIX-ALL blev i alt 512 patienter i alderen ≥ 1 til < 18 år med nydiagnosticeret ALL eller LL, som fik induktionskemoterapi med asparaginase via indlagt udstyr til centralvenøs adgang, randomiseret 1:1 til ikke-blindet tromboprotekt med apixaban eller standardbehandling (uden systemiske antikoagulantia). Apixaban blev administreret i henhold til et skema med faste doser efter legemsvægt, som havde til formål at sikre eksponeringer, der kunne sammenlignes med dem, der sås hos voksne, som fik 2,5 mg to gange dagligt (se tabel 15). Apixaban blev givet som en 2,5 mg tablet, 0,5 mg tablet eller 0,4 mg/ml oral opløsning. Medianvarigheden af eksponering i apixaban-gruppen var 25 dage.

Tabel 15: Apixaban-dosering i studiet PREVAPIX-ALL

Vægtinterval	Dosisskema
6 til $< 10,5$ kg	0,5 mg to gange dagligt
10,5 til < 18 kg	1 mg to gange dagligt
18 til < 25 kg	1,5 mg to gange dagligt
25 til < 35 kg	2 mg to gange dagligt
≥ 35 kg	2,5 mg to gange dagligt

Det primære virkningsendepunkt var sammensat af bekræftet symptomatisk og asymptomatisk ikke-dødelig dyb venetrombose, lungeemboli, cerebral sinusvenetrombose og venøs tromboemboli-relateret dødsfald. Incidensen af det primære virkningsendepunkt var 31 (12,1 %) i apixaban-gruppen *versus* 45 (17,6 %) i standardbehandlingsgruppen. Den relative risikoreduktion opnåede ikke signifikans.

Sikkerhedsendepunkterne blev vurderet i henhold til ISTH-kriterier. Det primære sikkerhedsendepunkt, større blødning, forekom hos 0,8 % af patienterne i hver behandlingsgruppe. CRNM-blødning forekom hos 11 patienter (4,3 %) i apixaban-gruppen og 3 patienter (1,2 %) i standardbehandlingsgruppen. Den mest almindelige hændelse med CRNM-blødning, der bidrog til behandlingsforskellen, var epistaxis af let til moderat intensitet. Hændelser i form af mindre blødning forekom hos 37 patienter i apixaban-gruppen (14,5 %) og 20 patienter (7,8 %) i standardbehandlingsgruppen.

Forebyggelse af tromboemboli (TE) hos pædiatriske patienter med kongenit eller erhvervet hjertesygdom

SAXOPHONE var et åbent, komparativt multicenterstudie med 2:1-randomisering med patienter i alderen 28 dage til < 18 år med kongenit eller erhvervet hjertesygdom, som havde behov for antikoagulationsbehandling. Patienterne fik enten apixaban eller standard-

tromboprofylaksebehandling med en vitamin K-antagonist eller lavmolekylær heparin. Apixaban blev administreret i henhold til et skema med faste doser efter legemsvægt, som havde til formål at sikre eksponeringer, der kunne sammenlignes med dem, der sås hos voksne, som fik en dosis på 5 mg to gange dagligt (se tabel 16). Apixaban blev givet som en 5 mg tablet, 0,5 mg tablet eller 0,4 mg/ml oral opløsning. Den gennemsnitlige varighed af eksponering i apixaban-gruppen var 331 dage.

Tabel 16: Apixaban-dosering i studiet SAXOPHONE

Vægtinterval	Dosisskema
6 til < 9 kg	1 mg to gange dagligt
9 til < 12 kg	1,5 mg to gange dagligt
12 til < 18 kg	2 mg to gange dagligt
18 til < 25 kg	3 mg to gange dagligt
25 til < 35 kg	4 mg to gange dagligt
≥ 35 kg	5 mg to gange dagligt

Det primære sikkerhedsendepunkt, som var sammensat af bekræftet ISTH-defineret større blødning og CRNM-blødning, forekom hos 1 (0,8 %) ud af 126 patienter i apixaban-gruppen og 3 (4,8 %) ud af 62 patienter i standardbehandlingsgruppen. De sekundære sikkerhedsendepunkter, som var bekræftet større blødning, CRNM-blødning og alle blødningshændelser, havde samme incidens i de to behandlingsgrupper. Det sekundære sikkerhedsendepunkt, som var seponering af lægemidlet på grund af bivirkninger, intolerans eller blødning, blev rapporteret hos 7 (5,6 %) patienter i apixaban-gruppen og 1 (1,6 %) patient i standardbehandlingsgruppen. Ingen patienter i nogen af grupperne oplevede tromboemboli. Der var ingen dødsfald i nogen af behandlingsgrupperne.

Dette studie havde et prospektivt design vedrørende deskriptiv virkning og sikkerhed på grund af den lave incidens af hændelser i form af TE og blødning i denne population. På grund af den observerede lave incidens af TE i dette studie kunne der ikke fastlægges en definitiv risk/benefit-vurdering.

Det Europæiske Lægemiddelagentur har udsat forpligtelsen til at fremlægge resultaterne af studier med Eliquis til behandling af venøs tromboemboli i en eller flere undergrupper af den pædiatriske population (se pkt. 4.2 for oplysninger om pædiatrisk anvendelse).

5.2 Farmakokinetiske egenskaber

Absorption

Hos voksne er den absolutte biotilgængelighed for apixaban ca. 50 % ved en dosis på op til 10 mg. Apixaban absorberes hurtigt, og den maksimale koncentration (C_{\max}) opnås 3-4 timer efter indtagelsen af tabletten. Indtagelse af føde påvirker ikke apixabans AUC eller C_{\max} efter en dosis på 10 mg. Apixaban kan tages sammen med eller uden føde.

Apixabans farmakokinetik er tilnærmelsesvis lineær med dosis proportionale stigninger i eksponeringen til apixaban ved doser op til 10 mg. Ved doser på ≥ 25 mg apixaban ses en faldende biotilgængelighed forårsaget af opløsningsbegrænset absorption. Variationen i apixabans eksponeringsparameter er lav til moderat på ca. 20 % CV og ca. 30 % CV for henholdsvis den intra-individuelle og inter-individuelle variation.

Efter oral administration af 10 mg apixaban som 2 knuste 5 mg tabletter opløst i 30 ml vand var eksponeringen sammenlignelig med eksponeringen efter oral administration af 2 hele 5 mg tabletter. Efter oral administration af 10 mg apixaban som 2 knuste 5 mg tabletter med 30 g æblemos var C_{\max} og AUC henholdsvis 21 % og 16 % lavere sammenlignet med administration af 2 hele 5 mg tabletter. Den nedsatte eksponering anses ikke for klinisk relevant.

Efter administration af en knust 5 mg apixaban tablet opløst i 60 ml G5W og indgivet via nasogastrisk sonde var eksponeringen sammenlignelig med eksponeringen observeret i andre kliniske studier med raske forsøgspersoner, der fik en 5 mg apixaban-tablet som oral enkeltdosis.

På grund af apixabans forudsigelige dosisproportionelle farmakokinetiske profil er resultaterne for biotilgængelighed fra de udførte studier også gældende ved lavere apixaban-doser.

Pædiatrisk population

Apixaban absorberes hurtigt og når maksimal koncentration (C_{\max}) ca. 2 timer efter administration af en enkeltdosis.

Fordeling

Hos voksne er plasmaproteinbindingen ca. 87 %. Fordelingsvolumen (V_{ss}) er ca. 21 l.

Biotransformation og elimination

Apixaban har flere udskillelsesveje. Af en apixabandosis administreret til voksne bliver ca. 25 % udskilt som metabolitter, hvoraf det meste bliver udskilt med fæces. Hos voksne var den renale udskillelse af apixaban på ca. 27 % af total clearance. I kliniske og non-kliniske studier er det endvidere set at apixaban udskilles via galden og gennem intestinalekskretion.

Hos voksne har apixaban en total clearance på ca. 3,3 liter/time og en halveringstid på ca. 12 timer.

Hos pædiatriske patienter har apixaban en total tilsyneladende clearance på ca. 3,0 liter/time.

Biotransformationen finder hovedsageligt sted ved O-demetylering og hydroxylering af 3-oxopiperidinyl-delen. Apixaban metaboliseres hovedsageligt via CYP3A4/5 og i mindre grad via CYP1A2, 2C8, 2C9, 2C19 og 2J2. Umdannet apixaban er den primære aktive substans i humant plasma, idet der ikke findes nogen aktive cirkulerende metabolitter. Apixaban er et substrat for transportproteinerne P-gp og brystcancer-resistensprotein (BCRP).

Der foreligger ingen data om apixabans plasmaproteinbinding, der er specifikke for den pædiatriske patientpopulation.

Ældre

Ældre patienter (over 65 år) udviste højere plasmakoncentrationer end yngre patienter, idet deres gennemsnitlige AUC-værdier var cirka 32 % højere uden nogen forskel i C_{\max} .

Nedsat nyrefunktion

Der var ingen påvirkning af nedsat nyrefunktion på den maksimale koncentration af apixaban. Stigning i eksponeringen til apixaban var korreleret til reduktionen i nyrefunktionen (vurderet ved måling af kreatininclearance). Hos personer med let (kreatininclearance 51-80 ml/min.), moderat (kreatininclearance 30-50 ml/min.) og svært (kreatininclearance 15-29 ml/min.) nedsat nyrefunktion sås en stigning i plasmakoncentrationerne af apixaban (AUC) på henholdsvis 16, 29 og 44 % sammenlignet med personer med normal kreatininclearance. Nedsat nyrefunktion havde ingen indflydelse på forholdet mellem apixabans plasmakoncentrationer og anti-Faktor Xa-aktiviteten.

Hos forsøgspersoner med terminal nyresygdom (ESRD) blev apixabans AUC øget med 36 %, når 5 mg apixaban som enkeltdosis blev administreret umiddelbart efter hæmodialyse, sammenlignet med AUC hos forsøgspersoner med normal nyrefunktion. Hæmodialyse, som blev påbegyndt to timer efter administration af en enkelt dosis apixaban på 5 mg, reducerede apixabans AUC med 14 % hos forsøgspersoner med terminal nyresygdom, hvilket svarer til en dialyseclearance for apixaban på

18 ml/min. Derfor er hæmodialyse sandsynligvis ikke en effektiv metode til behandling af overdosering med apixaban.

Hos pædiatriske patienter i alderen ≥ 2 år defineres svært nedsat nyrefunktion som en estimeret glomerulær filtrationshastighed (eGFR) på under 30 ml/min/1,73 m² legemsoverfladeareal (BSA). Tærsklerne for svært nedsat nyrefunktion i studiet CV185325 med patienter i alderen under 2 år er sammenfattet efter køn og post-natal alder i tabel 17 herunder. Hver svarer til en eGFR < 30 ml/min/1,73 m² BSA for patienter i alderen ≥ 2 år.

Tabel 17: eGFR-egnethedstærskler for studiet CV185325

Post-natal alder (køn)	GFR-referenceområde (ml/min/1,73 m ²)	Egnethedstærskel for eGFR*
1 uge (dreng og pige)	41 ± 15	≥ 8
2-8 uger (dreng og pige)	66 ± 25	≥ 12
> 8 uger til < 2 år (dreng og pige)	96 ± 22	≥ 22
2-12 år (dreng og pige)	133 ± 27	≥ 30
13-17 år (dreng)	140 ± 30	≥ 30
13-17 år (pige)	126 ± 22	≥ 30

*Egnethedstærskler for deltagere i studiet CV185325, hvor estimeret glomerulær filtrationshastighed (eGFR) blev beregnet i henhold til den opdaterede Schwartz *bedside*-ligning (Schwartz, GJ et al., CJASN 2009). Denne per-protokol-tærskel svarede til det eGFR, under hvilket en prospektiv patient blev betragtet som havende "utilstrækkelig nyrefunktion", der udelukkede deltagelse i studiet CV185325. Hver tærskel blev defineret som et eGFR < 30 % af 1 standardafvigelse (SD) under GFR-referenceområdet for alder og køn. Tærskelværdier for patienter i alderen < 2 år svarende til en eGFR på < 30 ml/min/1,73 m², som er den konventionelle definition af svært nedsat nyrefunktion hos patienter i alderen > 2 år.

Pædiatriske patienter med glomerulære filtrationshastigheder på ≤ 55 ml/min/1,73 m² deltog ikke i studiet CV185325, men patienter med let til moderat nedsat nyrefunktion (eGFR ≥ 30 til < 60 ml/min/1,73 m² BSA) kunne deltage. På baggrund af data om voksne og begrænsede data om alle apixaban-behandlede pædiatriske patienter er det ikke nødvendigt at justere dosis hos pædiatriske patienter med let til moderat nedsat nyrefunktion. Apixaban frarådes til pædiatriske patienter med svært nedsat nyrefunktion (se pkt. 4.2 og 4.4).

Nedsat leverfunktion

I et studie, hvor 8 patienter med let nedsat leverfunktion (Child-Pugh A score 5 (n = 6) og score 6 (n = 2)), og 8 patienter med moderat nedsat leverfunktion (Child-Pugh B score 7 (n = 6) og score 8 (n = 2)), blev sammenlignet med 16 raske forsøgspersoner, blev der ikke set nogen ændring i farmakokinetik og farmakodynamik ved engangsdosering af apixaban 5 mg hos patienter med nedsat leverfunktion. Ændringer i anti-faktor Xa-aktivitet og INR var sammenlignelige mellem gruppen af patienter med let til moderat nedsat leverfunktion og gruppen af raske forsøgspersoner.

Apixaban er ikke blevet undersøgt hos pædiatriske patienter med nedsat leverfunktion.

Køn

Eksponering til apixaban var ca. 18 % højere hos kvinder end hos mænd.

Forskelle i farmakokinetiske egenskaber forbundet med køn er ikke blevet undersøgt hos pædiatriske patienter.

Etnisk oprindelse og race

Resultater fra fase I-studier viste ingen tydelige forskelle mellem hvide/kaukasiske, asiater og sorte/afroamerikanske patienter, hvad angår apixabans farmakokinetik. Fund fra en

populationsfarmakokinetisk analyse af patienter, som fik apixaban stemmer generelt overens med resultater fra fase I-studiet.

Forskelle i farmakokinetiske egenskaber forbundet med etnisk oprindelse og race er ikke blevet undersøgt hos pædiatriske patienter.

Legemsvægt

Sammenlignet med eksponering til apixaban hos personer med legemsvægt på 65-85 kg, sås en ca. 30 % lavere eksponering hos personer med legemsvægt på > 120 kg, og ved legemsvægt på < 50 kg sås en ca. 30 % højere eksponering.

Administration af apixaban til pædiatriske patienter er baseret på et skema med faste doser efter legemsvægt.

Farmakokinetiske/farmakodynamiske forhold

Hos voksne er det farmakokinetiske/farmakodynamiske forhold (PK/PD) mellem apixabans plasmakoncentrationer og forskellige PD-endepunkter (anti-Faktor Xa-aktivitet [AXA], INR, PT, aPTT) blevet evalueret efter indgivelse i et bredt dosisinterval (0,5-50 mg). Forholdet mellem plasmakoncentrationen af apixaban og anti-Faktor Xa-aktiviteten blev bedst beskrevet ved en lineær model. Resultaterne af PK/PD-forholdet hos patienter er i overensstemmelse med resultatet hos raske forsøgspersoner.

I lighed med dette indikerer resultater fra farmakokinetisk/farmakodynamisk vurdering af apixaban til pædiatriske patienter et lineært forhold mellem koncentration af apixaban og AXA. Dette stemmer overens med det tidligere dokumenterede forhold hos voksne.

5.3 Non-kliniske sikkerhedsdata

Non-kliniske data viser ingen speciel risiko for mennesker vurderet ud fra konventionelle studier af sikkerhedsfarmakologi, toksicitet efter gentagne doser, genotoksicitet, karcinogent potentiale, reproduktions- og udviklingstoksicitet samt toksicitet hos unge dyr.

De mest betydningsfulde effekter i toksicitetsstudier efter gentagne doser var relateret til apixabans farmakodynamiske virkning på blodkoagulationsparametre. I toksicitetsstudier blev der påvist ringe eller ingen øget blødningstendens. Da dette imidlertid kan skyldes en lavere sensitivitet hos de non-kliniske arter sammenlignet med mennesker, bør dette resultat tolkes med forsigtighed, når det ekstrapoleres til mennesker.

I rottemælk blev der set et højt mælk/maternal plasma-ratio (C_{\max} omkring 8, AUC omkring 30), hvilket muligvis skyldes aktiv transport til modermælken.

6. FARMACEUTISKE OPLYSNINGER

6.1 Hjælpemidler

Tabletterne

Lactose
Mikrokrystalinsk cellulose (E460)
Croscarmellosematrium
Natriumlaurylsulfat
Magnesiumstearat (E470b)

Filmovertræk

Lactosemonohydrat
Hypromellose (E464)
Titandioxid (E171)
Triacetin
Gul jernoxid (E172)

6.2 Uforligeligheder

Ikke relevant

6.3 Opbevaringstid

3 år

6.4 Særlige opbevaringsforhold

Dette lægemiddel kræver ingen særlige forholdsregler vedrørende opbevaringen.

6.5 Emballagetype og pakningsstørrelser

Alu-PVC/PVDC blister. Pakninger med 10, 20, 60, 168 og 200 filmovertrukne tabletter.
Alu-PVC/PVDC perforeret enkeltdosisblister med 60×1 og 100×1 filmovertrukne tabletter.

Ikke alle pakningsstørrelser er nødvendigvis markedsført.

6.6 Regler for bortskaffelse

Ikke anvendt lægemiddel samt affald heraf skal bortskaffes i henhold til lokale retningslinjer.

7. INDEHAVER AF MARKEDSFØRINGSTILLADELSEN

Bristol-Myers Squibb/Pfizer EEIG,
Plaza 254
Blanchardstown Corporate Park 2
Dublin 15, D15 T867
Irland

8. MARKEDSFØRINGSTILLADELSESNUMMER (-NUMRE)

EU/1/11/691/001
EU/1/11/691/002
EU/1/11/691/003
EU/1/11/691/004
EU/1/11/691/005
EU/1/11/691/013
EU/1/11/691/015

9. DATO FOR FØRSTE MARKEDSFØRINGSTILLADELSE/FORNYELSE AF TILLADELSEN

Dato for første markedsføringstilladelse: 18. maj 2011

Dato for seneste fornyelse: 11. januar 2021

10. DATO FOR ÆNDRING AF TEKSTEN

Yderligere oplysninger om dette lægemiddel findes på Det Europæiske Lægemiddelagenturs hjemmeside <http://www.ema.europa.eu>

1. LÆGEMIDLETS NAVN

Eliquis 5 mg fillovertrukne tabletter

2. KVALITATIV OG KVANTITATIV SAMMENSÆTNING

Hver fillovertrukken tablet indeholder 5 mg apixaban.

Hjælpestoffer, som behandleren skal være opmærksom på

Hver 5 mg fillovertrukken tablet indeholder 103 mg lactose (se pkt. 4.4).

Alle hjælpestoffer er anført under pkt. 6.1.

3. LÆGEMIDDELFORM

Fillovertrukne tabletter (tabletter)

Pink, ovale tabletter (10 × 5 mm) præget med 894 på den ene side og 5 på den anden side.

4. KLINISKE OPLYSNINGER

4.1 Terapeutiske indikationer

Voksne

Forebyggelse af apopleksi og systemisk emboli hos voksne patienter med non-valvulær atrieflimren (NVAf) med en eller flere risikofaktorer, såsom apopleksi eller transitorisk iskæmisk attack (TIA) i anamnesen, alder ≥ 75 år, hypertension, diabetes mellitus, symptomatisk hjertesvigt (NYHA-klasse \geq II).

Behandling af dyb venetrombose (DVT) og lungeemboli (LE) samt forebyggelse af recidiverende DVT og LE hos voksne (se pkt. 4.4 vedr. hæmodynamisk ustabile LE-patienter).

Pædiatrisk population

Behandling af venøs tromboemboli (VTE) og forebyggelse af recidiverende VTE hos pædiatriske patienter i alderen 28 dage til under 18 år.

4.2 Dosering og administration

Dosering

Forebyggelse af apopleksi og systemisk emboli hos voksne patienter med non-valvulær atrieflimren (NVAf)

Den anbefalede dosis er 5 mg apixaban indtaget oralt to gange dagligt.

Dosisreduktion

Den anbefalede dosis apixaban er 2,5 mg indtaget oralt to gange dagligt hos patienter med NVAf og med mindst to af følgende karakteristika; alder ≥ 80 år, kropsvægt ≤ 60 kg eller serumkreatinin $\geq 1,5$ mg/dl (133 mikromol/l).

Behandlingen bør være langvarig.

Behandling af DVT, behandling af LE og forebyggelse af recidiverende DVT og LE (VTEt) hos voksne

Den anbefalede dosis af apixaban til behandling af akut DVT og behandling af LE er 10 mg oralt to gange dagligt de første 7 dage efterfulgt af 5 mg oralt to gange dagligt. Ifølge gældende kliniske retningslinjer bør kort behandlingsvarighed (mindst 3 måneder) baseres på forbigående risikofaktorer (f.eks. nyligt operativt indgreb, traume, immobilisering).

Den anbefalede dosis af apixaban til forebyggelse af recidiverende DVT og LE er 2,5 mg oralt to gange dagligt. Hvis forebyggelse af recidiverende DVT og LE er indiceret, bør behandlingen med en dosis på 2,5 mg oralt to gange dagligt initieres efter afsluttet 6 måneders behandling med apixaban 5 mg to gange dagligt eller med et andet antikoagulant, som anvist i tabel 1 (se også pkt. 5.1).

Tabel 1: Dosisanbefaling (VTEt)

	Doseringsskema	Maksimal daglig dosis
Behandling af DVT eller LE	10 mg to gange dagligt de første 7 dage	20 mg
	efterfulgt af 5 mg to gange dagligt	10 mg
Forebyggelse af recidiverende DVT og/eller LE efter afsluttet 6 måneders behandling af DVT eller LE	2,5 mg to gange dagligt	5 mg

Den samlede behandlingsvarighed skal tilpasses individuelt efter omhyggelig afvejning af fordele ved behandling mod risikoen for blødning (se pkt. 4.4).

Behandling af VTE og forebyggelse af recidiverende VTE hos pædiatriske patienter

Hos pædiatriske patienter i alderen 28 dage til under 18 år skal behandling med apixaban iværksættes efter mindst 5 dages indledende parenteral antikoagulationsbehandling (se pkt. 5.1).

Behandling med apixaban hos pædiatriske patienter er baseret på dosering efter vægtintervaller. Den anbefalede dosis af apixaban til pædiatriske patienter, der vejer ≥ 35 kg, er vist i tabel 2.

Tabel 2: Dosisanbefaling ved behandling af VTE og forebyggelse af recidiverende VTE hos pædiatriske patienter, der vejer ≥ 35 kg

Legemsvægt (kg)	Dag 1-7		Dag 8 og derefter	
	Doseringsskema	Maksimal daglig dosis	Doseringsskema	Maksimal daglig dosis
≥ 35	10 mg to gange dagligt	20 mg	5 mg to gange dagligt	10 mg

For pædiatriske patienter, der vejer < 35 kg, henvises til produktresuméet for Eliquis granulat i kapsler til åbning og Eliquis overtrukket granulat i breve.

Den samlede behandlingsvarighed skal tilpasses individuelt på baggrund af retningslinjerne for behandling af VTE i den pædiatriske population, efter omhyggelig afvejning af fordelene ved behandling og risikoen for blødning (se pkt. 4.4).

Glemte doser hos voksne og pædiatriske patienter

En glemt morgendosis skal tages, så snart det opdages, og kan tages sammen med aftendosis. En glemt aftendosis må kun tages samme aften, patienten må ikke tage to doser næste morgen. Patienten skal fortsætte med at tage den almindelige dosis to gange dagligt næste dag som anbefalet.

Skift til anden medicin

Skift fra parenterale antikoagulantia til Eliquis (og omvendt) kan gøres ved næste planlagte dosis (se pkt. 4.5). Disse lægemidler bør ikke administreres samtidigt.

Skift fra vitamin K-antagonist- (VKA) behandling til Eliquis

Når patienter skifter fra behandling med vitamin K-antagonist (VKA) til Eliquis, skal warfarin eller anden VKA-behandling seponeres og behandling med Eliquis påbegyndes, når INR (international normaliseret ratio) er < 2 .

Skift fra Eliquis til VKA-behandling

Når patienter skifter fra Eliquis til VKA-behandling, skal administration af Eliquis fortsætte i mindst 2 dage efter VKA-behandlingen er påbegyndt. Efter 2 dages samtidig behandling med Eliquis og VKA skal INR-værdi indhentes inden den næste planlagte dosis af Eliquis. Samtidig behandling med Eliquis og VKA skal fortsættes, indtil INR er ≥ 2 .

Ældre

VTet – Dosisjustering er ikke nødvendig (se pkt. 4.4 og 5.2).

NVAF – Dosisjustering er ikke nødvendig, med mindre kriterierne for dosisreduktion er opfyldt (se *Dosisreduktion* i starten af pkt. 4.2).

Nedsat nyrefunktion

Voksne patienter

Hos voksne patienter med let eller moderat nedsat nyrefunktion gælder følgende anbefalinger:

- til behandling af DVT, behandling af LE og forebyggelse af recidiverende DVT og LE (VTet) er dosisjustering ikke nødvendig (se pkt. 5.2).
- til forebyggelse af apopleksi og systemisk emboli hos patienter med NVAF og serumkreatinin $\geq 1,5$ mg/dl (133 mikromol/l) forbundet med alder ≥ 80 år eller kropsvægt ≤ 60 kg er dosisreduktion nødvendig (se underoverskriften ovenfor vedrørende dosisreduktion). Ved manglende dosisreduktionskriterier (alder, kropsvægt) er dosisjustering ikke nødvendig (se pkt. 5.2).

Hos voksne patienter med svært nedsat nyrefunktion (kreatininclearance 15-29 ml/min) gælder følgende anbefalinger (se pkt. 4.4 og 5.2):

- til behandling af DVT, behandling af LE og forebyggelse af recidiverende DVT og LE (VTet) skal apixaban anvendes med forsigtighed;
- til forebyggelse af apopleksi og systemisk emboli hos patienter med NVAF, skal patienten have den lave apixabandosis på 2,5 mg to gange dagligt.

Der foreligger ingen klinisk erfaring for patienter med kreatininclearance < 15 ml/min og for patienter, som er i dialyse, og derfor bør apixaban ikke anvendes hos disse patienter (se pkt. 4.4 og 5.2).

Pædiatrisk population

På baggrund af data om voksne og begrænsede data om pædiatriske patienter (se pkt. 5.2) er det ikke nødvendigt at justere dosis hos pædiatriske patienter med let til moderat nedsat nyrefunktion. Apixaban frarådes til pædiatriske patienter med svært nedsat nyrefunktion (se pkt. 4.4).

Nedsat leverfunktion

Eliquis er kontraindiceret hos voksne patienter med leversygdom, som er forbundet med koagulopati og klinisk relevant blødningsrisiko (se pkt. 4.3).

Det frarådes til patienter med svært nedsat leverfunktion (se pkt. 4.4 og 5.2)

Det kan anvendes med forsigtighed til patienter med let til moderat nedsat leverfunktion (Child-Pugh A eller B). Der kræves ingen dosisjustering hos patienter med let til moderat nedsat leverfunktion (se pkt. 4.4 og 5.2).

Patienter med forhøjede leverenzymer alanin-aminotransferase (ALAT)/aspartat-aminotransferase (ASAT) > 2 gange øvre normalværdi eller total-bilirubin $\geq 1,5 \times$ øvre normalværdi blev ekskluderet fra de kliniske studier. Derfor bør Eliquis anvendes med forsigtighed til denne patientgruppe (se pkt. 4.4 og 5.2). Før behandling med Eliquis indledes, bør der udføres leverfunktionstest.

Apixaban er ikke blevet undersøgt hos pædiatriske patienter med nedsat leverfunktion.

Legemsvægt

VTET – Dosisjustering er ikke nødvendig hos voksne (se pkt. 4.4 og 5.2).

NVAF – Dosisjustering er ikke nødvendig, medmindre kriterierne for dosisreduktion er opfyldt (se *Dosisreduktion* i starten af pkt. 4.2).

Administration af apixaban til pædiatriske patienter er baseret på et skema med faste doser efter legemsvægt (se pkt. 4.2).

Køn

Dosisjustering er ikke nødvendig (se pkt. 5.2).

Patienter, der får foretaget kateterablation (NVAF)

Patienterne kan fortsætte med at bruge apixaban, mens de får foretaget kateterablation (se pkt. 4.3, 4.4 og 4.5).

Patienter, der gennemgår kardiovertering

Behandling med apixaban kan påbegyndes eller fortsættes hos voksne patienter med NVAF, som kan få brug for kardiovertering.

For patienter, som ikke tidligere er behandlet med antikoagulantia, skal udelukkelse af trombe i venstre atrium vha. billeddiagnostik (f.eks. transøsofageal ekkokardiografi (TEE) eller CT-scanning) før kardiovertering overvejes i overensstemmelse med de etablerede medicinske retningslinjer.

For patienter, der påbegynder behandling med apixaban, skal der gives 5 mg to gange dagligt i mindst 2,5 dage (5 enkeltdoser) før kardiovertering for at sikre tilstrækkelig antikoagulation (se pkt. 5.1). Dosisregimet skal reduceres til en dosis på 2,5 mg apixaban to gange dagligt i mindst 2,5 dage (5 enkeltdoser), hvis patienten opfylder kriterierne for dosisreduktion (se *Dosisreduktion* og *Nedsat nyrefunktion* ovenfor).

Hvis der er behov for kardiovertering, før der kan indgives 5 doser apixaban, skal der indgives en støddosis på 10 mg efterfulgt af 5 mg to gange dagligt. Dosisregimet skal reduceres til en støddosis på 5 mg efterfulgt af 2,5 mg to gange dagligt, hvis patienten opfylder kriterierne for dosisreduktion (se *Dosisreduktion* og *Nedsat nyrefunktion* ovenfor). Støddosis skal indgives mindst 2 timer før kardiovertering (se pkt. 5.1).

For alle patienter, der gennemgår kardiovertering, skal det bekræftes før kardiovertering, at patienten har taget apixaban som foreskrevet. Når der træffes beslutning om påbegyndelse og varighed af behandlingen, skal der tages højde for de fastsatte anbefalede retningslinjer for behandling med antikoagulantia hos patienter, der gennemgår kardiovertering.

Patienter med NVAF og akut koronarsyndrom (AKS) og/eller perkutan koronar intervention (PCI)

Der er begrænset erfaring med behandling med apixaban ved den anbefalede dosis for NVAF-patienter, når det anvendes i kombination med trombocythæmmende midler til patienter med AKS og/eller til patienter, der har fået foretaget PCI, efter at hæmostase er opnået (se pkt. 4.4 og 5.1).

Pædiatrisk population

Eliquis' sikkerhed og virkning hos pædiatriske patienter i alderen 28 dage til under 18 år er ikke klarlagt til andre indikationer end behandling af VTE og forebyggelse af recidiverende VTE. Der foreligger ingen data vedrørende neonatale patienter samt til andre indikationer (se også pkt. 5.1). Derfor frarådes anvendelse af Eliquis hos neonatale patienter og hos pædiatriske patienter i alderen 28 dage til under 18 år ved andre indikationer end behandling af VTE samt forebyggelse af recidiverende VTE.

Eliquis' sikkerhed og virkning hos børn og unge under 18 år er ikke klarlagt til indikationen forebyggelse af tromboemboli. De foreliggende data om forebyggelse af tromboemboli er beskrevet i pkt. 5.1, men der kan ikke gives nogen anbefalinger vedrørende dosering.

Administration til voksne og pædiatriske patienter

Oral anvendelse.

Eliquis skal synkes med vand, med eller uden føde.

Til patienter, som ikke er i stand til at synke hele tabletter, kan Eliquis-tabletter knuses og røres ud i vand, 5 % glucose i vand (G5W) eller æblejuice, eller de kan blandes med æblemos og indtages umiddelbart efter (se pkt. 5.2). Alternativt kan Eliquis-tabletter knuses og røres ud i 60 ml vand eller G5W og straks administreres via en nasogastrisk sonde (se pkt. 5.2).

Knuste Eliquis-tabletter er stabile i vand, G5W, æblejuice og æblemos i op til 4 timer.

4.3 Kontraindikationer

- Overfølsomhed over for det aktive stof eller over for et eller flere af hjælpestofferne anført i pkt. 6.1.
- Aktiv klinisk signifikant blødning.
- Leversygdom, som er forbundet med koagulopati og klinisk relevant blødningsrisiko (se pkt. 5.2).
- Læsioner eller tilstande, hvor det anses som en signifikant risikofaktor for større blødning. Dette kan indbefatte aktiv eller nylig gastrointestinal ulceration, tilstedeværelse af maligne tumorer med høj blødningsrisiko, nylig hjerne- eller rygskaade, nylig hjerne-, ryg- eller øjenkirurgi, nylig intrakraniell blødning, kendte eller mistænkte esofagale varicer, arteriovenøs misdannelse, vaskulære aneurismer eller svære intraspinal eller intracerebrale vaskulære abnormaliteter.
- Samtidig behandling med andre antikoagulantia f.eks. ufraktioneret heparin (UFH), lavmolekulære hepariner (enoxaparin, dalteparin etc.), heparinderivater (fondaparinux etc.), orale antikoagulantia (warfarin, rivaroxaban, dabigatranetexilat etc.) undtagen i særlige tilfælde i forbindelse med skift af antikoagulationsbehandling (se pkt. 4.2), når UFH administreres i doser, der er nødvendige for at opretholde et åbent centralt vene- eller arteriekateter, eller når UFH administreres under kateterablation for atrieflimren (se pkt. 4.4. og 4.5).

4.4 Særlige advarsler og forsigtighedsregler vedrørende brugen

Blødningsrisiko

Som for andre antikoagulantia skal patienter, der tager apixaban, kontrolleres omhyggeligt for tegn på blødning. Det anbefales, at apixaban anvendes med forsigtighed til patienter med øget risiko for blødning. Hvis der forekommer alvorlig blødning, skal apixaban seponeres (se pkt. 4.8 og 4.9).

Selvom behandling med apixaban ikke kræver rutinemæssig overvågning af eksponeringen, kan en kalibreret kvantitativ test for anti-faktor Xa være nyttig i exceptionelle situationer, hvor viden om apixaban-eksponering kan være en hjælp til at tage kliniske beslutninger, f.eks. ved overdosering og akut kirurgi (se pkt. 5.1).

En specifik antidot (andexanet alfa), som modvirker apixabans farmakodynamiske virkning, er tilgængelig for voksne. Dette stofs sikkerhed og virkning er dog ikke klarlagt hos pædiatriske patienter

(se produktresuméet for andexanet alfa). Transfusion af frisk frosset plasma eller indgivelse af protrombin-kompleks-koncentrat (PCC) eller rekombinant faktor VIIa kan overvejes. Der er dog ingen klinisk erfaring med brug af 4 faktor PCC-præparater til at stoppe blødning hos pædiatriske og voksne patienter, som har fået apixaban.

Interaktion med andre lægemidler, der påvirker hæmostasen

På grund af forhøjet blødningsrisiko er samtidig behandling med andre antikoagulantia kontraindiceret (se pkt. 4.3).

Samtidig anvendelse af apixaban og trombocythæmmende midler øger blødningsrisikoen (se pkt. 4.5).

Der skal udvises forsigtighed, hvis patienten samtidig bliver behandlet med selektive serotoningenoptagelseshæmmere (SSRI'er) eller serotonin- og noradrenalingenoptagelseshæmmere (SNRI'er) eller non-steroid antiinflammatoriske lægemidler (NSAID'er), herunder acetylsalicylsyre.

Efter kirurgi frarådes anvendelse af trombocyttaggregationshæmmere sammen med apixaban (se pkt. 4.5).

Hos patienter med atrieflimren og tilstande, der berettiger enkelt- eller dobbelt trombocythæmmerbehandling, bør der foretages omhyggelig vurdering af de potentielle fordele og risici, inden denne type behandling kombineres med Eliquis.

I et klinisk studie med voksne patienter med atrieflimren forhøjede samtidig brug af ASA risikoen for større blødning ved apixaban fra 1,8 % pr. år til 3,4 % pr. år og forhøjede blødningsrisikoen ved warfarin fra 2,7 % pr. år til 4,6 % pr. år. I dette kliniske studie var brugen af samtidig behandling med to trombocythæmmere begrænset (2,1 %) (se pkt. 5.1).

I et klinisk studie blev der inkluderet patienter med atrieflimren med AKS, og/eller som havde fået foretaget PCI, og en planlagt behandlingsperiode med en P2Y12-hæmmer, med eller uden ASA, og oral antikoagulant (enten apixaban eller VKA) i 6 måneder. Samtidig brug af ASA øgede risikoen for ISTH (International Society on Thrombosis and Hemostasis) alvorlig blødning eller CRNM (Clinically Relevant Non-Major) blødning hos forsøgspersoner behandlet med apixaban fra 16,4 % pr. år til 33,1 % pr. år (se pkt. 5.1).

I et klinisk studie med høj risiko patienter med post akut koronarsyndrom uden atrieflimren, karakteriseret ved flere hjerterelaterede eller ikke hjerterelaterede komorbiditeter, som fik ASA eller en kombination af ASA og clopidogrel, blev der rapporteret om signifikant stigning i risikoen for ISTH alvorlig blødning ved apixaban (5,13 % pr. år) sammenlignet med placebo (2,04 % pr. år).

I studiet CV185325 blev der ikke rapporteret nogen klinisk betydningsfulde blødningshændelser hos de 12 pædiatriske patienter, der fik samtidig behandling med apixaban og ASA \leq 165 mg dagligt.

Brug af trombolytika til behandling af akut iskæmisk apopleksi

Der er meget begrænset erfaring med brug af trombolytiske lægemidler til behandling af akut iskæmisk apopleksi hos patienter, der får apixaban (se pkt. 4.5).

Patienter med hjerteklappoteser

Apixabans sikkerhed og virkning er ikke blevet undersøgt hos patienter med hjerteklappoteser, med eller uden atrieflimren. Apixaban frarådes derfor i disse tilfælde.

Apixaban er ikke blevet undersøgt hos pædiatriske patienter med hjerteklappoteser, og derfor frarådes anvendelse af apixaban.

Patienter med antifosfolipidsyndrom

Direkte virkende orale antikoagulantia (DOAK), herunder apixaban, anbefales ikke til patienter med tidligere trombose, som er diagnosticerede med antifosfolipidsyndrom. Navnlig for patienter, der er tredobbelt positive (for lupus antikoagulans, anticardiolipin-antistoffer og anti-beta 2-glykoprotein I-antistoffer), kan behandling med DOAK være forbundet med øget forekomst af recidiverende trombotiske hændelser i forhold til behandling med vitamin K-antagonister.

Kirurgi og invasive indgreb

Apixaban skal seponeres mindst 48 timer inden elektiv kirurgi eller invasive indgreb med moderat eller høj blødningsrisiko. Dette inkluderer alle indgreb, hvor sandsynligheden for klinisk signifikant blødning ikke kan udelukkes, eller hvor risiko for blødning er uacceptabel.

Apixaban skal seponeres mindst 24 timer inden elektiv kirurgi eller invasive indgreb med en lav risiko for blødning. Dette inkluderer indgreb, hvor blødninger, hvis de skulle forekomme, vil være minimale, have en ikke-kritisk placering eller være lette at behandle.

Hvis kirurgi eller invasive indgreb ikke kan udsættes, skal der udvises passende forsigtighed, idet den øgede blødningsrisiko tages i betragtning. Blødningsrisikoen bør afvejes i forhold til vigtigheden af indgrebet.

Behandling med apixaban bør genoptages så hurtigt som muligt efter det invasive indgreb eller kirurgiske indgreb, forudsat at den kliniske situation tillader det og ædakvat hæmostase er opnået (se pkt. 4.2 vedr. kardiovertering).

For patienter, der får foretaget kateterablation for atrieflimren, er det ikke nødvendigt at seponere behandlingen med apixaban (se pkt. 4.2, 4.3 og 4.5).

Midlertidig seponering

Ved seponering af antikoagulantia, herunder apixaban, i forbindelse med aktiv blødning, elektiv kirurgi eller invasive indgreb har patienten øget risiko for trombose. Ændringer i behandlingen bør undgås, og hvis antikoagulering med apixaban skal seponeres midlertidigt uanset årsag, bør behandlingen genstartes så hurtigt som muligt.

Spinal-/epiduralanæstesi eller -punktur

Ved neuraksial anæstesi (spinal-/epiduralanæstesi) eller spinal-/epiduralpunktur, har patienter, som får antitrombotika til forebyggelse af tromboemboliske komplikationer, risiko for at udvikle epiduralt eller spinalt hæmatom, hvilket kan føre til langvarig eller permanent lammelse. Risikoen for disse hændelser kan stige ved postoperativ brug af epiduralkateter eller samtidig brug af lægemidler, der påvirker hæmostasen. Et epiduralt eller intratekalt kateter skal fjernes mindst 5 timer inden den første dosis apixaban gives. Risikoen kan også stige ved traumatisk eller gentagen epidural- eller spinalpunktur. Patienten skal overvåges hyppigt for tegn eller symptomer på neurologiske udfald (f.eks. følelsesløshed eller svaghed i benene og afførings- eller vandladningsforstyrrelser). Hvis der observeres neurologiske udfald, skal der øjeblikkeligt stilles en diagnose og behandling skal iværksættes. Før neuraksial intervention skal lægen afveje de potentielle fordele mod risikoen hos patienter, der får antikoagulantia, og hos patienter, der skal have antikoagulantia til tromboseprofylakse.

Der er ingen klinisk erfaring med samtidig brug af apixaban og indlagt intratekalt eller epiduralt kateter. I tilfælde af behov for dette og baseret på PK-data for apixaban, bør der være et interval på mindst 20-30 timer (dvs. 2 × halveringstid) fra den sidste apixaban-dosis til kateteret bliver fjernet, og mindst en dosis bør udelades, før kateteret bliver fjernet. Den næste apixaban-dosis kan gives mindst 5 timer efter kateteret er blevet fjernet. Som med alle nye antikoagulantia er erfaring med

neuraksial blokade begrænset, og apixaban bør derfor anvendes med yderste forsigtighed ved brug af neuraksial blokade.

Der foreligger ingen data om timingen af anlæggelse eller fjernelse af et neuraksialt kateter hos pædiatriske patienter, der får apixaban. Seponer apixaban i disse tilfælde, og overvej at give korttidsvirkende antikoagulantia parenteralt.

Hæmodynamisk ustabile LE-patienter og patienter med behov for trombolyse eller lungeembolektomi

Apixaban bør ikke anvendes som alternativ til ufraktioneret heparin hos patienter med lungeemboli som er hæmodynamisk ustabile, eller som måske får behov for trombolyse eller lungeembolektomi, da apixabans sikkerhed og virkning ikke er undersøgt i disse kliniske situationer.

Patienter med aktiv cancer

Patienter med aktiv cancer kan have høj risiko for både venøs tromboembolisme og blødningshændelser. Når apixaban overvejes til DVT- eller PE-behandling hos kræftpatienter, skal der foretages en omhyggelig vurdering af fordelene mod risiciene (se også pkt. 4.3).

Patienter med nedsat nyrefunktion

Voksne patienter

Begrænsede kliniske data indikerer, at apixabans plasmakonzentration er øget hos patienter med svært nedsat nyrefunktion (kreatininclearance 15-29 ml/min), hvilket kan medføre øget blødningsrisiko. Til behandling af DVT, behandling af LE og forebyggelse af recidiverende DVT og LE (VTE) skal apixaban anvendes med forsigtighed til patienter med svært nedsat nyrefunktion (kreatininclearance 15-29 ml/min) (se pkt. 4.2 og 5.2).

Til forebyggelse af apopleksi og systemisk emboli hos patienter med NVAF skal patienter med svært nedsat nyrefunktion (kreatininclearance 15-29 ml/min) og patienter med serumkreatinin $\geq 1,5$ mg/dl (133 mikromol/l) forbundet med alder ≥ 80 år eller kropsvægt ≤ 60 kg have den lave apixabandosis på 2,5 mg to gange dagligt (se pkt. 4.2).

Der foreligger ingen klinisk erfaring for patienter med kreatininclearance < 15 ml/min og for patienter, som er i dialyse, og derfor bør apixaban ikke anvendes hos disse patienter (se pkt. 4.2 og 5.2).

Pædiatriske patienter

Pædiatriske patienter med svært nedsat nyrefunktion er ikke blevet undersøgt og bør derfor ikke få apixaban (se pkt. 4.2 og 5.2).

Ældre patienter

Stigende alder kan medføre øget blødningsrisiko (se pkt. 5.2).

Ligeledes bør samtidig administration af apixaban og ASA til ældre patienter foretages med forsigtighed på grund af potentielt øget risiko for blødning.

Legemsvægt

Hos voksne kan lav legemsvægt (< 60 kg) medføre øget blødningsrisiko (se pkt. 5.2).

Patienter med nedsat leverfunktion

Apixaban er kontraindiceret hos patienter med leversygdom, som er forbundet med koagulopati og klinisk relevant blødningsrisiko (se pkt. 4.3).

Det frarådes til patienter med svært nedsat leverfunktion (se pkt. 5.2).

Det kan anvendes med forsigtighed hos patienter med let til moderat nedsat leverfunktion (Child-Pugh A eller B) (se pkt. 4.2 og 5.2).

Patienter med forhøjede leverenzymer (ALAT/ASAT > 2 gange øvre normalværdi) eller total-bilirubin \geq 1,5 gange øvre normalværdi blev ekskluderet fra de kliniske studier. Derfor bør apixaban anvendes med forsigtighed til denne patientgruppe (se pkt. 5.2). Før behandling med apixaban indledes, bør der udføres leverfunktionstest.

Apixaban er ikke blevet undersøgt hos pædiatriske patienter med nedsat leverfunktion.

Interaktion med hæmmere af både cytokrom P4503A4 (CYP3A4) og P-glykoprotein (P-gp)

Brugen af apixaban frarådes hos patienter, der samtidig får systemisk behandling med potente CYP3A4- og P-gp-hæmmere, herunder azolantimykotika (f.eks. ketoconazol, itraconazol, voriconazol og posaconazol) og HIV-proteasehæmmere (f.eks. ritonavir). Disse lægemidler kan øge eksponering til apixaban (se pkt. 4.5) med en faktor 2 eller mere, ved tilstedeværelsen af andre faktorer, der også øger eksponeringen til apixaban (f.eks. svært nedsat nyrefunktion). Der foreligger ingen kliniske data vedrørende pædiatriske patienter, der får samtidig systemisk behandling med potente hæmmere af både CYP3A4 og P-gp (se pkt. 4.5).

Interaktion med både CYP3A4- og P-gp-induktorer

Samtidig brug af apixaban med kraftige CYP3A4- og P-gp-induktorer (f.eks. rifampicin, phenytoin, carbamazepin, phenobarbital eller perikon (*Hypericum perforatum*)) kan føre til ca. 50 % reduktion i eksponering til apixaban. I et klinisk studie hos patienter med atrieflimren, blev virkningen reduceret og der blev observeret en højere blødningsrisiko, når apixaban blev administreret sammen med både stærke CYP3A4- og P-gp-induktorer sammenlignet med, når det blev administreret alene.

Hos patienter, der får samtidig systemisk behandling med potente induktorer af både CYP3A4 og P-gp, gælder følgende anbefalinger (se pkt. 4.5):

- til forebyggelse af apopleksi og systemisk emboli hos patienter med NVAF og til forebyggelse af recidiverende DVT og LE: apixaban bør anvendes med forsigtighed;
- til behandling af DVT og behandling af LE: apixaban bør ikke anvendes, da virkningen kan være kompromitteret.

Der foreligger ingen kliniske data vedrørende pædiatriske patienter, der får samtidig systemisk behandling med potente induktorer af både CYP3A4 og P-gp (se pkt. 4.5).

Laboratorieparametre

Koagulationstest [f.eks. protrombintid (PT), INR og aktiveret partiel tromboplastintid (aPTT)] påvirkes som forventet af apixabans virkningsmekanisme. Ændringer i koagulationstests ved en given terapeutisk dosis er små og har en høj grad af variabilitet (se pkt. 5.1).

Information om hjælpestoffer

Eliquis indeholder lactose. Bør ikke anvendes til patienter med arvet galactoseintolerans, total lactasemangel eller glucose/galactose-malabsorption.

Dette lægemiddel indeholder mindre end 1 mmol (23 mg) natrium pr. tablet, dvs. det er i det væsentlige natriumfrit.

4.5 Interaktion med andre lægemidler og andre former for interaktion

CYP3A4- og P-gp-hæmmere

Samtidig indtagelse af apixaban og ketoconazol (400 mg 1 gang dagligt), som er en kraftig hæmmer af både CYP3A4 og P-gp, førte til en fordobling af det gennemsnitlige AUC for apixaban og en stigning på 1,6 gange i den gennemsnitlige C_{\max} for apixaban.

Brugen af apixaban frarådes hos patienter, der samtidig får systemisk behandling med kraftige hæmmere af både CYP3A4 og P-gp såsom azolantimykotika (f.eks. ketoconazol, itraconazol, voriconazol og posaconazol) og HIV-proteasehæmmere (f.eks. ritonavir) (se pkt. 4.4).

Aktive stoffer, der ikke anses for at være stærke hæmmere af både CYP3A4 og P-gp (f.eks. amiodaron, clarithromycin, diltiazem, fluconazol, naproxen, quinidin, verapamil) forventes i mindre grad at øge plasmakoncentrationen af apixaban. Dosisjustering for apixaban er ikke nødvendig ved samtidig behandling med stoffer, der ikke er potente hæmmere af både CYP3A4 og P-gp. Diltiazem (360 mg 1 gang dagligt), som betragtes som en moderat hæmmer af CYP3A4 og en svag hæmmer af P-gp, medførte f.eks. en stigning i middel-AUC for apixaban med en faktor 1,4 og C_{\max} med en faktor 1,3. Naproxen (500 mg, enkeltdosis) hæmmer af P-gp, men ikke af CYP3A4, øgede henholdsvis det gennemsnitlige AUC og C_{\max} med en faktor 1,5 og 1,6. Clarithromycin (500 mg to gange dagligt), som er en hæmmer af P-gp og en stærk hæmmer af CYP3A4, førte til en henholdsvis 1,6-fold og 1,3-fold stigning i middel apixaban AUC og C_{\max} .

CYP3A4- og P-gp-induktorer

Samtidig indtagelse af apixaban og rifampicin (en kraftig CYP3A4 og P-gp-induktor), medførte et fald i det gennemsnitlige AUC og C_{\max} for apixaban på henholdsvis ca. 54 % og 42 %. Samtidig brug af apixaban og andre kraftige CYP3A4- og P-gp-induktorer (f.eks. phenytoin, carbamazepin, phenobarbital eller perikon (*Hypericum perforatum*)) kan også medføre et fald i apixabans plasmakoncentrationer. Justering af apixabandosis er ikke nødvendig ved samtidig behandling med disse lægemidler, men hos patienter der får samtidig systemisk behandling med potente induktorer af både CYP3A4 og P-gp bør apixaban anvendes med forsigtighed til forebyggelse af apopleksi og systemisk emboli hos patienter med NVAf og til forebyggelse af recidiverende DVT og LE. Apixaban anbefales ikke til behandling af DVT og LE hos patienter, der får samtidig systemisk behandling med potente induktorer af både CYP3A4 og P-gp, da virkningen kan være kompromitteret (se pkt. 4.4).

Antikoagulantia, trombocytaggregationshæmmere, SSRI'er/SNRI'er og NSAID

På grund af øget blødningsrisiko er samtidig behandling med andre antikoagulantia kontraindiceret, undtagen i særlige tilfælde i forbindelse med skift af antikoagulationsbehandling, når UFH administreres i doser, der er nødvendige for at opretholde et åbent centralt vene- eller arteriekateter, eller når UFH administreres under kateterablation for atrieflimren (se pkt. 4.3).

Efter samtidig indgivelse af enoxaparin (enkeltdosis på 40 mg) og apixaban (enkeltdosis på 5 mg) blev der observeret additiv virkning på anti-faktor Xa-aktiviteten.

Der blev ikke observeret klinisk signifikante farmakokinetiske eller farmakodynamiske interaktioner ved samtidig indtagelse af apixaban og 325 mg ASA 1 gang dagligt.

Ved samtidig behandling med apixaban og clopidogrel (75 mg 1 gang dagligt), kombinationen af clopidogrel 75 mg og ASA 162 mg 1 gang dagligt eller med prasugrel (60 mg efterfulgt af 10 mg en gang dagligt), blev der i et fase I studie ikke set relevant forlængelse af standardiseret blødningstid eller yderligere hæmning af trombocyttaggregation sammenlignet med administration af trombocythæmmere uden apixaban. Stigninger i koagulationstests (PT, INR og aPTT) svarede til apixabans effekt alene.

Naproxen (500 mg), en hæmmer af P-gp, medførte en øgning af det gennemsnitlige AUC og C_{\max} for apixaban på henholdsvis 1,5 gange og 1,6 gange. Tilsvarende stigninger i koagulationstests blev set for apixaban. Naproxens virkning på arachidonsyre-induceret trombocytaggregation var ikke ændret, og der var ingen klinisk relevant forlængelse af blødningstiden efter samtidig indtagelse af apixaban og naproxen.

Til trods for disse fund kan nogle individer have et mere udtalt farmakodynamisk respons, når trombocythæmmere gives samtidig med apixaban. Apixaban bør anvendes med forsigtighed ved samtidig behandling med SSRI'er/SNRI'er, NSAID, ASA og/eller P2Y₁₂-hæmmere, da disse lægemidler typisk øger blødningsrisikoen (se pkt. 4.4).

Der er begrænset erfaring med samtidig administration med andre trombocytaggregationshæmmere (såsom GPIIb/IIIa-receptor antagonist, dipyridamol, dextran eller sulfapyrazon) eller trombolytika. Da disse midler øger risikoen for blødning, anbefales det ikke at administrere disse lægemidler samtidig med apixaban (se pkt. 4.4).

I studiet CV185325 blev der ikke rapporteret nogen klinisk betydningsfulde blødningshændelser hos de 12 pædiatriske patienter, der fik samtidig behandling med apixaban og ASA \leq 165 mg dagligt.

Anden samtidig behandling

Der blev ikke observeret klinisk signifikante farmakokinetiske eller farmakodynamiske interaktioner, når apixaban blev givet samtidigt med atenolol eller famotidin. Samtidig behandling med apixaban 10 mg og atenolol 100 mg viste ingen klinisk relevant effekt på farmakokinetikken for apixaban. Efter samtidig administration af de to lægemidler var det gennemsnitlige AUC og C_{\max} for apixaban 15 % og 18 % lavere end, når det blev administreret alene. Administration af apixaban 10 mg og famotidin 40 mg havde ingen effekt på AUC og C_{\max} for apixaban.

Apixabans virkning på andre lægemidler

In vitro apixaban studier viste ingen hæmmende effekt på aktiviteten af CYP1A2, CYP2A6, CYP2B6, CYP2C8, CYP2C9, CYP2D6 eller CYP3A4 ($IC_{50} > 45 \mu M$) og svag hæmmende effekt på aktiviteten af CYP2C19 ($IC_{50} > 20 \mu M$) ved koncentrationer, der er signifikant højere end maksimal plasmakoncentration observeret hos patienter. Apixaban inducerer ikke CYP1A2, CYP2B6, CYP3A4/5 ved en koncentration på op til 20 μM . Derfor forventes apixaban ikke at ændre den metaboliske clearance af samtidigt indgivende lægemidler, som metaboliseres af disse enzymer. Apixaban er ikke en signifikant hæmmer af P-gp.

I nedenstående studier med raske forsøgspersoner sås ingen betydelig ændring i farmakokinetikken af digoxin, naproxen eller atenolol.

Digoxin

Samtidig indgivelse af apixaban (20 mg 1 gang dagligt) og digoxin (0,25 mg 1 gang dagligt), et P-gp substrat, påvirkede ikke digoxins AUC eller C_{\max} . Derfor hæmmer apixaban ikke P-gp-medieret substrattransport.

Naproxen

Samtidig indgivelse af en enkelt dosis apixaban (10 mg) og naproxen (500 mg), som er et almindelig anvendt NSAID, påvirkede ikke naproxens AUC eller C_{\max} .

Atenolol

Samtidig indgivelse af en enkeltdosis apixaban (10 mg) og atenolol (100 mg), som er en almindelig beta-blokker, påvirkede ikke atenolols farmakokinetik.

Aktivt kul

Administration af aktivt kul nedsætter apixaban-eksponering (se pkt. 4.9).

Pædiatrisk population

Der er ikke udført interaktionsstudier hos pædiatriske patienter. Ovennævnte interaktionsdata blev indhentet hos voksne, og der skal tages højde for advarslerne i pkt. 4.4 for den pædiatriske population.

4.6 Fertilitet, graviditet og amning

Graviditet

Der foreligger ingen data om brugen af apixaban hos gravide kvinder. Dyrestudier har hverken vist direkte eller indirekte skadelige virkninger med hensyn til reproduktionstoksicitet (se pkt. 5.3). For en sikkerheds skyld bør apixaban undgås under graviditeten.

Amning

Det vides ikke om apixaban eller dets metabolitter udskilles i modermælken. Tilgængelige data fra dyrestudier har vist, at apixaban udskilles i mælk (se pkt. 5.3). En risiko for det ammede barn kan ikke udelukkes.

Der bør træffes beslutning hvorvidt amning skal ophøre eller at ophøre/fravælge apixaban-behandling, idet der tages højde for fordelene ved amning for barnet i forhold til den terapeutiske fordel for moderen.

Fertilitet

Studier med dyr, der blev doseret med apixaban, viste ingen effekt på fertiliteten (se pkt. 5.3).

4.7 Virkning på evnen til at føre motorkøretøj og betjene maskiner

Eliquis påvirker ikke eller kun i ubetydelig grad evnen til at føre motorkøretøj og betjene maskiner.

4.8 Bivirkninger

Sammendrag af sikkerhedsprofilen

Sikkerheden ved apixaban hos voksne er undersøgt i 4 kliniske fase-III-studier med flere end 15.000 patienter: flere end 11.000 patienter i NVAF-studierne og flere end 4.000 patienter i VTE-behandlingsstudierne (VTEt) med en gennemsnitlig total eksponering på henholdsvis 1,7 år og 221 dage (se pkt. 5.1).

Almindelige bivirkninger var blødning, blodudtrædning, epistaxis og hæmatom (se tabel 3 for bivirkningsprofil og hyppighed efter indikation).

I NVAF-studierne var den samlede bivirkningsfrekvens relateret til blødning pga. apixaban 24,3 % i apixaban- *versus* warfarinstudiet og 9,6 % i apixaban- *versus* acetylsalicylsyrestudiet. I apixaban *versus* warfarinstudiet var incidensen af ISTH større gastrointestinal blødning (inklusive øvre gastrointestinal, nedre gastrointestinal og rektal blødning) 0,76 %/år med apixaban. Incidensen af ISTH større intraokulær blødning var 0,18 %/år med apixaban.

I VTEt-studierne var den samlede bivirkningsfrekvens relateret til blødning pga. apixaban 15,6 % i apixaban- *versus* enoxaparin/warfarinstudiet og 13,3 % i apixaban- *versus* placebostudiet (se pkt. 5.1).

Bivirkningstabel

Tabel 3 viser bivirkningerne anført under systemorganklasse og hyppighed under anvendelse af følgende kategorier: meget almindelig ($\geq 1/10$); almindelig ($\geq 1/100$ til $< 1/10$); ikke almindelig

($\geq 1/1.000$ til $< 1/100$); sjælden ($\geq 1/10.000$ til $< 1/1.000$); meget sjælden ($< 1/10.000$); ikke kendt (kan ikke estimeres ud fra forhåndenværende data) hos voksne for NVAF og VTEp eller VTET samt hos pædiatriske patienter i alderen 28 dage til < 18 år for VTET og forebyggelse af recidiverende VTE.

Hyppighederne af bivirkninger rapporteret i tabel 3 for pædiatriske patienter stammer fra studiet CV185325, hvor de fik apixaban til behandling af VTE og forebyggelse af recidiverende VTE.

Tabel 3: Bivirkningstabel

Systemorganklasse	Forebyggelse af apopleksi og systemisk emboli hos voksne patienter med NVAF, med en eller flere risikofaktorer (NVAF)	Behandling af DVT og PE og forebyggelse af recidiverende DVT og LE (VTET) hos voksne patienter	Behandling af VTE og forebyggelse af recidiverende VTE hos pædiatriske patienter i alderen 28 dage til under 18 år
<i>Blod og lymfesystem</i>			
Anæmi	Almindelig	Almindelig	Almindelig
Trombocytopeni	Ikke almindelig	Almindelig	Almindelig
<i>Immunsystemet</i>			
Overfølsomhed, allergisk ødem og anafylaksi	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Almindelig [†]
Pruritus	Ikke almindelig	Ikke almindelig*	Almindelig
Angioødem	Ikke kendt	Ikke kendt	Ikke kendt
<i>Nervesystemet</i>			
Hjerneblødning [†]	Ikke almindelig	Sjælden	Ikke kendt
<i>Øjne</i>			
Blødning i øjet (herunder konjunktival blødning)	Almindelig	Ikke almindelig	Ikke kendt
<i>Vaskulære sygdomme</i>			
Blødning, hæmatom	Almindelig	Almindelig	Almindelig
Hypotension (herunder hypotension i forbindelse med indgrebet)	Almindelig	Ikke almindelig	Almindelig
Intra-abdominal blødning	Ikke almindelig	Ikke kendt	Ikke kendt

Systemorganklasse	Forebyggelse af apopleksi og systemisk emboli hos voksne patienter med NVAF, med en eller flere risikofaktorer (NVAF)	Behandling af DVT og PE og forebyggelse af recidiverende DVT og LE (VTEt) hos voksne patienter	Behandling af VTE og forebyggelse af recidiverende VTE hos pædiatriske patienter i alderen 28 dage til under 18 år
<i>Luftveje, thorax og mediastinum</i>			
Epistaxis	Almindelig	Almindelig	Meget almindelig
Hæmoptyse	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Ikke kendt
Blødning fra respirationsveje	Sjælden	Sjælden	Ikke kendt
<i>Mave-tarm-kanalen</i>			
Kvalme	Almindelig	Almindelig	Almindelig
Gastrointestinal blødning	Almindelig	Almindelig	Ikke kendt
Blødning fra hæmorerider	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Ikke kendt
Blødning i munden	Ikke almindelig	Almindelig	Ikke kendt
Hæmatokeksi	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Almindelig
Rektal blødning, gingival blødning	Almindelig	Almindelig	Almindelig
Retroperitoneal blødning	Sjælden	Ikke kendt	Ikke kendt
<i>Lever og galdeveje</i>			
Abnorme leverfunktionsprøver, forhøjet aspartataminotransferase, stigning i basisk phosphatase, forhøjet bilirubin i blodet	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Almindelig
Forhøjet gamma-glutamyltransferase	Almindelig	Almindelig	Ikke kendt
Forhøjet alaninaminotransferase	Ikke almindelig	Almindelig	Almindelig
<i>Hud og subkutane væv</i>			
Hududslæt	Ikke almindelig	Almindelig	Almindelig
Alopeci	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Almindelig
Erythema multiforme	Meget sjælden	Ikke kendt	Ikke kendt
Kutan vaskulitis	Ikke kendt	Ikke kendt	Ikke kendt
<i>Knogler, led, muskler og bindevæv</i>			
Muskelblødning	Sjælden	Ikke almindelig	Ikke kendt
<i>Nyrer og urinveje</i>			
Hæmaturi	Almindelig	Almindelig	Almindelig
<i>Det reproduktive system og mammae</i>			
Abnorm vaginal blødning, urogenital blødning	Ikke almindelig	Almindelig	Meget almindelig [§]

Systemorganklasse	Forebyggelse af apopleksi og systemisk emboli hos voksne patienter med NVAF, med en eller flere risikofaktorer (NVAF)	Behandling af DVT og PE og forebyggelse af recidiverende DVT og LE (VTEt) hos voksne patienter	Behandling af VTE og forebyggelse af recidiverende VTE hos pædiatriske patienter i alderen 28 dage til under 18 år
<i>Almene symptomer og reaktioner på administrationsstedet</i>			
Blødning fra administrationsstedet	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Ikke kendt
<i>Undersøgelser</i>			
Okkult positiv blodprøve	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Ikke kendt
<i>Traumer, forgiftninger og behandlingskomplikationer</i>			
Blødning	Almindelig	Almindelig	Almindelig
Blødning efter operation (herunder hæmatom efter operationen, blødning i operationssår, hæmatom efter karpunktur og blødning omkring kateter), sårsekretion, blødning fra operationsstedet (herunder hæmatom ved operationsstedet), operativ blødning	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Almindelig
Traumatisk blødning	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Ikke kendt

* Der forekom ingen tilfælde af generaliseret pruritus i CV185057 (langsigtet forebyggelse af VTE).

† Udtrykket "hjerneblødning" omfatter alle intrakranielle eller intraspinal blødninger (dvs. hæmoragisk apopleksi eller putaminel-, cerebellar-, intraventriculær- eller subdural blødning).

‡ Omfatter anafylaktisk reaktion, lægemiddeloverfølsomhed og overfølsomhed.

§ Omfatter kraftig menstruation, blødning mellem menstruationer og vaginal blødning.

Brugen af apixaban kan være forbundet med øget risiko for okkult eller synlig blødning fra væv eller organer, hvilket kan forårsage posthæmoragisk anæmi. Tegn, symptomer og sværhedsgrad vil variere alt efter stedet og graden eller omfanget af blødningen (se pkt. 4.4 og pkt. 5.1).

Pædiatrisk population

Apixabans sikkerhed er blevet undersøgt i 1 klinisk fase I-studie og 3 kliniske fase II/III-studier, som omfattede 970 patienter. Af disse fik 568 patienter en eller flere doser apixaban for en gennemsnitlig samlet eksponering på henholdsvis 1, 24, 331 og 80 dage (se pkt. 5.1). Patienterne fik vægtjusterede doser af en alderssvarende formulering af apixaban.

Samlet set var apixabans sikkerhedsprofil hos pædiatriske patienter i alderen 28 dage til < 18 år sammenlignelig med den hos voksne, og den var generelt ensartet på tværs af forskellige pædiatriske aldersgrupper.

De mest almindeligt rapporterede bivirkninger hos pædiatriske patienter var epistaxis og abnorm vaginal blødning (se tabel 3 for bivirkningsprofil og hyppigheder efter indikation).

Hos pædiatriske patienter blev epistaxis (meget almindelig), abnorm vaginal blødning (meget almindelig), overfølsomhed og anafylaksi (almindelig), pruritus (almindelig), hypotension (almindelig), hæmatokeksi (almindelig), forhøjet aspartataminotransferase (almindelig), alopeci

(almindelig) og blødning efter operation (almindelig) rapporteret hyppigere end hos voksne, som fik behandling med apixaban, men i samme hyppighedskategori som for pædiatriske patienter i den gruppe, der fik standardbehandling. Den eneste undtagelse var abnorm vaginal blødning, som blev rapporteret som almindelig i standardbehandlingsgruppen. I alle tilfælde bortset fra ét blev forhøjede levertransaminaser rapporteret hos pædiatriske patienter, der fik samtidig kemoterapi mod en underliggende malignitet.

Indberetning af formodede bivirkninger

Når lægemidlet er godkendt, er indberetning af formodede bivirkninger vigtig. Det muliggør løbende overvågning af benefit/risk-forholdet for lægemidlet. Sundhedspersoner anmodes om at indberette alle formodede bivirkninger via [det nationale rapporteringssystem anført i Appendiks V](#).

4.9 Overdosering

Overdosering af apixaban kan resultere i højere risiko for blødning. I tilfælde af hæmoragiske komplikationer skal behandlingen stoppes og kilden til blødningen findes. Påbegyndelse af passende behandling, f.eks. operativ hæmostase, transfusion med frisk frosset plasma eller administration af en antidot mod faktor Xa-hæmmere, bør overvejes (se pkt. 4.4).

I kontrollerede kliniske studier med oralt indgivet apixaban til raske voksne personer i doser op til 50 mg dagligt i 3-7 dage (25 mg 2 gange dagligt i 7 dage eller 50 mg 1 gang dagligt i 3 dage) blev der ikke set klinisk relevante bivirkninger.

Hos raske voksne forsøgspersoner reducerede administration af aktivt kul 2 og 6 timer efter indtagelse af en 20 mg apixaban-dosis gennemsnitlig apixaban AUC med henholdsvis 50 % og 27 % og påvirkede ikke C_{max} . Apixabans gennemsnitlige halveringstid mindskedes fra henholdsvis 13,4 timer, når apixaban blev administreret alene, til 5,3 timer og 4,9 timer, når aktivt kul blev administreret 2 og 6 timer efter apixaban. Derfor kan administration af aktivt kul være hensigtsmæssig til behandling af overdosering med apixaban eller efter utilsigtet indtagelse.

Hæmodialyse reducerede apixabans AUC med 14 % hos forsøgspersoner med terminal nyresygdom (ESRD), når 5 mg apixaban som enkeltdosis blev administreret oralt. Derfor er hæmodialyse sandsynligvis ikke en effektiv metode til behandling af overdosering med apixaban.

For situationer, hvor reversering af antikoagulering er nødvendig på grund af livstruende eller ukontrolleret blødning, er en antidot mod faktor Xa-hæmmere (andexanet alfa) tilgængelig for voksne (se pkt. 4.4). Indgivelse af protrombin-kompleks-koncentrat (PCC) eller rekombinant faktor VIIa kan også overvejes. Ophævelse af apixabans farmakodynamiske virkning, påvist ved ændringer i analysen for trombindannelse, var evident i slutningen af infusionen og nåede *baseline*-værdier inden for 4 timer efter påbegyndelse af 4 faktor PCC-infusion over 30 minutter hos raske forsøgspersoner. Der er dog ingen klinisk erfaring med brug af 4 faktor PCC-præparater til at stoppe blødning hos personer, som har fået apixaban. Der er aktuelt ingen erfaring med brugen af rekombinant faktor VIIa til personer i behandling med Eliquis. Det bør overvejes at redosere og titrere rekombinant faktor VIIa afhængigt af responset på behandlingen af blødningen.

En specifik antidot (andexanet alfa), som modvirker apixabans farmakodynamiske virkning, er ikke blevet fastlagt for den pædiatriske population (se produktresuméet for andexanet alfa). Transfusion af frisk frosset plasma eller indgivelse af protrombin-kompleks-koncentrat (PCC) eller rekombinant faktor VIIa kan også overvejes.

Hvor det er muligt, bør det overvejes at konsultere en koagulationsekspert i tilfælde af større blødning.

5. FARMAKOLOGISKE EGENSKABER

5.1 Farmakodynamiske egenskaber

Farmakoterapeutisk klassifikation: Antitrombotiske midler, direkte faktor Xa-hæmmere, ATC-kode: B01AF02

Virkningsmekanisme

Apixaban er en potent, oral, reversibel, direkte og yderst selektiv faktor Xa-hæmmer. Antitrombin III er ikke nødvendig for antitrombotisk aktivitet. Apixaban hæmmer frit og fibrinbundet faktor Xa samt protrombinaseaktivitet. Apixaban har ingen direkte effekt på trombocytaggregationen, men hæmmer indirekte trombocytaggregationen induceret af trombin. Ved at hæmme faktor Xa forhindrer apixaban dannelsen af trombin og udviklingen af tromber. Non-kliniske studier med apixaban i dyremodeller har vist en antitrombotisk effekt som led i forebyggelsen af arteriel- og venøs trombose ved doser der bevarede hæmostase.

Farmakodynamisk virkning

Den farmakodynamiske virkning af apixaban afspejler virkningsmekanismen (FXa-hæmning). Som et resultat af FXa-hæmningen forlænger apixaban koagulationstiden (protrombintiden (PT), INR og den aktiverede partielle tromboplastintid (aPPT)). Hos voksne er ændringerne i koagulationstests ved en given terapeutisk dosis små og har en høj grad af variabilitet. De anbefales ikke til vurdering af apixabans farmakodynamiske virkning. I analysen for trombindannelse reducerede apixaban endogent trombinpotentiale, som er en målestok for trombindannelse i humant plasma.

Apixaban udviser også anti-Faktor Xa-aktivitet, afspejlet ved reduktion i Faktor Xa enzymaktiviteten i adskillige kommercielle anti Faktor Xa-prøvesæt; resultaterne var imidlertid forskellige for de forskellige prøvesæt. Der foreligger kun data fra kliniske studier hos voksne for Rotachrom® Heparin kromogen analysen. Anti-Faktor Xa-aktivitet viser en tæt direkte lineær sammenhæng med plasmakoncentrationen af apixaban, som når de maksimale værdier på tidspunktet for apixabans maksimale plasmakoncentrationer. Sammenhængen mellem apixabans plasmakoncentration og anti-Faktor Xa-aktivitet er tilnærmelsesvis lineær over et bredt dosisinterval for apixaban. Resultater fra studier med apixaban hos pædiatriske patienter indikerer, at det lineære forhold mellem apixabankoncentration og AXA stemmer overens med det tidligere dokumenterede forhold hos voksne. Dette understøtter apixabans dokumenterede virkningsmekanisme som en selektiv hæmmer af FXa.

Tabel 4 viser den forventede eksponering ved *steady state* og anti-faktor Xa-aktivitet for hver indikation hos voksne. Hos patienter med non-valvulær atrieflimren, der tager apixaban til forebyggelse af apopleksi og systemisk emboli, viser resultaterne et udsving på mindre end 1,7 gange mellem højeste og laveste serumkoncentration. Hos patienter, der tager apixaban til behandling af DVT og LE eller forebyggelse af recidiverende DVT og LE, viser resultaterne et udsving på mindre end 2,2 gange mellem højeste og laveste serumkoncentration.

Tabel 4: Forventet eksponering ved *steady state* og anti-faktor Xa-aktivitet

	Apix. C_{max} (ng/ml)	Apix. C_{min} (ng/ml)	Apix. anti-faktor Xa aktivitet max (IE/ml)	Apix. anti-faktor Xa aktivitet min (IE/ml)
	Median [5., 95. percentil]			
<i>Forebyggelse af apopleksi og systemisk emboli: NVAF</i>				
2,5 mg to gange dagligt*	123 [69; 221]	79 [34; 162]	1,8 [1,0; 3,3]	1,2 [0,51; 2,4]
5 mg to gange dagligt	171 [91; 321]	103 [41; 230]	2,6 [1,4; 4,8]	1,5 [0,61; 3,4]

	Apix. C_{max} (ng/ml)	Apix. C_{min} (ng/ml)	Apix. anti-faktor Xa aktivitet max (IE/ml)	Apix. anti-faktor Xa aktivitet min (IE/ml)
<i>Behandling af DVT, behandling af LE og forebyggelse af recidiverende DVT og LE (VTET)</i>				
2,5 mg to gange dagligt	67 [30; 153]	32 [11; 90]	1,0 [0,46; 2,5]	0,49 [0,17; 1,4]
5 mg to gange dagligt	132 [59; 302]	63 [22; 177]	2,1 [0,91; 5,2]	1,0 [0,33; 2,9]
10 mg to gange dagligt	251 [111; 572]	120 [41; 335]	4,2 [1,8; 10,8]	1,9 [0,64; 5,8]

*Dosisjusteret population baseret på 2 af 3 dosisreduktionskriterier i ARISTOTLE-studiet.

Selv om behandling med apixaban ikke kræver rutinemæssig kontrol af eksponeringen, kan en kalibreret kvantitativ test for anti-faktor Xa være nyttig i særlige situationer, hvor kendskabet til eksponeringen til apixaban kan være en hjælp til at tage kliniske beslutninger, f.eks. ved overdosering og akut kirurgi.

Pædiatrisk population

Studier af apixaban hos pædiatriske patienter anvendte STA[®] Liquid Anti-Xa-apixaban-analysen. Resultater fra disse studier indikerer, at det lineære forhold mellem apixabankoncentration og anti-faktor Xa-aktivitet (AXA) stemmer overens med det tidligere dokumenterede forhold hos voksne. Dette understøtter apixabans dokumenterede virkningsmekanisme som en selektiv hæmmer af FXa.

På tværs af vægtgrupperne 9 til ≥ 35 kg i studiet CV185155 lå den geometriske middelværdi (%CV) for min. AXA og maks. AXA i intervallet 27,1 (22,2) ng/ml og 71,9 (17,3) ng/ml, hvilket svarer til geometriske middelværdier (%CV) for C_{minss} og C_{maxss} på 30,3 (22) ng/ml og 80,8 (16,8) ng/ml. De eksponeringer, der blev opnået ved disse AXA-intervaller under anvendelse af doseringsskemaet til pædiatriske patienter, var sammenlignelige med dem, der blev set hos voksne, som fik en apixabandosis på 2,5 mg to gange dagligt.

På tværs af vægtgrupperne 6 til ≥ 35 kg i studiet CV185362 lå den geometriske middelværdi (%CV) for min. AXA og maks. AXA i intervallet 67,1 (30,2) ng/ml og 213 (41,7) ng/ml, hvilket svarer til geometriske middelværdier (%CV) for C_{minss} og C_{maxss} på 71,3 (61,3) ng/ml og 230 (39,5) ng/ml. De eksponeringer, der blev opnået ved disse AXA-intervaller under anvendelse af doseringsskemaet til pædiatriske patienter, var sammenlignelige med dem, der blev set hos voksne, som fik en apixabandosis på 5 mg to gange dagligt.

På tværs af vægtgrupperne 6 til ≥ 35 kg i studiet CV185325 lå den geometriske middelværdi (%CV) for min. AXA og maks. AXA i intervallet 47,1 (57,2) ng/ml og 146 (40,2) ng/ml, hvilket svarer til geometriske middelværdier (%CV) for C_{minss} og C_{maxss} på 50 (54,5) ng/ml og 144 (36,9) ng/ml. De eksponeringer, der blev opnået ved disse AXA-intervaller under anvendelse af doseringsskemaet til pædiatriske patienter, var sammenlignelige med dem, der blev set hos voksne, som fik en apixabandosis på 5 mg to gange dagligt.

Den forventede eksponering ved *steady state* og anti-faktor Xa-aktivitet for studierne med pædiatriske patienter tyder på, at udsvingene fra højeste til laveste apixabankoncentration og AXA-niveauer ved *steady state* var ca. 3 gange (min., maks.: 2,65-3,22) i den samlede population.

Klinisk virkning og sikkerhed

Forebyggelse af apopleksi og systemisk emboli hos patienter med non-valvulær atrieflimren (NVAf)

I alt 23.799 voksne patienter blev randomiseret i det kliniske program (ARISTOTLE: apixaban *versus* warfarin, AVERROES: apixaban *versus* ASA) herunder 11.927 randomiseret til apixaban. Programmet var tilrettelagt med henblik på at påvise apixabans virkning og sikkerhed til forebyggelse

af apopleksi og systemisk emboli hos patienter med non-valvulær atrieflimren (NVAf) og en eller flere risikofaktorer såsom:

- tidligere apopleksi eller transitorisk iskæmisk attack (TIA)
- alder ≥ 75 år
- hypertension
- diabetes mellitus
- symptomatisk hjertesvigt (NYHA-klasse \geq II)

ARISTOTLE-studiet

I ARISTOTLE-studiet blev i alt 18.201 voksne patienter randomiseret til dobbeltblind behandling med apixaban 5 mg to gange dagligt (eller 2,5 mg to gange dagligt til udvalgte patienter [4,7 %], se pkt. 4.2) eller warfarin (ønsket INR-område 2,0-3,0), patienterne fik studie-aktiv substansen i gennemsnitligt 20 måneder. Gennemsnitsalderen var 69,1 år, gennemsnitlig CHADS₂ score var 2,1 og 18,9 % af patienterne havde haft forudgående apopleksi eller TIA.

I studiet var apixaban statistisk signifikant overlegen på det primære endepunkt for forebyggelse af apopleksi (hæmoragisk eller iskæmisk) og systemisk emboli (se Tabel 5) sammenlignet med warfarin.

Tabel 5: Effekresultater hos patienter med atrieflimren i ARISTOTLE-studiet

	Apixaban N = 9.120 n (%/år)	Warfarin N = 9.081 n (%/år)	Hazard ratio (95 % CI)	p-værdi
Apopleksi eller systemisk emboli	212 (1,27)	265 (1,60)	0,79 (0,66, 0,95)	0,0114
Apopleksi				
Iskæmisk eller uspecificeret	162 (0,97)	175 (1,05)	0,92 (0,74; 1,13)	
Hæmoragisk	40 (0,24)	78 (0,47)	0,51 (0,35; 0,75)	
Systemisk emboli	15 (0,09)	17 (0,10)	0,87 (0,44; 1,75)	

Hos patienter randomiseret til warfarin var gennemsnitstid i terapeutisk interval (TTI) (INR 2-3) 66 %.

Apixaban gav en reduktion af apopleksi og systemisk emboli sammenlignet med warfarin på tværs af de forskellige niveauer af center TTI; i den højeste kvartil af TTI i forhold til center var *hazard ratio* for apixaban *versus* warfarin 0,73 (95 % CI, 0,38, 1,40).

Sekundære endepunkter for større blødning og mortalitet uanset årsag blev testet i en præspecificeret hierarkisk teststrategi for at kontrollere for den generelle type 1-fejl i studiet. Der blev også opnået statistisk signifikant fordel på de sekundære endepunkter for både større blødning og død uanset årsag (se Tabel 6). Med forbedret monitorering af INR mindskes de observerede fordele ved apixaban i forhold til warfarin med hensyn til død uanset årsag.

Tabel 6: Sekundære endepunkter hos patienter med atrieflimren i ARISTOTLE-studiet

	Apixaban N = 9.088 n (%/år)	Warfarin N = 9.052 n (%/år)	Hazard ratio (95 % CI)	p-værdi
Blødningsresultater				
Større*	327 (2,13)	462 (3,09)	0,69 (0,60; 0,80)	< 0,0001
Dødelig	10 (0,06)	37 (0,24)		
Intrakranielt	52 (0,33)	122 (0,80)		
Større + CRNM [†]	613 (4,07)	877 (6,01)	0,68 (0,61; 0,75)	< 0,0001
Alle	2356 (18,1)	3060 (25,8)	0,71 (0,68; 0,75)	< 0,0001

	Apixaban N = 9.088 n (%/år)	Warfarin N = 9.052 n (%/år)	Hazard ratio (95 % CI)	p-værdi
Andre endepunkter				
Mortalitet uanset årsag	603 (3,52)	669 (3,94)	0,89 (0,80; 1,00)	0,0465
Myokardieinfarkt	90 (0,53)	102 (0,61)	0,88 (0,66; 1,17)	

*Større blødning defineret iht. International Society on Thrombosis and Haemostasis (ISTH) kriterier.

†Klinisk relevant ikke-alvorlig blødning

Den samlede frekvens af afbrudt behandling på grund af bivirkninger relateret til behandlingen var 1,8 % for apixaban og 2,6 % for warfarin i ARISTOTLE-studiet.

Effekt for præspecificerede undergrupper, inklusive CHADS₂ score, alder, legemsvægt, køn, nyrefunktionsstatus, tidligere apopleksi eller TIA og diabetes, var sammenlignelige med resultaterne for den samlede population, der deltog i studiet.

Incidensen af ISTH større gastrointestinal blødning (inklusive øvre gastrointestinal, nedre gastrointestinal og rektal blødning) var 0,76 %/år med apixaban og 0,86 %/år med warfarin.

Resultaterne for større blødning i de præspecificerede undergrupper herunder CHADS₂ score, alder, legemsvægt, køn, nyrefunktionsstatus, tidligere apopleksi eller TIA og diabetes var sammenlignelige med resultatet for den samlede population i dette studie.

AVERROES-studiet

I AVERROES studiet blev i alt 5.598 voksne patienter, som af investigatorene blev bedømt som uegnede til VKA, randomiseret til behandling med apixaban 5 mg to gange dagligt (eller 2,5 mg to gange dagligt hos udvalgte patienter [6,4 %], se pkt. 4.2) eller ASA. ASA blev givet som én daglig dosis på 81 mg (64 %), 162 (26,9 %), 243 (2,1 %) eller 324 mg (6,6 %) efter investigatorernes skøn. Patienter fik studie-aktiv substansen i gennemsnitlig 14 måneder. Gennemsnitsalderen var 69,9 år, gennemsnitlig CHADS₂-score var 2,0, og 13,6 % af patienterne havde tidligere haft apopleksi eller TIA.

De mest almindelige årsager til uegnethed til VKA-behandling i AVERROES studiet omfattede: ude af stand til/vil sandsynligvis ikke kunne opnå INR'er med nødvendige intervaller (42,6 %), patient afslog behandling med VKA (37,4 %), CHADS₂ score = 1 og lægen frarådede VKA (21,3 %), patient vil muligvis ikke være i stand til at følge patientvejledningen for VKA-lægemidler (15,0 %) og problemer/forventede problemer med at komme i kontakt med patienten i tilfælde af akut dosisændring (11,7 %).

AVERROES blev afbrudt tidligt i forløbet efter anbefaling af den uafhængige datamonitoreringskomite (the Independent Data Monitoring Committee) på grund af klart bevis for reduktion af apopleksi og systemisk emboli med en acceptabel sikkerhedsprofil.

Den samlede frekvens af afbrudt behandling på grund af bivirkninger relateret til behandlingen var 1,5 % for apixaban og 1,3 % for ASA i AVERROES studiet.

I studiet var apixaban statistisk signifikant overlegen på det primære endepunkt for forebyggelse af apopleksi (hæmoragisk, iskæmisk eller uspecificeret) og systemisk emboli (se Tabel 7) sammenlignet med ASA.

Tabel 7: Vigtigste effektparametre hos patienter med atrieflimren i AVERROES-studiet

	Apixaban N = 2.807 n (%/år)	ASA N = 2.791 n (%/år)	Hazard ratio (95 % CI)	p-værdi
Apopleksi eller systemisk emboli*	51 (1,62)	113 (3,63)	0,45 (0,32; 0,62)	< 0,0001
Apopleksi				
Iskæmisk eller uspecificeret	43 (1,37)	97 (3,11)	0,44 (0,31; 0,63)	
Hæmoragisk	6 (0,19)	9 (0,28)	0,67 (0,24; 1,88)	
Systemisk emboli	2 (0,06)	13 (0,41)	0,15 (0,03; 0,68)	
Apopleksi, systemisk emboli, MI eller vaskulær død* [†]	132 (4,21)	197 (6,35)	0,66 (0,53; 0,83)	0,003
Myokardieinfarkt	24 (0,76)	28 (0,89)	0,86 (0,50; 1,48)	
Vaskulær død	84 (2,65)	96 (3,03)	0,87 (0,65; 1,17)	
Død uanset årsag [†]	111 (3,51)	140 (4,42)	0,79 (0,62; 1,02)	0,068

* Vurderet ved sekventiel teststrategi udviklet for at kontrollere for den generelle type I-fejl i studiet.

[†] Sekundært endepunkt.

Der var ingen statistisk signifikant forskel i incidensen af større blødning mellem apixaban og ASA (se Tabel 8).

Tabel 8: Blødningshændelser hos patienter med atrieflimren i AVERROES-studiet

	Apixaban N = 2.798 n (%/år)	ASA N = 2.780 n (%/år)	Hazard ratio (95 %CI)	p-værdi
Større*	45 (1,41)	29 (0,92)	1,54 (0,96; 2,45)	0,0716
Dødelig, n	5 (0,16)	5 (0,16)		
Intrakranielt, n	11 (0,34)	11 (0,35)		
Større + CRNM	140 (4,46)	101 (3,24)	1,38 (1,07; 1,78)	0,0144
Alle	325 (10,85)	250 (8,32)	1,30 (1,10; 1,53)	0,0017

*Større blødning defineret iht. International Society on Thrombosis and Haemostasis (ISTH) kriterier.

[†]Klinisk relevant ikke-alvorlig blødning

NVAF-patienter med AKS og/eller som har fået foretaget PCI

I AUGUSTUS, et åbent, randomiseret, kontrolleret studie med et 2 × 2 faktorielt design, blev der inkluderet 4.614 voksne patienter med NVAF, som havde AKS (43 %) og/eller fik foretaget PCI (56 %). Alle patienter fik baggrundsbehandling med en P2Y₁₂-hæmmer (clopidogrel: 90,3 %) ordineret i henhold til lokal standardbehandling.

Patienterne blev randomiseret op til 14 dage efter AKS og/eller PCI til enten apixaban 5 mg to gange dagligt (2,5 mg to gange dagligt, hvis to eller flere af kriterierne for dosisreduktion var opfyldt; 4,2 % fik lavere dosis) eller VKA og til enten ASA (81 mg en gang dagligt) eller placebo.

Gennemsnitsalderen var 69,9 år, 94 % af de randomiserede patienter havde en CHA₂DS₂-VASc-score > 2, og 47 % havde en HAS-BLED-score > 3. For patienter randomiseret til VKA var andelen af tid i terapeutisk interval (TTI) (INR 2-3) 56 %, med 32 % af tiden under TTI og 12 % over TTI.

Det primære formål med AUGUSTUS var at vurdere sikkerheden, med det primære endepunkt ISTH alvorlig blødning eller CRNM-blødning. I sammenligningen mellem apixaban og VKA forekom det primære sikkerhedsendepunkt ISTH alvorlig blødning eller CRNM-blødning måned 6 hos 241 (10,5 %) og 332 (14,7 %) patienter i henholdsvis apixabangruppen og VKA-gruppen (HR = 0,69, 95 % CI: 0,58; 0,82; 2-sidet p < 0,0001 for non-inferioritet og p < 0,0001 for superioritet). For VKA viste yderligere analyser, der brugte undergrupper ud fra TTI, at den højeste forekomst af blødning var

forbundet med den laveste kvartil af TTI. Forekomsten af blødning var sammenlignelig for apixaban og den højeste kvartil af TTI.

I sammenligningen mellem ASA og placebo forekom det primære sikkerhedsendepunkt ISTH alvorlig blødning eller CRNM-blødning måned 6 hos 367 (16,1 %) og 204 (9,0 %) patienter i henholdsvis ASA-gruppen og placebogruppen (HR = 1,88, 95 % CI: 1,58; 2,23; 2-sidet $p < 0,0001$).

Specifikt forekom alvorlig blødning eller CRNM-blødning hos 157 (13,7 %) og 84 (7,4 %) apixaban-behandlede patienter i henholdsvis ASA-gruppen og placebogruppen. Hos VKA-behandlede patienter forekom alvorlig blødning eller CRNM-blødning hos 208 (18,5 %) og 122 (10,8 %) patienter i henholdsvis ASA-gruppen og placebogruppen.

Andre effekter af behandlingen blev vurderet som et sekundært studieformål med sammensatte endepunkter.

I sammenligningen mellem apixaban og VKA forekom det sammensatte endepunkt af dødsfald eller genindlæggelse hos 541 (23,5 %) og 632 (27,4 %) patienter i henholdsvis apixaban- og VKA-gruppen. Det sammensatte endepunkt af dødsfald eller iskæmisk hændelse (apopleksi, myokardieinfarkt, stenttrombose eller akut revaskularisering) forekom hos 170 (7,4 %) og 182 (7,9 %) patienter i henholdsvis apixaban- og VKA-gruppen.

I sammenligningen mellem ASA og placebo forekom det sammensatte endepunkt af dødsfald eller genindlæggelse hos 604 (26,2 %) og 569 (24,7 %) patienter i henholdsvis ASA- og placebogruppen. Det sammensatte endepunkt af dødsfald eller iskæmisk hændelse (apopleksi, myokardieinfarkt, stenttrombose eller akut revaskularisering) forekom hos 163 (7,1 %) og 189 (8,2 %) patienter i henholdsvis ASA- og placebogruppen.

Patienter, der gennemgår kardiovertering

EMANATE, et åbent multicenterstudie, inkluderede 1.500 voksne patienter, som enten var oral antikoagulant-naive eller forudbehandlet mindre end 48 timer og med planlagt kardiovertering for NVAf. Patienterne blev randomiseret 1:1 til apixaban eller til heparin og/eller VKA til forebyggelse af kardiovaskulære hændelser. Der blev udført elektrisk og/eller farmakologisk kardiovertering efter mindst 5 doser af 5 mg apixaban to gange dagligt (eller 2,5 mg to gange dagligt til udvalgte patienter (se pkt. 4.2)) eller mindst 2 timer efter en støddosis på 10 mg (eller en støddosis på 5 mg til udvalgte patienter (se pkt. 4.2)), hvis tidligere kardiovertering var nødvendig. I apixaban-gruppen fik 342 patienter en støddosis (331 patienter fik en dosis på 10 mg, og 11 patienter fik en dosis på 5 mg).

Der var ingen slagtilfælde (0 %) i apixaban-gruppen ($n = 753$), og 6 (0,80 %) slagtilfælde i heparin- og/eller VKA-gruppen ($n = 747$; RR 0,00; 95 % CI 0,00; 0,64). Død uanset årsag forekom hos 2 patienter (0,27 %) i apixaban-gruppen og 1 patient (0,13 %) i heparin- og/eller VKA-gruppen. Der blev ikke rapporteret hændelser om systemisk emboli.

Større blødning og CRNM-blødningshændelser opstod hos henholdsvis 3 (0,41 %) og 11 (1,50 %) patienter i apixaban-gruppen sammenlignet med 6 (0,83 %) og 13 (1,80 %) patienter i heparin- og/eller VKA-gruppen.

Dette eksplorative studie viste sammenlignelig effekt og sikkerhed mellem apixaban- og heparin- og/eller VKA-behandlingsgrupperne i forbindelse med kardiovertering.

Behandling af DVT, behandling af LE og forebyggelse af recidiverende DVT og LE (VTEt)

Det kliniske program (AMPLIFY: apixaban *versus* enoxaparin/warfarin, AMPLIFY-EXT: apixaban *versus* placebo) med voksne var designet til at påvise apixabans virkning og sikkerhed ved behandling af DVT og/eller LE (AMPLIFY), og ved langvarig behandling ved forebyggelse af recidiverende DVT og/eller LE efter 6 til 12 måneders antikoagulationsbehandling ved DVT og/eller LE (AMPLIFY-EXT). Begge studier var randomiserede, parallel-gruppe, dobbeltblinde, multinationale studier med patienter med symptomatisk proksimal DVT eller symptomatisk LE. Alle de vigtigste sikkerhed- og virkningsendepunkter blev vurderet af en uafhængig, blindet komite.

AMPLIFY-studiet

I AMPLIFY-studiet blev ialt 5.395 voksne patienter randomiseret til behandling med apixaban 10 mg oralt to gange dagligt i 7 dage efterfulgt af apixaban 5 mg oralt to gange dagligt i 6 måneder eller til enoxaparin 1 mg/kg subkutan to gange dagligt i mindst 5 dage (indtil $\text{INR} \geq 2$) og warfarin (målinterval for INR 2,0-3,0) oralt i 6 måneder.

Gennemsnitsalderen var 56,9 år, og 89,8 % af de randomiserede patienter havde uprovokerede VTE-hændelser.

Patienter randomiseret til warfarin var gennemsnitlig 60,9 % af tiden i terapeutisk interval (INR 2,0-3,0). Apixaban viste en reduktion af recidiverende symptomatisk VTE eller VTE-relateret død på tværs af de forskellige niveauer af center-TTI; for centre i den højeste kvartil af TTI var den relative risiko for apixaban *versus* enoxaparin/warfarin 0,79 (95 % CI 0,39-1,61).

I studiet blev apixaban vist non-inferior til enoxaparin/warfarin i det sammensatte primære endepunkt af bekræftet recidiverende symptomatisk VTE (ikke-dødelig DVT eller ikke-dødelig LE) eller VTE-relateret død (se tabel 9).

Tabel 9: Effekteresultater i AMPLIFY-studiet

	Apixaban N = 2.609 n (%)	Enoxaparin/warfarin N = 2.635 n (%)	Relativ risiko (95 % CI)
VTE eller VTE-relateret død	59 (2,3)	71 (2,7)	0,84 (0,60; 1,18)*
DVT	20 (0,7)	33 (1,2)	
LE	27 (1,0)	23 (0,9)	
VTE-relateret død	12 (0,4)	15 (0,6)	
VTE eller død uanset årsag	84 (3,2)	104 (4,0)	0,82 (0,61; 1,08)
VTE eller kardiovaskulær-relateret død	61 (2,3)	77 (2,9)	0,80 (0,57; 1,11)
VTE, VTE-relateret død eller større blødninger	73 (2,8)	118 (4,5)	0,62 (0,47; 0,83)

*Non-inferior sammenlignet med enoxaparin/warfarin ($p < 0,0001$)

Apixabans virkning ved initial behandling af VTE var den samme blandt patienter, som blev behandlet for LE [relativ risiko 0,9; 95 % CI (0,5-1,6)] eller DVT [relativ risiko 0,8; 95 % CI (0,5-1,3)]. Virkningen på tværs af undergrupper, herunder alder, køn, body mass index (BMI), nyrefunktion, omfang af LE-indeks, placering af DVT-trombose og tidligere parenteral heparin, var generelt ens.

Det primære sikkerhedsendepunkt var større blødning. I studiet var apixaban statistisk superior til enoxaparin/warfarin i det primære sikkerhedsendepunkt [relativ risiko 0,31; 95 % konfidensinterval (0,17-0,55), $p < 0,0001$] (se tabel 10).

Tabel 10: Blødningsresultater i AMPLIFY-studiet

	Apixaban N = 2.676 n (%)	Enoxaparin/warfarin N = 2.689 n (%)	Relativ risiko (95 % CI)
Større	15 (0,6)	49 (1,8)	0,31 (0,17; 0,55)
Større + CRNM	115 (4,3)	261 (9,7)	0,44 (0,36; 0,55)
Mindre	313 (11,7)	505 (18,8)	0,62 (0,54; 0,70)
Alle	402 (15,0)	676 (25,1)	0,59 (0,53; 0,66)

Bekræftet større blødning og CRNM-blødning ved ethvert anatomisk sted var generelt lavere i apixaban-gruppen sammenlignet med enoxaparin/warfarin gruppen. Bekræftet ISTH større

gastrointestinal blødning forekom hos 6 (0,2 %) af de apixaban-behandlede patienter og hos 17 (0,6 %) af de enoxaparin/warfarin-behandlede patienter.

AMPLIFY-EXT-studiet

I AMPLIFY-EXT-studiet blev i alt 2.482 voksne patienter randomiseret til behandling med apixaban 2,5 mg oralt to gange dagligt, apixaban 5 mg oralt to gange dagligt eller placebo i 12 måneder efter at have afsluttet 6 til 12 måneders initial antikoagulationsbehandling. Af disse deltog 836 patienter (33,7 %) i AMPLIFY-studiet, inden de indgik i AMPLIFY-EXT-studiet. Gennemsnitsalderen var 56,7 år, og 91,7 % af de randomiserede patienter havde uprovokerede VTE-hændelser.

I studiet var begge apixabandoser statistisk superior til placebo i det primære endepunkt symptomatisk, recidiverende VTE (ikke-dødelig DVT eller ikke-dødelig LE) eller død uanset årsag (se tabel 11).

Tabel 11: Effektræsultater i AMPLIFY-EXT-studiet

	Apixaban 2,5 mg (N = 840)	Apixaban 5,0 mg (N = 813)	Placebo (N = 829)	Relativ risiko (95 % CI)	
				Apix 2,5 mg versus placebo	Apix 5,0 mg versus placebo
	n (%)				
Recidiverende VTE eller død uanset årsag	19 (2,3)	14 (1,7)	77 (9,3)	0,24 (0,15; 0,40) [‡]	0,19 (0,11; 0,33) [‡]
DVT*	6 (0,7)	7 (0,9)	53 (6,4)		
LE*	7 (0,8)	4 (0,5)	13 (1,6)		
Død uanset årsag	6 (0,7)	3 (0,4)	11 (1,3)		
Recidiverende VTE eller eksisterende VTE eller VTE-relateret død	14 (1,7)	14 (1,7)	73 (8,8)	0,19 (0,11; 0,33)	0,20 (0,11; 0,34)
Recidiverende VTE eller kardiovaskulær- relateret død	14 (1,7)	14 (1,7)	76 (9,2)	0,18 (0,10; 0,32)	0,19 (0,11; 0,33)
Ikke-dødelig DVT [†]	6 (0,7)	8 (1,0)	53 (6,4)	0,11 (0,05; 0,26)	0,15 (0,07; 0,32)
Ikke-dødelig LE [†]	8 (1,0)	4 (0,5)	15 (1,8)	0,51 (0,22; 1,21)	0,27 (0,09; 0,80)
VTE-relateret død	2 (0,2)	3 (0,4)	7 (0,8)	0,28 (0,06; 1,37)	0,45 (0,12; 1,71)

[‡]p < 0,0001

* For patienter med mere end én hændelse, som bidrog til det sammensatte endepunkt, blev kun den første hændelse rapporteret (f.eks. hvis en forsøgsperson oplevede både DVT og herefter LE, blev kun DVT rapporteret)

[†] De enkelte forsøgspersoner kunne opleve mere end én hændelse og være repræsenteret i begge klassifikationer

Apixabans effekt ved forebyggelse af recidiv af VTE blev opretholdt på tværs af undergrupperne, herunder alder, køn, BMI og nyrefunktion.

Det primære sikkerhedsendepunkt var større blødning i behandlingsperioden. I studiet var incidensen af større blødning for begge apixabandoser ikke statistisk forskellig fra placebo. Der var ingen statistisk signifikant forskel i incidensen af større + CRNM, mindre og alle blødninger mellem behandlingsgrupperne, der fik apixaban 2,5mg dagligt og placebo (se tabel 12).

Tabel 12: Blødningsresultater i AMPLIFY-EXT-studiet

	Apixaban	Apixaban	Placebo	Relativ risiko (95 % CI)	
	2,5 mg (N = 840)	5,0 mg (N = 811)	(N = 826)	Apix 2,5 mg versus placebo	Apix 5,0 mg versus placebo
		n (%)			
Større	2 (0,2)	1 (0,1)	4 (0,5)	0,49 (0,09; 2,64)	0,25 (0,03; 2,24)
Større + CRNM	27 (3,2)	35 (4,3)	22 (2,7)	1,20 (0,69; 2,10)	1,62 (0,96; 2,73)
Mindre	75 (8,9)	98 (12,1)	58 (7,0)	1,26 (0,91; 1,75)	1,70 (1,25; 2,31)
Alle	94 (11,2)	121 (14,9)	74 (9,0)	1,24 (0,93; 1,65)	1,65 (1,26; 2,16)

Bekræftet ISTH størregastrointestinal blødning forekom hos 1 (0,1 %) af de apixaban-behandlede patienter, som fik dosen på 5 mg dagligt, hos ingen af patienterne, som fik dosen på 2,5 mg dagligt og hos 1 (0,1 %) af patienterne, som fik placebo.

Pædiatrisk population

Behandling af venøs tromboemboli (VTE) og forebyggelse af recidiverende VTE hos pædiatriske patienter i alderen 28 dage til under 18 år

Studiet CV185325 var et randomiseret, aktivt kontrolleret, åbent multicenterstudie med apixaban til behandling af VTE hos pædiatriske patienter. Dette deskriptive virknings- og sikkerhedsstudie omfattede 217 pædiatriske patienter, som havde behov for antikoagulationsbehandling mod VTE og forebyggelse af recidiverende VTE. 137 patienter var i aldersgruppe 1 (12 til < 18 år), 44 patienter var i aldersgruppe 2 (2 til < 12 år), 32 patienter var i aldersgruppe 3 (28 dage til < 2 år), og 4 patienter var i aldersgruppe 4 (fødsel til < 28 dage). Indeks-VTE blev bekræftet med billeddiagnostik og blev bedømt uafhængigt. Forud for randomisering blev patienterne behandlet med standard-antikoagulationsbehandling i op til 14 dage (middelvarighed (SD) af standard-antikoagulationsbehandling forud for påbegyndelse af studielægemidlet var 4,8 (2,5) dage, og 92,3 % af patienterne påbegyndte behandlingen ≤ 7 dage). Patienterne blev randomiseret i et 2:1-forhold til en alderssvarende formulering af apixaban (doser justeret i henhold til legemsvægt svarende til en støddosis på 10 mg to gange dagligt i 7 dage efterfulgt af 5 mg to gange dagligt hos voksne) eller standardbehandling. Hos patienter i alderen 2 til < 18 år bestod standardbehandlingen af lavmolekylære hepariner (LMWH), ufraktionerede hepariner (UFH) eller vitamin K-antagonister (VKA). Hos patienter i alderen 28 dage til < 2 år vil standardbehandling være begrænset til hepariner (UFH eller LMWH). Den primære behandlingsfase varede i 42 til 84 dage for patienter i alderen < 2 år og i 84 dage for patienter i alderen > 2 år. Patienter i alderen 28 dage til < 18 år, som blev randomiseret til at få apixaban, kunne fortsætte med behandling med apixaban i yderligere 6 til 12 uger i forlængelsesfasen.

Det primære virkningsendepunkt var sammensat af alle tilfælde af billedbekræftet og bedømt symptomatisk og asymptomatisk recidiverende VTE og VTE-relateret dødsfald. Ingen patienter i nogen af behandlingsgrupperne døde af VTE-relaterede årsager. I alt 4 patienter (2,8 %) i apixaban-gruppen og 2 patienter (2,8 %) i standardbehandlingsgruppen havde mindst 1 bedømt tilfælde af symptomatisk eller asymptomatisk recidiverende VTE.

Medianomfanget af eksponering hos 143 behandlede patienter i apixaban-gruppen var 84,0 dage. Eksponering oversteg 84 dage hos 67 patienter (46,9 %). Det primære sikkerhedsendepunkt, som var sammensat af alvorlig blødning og CRNM-blødning, blev set hos 2 patienter (1,4 %), der fik apixaban, versus 1 patient (1,4 %), der fik standardbehandling. RR var 0,99 (95 % CI 0,1; 10,8). Alle tilfælde vedrørte en CRNM-blødning. Mindre blødning blev rapporteret hos 51 patienter (35,7 %) i apixaban-gruppen og 21 patienter (29,6 %) i standardbehandlingsgruppen. RR var 1,19 (95 % CI 0,8; 1,8).

Større blødning blev defineret som blødning, der opfylder et eller flere af følgende kriterier: a (i) dødelig blødning, (ii) klinisk synlig blødning forbundet med et fald i Hgb på mindst 20 g/l (2 g/dl) i en periode på 24 timer, (iii) blødning, der er retroperitoneal, pulmonal, intrakraniel eller på en anden måde involverer centralnervesystemet, og (iv) blødning, der kræver kirurgisk indgreb på en operationsstue (herunder interventionel radiologi).

CRNM-blødning blev defineret som blødning, der opfylder et eller begge af følgende: (i) synlig blødning, for hvilken der administreres et blodprodukt, og som ikke direkte kan tilskrives en forsøgspersons underliggende medicinske tilstand, og (ii) blødning, der kræver medicinsk eller kirurgisk indgreb for at genoprette hæmostase, bortset fra på en operationsstue.

Mindre blødning blev defineret som et synligt eller makroskopisk tegn på blødning, der ikke opfylder ovenstående kriterier for hverken større blødning eller klinisk relevant, ikke-alvorlig blødning. Menstruation blev klassificeret som en mindre blødningshændelse frem for en klinisk relevant, ikke-alvorlig blødning.

Blandt 53 patienter, som overgik til forlængelsesfasen og blev behandlet med apixaban, blev der ikke rapporteret nogen hændelser med symptomatisk og asymptomatisk recidiverende VTE eller VTE-relateret mortalitet. Ingen patienter i forlængelsesfasen oplevede en blødningshændelse, der blev bedømt at være større, eller CRNM. 8 patienter (8/53; 15,1 %) i forlængelsesfasen oplevede mindre blødningshændelser.

Der var 3 dødsfald i apixaban-gruppen og 1 dødsfald i standardbehandlingsgruppen, og de blev alle vurderet at være ikke-behandlingsrelaterede af investigatoren. Ingen af disse dødsfald skyldtes en hændelse med VTE eller blødning ifølge bedømmelsen fra den uafhængige bedømmelseskomité.

Sikkerhedsdatabasen for apixaban hos pædiatriske patienter er baseret på studiet CV185325 om behandling af VTE og forebyggelse af recidiverende VTE, suppleret med PREVAPIX-ALL-studiet og SAXOPHONE-studiet om primær profylakse for VTE samt studiet CV185118 med enkeltdoser. Det omfatter 970 pædiatriske patienter, hvoraf 568 fik apixaban.

Der er ingen godkendt pædiatrisk indikation til primær profylakse af VTE.

Forebyggelse af VTE hos pædiatriske patienter med akut lymfoblastisk leukæmi eller lymfoblastisk lymfom (ALL, LL)

I studiet PREVAPIX-ALL blev i alt 512 patienter i alderen ≥ 1 til < 18 år med nydiagnosticeret ALL eller LL, som fik induktionskemoterapi med asparaginase via indlagt udstyr til centralvenøs adgang, randomiseret 1:1 til ikke-blindet tromboprofylakse med apixaban eller standardbehandling (uden systemiske antikoagulantia). Apixaban blev administreret i henhold til et skema med faste doser efter legemsvægt, som havde til formål at sikre eksponeringer, der kunne sammenlignes med dem, der sås hos voksne, som fik 2,5 mg to gange dagligt (se tabel 13). Apixaban blev givet som en 2,5 mg tablet, 0,5 mg tablet eller 0,4 mg/ml oral opløsning. Medianvarigheden af eksponering i apixaban-gruppen var 25 dage.

Tabel 13: Apixaban-dosering i studiet PREVAPIX-ALL

Vægtinterval	Dosisskema
6 til $< 10,5$ kg	0,5 mg to gange dagligt
10,5 til < 18 kg	1 mg to gange dagligt
18 til < 25 kg	1,5 mg to gange dagligt
25 til < 35 kg	2 mg to gange dagligt
≥ 35 kg	2,5 mg to gange dagligt

Det primære virkningsendepunkt var sammensat af bekræftet symptomatisk og asymptomatisk ikke-dødelig dyb venetrombose, lungeemboli, cerebral sinusvenetrombose og venøs tromboemboli-relateret dødsfald. Incidensen af det primære virkningsendepunkt var 31 (12,1 %) i apixaban-gruppen

versus 45 (17,6 %) i standardbehandlingsgruppen. Den relative risikoreduktion opnåede ikke signifikans.

Sikkerhedsendepunkterne blev vurderet i henhold til ISTH-kriterier. Det primære sikkerhedsendepunkt, større blødning, forekom hos 0,8 % af patienterne i hver behandlingsgruppe. CRNM-blødning forekom hos 11 patienter (4,3 %) i apixaban-gruppen og 3 patienter (1,2 %) i standardbehandlingsgruppen. Den mest almindelige hændelse med CRNM-blødning, der bidrog til behandlingsforskellen, var epistaxis af let til moderat intensitet. Hændelser i form af mindre blødning forekom hos 37 patienter i apixaban-gruppen (14,5 %) og 20 patienter (7,8 %) i standardbehandlingsgruppen.

Forebyggelse af tromboemboli (TE) hos pædiatriske patienter med kongenit eller erhvervet hjertesygdom

SAXOPHONE var et åbent, komparativt multicenterstudie med 2:1-randomisering med patienter i alderen 28 dage til < 18 år med kongenit eller erhvervet hjertesygdom, som havde behov for antikoagulationsbehandling. Patienterne fik enten apixaban eller standard-tromboprophylaksebehandling med en vitamin K-antagonist eller lavmolekylær heparin. Apixaban blev administreret i henhold til et skema med faste doser efter legemsvægt, som havde til formål at sikre eksponeringer, der kunne sammenlignes med dem, der sås hos voksne, som fik en dosis på 5 mg to gange dagligt (se tabel 14). Apixaban blev givet som en 5 mg tablet, 0,5 mg tablet eller 0,4 mg/ml oral opløsning. Den gennemsnitlige varighed af eksponering i apixaban-gruppen var 331 dage.

Tabel 14: Apixaban-dosering i studiet SAXOPHONE

Vægtinterval	Dosisskema
6 til < 9 kg	1 mg to gange dagligt
9 til < 12 kg	1,5 mg to gange dagligt
12 til < 18 kg	2 mg to gange dagligt
18 til < 25 kg	3 mg to gange dagligt
25 til < 35 kg	4 mg to gange dagligt
≥ 35 kg	5 mg to gange dagligt

Det primære sikkerhedsendepunkt, som var sammensat af bekræftet ISTH-defineret større blødning og CRNM-blødning, forekom hos 1 (0,8 %) ud af 126 patienter i apixaban-gruppen og 3 (4,8 %) ud af 62 patienter i standardbehandlingsgruppen. De sekundære sikkerhedsendepunkter, som var bekræftet større blødning, CRNM-blødning og alle blødningshændelser, havde samme incidens i de to behandlingsgrupper. Det sekundære sikkerhedsendepunkt, som var seponering af lægemidlet på grund af bivirkninger, intolerans eller blødning, blev rapporteret hos 7 (5,6 %) patienter i apixaban-gruppen og 1 (1,6 %) patient i standardbehandlingsgruppen. Ingen patienter i nogen af grupperne oplevede tromboemboli. Der var ingen dødsfald i nogen af behandlingsgrupperne.

Dette studie havde et prospektivt design vedrørende deskriptiv virkning og sikkerhed på grund af den lave incidens af hændelser i form af TE og blødning i denne population. På grund af den observerede lave incidens af TE i dette studie kunne der ikke fastlægges en definitiv risk/benefit-vurdering.

Det Europæiske Lægemiddelagentur har udsat forpligtelsen til at fremlægge resultaterne af studier med Eliquis til behandling af venøs tromboemboli i en eller flere undergrupper af den pædiatriske population (se pkt. 4.2 for oplysninger om pædiatrisk anvendelse).

5.2 Farmakokinetiske egenskaber

Absorption

Hos voksne er den absolutte biotilgængelighed for apixaban ca. 50 % ved en dosis på op til 10 mg. Apixaban absorberes hurtigt, og den maksimale koncentration (C_{\max}) opnås 3-4 timer efter indtagelsen

af tabletten. Indtagelse af mad påvirker ikke apixabans AUC eller C_{\max} efter en dosis på 10 mg. Apixaban kan tages sammen med eller uden mad.

Apixabans farmakokinetik er tilnærmelsesvis lineær med dosisproportionale stigninger i eksponeringen til apixaban ved doser op til 10 mg. Ved doser på ≥ 25 mg apixaban ses en faldende biotilgængelighed forårsaget af opløsningsbegrænset absorption. Variationen i apixabans eksponeringsparameter er lav til moderat på ca. 20 % CV og ca. 30 % CV for henholdsvis den intra-individuelle og inter-individuelle variation.

Efter oral administration af 10 mg apixaban som 2 knuste 5 mg tabletter opløst i 30 ml vand var eksponeringen sammenlignelig med eksponeringen efter oral administration af 2 hele 5 mg tabletter. Efter oral administration af 10 mg apixaban som 2 knuste 5 mg tabletter med 30 g æblemos var C_{\max} og AUC henholdsvis 21 % og 16 % lavere sammenlignet med administration af 2 hele 5 mg tabletter. Den nedsatte eksponering anses ikke for klinisk relevant.

Efter administration af en knust 5 mg apixaban tablet opløst i 60 ml G5W og indgivet via nasogastrisk sonde var eksponeringen sammenlignelig med eksponeringen observeret i andre kliniske studier med raske forsøgspersoner, der fik en 5 mg apixaban-tablet som oral enkeltdosis.

På grund af apixabans forudsigelige dosisproportionelle farmakokinetiske profil er resultaterne for biotilgængelighed fra de udførte studier også gældende ved lavere apixaban-doser.

Pædiatrisk population

Apixaban absorberes hurtigt og når maksimal koncentration (C_{\max}) ca. 2 timer efter administration af en enkeltdosis.

Fordeling

Hos voksne er plasmaproteinbindingen ca. 87 %. Fordelingsvolumen (V_{ss}) er ca. 21 l.

Biotransformation og elimination

Apixaban har flere udskillelsesveje. Af en apixabandosis administreret til voksne bliver ca. 25 % udskilt som metabolitter, hvoraf det meste bliver udskilt med fæces. Hos voksne var den renale udskillelse af apixaban på ca. 27 % af total clearance. I kliniske og non-kliniske studier er det endvidere set at apixaban udskilles via galden og gennem intestinalekskretion.

Hos voksne har apixaban en total clearance på ca. 3,3 liter/time og en halveringstid på ca. 12 timer.

Hos pædiatriske patienter har apixaban en total tilsyneladende clearance på ca. 3,0 liter/time.

Biotransformationen finder hovedsageligt sted ved O-demethylering og hydroxylering af 3-oxopiperidinyldelen. Apixaban metaboliseres hovedsageligt via CYP3A4/5 og i mindre grad via CYP1A2, 2C8, 2C9, 2C19 og 2J2. Uomdannet apixaban er hoved-aktiv substansen i humant plasma, idet der ikke findes nogen aktive cirkulerende metabolitter. Apixaban er et substrat for transportproteinerne P-gp og brystcancer-resistensprotein (BCRP).

Der foreligger ingen data om apixabans plasmaproteinbinding, der er specifikke for den pædiatriske patientpopulation.

Ældre

Ældre patienter (over 65 år) udviste højere plasmakoncentrationer end yngre patienter, idet deres gennemsnitlige AUC-værdier var cirka 32 % højere uden nogen forskel i C_{\max} .

Nedsat nyrefunktion

Der var ingen påvirkning af nedsat nyrefunktion på den maksimale koncentration af apixaban. Stigning i eksponeringen til apixaban var korreleret til reduktionen i nyrefunktionen (vurderet ved måling af kreatininclearance). Hos personer med let (kreatininclearance 51-80 ml/min.), moderat (kreatininclearance 30-50 ml/min.) og svært (kreatininclearance 15-29 ml/min.) nedsat nyrefunktion sås en stigning i plasmakoncentrationerne af apixaban (AUC) på henholdsvis 16, 29 og 44 % sammenlignet med personer med normal kreatininclearance. Nedsat nyrefunktion havde ingen indflydelse på forholdet mellem apixabans plasmakoncentrationer og anti-Faktor Xa-aktiviteten.

Hos forsøgspersoner med terminal nyresygdom (ESRD) blev apixabans AUC øget med 36 %, når 5 mg apixaban som enkeltdosis blev administreret umiddelbart efter hæmodialyse, sammenlignet med AUC hos forsøgspersoner med normal nyrefunktion. Hæmodialyse, som blev påbegyndt to timer efter administration af en enkelt dosis apixaban på 5 mg, reducerede apixabans AUC med 14 % hos forsøgspersoner med terminal nyresygdom, hvilket svarer til en dialyseclearance for apixaban på 18 ml/min. Derfor er hæmodialyse sandsynligvis ikke en effektiv metode til behandling af overdosering med apixaban.

Hos pædiatriske patienter i alderen ≥ 2 år defineres svært nedsat nyrefunktion som en estimeret glomerulær filtrationshastighed (eGFR) på under 30 ml/min/1,73 m² legemsoverfladeareal (BSA). Tærsklerne for svært nedsat nyrefunktion i studiet CV185325 med patienter i alderen under 2 år er sammenfattet efter køn og post-natal alder i tabel 15 herunder. Hver svarer til en eGFR < 30 ml/min/1,73 m² BSA for patienter i alderen ≥ 2 år.

Tabel 15: eGFR-egnethedstærskler for studiet CV185325

Post-natal alder (køn)	GFR-referenceområde (ml/min/1,73 m ²)	Egnethedstærskel for eGFR*
1 uge (dreng og piger)	41 ± 15	≥ 8
2-8 uger (dreng og piger)	66 ± 25	≥ 12
> 8 uger til < 2 år (dreng og piger)	96 ± 22	≥ 22
2-12 år (dreng og piger)	133 ± 27	≥ 30
13-17 år (dreng)	140 ± 30	≥ 30
13-17 år (piger)	126 ± 22	≥ 30

*Egnethedstærskler for deltagere i studiet CV185325, hvor estimeret glomerulær filtrationshastighed (eGFR) blev beregnet i henhold til den opdaterede Schwartz *bedside*-ligning (Schwartz, GJ et al., CJASN 2009). Denne per-protokol-tærskel svarede til det eGFR, under hvilket en prospektiv patient blev betragtet som havende "utilstrækkelig nyrefunktion", der udelukkede deltagelse i studiet CV185325. Hver tærskel blev defineret som et eGFR < 30 % af 1 standardafvigelse (SD) under GFR-referenceområdet for alder og køn. Tærskelværdier for patienter i alderen < 2 år svarende til en eGFR på < 30 ml/min/1,73 m², som er den konventionelle definition af svært nedsat nyrefunktion hos patienter i alderen > 2 år.

Pædiatriske patienter med glomerulære filtrationshastigheder på ≤ 55 ml/min/1,73 m² deltog ikke i studiet CV185325, men patienter med let til moderat nedsat nyrefunktion (eGFR ≥ 30 til < 60 ml/min/1,73 m² BSA) kunne deltage. På baggrund af data om voksne og begrænsede data om alle apixaban-behandlede pædiatriske patienter er det ikke nødvendigt at justere dosis hos pædiatriske patienter med let til moderat nedsat nyrefunktion. Apixaban frarådes til pædiatriske patienter med svært nedsat nyrefunktion (se pkt. 4.2 og 4.4).

Nedsat leverfunktion

I et studie, hvor 8 patienter med let nedsat leverfunktion (Child-Pugh A score 5 (n = 6) og score 6 (n = 2)), og 8 patienter med moderat nedsat leverfunktion (Child-Pugh B score 7 (n = 6) og score 8 (n = 2)), blev sammenlignet med 16 raske forsøgspersoner, blev der ikke set nogen ændring i farmakokinetik og farmakodynamik ved engangsdosering af apixaban 5 mg hos patienter med nedsat leverfunktion. Ændringer i anti-faktor Xa-aktivitet og INR var sammenlignelige mellem gruppen af patienter med let til moderat nedsat leverfunktion og gruppen af raske forsøgspersoner.

Apixaban er ikke blevet undersøgt hos pædiatriske patienter med nedsat leverfunktion.

Køn

Eksponering til apixaban var ca. 18 % højere hos kvinder end hos mænd.

Forskelle i farmakokinetiske egenskaber forbundet med køn er ikke blevet undersøgt hos pædiatriske patienter.

Etnisk oprindelse og race

Resultater fra fase I-studie viste ingen tydelige forskelle mellem hvide/kaukasiske, asiater og sorte/afroamerikanske patienter, hvad angår apixabans farmakokinetik. Fund fra en populationsfarmakokinetisk analyse af patienter, som fik apixaban stemmer generelt overens med resultater fra fase I-studiet.

Forskelle i farmakokinetiske egenskaber forbundet med etnisk oprindelse og race er ikke blevet undersøgt hos pædiatriske patienter.

Legemsvægt

Sammenlignet med eksponering til apixaban hos personer med legemsvægt på 65-85 kg, sås en ca. 30 % lavere eksponering hos personer med legemsvægt på > 120 kg, og ved legemsvægt på < 50 kg sås en ca. 30 % højere eksponering.

Administration af apixaban til pædiatriske patienter er baseret på et skema med faste doser efter legemsvægt.

Farmakokinetiske/farmakodynamiske forhold

Hos voksne er det farmakokinetiske/farmakodynamiske forhold (PK/PD) mellem apixabans plasmakoncentrationer og forskellige PD-endepunkter (anti-Faktor Xa-aktivitet [AXA], INR, PT, aPTT) blevet evalueret efter indgivelse i et bredt dosisinterval (0,5-50 mg). Forholdet mellem plasmakoncentrationen af apixaban og anti-Faktor Xa-aktiviteten blev bedst beskrevet ved en lineær model. Resultaterne af PK/PD-forholdet hos patienter er i overensstemmelse med resultatet hos raske forsøgspersoner.

I lighed med dette indikerer resultater fra farmakokinetisk/farmakodynamisk vurdering af apixaban til pædiatriske patienter et lineært forhold mellem koncentration af apixaban og AXA. Dette stemmer overens med det tidligere dokumenterede forhold hos voksne.

5.3 Non-kliniske sikkerhedsdata

Non-kliniske data viser ingen speciel risiko for mennesker vurderet ud fra konventionelle studier af sikkerhedsfarmakologi, toksicitet efter gentagne doser, genotoksicitet, karcinogent potentiale, reproduktions- og udviklingstoksicitet samt toksicitet hos unge dyr.

De mest betydningsfulde effekter i toksicitetsstudier efter gentagne doser var relateret til apixabans farmakodynamiske virkning på blodkoagulationsparametre. I toksicitetsstudier blev der påvist ringe eller ingen øget blødningstendens. Da dette imidlertid kan skyldes en lavere sensitivitet hos de non-kliniske arter sammenlignet med mennesker, bør dette resultat tolkes med forsigtighed, når det ekstrapoleres til mennesker.

I rottemælk blev der set et højt mælk/maternal plasma-ratio (C_{\max} omkring 8, AUC omkring 30), hvilket muligvis skyldes aktiv transport til modermælken.

6. FARMACEUTISKE OPLYSNINGER

6.1 Hjælpemidler

Tabletkerne

Lactose
Mikrokrystalinsk cellulose (E460)
Croscarmellosenatrium
Natriumlaurylsulfat
Magnesiumstearat (E470b)

Filmovertræk

Lactosemonohydrat
Hypromellose (E464)
Titandioxid (E171)
Triacetin
Rød jernoxid (E172)

6.2 Uforlideligheder

Ikke relevant

6.3 Opbevaringstid

3 år

6.4 Særlige opbevaringsforhold

Dette lægemiddel kræver ingen særlige forholdsregler vedrørende opbevaringen.

6.5 Emballagetype og pakningsstørrelser

Alu-PVC/PVDC blister. Pakninger med 14, 20, 28, 56, 60, 168 og 200 filmovertrukne tabletter.
Alu-PVC/PVDC perforeret enkeltdosisblister. Pakninger med 100x1 filmovertrukne tabletter.

Ikke alle pakningsstørrelser er nødvendigvis markedsført.

6.6 Regler for bortskaffelse

Ikke anvendt lægemiddel samt affald heraf skal bortskaffes i henhold til lokale retningslinjer.

7. INDEHAVER AF MARKEDSFØRINGSTILLADELSEN

Bristol-Myers Squibb/Pfizer EEIG,
Plaza 254
Blanchardstown Corporate Park 2
Dublin 15, D15 T867
Irland

8. MARKEDSFØRINGSTILLADELSESNUMMER (-NUMRE)

EU/1/11/691/006
EU/1/11/691/007
EU/1/11/691/008
EU/1/11/691/009
EU/1/11/691/010
EU/1/11/691/011
EU/1/11/691/012
EU/1/11/691/014

9. DATO FOR FØRSTE MARKEDSFØRINGSTILLADELSE/FORNYELSE AF TILLADELSEN

Dato for første markedsføringstilladelse: 18. maj 2011
Dato for seneste fornyelse: 11. januar 2021

10. DATO FOR ÆNDRING AF TEKSTEN

Yderligere oplysninger om dette lægemiddel findes på Det Europæiske Lægemiddelagenturs hjemmeside <http://www.ema.europa.eu>

1. LÆGEMIDLETS NAVN

Eliquis 0,15 mg granulat i kapsler til åbning

2. KVALITATIV OG KVANTITATIV SAMMENSÆTNING

Hver kapsel indeholder 0,15 mg apixaban

Hjælpestof(fer), som behandleren skal være opmærksom på

Hver 0,15 mg kapsel indeholder op til 124 mg saccharose.

Alle hjælpestoffer er anført under pkt. 6.1.

3. LÆGEMIDDELFORM

Granulat i kapsler til åbning.

Granulatet er hvidt til råhvidt. Det leveres i en hård kapsel med en gennemsigtig underdel og en gul uigennemsigtig overdel, som skal åbnes forud for administration.

4. KLINISKE OPLYSNINGER

4.1 Terapeutiske indikationer

Behandling af venøs tromboemboli (VTE) og forebyggelse af recidiverende VTE hos pædiatriske patienter i alderen 28 dage til under 18 år.

4.2 Dosering og administration

Dosering

Behandling af VTE og forebyggelse af recidiverende VTE hos pædiatriske patienter, der vejer mellem 4 kg og < 5 kg

Hos pædiatriske patienter i alderen 28 dage til under 18 år skal behandling med apixaban iværksættes efter mindst 5 dages indledende parenteral antikoagulationsbehandling (se pkt. 5.1).

Den anbefalede dosis af apixaban er baseret på patientens vægt, som vist i tabel 1. Dosis skal justeres i henhold til vægtgruppe, efterhånden som behandlingen skrider frem. Til patienter, der vejer ≥ 35 kg, kan Eliquis 2,5 mg og 5 mg filmovertrukne tabletter administreres to gange dagligt, idet den maksimale daglige dosis ikke overskrides. Se produktresuméet for Eliquis 2,5 mg og 5 mg filmovertrukne tabletter vedrørende doseringsanvisninger.

Der kan ikke gives nogen doseringsanbefalinger for patienter med en vægt, som ikke er anført i doseringstabellen.

Tabel 1: Dosisanbefalinger ved behandling af VTE og forebyggelse af recidiverende VTE hos pædiatriske patienter efter vægt i kg

Lægemiddel-former	Legems-vægt (kg)	Dag 1-7		Dag 8 og derefter	
		Doseringsskema	Maksimal daglig dosis	Doseringsskema	Maksimal daglig dosis
Granulat i kapsler til åbning 0,15 mg	4 til < 5	0,6 mg to gange dagligt	1,2 mg	0,3 mg to gange dagligt	0,6 mg
Overtrukket granulat i brev 0,5 mg, 1,5 mg, 2,0 mg	5 til < 6	1 mg to gange dagligt	2 mg	0,5 mg to gange dagligt	1 mg
	6 til < 9	2 mg to gange dagligt	4 mg	1 mg to gange dagligt	2 mg
	9 til < 12	3 mg to gange dagligt	6 mg	1,5 mg to gange dagligt	3 mg
	12 til < 18	4 mg to gange dagligt	8 mg	2 mg to gange dagligt	4 mg
	18 til < 25	6 mg to gange dagligt	12 mg	3 mg to gange dagligt	6 mg
	25 til < 35	8 mg to gange dagligt	16 mg	4 mg to gange dagligt	8 mg
Filmovertrukne tabletter 2,5 mg og 5,0 mg	≥ 35	10 mg to gange dagligt	20 mg	5 mg to gange dagligt	10 mg

Den samlede behandlingsvarighed skal tilpasses individuelt på baggrund af retningslinjerne for behandling af VTE i den pædiatriske population, efter omhyggelig afvejning af fordelene ved behandling og risikoen for blødning (se pkt. 4.4).

Glemt dosis

En glemt morgendosis skal tages, så snart det opdages, og kan tages sammen med aftendosis. En glemt aftendosis må kun tages samme aften, patienten må ikke tage to doser næste morgen. Patienten skal fortsætte med at tage den almindelige dosis to gange dagligt næste dag som anbefalet.

Skift til anden medicin

Skift fra parenterale antikoagulantia til Eliquis (og omvendt) kan gøres ved næste planlagte dosis (se pkt. 4.5). Disse lægemidler bør ikke administreres samtidigt.

Skift fra vitamin K-antagonist- (VKA) behandling til Eliquis

Når patienter skiftes fra behandling med vitamin K-antagonist (VKA) til Eliquis, skal warfarin eller anden VKA-behandling seponeres og behandling med Eliquis påbegyndes, når INR (international normaliseret ratio) er < 2.

Skift fra Eliquis til VKA-behandling

Der foreligger ingen data vedrørende pædiatriske patienter.

Når patienter skifter fra Eliquis til VKA-behandling, skal administration af Eliquis fortsætte i mindst 2 dage efter VKA-behandlingen er påbegyndt. Efter 2 dages samtidig behandling med Eliquis og VKA skal INR-værdi indhentes inden den næste planlagte dosis af Eliquis. Samtidig behandling med Eliquis og VKA skal fortsættes, indtil INR er ≥ 2.

Nedsat nyrefunktion

Voksne patienter

Hos voksne patienter med let eller moderat nedsat nyrefunktion gælder følgende anbefalinger:

- til forebyggelse af VTE ved elektiv hofte- eller knæalloplastik (VTEp), til behandling af DVT, behandling af LE og forebyggelse af recidiverende DVT og LE (VTET) er dosisjustering ikke nødvendig (se pkt. 5.2).
- til forebyggelse af apopleksi og systemisk emboli hos patienter med NVAF og serumkreatinin $\geq 1,5$ mg/dl (133 mikromol/l) forbundet med alder ≥ 80 år eller kropsvægt ≤ 60 kg er dosisreduktion nødvendig (se underoverskriften ovenfor vedrørende dosisreduktion). Ved manglende dosisreduktionskriterier (alder, kropsvægt) er dosisjustering ikke nødvendig (se pkt. 5.2).

Hos voksne patienter med svært nedsat nyrefunktion (kreatininclearance 15-29 ml/min) gælder følgende anbefalinger (se pkt. 4.4 og 5.2):

- til forebyggelse af VTE ved elektiv hofte- eller knæalloplastik (VTEp), til behandling af DVT, behandling af LE og forebyggelse af recidiverende DVT og LE (VTET) skal apixaban anvendes med forsigtighed;
- til forebyggelse af apopleksi og systemisk emboli hos patienter med NVAF, skal patienten have den lave apixabandosis på 2,5 mg to gange dagligt.

Der foreligger ingen klinisk erfaring for patienter med kreatininclearance < 15 ml/min og for patienter, som er i dialyse, og derfor bør apixaban ikke anvendes hos disse patienter (se pkt. 4.4 og 5.2).

Pædiatrisk population

På baggrund af data om voksne og begrænsede data om pædiatriske patienter (se pkt. 5.2) er det ikke nødvendigt at justere dosis hos pædiatriske patienter med let til moderat nedsat nyrefunktion. Apixaban frarådes til pædiatriske patienter med svært nedsat nyrefunktion (se pkt. 4.4).

Nedsat leverfunktion

Apixaban er ikke blevet undersøgt hos pædiatriske patienter med nedsat leverfunktion.

Eliquis er kontraindiceret hos patienter med leversygdom, som er forbundet med koagulopati og klinisk relevant blødningsrisiko (se pkt. 4.3).

Det frarådes til patienter med svært nedsat leverfunktion (se pkt. 4.4 og 5.2).

Det kan anvendes med forsigtighed til patienter med let til moderat nedsat leverfunktion (Child-Pugh A eller B). Der kræves ingen dosisjustering hos patienter med let til moderat nedsat leverfunktion (se pkt. 4.4 og 5.2).

Patienter med forhøjede leverenzymen alanin-aminotransferase (ALAT)/aspartat-aminotransferase (ASAT) > 2 gange øvre normalværdi eller total-bilirubin $\geq 1,5 \times$ øvre normalværdi blev ekskluderet fra de kliniske studier. Derfor bør Eliquis anvendes med forsigtighed til denne patientgruppe (se pkt. 4.4 og 5.2). Før behandling med Eliquis indledes, bør der udføres leverfunktionstest.

Legemsvægt

Administration af apixaban til pædiatriske patienter er baseret på et skema med faste doser efter legemsvægt (se pkt. 4.2).

Køn

Dosisjustering er ikke nødvendig (se pkt. 5.2).

Pædiatrisk population

Eliquis' sikkerhed og virkning hos pædiatriske patienter i alderen 28 dage til under 18 år er ikke klarlagt til andre indikationer end behandling af venøs tromboemboli (VTE) og forebyggelse af recidiverende VTE. Der foreligger ingen data vedrørende neonatale patienter samt til andre indikationer (se også pkt. 5.1). Derfor frarådes anvendelse af Eliquis hos neonatale patienter og hos pædiatriske patienter i alderen 28 dage til under 18 år ved andre indikationer end behandling af VTE samt forebyggelse af recidiverende VTE.

Eliquis' sikkerhed og virkning hos børn og unge under 18 år er ikke klarlagt til indikationen forebyggelse af tromboemboli. De foreliggende data om forebyggelse af tromboemboli er beskrevet i pkt. 5.1, men der kan ikke gives nogen anbefalinger vedrørende dosering.

Administration

Oral anvendelse.

Hver kapsel til åbning er kun til engangsbrug.

Kapslen til åbning må IKKE sluges. Kapslen skal åbnes, og hele indholdet skal drysses i væske og administreres. Eliquis-granulat skal blandes med enten vand eller modermælkserstatning, som beskrevet i brugsanvisningen. Væskeblandingen skal administreres inden for 2 timer efter klargøringen. Hvis patienten har svært ved at synke, kan væskeblandingen indgives gennem en gastrostomisonde eller en nasogastrisk sonde.

Der er nærmere anvisninger om anvendelse af dette lægemiddel i brugsanvisningen.

4.3 Kontraindikationer

- Overfølsomhed over for det aktive stof eller over for et eller flere af hjælpestofferne anført i pkt. 6.1.
- Aktiv klinisk signifikant blødning.
- Leversygdom, som er forbundet med koagulopati og klinisk relevant blødningsrisiko (se pkt. 5.2).
- Læsioner eller tilstande, hvor det anses som en signifikant risikofaktor for større blødning. Dette kan indbefatte aktiv eller nylig gastrointestinal ulceration, tilstedeværelse af maligne tumorer med høj blødningsrisiko, nylig hjerne- eller rygskaade, nylig hjerne-, ryg- eller øjenkirurgi, nylig intrakraniell blødning, kendte eller mistænkte esofagale varicer, arteriovenøs misdannelse, vaskulære aneurismer eller svære intraspinal eller intracerebrale vaskulære abnormaliteter.
- Samtidig behandling med andre antikoagulantia f.eks. ufraktioneret heparin (UFH), lavmolekylære hepariner (enoxaparin, dalteparin etc.), heparinderivater (fondaparinux etc.), orale antikoagulantia (warfarin, rivaroxaban, dabigatranetexilat etc.) undtagen i særlige tilfælde i forbindelse med skift af antikoagulationsbehandling (se pkt. 4.2), når UFH administreres i doser, der er nødvendige for at opretholde et åbent centralt vene- eller arteriekateter, eller når UFH administreres under kateterablation for atrieflimren (se pkt. 4.4. og 4.5).

4.4 Særlige advarsler og forsigtighedsregler vedrørende brugen

Blødningsrisiko

Som for andre antikoagulantia skal patienter, der tager apixaban, kontrolleres omhyggeligt for tegn på blødning. Det anbefales, at apixaban anvendes med forsigtighed til patienter med øget risiko for blødning. Hvis der forekommer alvorlig blødning, skal apixaban seponeres (se pkt. 4.8 og 4.9).

Selvom behandling med apixaban ikke kræver rutinemæssig overvågning af eksponeringen, kan en kalibreret kvantitativ test for anti-faktor Xa være nyttig i exceptionelle situationer, hvor viden om apixaban-eksponering kan være en hjælp til at tage kliniske beslutninger, f.eks. ved overdosering og akut kirurgi (se pkt. 5.1).

En specifik antidot (andexanet alfa), som modvirker apixabans farmakodynamiske virkning, er tilgængelig for voksne. Dette stofs sikkerhed og virkning er dog ikke klarlagt hos pædiatriske patienter (se produktresuméet for andexanet alfa). Transfusion af frisk frosset plasma eller indgivelse af protrombin-kompleks-koncentrat (PCC) eller rekombinant faktor VIIa kan også overvejes. Der er dog ingen klinisk erfaring med brug af 4 faktor PCC-præparater til at stoppe blødning hos pædiatriske og voksne patienter, som har fået apixaban.

Interaktion med andre lægemidler, der påvirker hæmostasen

På grund af øget blødningsrisiko er samtidig behandling med andre antikoagulantia kontraindiceret (se pkt. 4.3).

Samtidig anvendelse af apixaban og trombocythæmmende midler øger blødningsrisikoen (se pkt. 4.5).

Der skal udvises forsigtighed, hvis patienten samtidig bliver behandlet med selektive serotoningenoptagelseshæmmere (SSRI'er) eller serotonin- og noradrenalingenoptagelseshæmmere (SNRI'er) eller non-steroid antiinflammatoriske lægemidler (NSAID'er), herunder acetylsalicylsyre.

Efter kirurgi frarådes anvendelse af trombocyttaggregationshæmmere sammen med apixaban (se pkt. 4.5).

Hos patienter med atrieflimren og tilstande, der berettiger enkelt- eller dobbelt trombocythæmmerbehandling, bør der foretages omhyggelig vurdering af de potentielle fordele og risici, inden denne type behandling kombineres med apixaban.

I studiet CV185325 blev der ikke rapporteret nogen klinisk betydningsfulde blødningshændelser hos de 12 pædiatriske patienter, der fik samtidig behandling med apixaban og ASA \leq 165 mg dagligt.

Patienter med hjerteklapprotese

Apixaban er ikke blevet undersøgt hos pædiatriske patienter med hjerteklapprotoser, og derfor frarådes anvendelse af apixaban.

Patienter med antifosfolipidsyndrom

Direkte virkende orale antikoagulantia (DOAK), herunder apixaban, anbefales ikke til patienter med tidligere trombose, som er diagnosticerede med antifosfolipidsyndrom. Navnlig for patienter, der er tredobbelt positive (for lupus antikoagulans, anticardiolipin-antistoffer og anti-beta 2-glykoprotein I-antistoffer), kan behandling med DOAK være forbundet med øget forekomst af recidiverende trombotiske hændelser i forhold til behandling med vitamin K-antagonister.

Kirurgi og invasive indgreb

Apixaban skal seponeres mindst 48 timer inden elektiv kirurgi eller invasive indgreb med moderat eller høj blødningsrisiko. Dette inkluderer alle indgreb, hvor sandsynligheden for klinisk signifikant blødning ikke kan udelukkes, eller hvor risiko for blødning er uacceptabel.

Apixaban skal seponeres mindst 24 timer inden elektiv kirurgi eller invasive indgreb med en lav risiko for blødning. Dette inkluderer indgreb, hvor blødninger, hvis de skulle forekomme, vil være minimale, have en ikke-kritisk placering eller være lette at behandle.

Hvis kirurgi eller invasive indgreb ikke kan udsættes, skal der udvises passende forsigtighed, idet den øgede blødningsrisiko tages i betragtning. Blødningsrisikoen bør afvejes i forhold til vigtigheden af indgrebet.

Behandling med apixaban bør genoptages så hurtigt som muligt efter det invasive indgreb eller kirurgiske indgreb, forudsat at den kliniske situation tillader det og ædakvat hæmostase er opnået (se pkt. 4.2 vedr. kardiovertering).

For patienter, der får foretaget kateterablation for atrieflimren, er det ikke nødvendigt at seponere behandlingen med apixaban (se pkt. 4.2, 4.3 og 4.5).

Midlertidig seponering

Ved seponering af antikoagulantia, herunder apixaban, i forbindelse med aktiv blødning, elektiv kirurgi eller invasive indgreb har patienten øget risiko for trombose. Ændringer i behandlingen bør undgås, og hvis antikoagulering med apixaban skal seponeres midlertidigt uanset årsag, bør behandlingen genstartes så hurtigt som muligt.

Spinal-/epiduralanæstesi eller -punktur

Der foreligger ingen data om timingen af anlæggelse eller fjernelse af et neuraksialt kateter hos pædiatriske patienter, der får apixaban. Seponer apixaban i disse tilfælde, og overvej at give korttidsvirkende antikoagulantia parenteralt.

Ved neuraksial anæstesi (spinal-/epiduralanæstesi) eller spinal-/epiduralpunktur, har patienter, som får antitrombotika til forebyggelse af tromboemboliske komplikationer, risiko for at udvikle epiduralt eller spinalt hæmatom, hvilket kan føre til langvarig eller permanent lammelse. Risikoen for disse hændelser kan stige ved postoperativ brug af epiduralkateter eller samtidig brug af lægemidler, der påvirker hæmostasen. Et epiduralt eller intratekalt kateter skal fjernes mindst 5 timer inden den første dosis apixaban gives. Risikoen kan også stige ved traumatisk eller gentagen epidural- eller spinalpunktur. Patienten skal overvåges hyppigt for tegn eller symptomer på neurologiske udfald (f.eks. følelsesløshed eller svaghed i benene og afførings- eller vandladningsforstyrrelser). Hvis der observeres neurologiske udfald, skal der øjeblikkeligt stilles en diagnose og behandling skal iværksættes. Før neuraksial intervention skal lægen afveje de potentielle fordele mod risikoen hos patienter, der får antikoagulantia, og hos patienter, der skal have antikoagulantia til tromboseprofylakse.

Der er ingen klinisk erfaring med samtidig brug af apixaban og indlagt intratekalt eller epiduralt kateter. I tilfælde af behov for dette og baseret på PK data for apixaban, bør der være et interval på mindst 20-30 timer (dvs. $2 \times$ halveringstid) fra den sidste apixaban dosis til kateteret bliver fjernet, og mindst en dosis bør udelades, før kateteret bliver fjernet. Den næste apixaban-dosis kan gives mindst 5 timer efter kateteret er blevet fjernet. Som med alle nye antikoagulantia er erfaring med neuraksial blokade begrænset, og apixaban bør derfor anvendes med yderste forsigtighed ved brug af neuraksial blokade.

Hæmodynamisk ustabile LE-patienter og patienter med behov for trombolyse eller lungeembolektomi

Apixaban bør ikke anvendes som alternativ til ufraktioneret heparin hos patienter med lungeemboli som er hæmodynamisk ustabile, eller som måske får behov for trombolyse eller lungeembolektomi, da apixabans sikkerhed og virkning ikke er undersøgt i disse kliniske situationer.

Patienter med aktiv cancer

Patienter med aktiv cancer kan have høj risiko for både venøs tromboembolisme og blødningshændelser. Når apixaban overvejes til DVT- eller LE-behandling hos kræftpatienter, skal der foretages en omhyggelig vurdering af fordelene mod risiciene (se også pkt. 4.3).

Patienter med nedsat nyrefunktion

Pædiatriske patienter

Pædiatriske patienter med svært nedsat nyrefunktion er ikke blevet undersøgt og bør derfor ikke få apixaban (se pkt. 4.2 og 5.2).

Voksne patienter

Begrænsede kliniske data indikerer, at apixabans plasmakoncentration er øget hos patienter med svært nedsat nyrefunktion (kreatininclearance 15-29 ml/min), hvilket kan medføre øget blødningsrisiko. Til forebyggelse af VTE ved elektiv hofte- eller knæalloplastik (VTEp), til behandling af DVT, behandling af LE og forebyggelse af recidiverende DVT og LE (VTE) skal apixaban anvendes med forsigtighed hos patienter med svært nedsat nyrefunktion (kreatininclearance 15-29 ml/min) (se pkt. 4.2 og 5.2).

Til forebyggelse af apopleksi og systemisk emboli hos patienter med NVAf skal patienter med svært nedsat nyrefunktion (kreatininclearance 15-29 ml/min) og patienter med serumkreatinin $\geq 1,5$ mg/dl (133 mikromol/l) forbundet med alder ≥ 80 år eller kropsvægt ≤ 60 kg have den lave apixabandosis på 2,5 mg to gange dagligt (se pkt. 4.2).

Der foreligger ingen klinisk erfaring for patienter med kreatininclearance < 15 ml/min og for patienter, som er i dialyse, og derfor bør apixaban ikke anvendes hos disse patienter (se pkt. 4.2 og 5.2).

Legemsvægt

Hos voksne kan lav legemsvægt (< 60 kg) medføre øget blødningsrisiko (se pkt. 5.2).

Patienter med nedsat leverfunktion

Apixaban er ikke blevet undersøgt hos pædiatriske patienter med nedsat leverfunktion.

Apixaban er kontraindiceret hos patienter med leversygdom, som er forbundet med koagulopati og klinisk relevant blødningsrisiko (se pkt. 4.3).

Det frarådes til patienter med svært nedsat leverfunktion (se pkt. 5.2).

Det kan anvendes med forsigtighed hos patienter med let til moderat nedsat leverfunktion (Child-Pugh A eller B) (se pkt. 4.2 og 5.2).

Patienter med forhøjede leverenzymmer (ALAT/ASAT > 2 gange øvre normalværdi) eller total-bilirubin $\geq 1,5$ gange øvre normalværdi blev ekskluderet fra de kliniske studier. Derfor bør apixaban anvendes med forsigtighed til denne patientgruppe (se pkt. 5.2). Før behandling med apixaban indledes, bør der udføres leverfunktionstest.

Interaktion med hæmmere af både cytokrom P4503A4 (CYP3A4) og P-glykoprotein (P-gp)

Der foreligger ingen kliniske data vedrørende pædiatriske patienter, der får samtidig systemisk behandling med potente hæmmere af både CYP3A4 og P-gp (se pkt. 4.5).

Brugen af apixaban frarådes hos patienter, der samtidig får systemisk behandling med potente CYP3A4- og P-gp-hæmmere, herunder azolantimykotika (f.eks. ketoconazol, itraconazol, voriconazol og posaconazol) og HIV-proteasehæmmere (f.eks. ritonavir). Disse lægemidler kan øge eksponering til apixaban (se pkt. 4.5) med en faktor 2 eller mere, ved tilstedeværelsen af andre faktorer, der også øger eksponeringen til apixaban (f.eks. svært nedsat nyrefunktion).

Interaktion med både CYP3A4- og P-gp-induktorer

Samtidig brug af apixaban med kraftige CYP3A4- og P-gp-induktorer (f.eks. rifampicin, phenytoin, carbamazepin, phenobarbital eller perikon (*Hypericum perforatum*)) kan føre til ca. 50 % reduktion i eksponering til apixaban. I et klinisk studie hos patienter med atrieflimren, blev virkningen reduceret og der blev observeret en højere blødningsrisiko, når apixaban blev administreret sammen med både stærke CYP3A4- og P-gp-induktorer sammenlignet med, når det blev administreret alene.

Hos patienter, der får samtidig systemisk behandling med potente induktorer af både CYP3A4 og P-gp, gælder følgende anbefalinger (se pkt. 4.5):

- til behandling af VTE bør apixaban ikke anvendes, da virkningen kan være kompromitteret.

Der foreligger ingen kliniske data vedrørende pædiatriske patienter, der får samtidig systemisk behandling med potente induktorer af både CYP3A4 og P-gp (se pkt. 4.5).

Hoftefraktur-kirurgi

Virkning og sikkerhed af apixaban er ikke undersøgt i kliniske studier hos patienter, som har fået foretaget kirurgisk indgreb på grund af hoftefraktur. Derfor anbefales det ikke til disse patienter.

Laboratorieparametre

Koagulationstest [f.eks. protrombintid (PT), INR og aktiveret partiel tromboplastintid (aPTT)] påvirkes som forventet af apixabans virkningsmekanisme. Ændringer i koagulationstests ved en given terapeutisk dosis er små og har en høj grad af variabilitet (se pkt. 5.1).

Information om hjælpestoffer

Eliquis indeholder saccharose. Bør ikke anvendes til patienter med arvet fructoseintolerans, glucose/galactosemalabsorption og sucrase-isomaltasemangel.

4.5 Interaktion med andre lægemidler og andre former for interaktion

Der er ikke udført interaktionsstudier hos pædiatriske patienter. Nedennævnte interaktionsdata blev indhentet hos voksne, og der skal tages højde for advarslerne i pkt. 4.4 for den pædiatriske population.

CYP3A4- og P-gp-hæmmere

Samtidig indtagelse af apixaban og ketoconazol (400 mg 1 gang dagligt), som er en kraftig hæmmer af både CYP3A4 og P-gp, førte til en fordobling af det gennemsnitlige AUC for apixaban og en stigning på 1,6 gange i den gennemsnitlige C_{\max} for apixaban.

Brugen af apixaban frarådes hos patienter, der samtidig får systemisk behandling med kraftige hæmmere af både CYP3A4 og P-gp såsom azolantimykotika (f.eks. ketoconazol, itraconazol, voriconazol og posaconazol) og HIV proteasehæmmere (f.eks. ritonavir) (se pkt. 4.4).

Aktive stoffer, der ikke anses for at være stærke hæmmere af både CYP3A4 og P-gp (f.eks. amiodaron, clarithromycin, diltiazem, fluconazol, naproxen, quinidin, verapamil) forventes i mindre grad at øge plasmakonzentrationen af apixaban. Dosisjustering for apixaban er ikke nødvendig ved samtidig behandling med stoffer, der ikke er potente hæmmere af både CYP3A4 og P-gp. Diltiazem (360 mg 1 gang dagligt), som betragtes som en moderat hæmmer af CYP3A4 og en svag hæmmer af P-gp, medførte f.eks. en stigning i middel-AUC for apixaban med en faktor 1,4 og C_{\max} med en faktor 1,3. Naproxen (500 mg, enkeltdosis) hæmmer af P-gp, men ikke af CYP3A4, øgede henholdsvis det gennemsnitlige AUC og C_{\max} med en faktor 1,5 og 1,6. Clarithromycin (500 mg to gange dagligt), som er en hæmmer af P-gp og en stærk hæmmer af CYP3A4, førte til en henholdsvis 1,6-fold og 1,3-fold stigning i middel apixaban AUC og C_{\max} .

CYP3A4- og P-gp-induktorer

Samtidig indtagelse af apixaban og rifampicin (en kraftig CYP3A4 og P-gp-induktor), medførte et fald i det gennemsnitlige AUC og C_{\max} for apixaban på henholdsvis ca. 54 % og 42 %. Samtidig brug af apixaban og andre kraftige CYP3A4- og P-gp-induktorer (f.eks. phenytoin, carbamazepin, phenobarbital eller perikon (*Hypericum perforatum*)) kan også medføre et fald i apixabans plasmakoncentrationer. Justering af apixabandosis er ikke nødvendig ved samtidig behandling med disse lægemidler, men hos patienter der får samtidig systemisk behandling med potente induktorer af både CYP3A4 og P-gp bør apixaban anvendes med forsigtighed til forebyggelse af VTE ved elektiv hofte- eller knæalloplastik, til forebyggelse af apopleksi og systemisk emboli hos patienter med NVAF og til forebyggelse af recidiverende DVT og LE.

Apixaban anbefales ikke til behandling af DVT og LE hos patienter, der får samtidig systemisk behandling med potente induktorer af både CYP3A4 og P-gp, da virkningen kan være kompromitteret (se pkt. 4.4).

Antikoagulantia, trombocytaggregationshæmmere, SSRI'er/SNRI'er og NSAID

På grund af øget blødningsrisiko er samtidig behandling med andre antikoagulantia kontraindiceret, undtagen i særlige tilfælde i forbindelse med skift af antikoagulationsbehandling, når UFH administreres i doser, der er nødvendige for at opretholde et åbent centralt vene- eller arteriekateter, eller når UFH administreres under kateterablation for atrieflimren (se pkt. 4.3).

Der blev ikke observeret klinisk signifikante farmakokinetiske eller farmakodynamiske interaktioner ved samtidig indtagelse af apixaban og 325 mg ASA 1 gang dagligt.

Ved samtidig behandling med apixaban og clopidogrel (75 mg 1 gang dagligt), kombinationen af clopidogrel 75 mg og ASA 162 mg 1 gang dagligt eller med prasugrel (60 mg efterfulgt af 10 mg en gang dagligt), blev der i et fase I studie ikke set relevant forlængelse af standardiseret blødningstid eller yderligere hæmning af trombocytaggregation sammenlignet med administration af trombocythæmmere uden apixaban. Stigninger i koagulationstests (PT, INR og aPTT) svarede til apixabans effekt alene.

Naproxen (500 mg), en hæmmer af P-gp, medførte en øgning af det gennemsnitlige AUC og C_{\max} for apixaban på henholdsvis 1,5 gange og 1,6 gange. Tilsvarende stigninger i koagulationstests blev set for apixaban. Naproxens virkning på arachidonsyre-induceret trombocytaggregation var ikke ændret, og der var ingen klinisk relevant forlængelse af blødningstiden efter samtidig indtagelse af apixaban og naproxen.

Til trods for disse fund kan nogle individer have et mere udtalt farmakodynamisk respons, når trombocythæmmere gives samtidig med apixaban. Apixaban bør anvendes med forsigtighed ved samtidig behandling med SSRI'er/SNRI'er, NSAID, ASA og/eller P2Y₁₂-hæmmere, da disse lægemidler typisk øger blødningsrisikoen (se pkt. 4.4).

Der er begrænset erfaring med samtidig administration med andre trombocytaggregationshæmmere (såsom GPIIb/IIIa-receptor antagonist, dipyridamol, dextran eller sulfinpyrazon) eller trombolytika. Da disse midler øger risikoen for blødning, anbefales det ikke at administrere disse lægemidler samtidig med apixaban (se pkt. 4.4).

I studiet CV185325 blev der ikke rapporteret nogen klinisk betydningsfulde blødningshændelser hos de 12 pædiatriske patienter, der fik samtidig behandling med apixaban og ASA \leq 165 mg dagligt.

Anden samtidig behandling

Der blev ikke observeret klinisk signifikante farmakokinetiske eller farmakodynamiske interaktioner, når apixaban blev givet samtidigt med atenolol eller famotidin. Samtidig behandling med

apixaban 10 mg og atenolol 100 mg viste ingen klinisk relevant effekt på farmakokinetikken for apixaban. Efter samtidig administration af de to lægemidler var det gennemsnitlige AUC og C_{\max} for apixaban 15 % og 18 % lavere end, når det blev administreret alene. Administration af apixaban 10 mg og famotidin 40 mg havde ingen effekt på AUC og C_{\max} for apixaban.

Apixabans virkning på andre lægemidler

In vitro apixaban studier viste ingen hæmmende effekt på aktiviteten af CYP1A2, CYP2A6, CYP2B6, CYP2C8, CYP2C9, CYP2D6 eller CYP3A4 ($IC_{50} > 45 \mu M$) og svag hæmmende effekt på aktiviteten af CYP2C19 ($IC_{50} > 20 \mu M$) ved koncentrationer, der er signifikant højere end maksimal plasmakoncentration observeret hos patienter. Apixaban inducerer ikke CYP1A2, CYP2B6, CYP3A4/5 ved en koncentration på op til $20 \mu M$. Derfor forventes apixaban ikke at ændre den metaboliske clearance af samtidigt indgivende lægemidler, som metaboliseres af disse enzymer. Apixaban er ikke en signifikant hæmmer af P-gp.

I nedenstående studier med raske forsøgspersoner sås ingen betydelig ændring i farmakokinetikken af digoxin, naproxen eller atenolol.

Digoxin

Samtidig indgivelse af apixaban (20 mg 1 gang dagligt) og digoxin (0,25 mg 1 gang dagligt), et P-gp substrat, påvirkede ikke digoxins AUC eller C_{\max} . Derfor hæmmer apixaban ikke P-gp-medieret substrattransport.

Naproxen

Samtidig indgivelse af en enkelt dosis apixaban (10 mg) og naproxen (500 mg), som er et almindelig anvendt NSAID, påvirkede ikke naproxens AUC eller C_{\max} .

Atenolol

Samtidig indgivelse af en enkeltdosis apixaban (10 mg) og atenolol (100 mg), som er en almindelig beta-blokker, påvirkede ikke atenolols farmakokinetik.

Aktivt kul

Administration af aktivt kul nedsætter apixaban-eksponering (se pkt. 4.9).

Pædiatrisk population

Der er ikke udført interaktionsstudier hos pædiatriske patienter. Ovennævnte interaktionsdata blev indhentet hos voksne, og der skal tages højde for advarslerne i pkt. 4.4 for den pædiatriske population.

4.6 Fertilitet, graviditet og amning

Graviditet

Der foreligger ingen data om brugen af apixaban hos gravide kvinder. Dyrestudier har hverken vist direkte eller indirekte skadelige virkninger med hensyn til reproduktionstoksicitet (se pkt. 5.3). For en sikkerheds skyld bør apixaban undgås under graviditeten.

Amning

Det vides ikke om apixaban eller dets metabolitter udskilles i modermælken. Tilgængelige data fra dyrestudier har vist, at apixaban udskilles i mælk (se pkt. 5.3). En risiko for det ammede barn kan ikke udelukkes.

Der bør træffes beslutning hvorvidt amning skal ophøre eller at ophøre/fravælge apixaban-behandling, idet der tages højde for fordelene ved amning for barnet i forhold til den terapeutiske fordel for moderen.

Fertilitet

Studier med dyr, der blev doseret med apixaban, viste ingen effekt på fertiliteten (se pkt. 5.3).

4.7 Virkning på evnen til at føre motorkøretøj og betjene maskiner

Eliquis påvirker ikke eller kun i ubetydelig grad evnen til at føre motorkøretøj og betjene maskiner.

4.8 Bivirkninger

Sammendrag af sikkerhedsprofilen

Voksen population

Apixaban er undersøgt i over 7 kliniske fase-III-studier med flere end 21.000 patienter: flere end 5.000 patienter i VTep-studierne, flere end 11.000 patienter i NVAF-studierne og flere end 4.000 patienter i VTE-behandlingsstudierne (VTEt) med en gennemsnitlig total eksponering på henholdsvis 20 dage, 1,7 år og 221 dage (se pkt. 5.1).

Almindelige bivirkninger var blødning, blodudtrædning, epistaxis og hæmatom (se tabel 2 for bivirkningsprofil og hyppighed efter indikation).

I de samlede VTep-studier oplevede 11 % af patienterne behandlet med apixaban 2,5 mg 2 gange dagligt bivirkninger. Den samlede bivirkningsfrekvens relateret til blødning pga. apixaban var 10 % i apixaban- *versus* enoxaparin-studierne.

I NVAF-studierne var den samlede bivirkningsfrekvens relateret til blødning pga. apixaban 24,3 % i apixaban- *versus* warfarinstudiet og 9,6 % i apixaban- *versus* acetylsalicylsyre-studiet. I apixaban *versus* warfarinstudiet var incidensen af ISTH større gastrointestinal blødning (inklusive øvre gastrointestinal, nedre gastrointestinal og rektal blødning) 0,76 %/år med apixaban. Incidensen af ISTH større intraokulær blødning var 0,18 %/år med apixaban.

I VTEt-studierne var den samlede bivirkningsfrekvens relateret til blødning pga. apixaban 15,6 % i apixaban- *versus* enoxaparin/warfarinstudiet og 13,3 % i apixaban- *versus* placebostudiet (se pkt. 5.1).

Bivirkningstabel

Tabel 2 viser bivirkningerne anført under systemorganklasse og hyppighed under anvendelse af følgende kategorier: meget almindelig ($\geq 1/10$); almindelig ($\geq 1/100$ til $< 1/10$); ikke almindelig ($\geq 1/1.000$ til $< 1/100$); sjælden ($\geq 1/10.000$ til $< 1/1.000$); meget sjælden ($< 1/10.000$); ikke kendt (kan ikke estimeres ud fra forhåndenværende data) hos voksne for VTep, NVAF og VTEt samt hos pædiatriske patienter i alderen 28 dage til < 18 år for VTEt og forebyggelse af recidiverende VTE.

Hyppighederne af bivirkninger rapporteret i tabel 2 for pædiatriske patienter stammer fra studiet CV185325, hvor de fik apixaban til behandling af VTE og forebyggelse af recidiverende VTE.

Tabel 2: Bivirkningstabel

Systemorganklasse	Forebyggelse af VTE hos voksne patienter, som har gennemgået elektiv hofte- eller knæalloplastik (VTEp)	Forebyggelse af apopleksi og systemisk emboli hos voksne patienter med NVAF, med en eller flere risikofaktorer (NVAF)	Behandling af DVT og LE og forebyggelse af recidiverende DVT og LE (VTET) hos voksne patienter	Behandling af VTE og forebyggelse af recidiverende VTE hos pædiatriske patienter i alderen 28 dage til under 18 år
<i>Blod og lymfesystem</i>				
Anæmi	Almindelig	Almindelig	Almindelig	Almindelig
Trombocytopeni	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Almindelig	Almindelig
<i>Immunsystemet</i>				
Overfølsomhed, allergisk ødem og anafylaksi	Sjælden	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Almindelig [†]
Pruritus	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Ikke almindelig*	Almindelig
Angioødem	Ikke kendt	Ikke kendt	Ikke kendt	Ikke kendt
<i>Nervesystemet</i>				
Hjerneblødning [†]	Ikke kendt	Ikke almindelig	Sjælden	Ikke kendt
<i>Øjne</i>				
Blødning i øjet (herunder konjunktival blødning)	Sjælden	Almindelig	Ikke almindelig	Ikke kendt
<i>Vaskulære sygdomme</i>				
Blødning, hæmatom	Almindelig	Almindelig	Almindelig	Almindelig
Hypotension (herunder hypotension i forbindelse med indgrebet)	Ikke almindelig	Almindelig	Ikke almindelig	Almindelig
Intra-abdominal blødning	Ikke kendt	Ikke almindelig	Ikke kendt	Ikke kendt
<i>Luftveje, thorax og mediastinum</i>				
Epistaxis	Ikke almindelig	Almindelig	Almindelig	Meget almindelig
Hæmoptyse	Sjælden	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Ikke kendt
Blødning fra respirationsveje	Ikke kendt	Sjælden	Sjælden	Ikke kendt
<i>Mave-tarm-kanalen</i>				
Kvalme	Almindelig	Almindelig	Almindelig	Almindelig
Gastrointestinal blødning	Ikke almindelig	Almindelig	Almindelig	Ikke kendt
Blødning fra hæmorerider	Ikke kendt	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Ikke kendt
Blødning i munden	Ikke kendt	Ikke almindelig	Almindelig	Ikke kendt
Hæmatokeksi	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Almindelig
Rektal blødning, gingival blødning	Sjælden	Almindelig	Almindelig	Almindelig
Retroperitoneal blødning	Ikke kendt	Sjælden	Ikke kendt	Ikke kendt

Systemorganklasse	Forebyggelse af VTE hos voksne patienter, som har gennemgået elektiv hofte- eller knæalloplastik (VTEp)	Forebyggelse af apopleksi og systemisk emboli hos voksne patienter med NVAF, med en eller flere risikofaktorer (NVAF)	Behandling af DVT og LE og forebyggelse af recidiverende DVT og LE (VTET) hos voksne patienter	Behandling af VTE og forebyggelse af recidiverende VTE hos pædiatriske patienter i alderen 28 dage til under 18 år
<i>Lever og galdeveje</i>				
Abnorme leverfunktionsprøver, forhøjet aspartataminotransferase, stigning i basisk phosphatase, forhøjet bilirubin i blodet	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Almindelig
Forhøjet gamma-glutamyltransferase	Ikke almindelig	Almindelig	Almindelig	Ikke kendt
Forhøjet alaninaminotransferase	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Almindelig	Almindelig
<i>Hud og subkutane væv</i>				
Hududslæt	Ikke kendt	Ikke almindelig	Almindelig	Almindelig
Alopeci	Sjælden	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Almindelig
Erythema multiforme	Ikke kendt	Meget sjælden	Ikke kendt	Ikke kendt
Kutan vaskulitis	Ikke kendt	Ikke kendt	Ikke kendt	Ikke kendt
<i>Knogler, led, muskler og bindevæv</i>				
Muskelblødning	Sjælden	Sjælden	Ikke almindelig	Ikke kendt
<i>Nyrer og urinveje</i>				
Hæmaturi	Ikke almindelig	Almindelig	Almindelig	Almindelig
<i>Det reproduktive system og mammae</i>				
Abnorm vaginal blødning, urogenital blødning	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Almindelig	Meget almindelig [§]
<i>Almene symptomer og reaktioner på administrationsstedet</i>				
Blødning fra administrationsstedet	Ikke kendt	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Ikke kendt
<i>Undersøgelser</i>				
Okkult positiv blodprøve	Ikke kendt	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Ikke kendt

Systemorganklasse	Forebyggelse af VTE hos voksne patienter, som har gennemgået elektiv hofte- eller knæalloplastik (VTEp)	Forebyggelse af apopleksi og systemisk emboli hos voksne patienter med NVAF, med en eller flere risikofaktorer (NVAF)	Behandling af DVT og LE og forebyggelse af recidiverende DVT og LE (VTET) hos voksne patienter	Behandling af VTE og forebyggelse af recidiverende VTE hos pædiatriske patienter i alderen 28 dage til under 18 år
<i>Traumer, forgiftninger og behandlingskomplikationer</i>				
Blødudtrædning	Almindelig	Almindelig	Almindelig	Almindelig
Blødning efter operation (herunder hæmatom efter operationen, blødning i operationssår, hæmatom efter karpunktur og blødning omkring kateter), sårsekretion, blødning fra operationsstedet (herunder hæmatom ved operationsstedet), operativ blødning	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Almindelig
Traumatisk blødning	Ikke kendt	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Ikke kendt

* Der forekom ingen tilfælde af generaliseret pruritus i CV185057 (langsigtet forebyggelse af VTE).

† Udtrykket "hjerneblødning" omfatter alle intrakranielle eller intraspinal blødninger (dvs. hæmoragisk apopleksi eller putaminel-, cerebellar-, intraventrikulær- eller subdural blødning).

‡ Dette omfatter anafylaktisk reaktion, lægemiddeloverfølsomhed og overfølsomhed.

§ Omfatter kraftig menstruation, blødning mellem menstruationer og vaginal blødning.

Pædiatrisk population

Apixabans sikkerhed er blevet undersøgt i 1 klinisk fase I-studie og 3 kliniske fase II/III-studier, som omfattede 970 patienter. Af disse fik 568 en eller flere doser apixaban for en gennemsnitlig samlet eksponering på henholdsvis 1, 24, 331 og 80 dage (se pkt. 5.1). Patienterne fik vægtjusterede doser af en alderssvarende formulering af apixaban.

Samlet set var apixabans sikkerhedsprofil hos pædiatriske patienter i alderen 28 dage til < 18 år sammenlignelig med den hos voksne, og den var generelt ensartet på tværs af forskellige pædiatriske aldersgrupper.

De mest almindeligt rapporterede bivirkninger hos pædiatriske patienter var epistaxis og abnorm vaginal blødning (se tabel 2 for bivirkningsprofil og hyppigheder efter indikation).

Hos pædiatriske patienter blev epistaxis (meget almindelig), abnorm vaginal blødning (meget almindelig), overfølsomhed og anafylaksi (almindelig), pruritus (almindelig), hypotension (almindelig), hæmatokeksi (almindelig), forhøjet aspartataminotransferase (almindelig), alopeci (almindelig) og blødning efter operation (almindelig) rapporteret hyppigere end hos voksne, som fik behandling med apixaban, men i samme hyppighedskategori som for pædiatriske patienter i den gruppe, der fik standardbehandling. Den eneste undtagelse var abnorm vaginal blødning, som blev rapporteret som almindelig i standardbehandlingsgruppen. I alle tilfælde bortset fra ét blev forhøjede levertransaminaser rapporteret hos pædiatriske patienter, der fik samtidig kemoterapi mod en underliggende malignitet.

Brugen af apixaban kan være forbundet med øget risiko for okkult eller synlig blødning fra væv eller organer, hvilket kan forårsage posthæmoragisk anæmi. Tegn, symptomer og sværhedsgrad vil variere alt efter stedet og graden eller omfanget af blødningen (se pkt. 4.4 og pkt. 5.1).

Indberetning af formodede bivirkninger

Når lægemidlet er godkendt, er indberetning af formodede bivirkninger vigtig. Det muliggør løbende overvågning af benefit/risk-forholdet for lægemidlet. Sundhedspersoner anmodes om at indberette alle formodede bivirkninger via [det nationale rapporteringssystem anført i Appendiks V](#)

4.9 Overdosering

Overdosering af apixaban kan resultere i højere risiko for blødning. I tilfælde af hæmoragiske komplikationer skal behandlingen stoppes og kilden til blødningen findes. Påbegyndelse af passende behandling, f.eks. operativ hæmostase, transfusion med frisk frosset plasma eller administration af en antidot mod faktor Xa-hæmmere, bør overvejes (se pkt. 4.4).

I kontrollerede kliniske studier med oralt indgivet apixaban til raske voksne personer i doser op til 50 mg dagligt i 3-7 dage (25 mg 2 gange dagligt i 7 dage eller 50 mg 1 gang dagligt i 3 dage) blev der ikke set klinisk relevante bivirkninger.

Hos raske voksne forsøgspersoner reducerede administration af aktivt kul 2 og 6 timer efter indtagelse af en 20 mg apixaban-dosis gennemsnitlig apixaban AUC med henholdsvis 50 % og 27 % og påvirkede ikke C_{max} . Apixabans gennemsnitlige halveringstid mindskedes fra henholdsvis 13,4 timer, når apixaban blev administreret alene, til 5,3 timer og 4,9 timer, når aktivt kul blev administreret 2 og 6 timer efter apixaban. Derfor kan administration af aktivt kul være hensigtsmæssig til behandling af overdosering med apixaban eller efter utilsigtet indtagelse.

Hæmodialyse reducerede apixabans AUC med 14 % hos voksne forsøgspersoner med terminal nyresygdom (ESRD), når 5 mg apixaban som enkelt-dosis blev administreret oralt. Derfor er hæmodialyse sandsynligvis ikke en effektiv metode til behandling af overdosering med apixaban.

For situationer, hvor reversering af antikoagulering er nødvendig på grund af livstruende eller ukontrolleret blødning, er en antidot mod faktor Xa-hæmmere (andexanet alfa) tilgængelig for voksne (se pkt. 4.4). Indgivelse af protrombin-kompleks-koncentrat (PCC) eller rekombinant faktor VIIa kan også overvejes. Ophævelse af apixabans farmakodynamiske virkning, påvist ved ændringer i analysen for trombindannelse, var evident i slutningen af infusionen og nåede *baseline*-værdier inden for 4 timer efter påbegyndelse af 4 faktor PCC-infusion over 30 minutter hos raske forsøgspersoner. Der er dog ingen klinisk erfaring med brug af 4 faktor PCC-præparater til at stoppe blødning hos personer, som har fået apixaban. Der er aktuelt ingen erfaring med brugen af rekombinant faktor VIIa til personer i behandling med Eliquis. Det bør overvejes at redosere og titrere rekombinant faktor VIIa afhængigt af responset på behandlingen af blødningen.

En specifik antidot (andexanet alfa), som modvirker apixabans farmakodynamiske virkning, er ikke blevet fastlagt for den pædiatriske population (se produktresuméet for andexanet alfa). Transfusion af frisk frosset plasma eller indgivelse af protrombin-kompleks-koncentrat (PCC) eller rekombinant faktor VIIa kan også overvejes.

Hvor det er muligt, bør det overvejes at konsultere en koagulationsekspert i tilfælde af større blødning.

5. FARMAKOLOGISKE EGENSKABER

5.1 Farmakodynamiske egenskaber

Farmakoterapeutisk klassifikation: Antitrombotiske midler, direkte faktor Xa-hæmmere, ATC-kode: B01AF02

Virkningsmekanisme

Apixaban er en potent, oral, reversibel, direkte og yderst selektiv faktor Xa-hæmmer. Antitrombin III er ikke nødvendig for antitrombotisk aktivitet. Apixaban hæmmer frit og fibrinbundet faktor Xa samt protrombinaseaktivitet. Apixaban har ingen direkte effekt på trombocyttaggregationen, men hæmmer indirekte trombocyttaggregationen induceret af trombin. Ved at hæmme faktor Xa forhindrer apixaban dannelsen af trombin og udviklingen af tromber. Non-kliniske studier med apixaban i dyremodeller har vist en antitrombotisk effekt som led i forebyggelsen af arteriel- og venøs trombose ved doser der bevarede hæmostase.

Farmakodynamisk virkning

Den farmakodynamiske virkning af apixaban afspejler virkningsmekanismen (FXa-hæmning). Som et resultat af FXa-hæmningen forlænger apixaban koagulationstiden (protrombintiden (PT), INR og den aktiverede partielle tromboplastintid (aPPT)). Hos voksne er ændringerne i koagulationstests ved en given terapeutisk dosis små og har en høj grad af variabilitet. De anbefales ikke til vurdering af apixabans farmakodynamiske virkning. I analysen for trombindannelse reducerede apixaban endogent trombinpotentiale, som er en målestok for trombindannelse i humant plasma.

Apixaban udviser også anti-faktor Xa-aktivitet (AXA), afspejlet ved reduktion i faktor Xa-enzymaktiviteten i adskillige kommercielle AXA-prøvesæt; resultaterne var imidlertid forskellige for de forskellige prøvesæt. Resultater fra studier med apixaban hos pædiatriske patienter indikerer, at det lineære forhold mellem apixabankoncentration og AXA stemmer overens med det tidligere dokumenterede forhold hos voksne. Dette understøtter apixabans dokumenterede virkningsmekanisme som en selektiv hæmmer af FXa. De AXA-resultater, der præsenteres herunder, blev indhentet vha. STA[®] Liquid Anti-Xa apixaban-analysen.

På tværs af vægtgrupperne 9 til ≥ 35 kg i studiet CV185155 lå den geometriske middelværdi (%CV) for min. AXA og maks. AXA i intervallet 27,1 (22,2) ng/ml og 71,9 (17,3) ng/ml, hvilket svarer til geometriske middelværdier (%CV) for C_{\min} og C_{\max} på 30,3 (22) ng/ml og 80,8 (16,8) ng/ml. De eksponeringer, der blev opnået ved disse AXA-intervaller under anvendelse af doseringsskemaet til pædiatriske patienter, var sammenlignelige med dem, der blev set hos voksne, som fik en apixabandosis på 2,5 mg to gange dagligt.

På tværs af vægtgrupperne 6 til ≥ 35 kg i studiet CV185362 lå den geometriske middelværdi (%CV) for min. AXA og maks. AXA i intervallet 67,1 (30,2) ng/ml og 213 (41,7) ng/ml, hvilket svarer til geometriske middelværdier (%CV) for C_{\min} og C_{\max} på 71,3 (61,3) ng/ml og 230 (39,5) ng/ml. De eksponeringer, der blev opnået ved disse AXA-intervaller under anvendelse af doseringsskemaet til pædiatriske patienter, var sammenlignelige med dem, der blev set hos voksne, som fik en apixabandosis på 5 mg to gange dagligt.

På tværs af vægtgrupperne 6 til ≥ 35 kg i studiet CV185325 lå den geometriske middelværdi (%CV) for min. AXA og maks. AXA i intervallet 47,1 (57,2) ng/ml og 146 (40,2) ng/ml, hvilket svarer til geometriske middelværdier (%CV) for C_{\min} og C_{\max} på 50 (54,5) ng/ml og 144 (36,9) ng/ml. De eksponeringer, der blev opnået ved disse AXA-intervaller under anvendelse af doseringsskemaet til pædiatriske patienter, var sammenlignelige med dem, der blev set hos voksne, som fik en apixabandosis på 5 mg to gange dagligt.

Den forventede eksponering ved *steady state* og anti-faktor Xa-aktivitet for studierne med pædiatriske patienter tyder på, at udsvingene fra højeste til laveste apixabankoncentration og AXA-niveauer ved *steady state* var ca. 3 gange (min., maks.: 2,65-3,22) i den samlede population.

Selv om behandling med apixaban ikke kræver rutinemæssig kontrol af eksponeringen, kan en kalibreret kvantitativ test for anti-faktor Xa være nyttig i særlige situationer, hvor kendskabet til eksponeringen til apixaban kan være en hjælp til at tage kliniske beslutninger, f.eks. ved overdosering og akut kirurgi.

Klinisk virkning og sikkerhed

Behandling af venøs tromboemboli (VTE) og forebyggelse af recidiverende VTE hos pædiatriske patienter i alderen 28 dage til < 18 år

Studiet CV185325 var et randomiseret, aktivt kontrolleret, åbent multicenterstudie med apixaban til behandling af VTE hos pædiatriske patienter. Dette deskriptive virknings- og sikkerhedsstudie omfattede 217 pædiatriske patienter, som havde behov for antikoagulationsbehandling mod VTE og forebyggelse af recidiverende VTE. 137 patienter var i aldersgruppe 1 (12 til < 18 år), 44 patienter var i aldersgruppe 2 (2 til < 12 år), 32 patienter var i aldersgruppe 3 (28 dage til < 2 år), og 4 patienter var i aldersgruppe 4 (fødsel til < 28 dage). Indeks-VTE blev bekræftet med billeddiagnostik og blev bedømt uafhængigt. Forud for randomisering blev patienterne behandlet med standard-antikoagulationsbehandling i op til 14 dage (middelvarighed (SD) af standard-antikoagulationsbehandling forud for påbegyndelse af studielægemidlet var 4,8 (2,5) dage, og 92,3 % af patienterne påbegyndte behandlingen \leq 7 dage). Patienterne blev randomiseret i et 2:1-forhold til en alderssvarende formulering af apixaban (doser justeret i henhold til legemsvægt svarende til en støddosis på 10 mg to gange dagligt i 7 dage efterfulgt af 5 mg to gange dagligt hos voksne) eller standardbehandling. Hos patienter i alderen 2 til < 18 år bestod standardbehandlingen af lavmolekylære hepariner (LMWH), ufraktionerede hepariner (UFH) eller vitamin K-antagonister (VKA). Hos patienter i alderen 28 dage til < 2 år vil standardbehandling være begrænset til hepariner (UFH eller LMWH). Den primære behandlingsfase varede i 42 til 84 dage for patienter i alderen < 2 år og i 84 dage for patienter i alderen $>$ 2 år. Patienter i alderen 28 dage til < 18 år, som blev randomiseret til at få apixaban, kunne fortsætte med behandling med apixaban i yderligere 6 til 12 uger i forlængelsesfasen.

Det primære virkningsendepunkt var sammensat af alle tilfælde af billedbekræftet og bedømt symptomatisk og asymptomatisk recidiverende VTE og VTE-relateret dødsfald. Ingen patienter i nogen af behandlingsgrupperne døde af VTE-relaterede årsager. I alt 4 patienter (2,8 %) i apixaban-gruppen og 2 patienter (2,8 %) i standardbehandlingsgruppen havde mindst 1 bedømt tilfælde af symptomatisk eller asymptomatisk recidiverende VTE.

Medianomfanget af eksponering hos 143 behandlede patienter i apixaban-gruppen var 84,0 dage. Eksponering oversteg 84 dage hos 67 patienter (46,9 %). Det primære sikkerhedsendepunkt, som var sammensat af alvorlig blødning og CRNM-blødning, blev set hos 2 patienter (1,4 %), der fik apixaban, *versus* 1 patient (1,4 %), der fik standardbehandling. RR var 0,99 (95 % CI 0,1; 10,8). Alle tilfælde vedrørte en CRNM-blødning. Mindre blødning blev rapporteret hos 51 patienter (35,7 %) i apixaban-gruppen og 21 patienter (29,6 %) i standardbehandlingsgruppen. RR var 1,19 (95 % CI 0,8; 1,8).

Større blødning blev defineret som blødning, der opfylder et eller flere af følgende kriterier: a (i) dødelig blødning, (ii) klinisk synlig blødning forbundet med et fald i Hgb på mindst 20 g/l (2 g/dl) i en periode på 24 timer, (iii) blødning, der er retroperitoneal, pulmonal, intrakraniell eller på en anden måde involverer centralnervesystemet, og (iv) blødning, der kræver kirurgisk indgreb på en operationsstue (herunder interventionel radiologi).

CRNM-blødning blev defineret som blødning, der opfylder et eller begge af følgende: (i) synlig blødning, for hvilken der administreres et blodprodukt, og som ikke direkte kan tilskrives en forsøgspersons underliggende medicinske tilstand, og (ii) blødning, der kræver medicinsk eller kirurgisk indgreb for at genoprette hæmostase, bortset fra på en operationsstue.

Mindre blødning blev defineret som et synligt eller makroskopisk tegn på blødning, der ikke opfylder ovenstående kriterier for hverken større blødning eller klinisk relevant, ikke-alvorlig blødning. Menstruation blev klassificeret som en mindre blødningshændelse frem for en klinisk relevant, ikke-alvorlig blødning.

Blandt 53 patienter, som overgik til forlængelsesfasen og blev behandlet med apixaban, blev der ikke rapporteret nogen hændelser med symptomatisk og asymptomatisk recidiverende VTE eller VTE-relateret mortalitet. Ingen patienter i forlængelsesfasen oplevede en blødningshændelse, der blev

bedømt at være større, eller CRNM. 8 patienter (8/53; 15,1 %) i forlængelsesfasen oplevede mindre blødningshændelser.

Der var 3 dødsfald i apixaban-gruppen og 1 dødsfald i standardbehandlingsgruppen, og de blev alle vurderet at være ikke-behandlingsrelaterede af investigatoren. Ingen af disse dødsfald skyldtes en hændelse med VTE eller blødning ifølge bedømmelsen fra den uafhængige bedømmelseskomité.

Sikkerhedsdatabasen for apixaban hos pædiatriske patienter er baseret på studiet CV185325 om behandling af VTE og forebyggelse af recidiverende VTE, suppleret med PREVAPIX-ALL-studiet og SAXOPHONE-studiet om primær profylakse for VTE samt studiet CV185118 med enkeltdoser. Det omfatter 970 pædiatriske patienter, hvoraf 568 fik apixaban.

Der er ingen godkendt pædiatrisk indikation til primær profylakse af VTE.

Forebyggelse af VTE hos pædiatriske patienter med akut lymfoblastisk leukæmi eller lymfoblastisk lymfom (ALL, LL)

I studiet PREVAPIX-ALL blev i alt 512 patienter i alderen ≥ 1 til < 18 år med nydiagnosticeret ALL eller LL, som fik induktionskemoterapi med asparaginase via indlagt udstyr til centralvenøs adgang, randomiseret 1:1 til ikke-blindet tromboprofylakse med apixaban eller standardbehandling (uden systemiske antikoagulantia). Apixaban blev administreret i henhold til et skema med faste doser efter legemsvægt, som havde til formål at sikre eksponeringer, der kunne sammenlignes med dem, der sås hos voksne, som fik 2,5 mg to gange dagligt (se tabel 3). Apixaban blev givet som en 2,5 mg tablet, 0,5 mg tablet eller 0,4 mg/ml oral opløsning. Medianvarigheden af eksponering i apixaban-gruppen var 25 dage.

Tabel 3: Apixaban-dosering i studiet PREVAPIX-ALL

Vægtinterval	Dosis-skema
6 til $< 10,5$ kg	0,5 mg to gange dagligt
10,5 til < 18 kg	1 mg to gange dagligt
18 til < 25 kg	1,5 mg to gange dagligt
25 til < 35 kg	2 mg to gange dagligt
≥ 35 kg	2,5 mg to gange dagligt

Det primære virkningsendepunkt var sammensat af bekræftet symptomatisk og asymptomatisk ikke-dødelig dyb venetrombose, lungeemboli, cerebral sinusvenetrombose og venøs tromboemboli-relateret dødsfald. Incidensen af det primære virkningsendepunkt var 31 (12,1 %) i apixaban-gruppen *versus* 45 (17,6 %) i standardbehandlingsgruppen. Den relative risikoreduktion opnåede ikke signifikans.

Sikkerhedsendepunkterne blev vurderet i henhold til ISTH-kriterier. Det primære sikkerhedsendepunkt, større blødning, forekom hos 0,8 % af patienterne i hver behandlingsgruppe. CRNM-blødning forekom hos 11 patienter (4,3 %) i apixaban-gruppen og 3 patienter (1,2 %) i standardbehandlingsgruppen. Den mest almindelige hændelse med CRNM-blødning, der bidrog til behandlingsforskellen, var epistaxis af let til moderat intensitet. Hændelser i form af mindre blødning forekom hos 37 patienter i apixaban-gruppen (14,5 %) og 20 patienter (7,8 %) i standardbehandlingsgruppen.

Forebyggelse af tromboemboli (TE) hos pædiatriske patienter med kongenit eller erhvervet hjertesygdom

SAXOPHONE var et åbent, komparativt multicenterstudie med 2:1-randomisering med patienter i alderen 28 dage til < 18 år med kongenit eller erhvervet hjertesygdom, som havde behov for antikoagulationsbehandling. Patienterne fik enten apixaban eller standard-tromboprofylaksebehandling med en vitamin K-antagonist eller lavmolekylær heparin. Apixaban blev administreret i henhold til et skema med faste doser efter legemsvægt, som havde til formål at sikre eksponeringer, der kunne sammenlignes med dem, der sås hos voksne, som fik en dosis på 5 mg to

gange dagligt (se tabel 4). Apixaban blev givet som en 5 mg tablet, 0,5 mg tablet eller 0,4 mg/ml oral opløsning. Den gennemsnitlige varighed af eksponering i apixaban-gruppen var 331 dage.

Tabel 4: Apixaban-dosering i studiet SAXOPHONE

Vægtinterval	Dosisskema
6 til < 9 kg	1 mg to gange dagligt
9 til < 12 kg	1,5 mg to gange dagligt
12 til < 18 kg	2 mg to gange dagligt
18 til < 25 kg	3 mg to gange dagligt
25 til < 35 kg	4 mg to gange dagligt
≥ 35 kg	5 mg to gange dagligt

Det primære sikkerhedsendepunkt, som var sammensat af bekræftet ISTH-defineret større blødning og CRNM-blødning, forekom hos 1 (0,8 %) ud af 126 patienter i apixaban-gruppen og 3 (4,8 %) ud af 62 patienter i standardbehandlingsgruppen. De sekundære sikkerhedsendepunkter, som var bekræftet større blødning, CRNM-blødning og alle blødningshændelser, havde samme incidens i de to behandlingsgrupper. Det sekundære sikkerhedsendepunkt, som var seponering af lægemidlet på grund af bivirkninger, intolerans eller blødning, blev rapporteret hos 7 (5,6 %) patienter i apixaban-gruppen og 1 (1,6 %) patient i standardbehandlingsgruppen. Ingen patienter i nogen af grupperne oplevede tromboemboli. Der var ingen dødsfald i nogen af behandlingsgrupperne.

Dette studie havde et prospektivt design vedrørende deskriptiv virkning og sikkerhed på grund af den lave incidens af hændelser i form af TE og blødning i denne population. På grund af den observerede lave incidens af TE i dette studie kunne der ikke fastlægges en definitiv risk/benefit-vurdering.

Det Europæiske Lægemiddelagentur har udsat forpligtelsen til at fremlægge resultaterne af studier med Eliquis til behandling af venøs tromboemboli i en eller flere undergrupper af den pædiatriske population (se pkt. 4.2 for oplysninger om pædiatrisk anvendelse).

5.2 Farmakokinetiske egenskaber

Absorption

Apixaban absorberes hurtigt og når maksimal koncentration (C_{\max}) hos pædiatriske patienter ca. 2 timer efter administration af en enkeltdosis.

Hos voksne er den absolutte biotilgængelighed for apixaban ca. 50 % ved en dosis på op til 10 mg. Apixaban absorberes hurtigt, og den maksimale koncentration (C_{\max}) opnås 3-4 timer efter indtagelsen af tabletten. Indtagelse af mad påvirker ikke apixabans AUC eller C_{\max} efter en dosis på 10 mg. Apixaban kan tages sammen med eller uden mad.

Apixabans farmakokinetik er tilnærmelsesvis lineær med dosisproportionale stigninger i eksponeringen til apixaban ved doser op til 10 mg. Ved doser på ≥ 25 mg apixaban ses en faldende biotilgængelighed forårsaget af opløsningsbegrænset absorption. Variationen i apixabans eksponeringsparameter er lav til moderat på ca. 20 % CV og ca. 30 % CV for henholdsvis den intra-individuelle og inter-individuelle variation.

Efter oral administration af 10 mg apixaban som 2 knuste 5 mg tabletter opløst i 30 ml vand var eksponeringen sammenlignelig med eksponeringen efter oral administration af 2 hele 5 mg tabletter. Efter oral administration af 10 mg apixaban som 2 knuste 5 mg tabletter med 30 g æblemos var C_{\max} og AUC henholdsvis 21 % og 16 % lavere sammenlignet med administration af 2 hele 5 mg tabletter. Den nedsatte eksponering anses ikke for klinisk relevant.

Efter administration af en knust 5 mg apixaban tablet opløst i 60 ml G5W og indgivet via nasogastrisk sonde var eksponeringen sammenlignelig med eksponeringen observeret i andre kliniske studier med raske forsøgspersoner, der fik en 5 mg apixaban-tablet som oral enkeltdosis.

På grund af apixabans forudsigelige dosisproportionelle farmakokinetiske profil er resultaterne for biotilgængelighed fra de udførte studier også gældende ved lavere apixaban-doser.

Fordeling

Hos voksne er plasmaproteinbindingen ca. 87 %. Fordelingsvolumen (V_{ss}) er ca. 21 l.

Biotransformation og elimination

Apixaban har flere udskillelsesveje. Af en apixabandosis administreret til voksne bliver ca. 25 % udskilt som metabolitter, hvoraf det meste bliver udskilt med fæces. Hos voksne var den renale udskillelse af apixaban på ca. 27 % af total clearance. I kliniske og non-kliniske studier er det endvidere set at apixaban udskilles via galden og gennem intestinalekskretion.

Hos voksne har apixaban en total clearance på ca. 3,3 liter/time og en halveringstid på ca. 12 timer. Hos pædiatriske patienter har apixaban en total tilsyneladende clearance på ca. 3,0 liter/time.

Biotransformationen finder hovedsageligt sted ved O-demethylering og hydroxylering af 3-oxopiperidinyldelen. Apixaban metaboliseres hovedsageligt via CYP3A4/5 og i mindre grad via CYP1A2, 2C8, 2C9, 2C19 og 2J2. Umdannet apixaban er hoved-aktiv substansen i humant plasma, idet der ikke findes nogen aktive cirkulerende metabolitter. Apixaban er et substrat for transportproteinerne P-gp og brystcancer-resistensprotein (BCRP).

Nedsat nyrefunktion

Hos pædiatriske patienter i alderen ≥ 2 år defineres svært nedsat nyrefunktion som en estimeret glomerulær filtrationshastighed (eGFR) på under 30 ml/min/1,73 m² legemsoverfladeareal (BSA). Tærsklerne for svært nedsat nyrefunktion i studiet CV185325 med patienter i alderen under 2 år er sammenfattet efter køn og post-natal alder i tabel 5 herunder. Hver svarer til en eGFR < 30 ml/min/1,73 m² BSA for patienter i alderen ≥ 2 år.

Tabel 5: eGFR-egnethedstærskler for studiet CV185325

Post-natal alder (køn)	GFR-referenceområde (ml/min/1,73 m ²)	Egnethedstærskel for eGFR*
1 uge (dreng og pige)	41 ± 15	≥ 8
2-8 uger (dreng og pige)	66 ± 25	≥ 12
> 8 uger til < 2 år (dreng og pige)	96 ± 22	≥ 22
2-12 år (dreng og pige)	133 ± 27	≥ 30
13-17 år (dreng)	140 ± 30	≥ 30
13-17 år (pige)	126 ± 22	≥ 30

*Egnethedstærskler for deltagere i studiet CV185325, hvor estimeret glomerulær filtrationshastighed (eGFR) blev beregnet i henhold til den opdaterede Schwartz bedside-ligning (Schwartz, GJ et al., CJASN 2009). Denne per-protokol-tærskel svarede til det eGFR, under hvilket en prospektiv patient blev betragtet som havende "utilstrækkelig nyrefunktion", der udelukkede deltagelse i studiet CV185325. Hver tærskel blev defineret som et eGFR < 30 % af 1 standardafvigelse (SD) under GFR-referenceområdet for alder og køn. Tærskelværdier for patienter i alderen < 2 år svarende til en eGFR på < 30 ml/min/1,73 m², som er den konventionelle definition af svært nedsat nyrefunktion hos patienter i alderen > 2 år.

Pædiatriske patienter med glomerulære filtrationshastigheder på ≤ 55 ml/min/1,73 m² deltog ikke i studiet CV185325, men patienter med let til moderat nedsat nyrefunktion (eGFR ≥ 30 til < 60 ml/min/1,73 m² BSA) kunne deltage. På baggrund af data om voksne og begrænsede data om alle apixaban-behandlede pædiatriske patienter er det ikke nødvendigt at justere dosis hos pædiatriske

patienter med let til moderat nedsat nyrefunktion. Apixaban frarådes til pædiatriske patienter med svært nedsat nyrefunktion (se pkt. 4.2 og 4.4).

Hos voksne var der ingen påvirkning af nedsat nyrefunktion på den maksimale koncentration af apixaban. Stigning i eksponeringen til apixaban var korreleret til reduktionen i nyrefunktionen (vurderet ved måling af kreatininclearance). Hos personer med let (kreatininclearance 51-80 ml/min.), moderat (kreatininclearance 30-50 ml/min.) og svært (kreatininclearance 15-29 ml/min.) nedsat nyrefunktion sås en stigning i plasmakoncentrationerne af apixaban (AUC) på henholdsvis 16, 29 og 44 % sammenlignet med personer med normal kreatininclearance. Nedsat nyrefunktion havde ingen indflydelse på forholdet mellem apixabans plasmakoncentrationer og anti-Faktor Xa-aktiviteten.

Hos forsøgspersoner med terminal nyresygdom (ESRD) blev apixabans AUC øget med 36 %, når 5 mg apixaban som enkeltdosis blev administreret umiddelbart efter hæmodialyse, sammenlignet med AUC hos forsøgspersoner med normal nyrefunktion. Hæmodialyse, som blev påbegyndt to timer efter administration af en enkelt dosis apixaban på 5 mg, reducerede apixabans AUC med 14 % hos forsøgspersoner med terminal nyresygdom, hvilket svarer til en dialyseclearance for apixaban på 18 ml/min. Derfor er hæmodialyse sandsynligvis ikke en effektiv metode til behandling af overdosering med apixaban.

Nedsat leverfunktion

Apixaban er ikke blevet undersøgt hos pædiatriske patienter med nedsat leverfunktion.

I et studie med voksne, hvor 8 patienter med let nedsat leverfunktion (Child-Pugh A score 5 (n = 6) og score 6 (n = 2)), og 8 patienter med moderat nedsat leverfunktion (Child-Pugh B score 7 (n = 6) og score 8 (n = 2)), blev sammenlignet med 16 raske forsøgspersoner, blev der ikke set nogen ændring i farmakokinetik og farmakodynamik ved engangsdosering af apixaban 5 mg hos patienter med nedsat leverfunktion. Ændringer i anti-faktor Xa-aktivitet og INR var sammenlignelige mellem gruppen af patienter med let til moderat nedsat leverfunktion og gruppen af raske forsøgspersoner.

Køn

Forskelle i farmakokinetiske egenskaber forbundet med køn er ikke blevet undersøgt hos pædiatriske patienter.

Hos voksne var eksponering til apixaban ca. 18 % højere hos kvinder end hos mænd.

Etnisk oprindelse og race

Forskelle i farmakokinetiske egenskaber forbundet med etnisk oprindelse og race er ikke blevet undersøgt hos pædiatriske patienter.

Legemsvægt

Administration af apixaban til pædiatriske patienter er baseret på et skema med faste doser efter legemsvægt.

Hos voksne sås sammenlignet med eksponering til apixaban hos personer med legemsvægt på 65-85 kg en ca. 30 % lavere eksponering hos personer med legemsvægt på > 120 kg, og ved legemsvægt på < 50 kg sås en ca. 30 % højere eksponering.

Farmakokinetiske/farmakodynamiske forhold

Hos voksne er det farmakokinetiske/farmakodynamiske forhold (PK/PD) mellem apixabans plasmakoncentrationer og forskellige PD-endepunkter (anti-Faktor Xa-aktivitet [AXA], INR, PT, aPTT) blevet evalueret efter indgivelse i et bredt dosisinterval (0,5-50 mg). I lighed med dette indikerer resultater fra farmakokinetisk/farmakodynamisk vurdering af apixaban til pædiatriske

patienter et lineært forhold mellem koncentration af apixaban og AXA. Dette stemmer overens med det tidligere dokumenterede forhold hos voksne.

5.3 Non-kliniske sikkerhedsdata

Non-kliniske data viser ingen speciel risiko for mennesker vurderet ud fra konventionelle studier af sikkerhedsfarmakologi, toksicitet efter gentagne doser, genotoksicitet, karcinogent potentiale, reproduktions- og udviklingstoksicitet samt toksicitet hos unge dyr.

De mest betydningsfulde effekter i toksicitetsstudier efter gentagne doser var relateret til apixabans farmakodynamiske virkning på blodkoagulationsparametre. I toksicitetsstudier blev der påvist ringe eller ingen øget blødningstendens. Da dette imidlertid kan skyldes en lavere sensitivitet hos de non-kliniske arter sammenlignet med mennesker, bør dette resultat tolkes med forsigtighed, når det ekstrapoleres til mennesker.

I rottemælk blev der set et højt mælk/maternal plasma-ratio (C_{\max} omkring 8, AUC omkring 30), hvilket muligvis skyldes aktiv transport til modermælken.

6. FARMACEUTISKE OPLYSNINGER

6.1 Hjælpemidler

Granulatindhold

Hypromellose (E464)

Sukkerkugler (bestående af sirup, majsstivelse (E1450) og saccharose)

Kapselskal

Gelatine (E441)

Titandioxid (E171)

Gul jernoxid (E172)

Sort prægeblæk

Shellak (E904)

Propylenglycol (E1520)

Sort jernoxid

6.2 Uforlideligheder

Ikke relevant

6.3 Opbevaringstid

3 år

Efter blanding med vand eller modermælkserstatning, skal den flydende blanding bruges inden for 2 timer.

6.4 Særlige opbevaringsforhold

Dette lægemiddel kræver ingen særlige forholdsregler vedrørende opbevaringen.

6.5 Emballagetype og pakningsstørrelser

HDPE-beholder (polyethylen med høj densitet) med en folieinduktionsforsegling og et børnesikkert polypropylenlåg, pakket i en æske.
Hver beholder indeholder 28 kapsler til åbning.

6.6 Regler for bortskaffelse

Der findes detaljerede anvisninger om klargøring og administration af dosen i brugsanvisningen.

Ikke anvendt lægemiddel samt affald heraf skal bortskaffes i henhold til lokale retningslinjer.

7. INDEHAVER AF MARKEDSFØRINGSTILLADELSEN

Bristol-Myers Squibb/Pfizer EEIG
Plaza 254
Blanchardstown Corporate Park 2
Dublin 15, D15 T867
Irland

8. MARKEDSFØRINGSTILLADELSESNUMMER (-NUMRE)

EU/1/11/691/016

9. DATO FOR FØRSTE MARKEDSFØRINGSTILLADELSE/FORNYELSE AF TILLADELSEN

Dato for første markedsføringstilladelse: 18. maj 2011
Dato for seneste fornyelse: 11. januar 2021

10. DATO FOR ÆNDRING AF TEKSTEN

Yderligere oplysninger om dette lægemiddel findes på Det Europæiske Lægemiddelagenturs hjemmeside <http://www.ema.europa.eu>

1. LÆGEMIDLETS NAVN

Eliquis 0,5 mg overtrukket granulat i brev
Eliquis 1,5 mg overtrukket granulat i brev
Eliquis 2 mg overtrukket granulat i brev

2. KVALITATIV OG KVANTITATIV SAMMENSÆTNING

Eliquis 0,5 mg overtrukket granulat i brev

Hvert brev indeholder ét 0,5 mg overtrukket granulat med apixaban.

Hjælpestof, som behandleren skal være opmærksom på

Hvert brev indeholder 10 mg lactose (se pkt. 4.4).

Eliquis 1,5 mg overtrukket granulat i brev

Hvert brev indeholder tre 0,5 mg (1,5 mg) overtrukne granulater med apixaban.

Hjælpestof, som behandleren skal være opmærksom på

Hvert brev indeholder 30 mg lactose (se pkt. 4.4).

Eliquis 2,0 mg overtrukket granulat i brev

Hvert brev indeholder fire 0,5 mg (2 mg) overtrukne granulater med apixaban.

Hjælpestof, som behandleren skal være opmærksom på

Hvert brev indeholder 40 mg lactose (se pkt. 4.4).

Alle hjælpestoffer er anført under pkt. 6.1.

3. LÆGEMIDDELFORM

0,5 mg overtrukket granulat pakket i breve med 0,5, 1,5 og 2 mg.
Lyserød farve og rund form (diameter 3 mm).

4. KLINISKE OPLYSNINGER

4.1 Terapeutiske indikationer

Behandling af venøs tromboemboli (VTE) og forebyggelse af recidiverende VTE hos pædiatriske patienter i alderen 28 dage til under 18 år.

4.2 Dosering og administration

Dosering

Behandling af VTE og forebyggelse af recidiverende VTE hos pædiatriske patienter, der vejer mellem 5 kg og < 35 kg

Hos pædiatriske patienter i alderen 28 dage til under 18 år skal behandling med apixaban iværksættes efter mindst 5 dages indledende parenteral antikoagulationsbehandling (se pkt. 5.1).

Den anbefalede dosis af apixaban er baseret på patientens vægt, som vist i tabel 1. Dosis skal justeres i henhold til vægtgruppe, efterhånden som behandlingen skrider frem. Til patienter, der vejer ≥ 35 kg, kan Eliquis 2,5 mg og 5 mg filmovertrukne tabletter administreres to gange dagligt, idet den maksimale daglige dosis ikke overskrides. Se produktresuméet for Eliquis 2,5 mg og 5 mg filmovertrukne tabletter vedrørende doseringsanvisninger.

Der kan ikke gives nogen doseringsanbefalinger for patienter med en vægt, som ikke er anført i doseringstabellen.

Tabel 1: Dosisanbefalinger ved behandling af VTE og forebyggelse af recidiverende VTE hos pædiatriske patienter efter vægt i kg

Lægemiddel-former	Legems-vægt (kg)	Dag 1-7		Dag 8 og derefter	
		Doseringsskema	Maksimal daglig dosis	Doseringsskema	Maksimal daglig dosis
Granulat i kapsler til åbning 0,15 mg	4 til < 5	0,6 mg to gange dagligt	1,2 mg	0,3 mg to gange dagligt	0,6 mg
Overtrukket granulat i brev 0,5 mg, 1,5 mg, 2,0 mg	5 til < 6	1 mg to gange dagligt	2 mg	0,5 mg to gange dagligt	1 mg
	6 til < 9	2 mg to gange dagligt	4 mg	1 mg to gange dagligt	2 mg
	9 til < 12	3 mg to gange dagligt	6 mg	1,5 mg to gange dagligt	3 mg
	12 til < 18	4 mg to gange dagligt	8 mg	2 mg to gange dagligt	4 mg
	18 til < 25	6 mg to gange dagligt	12 mg	3 mg to gange dagligt	6 mg
	25 til < 35	8 mg to gange dagligt	16 mg	4 mg to gange dagligt	8 mg
Filmovertrukne tabletter 2,5 mg og 5,0 mg	≥ 35	10 mg to gange dagligt	20 mg	5 mg to gange dagligt	10 mg

Den samlede behandlingsvarighed skal tilpasses individuelt på baggrund af retningslinjerne for behandling af VTE i den pædiatriske population, efter omhyggelig afvejning af fordelene ved behandling og risikoen for blødning (se pkt. 4.4).

Glemt dosis

En glemt morgendosis skal tages, så snart det opdages, og kan tages sammen med aftendosis. En glemt aftendosis må kun tages samme aften, patienten må ikke tage to doser næste morgen. Patienten skal fortsætte med at tage den almindelige dosis to gange dagligt næste dag som anbefalet.

Skift til anden medicin

Skift fra parenterale antikoagulantia til Eliquis (og omvendt) kan gøres ved næste planlagte dosis (se pkt. 4.5). Disse lægemidler bør ikke administreres samtidigt.

Skift fra vitamin K-antagonist- (VKA) behandling til Eliquis

Når patienter skiftes fra behandling med vitamin K-antagonist (VKA) til Eliquis, skal warfarin eller anden VKA-behandling seponeres og behandling med Eliquis påbegyndes, når INR (international normaliseret ratio) er < 2.

Skift fra Eliquis til VKA-behandling

Der foreligger ingen data vedrørende pædiatriske patienter.

Når patienter skifter fra Eliquis til VKA-behandling, skal administration af Eliquis fortsætte i mindst 2 dage efter VKA-behandlingen er påbegyndt. Efter 2 dages samtidig behandling med Eliquis og VKA skal INR-værdi indhentes inden den næste planlagte dosis af Eliquis. Samtidig behandling med Eliquis og VKA skal fortsættes, indtil INR er ≥ 2.

Nedsat nyrefunktion

Voksne patienter

Hos voksne patienter med let eller moderat nedsat nyrefunktion gælder følgende anbefalinger:

- til forebyggelse af VTE ved elektiv hofte- eller knæalloplastik (VTEp), til behandling af DVT, behandling af LE og forebyggelse af recidiverende DVT og LE (VTET) er dosisjustering ikke nødvendig (se pkt. 5.2).
- til forebyggelse af apopleksi og systemisk emboli hos patienter med NVAf og serumkreatinin $\geq 1,5$ mg/dl (133 mikromol/l) forbundet med alder ≥ 80 år eller kropsvægt ≤ 60 kg er dosisreduktion nødvendig (se underoverskriften ovenfor vedrørende dosisreduktion). Ved manglende dosisreduktionskriterier (alder, kropsvægt) er dosisjustering ikke nødvendig (se pkt. 5.2).

Hos voksne patienter med svært nedsat nyrefunktion (kreatininclearance 15-29 ml/min) gælder følgende anbefalinger (se pkt. 4.4 og 5.2):

- til forebyggelse af VTE ved elektiv hofte- eller knæalloplastik (VTEp), til behandling af DVT, behandling af LE og forebyggelse af recidiverende DVT og LE (VTET) skal apixaban anvendes med forsigtighed;
- til forebyggelse af apopleksi og systemisk emboli hos patienter med NVAf, skal patienten have den lave apixabandosis på 2,5 mg to gange dagligt.

Der foreligger ingen klinisk erfaring for patienter med kreatininclearance < 15 ml/min og for patienter, som er i dialyse, og derfor bør apixaban ikke anvendes hos disse patienter (se pkt. 4.4 og 5.2).

Pædiatrisk population

På baggrund af data om voksne og begrænsede data om pædiatriske patienter (se pkt. 5.2) er det ikke nødvendigt at justere dosis hos pædiatriske patienter med let til moderat nedsat nyrefunktion. Apixaban frarådes til pædiatriske patienter med svært nedsat nyrefunktion (se pkt. 4.4).

Nedsat leverfunktion

Apixaban er ikke blevet undersøgt hos pædiatriske patienter med nedsat leverfunktion.

Eliquis er kontraindiceret hos patienter med leversygdom, som er forbundet med koagulopati og klinisk relevant blødningsrisiko (se pkt. 4.3).

Det frarådes til patienter med svært nedsat leverfunktion (se pkt. 4.4 og 5.2).

Det kan anvendes med forsigtighed til patienter med let til moderat nedsat leverfunktion (Child-Pugh A eller B). Der kræves ingen dosisjustering hos patienter med let til moderat nedsat leverfunktion (se pkt. 4.4 og 5.2).

Patienter med forhøjede leverenzymmer alanin-aminotransferase (ALAT)/aspartat-aminotransferase (ASAT) > 2 gange øvre normalværdi eller total-bilirubin $\geq 1,5 \times$ øvre normalværdi blev ekskluderet fra de kliniske studier. Derfor bør Eliquis anvendes med forsigtighed til denne patientgruppe (se pkt. 4.4 og 5.2). Før behandling med Eliquis indledes, bør der udføres leverfunktionstest.

Legemsvægt

Administration af apixaban til pædiatriske patienter er baseret på et skema med faste doser efter legemsvægt (se pkt. 4.2).

Køn

Dosisjustering er ikke nødvendig (se pkt. 5.2).

Pædiatrisk population

Eliquis' sikkerhed og virkning hos pædiatriske patienter i alderen 28 dage til under 18 år er ikke klarlagt til andre indikationer end behandling af venøs tromboemboli (VTE) og forebyggelse af recidiverende VTE. Der foreligger ingen data vedrørende neonatale patienter samt til andre indikationer (se også pkt. 5.1). Derfor frarådes anvendelse af Eliquis hos neonatale patienter og hos pædiatriske patienter i alderen 28 dage til under 18 år ved andre indikationer end behandling af VTE samt forebyggelse af recidiverende VTE.

Eliquis' sikkerhed og virkning hos børn og unge under 18 år er ikke klarlagt til indikationen forebyggelse af tromboemboli. De foreliggende data om forebyggelse af tromboemboli er beskrevet i pkt. 5.1, men der kan ikke gives nogen anbefalinger vedrørende dosering.

Administration

Oral anvendelse.

Hvert brev er kun til engangsbrug. Eliquis overtrukket granulat skal blandes med vand, modernælkserstatning, æblejuice eller æblemos, som beskrevet i brugsanvisningen. Væskeblandingen skal administreres inden for 2 timer. Æblemosblandingen skal administreres med det samme. Hvis patienten har svært ved at synke, kan væskeblandingen indgives gennem en gastrostomisonde eller en nasogastrisk sonde.

Der er nærmere anvisninger om anvendelse af dette lægemiddel i brugsanvisningen.

4.3 Kontraindikationer

- Overfølsomhed over for det aktive stof eller over for et eller flere af hjælpestofferne anført i pkt. 6.1.
- Aktiv klinisk signifikant blødning.
- Leversygdom, som er forbundet med koagulopati og klinisk relevant blødningsrisiko (se pkt. 5.2).
- Læsioner eller tilstande, hvor det anses som en signifikant risikofaktor for større blødning. Dette kan indbefatte aktiv eller nylig gastrointestinal ulceration, tilstedeværelse af maligne tumorer med høj blødningsrisiko, nylig hjerne- eller rygskaade, nylig hjerne-, ryg- eller øjenkirurgi, nylig intrakraniell blødning, kendte eller mistænkte esofagale varicer, arteriovenøs misdannelse, vaskulære aneurismer eller svære intraspinal eller intracerebrale vaskulære abnormaliteter.
- Samtidig behandling med andre antikoagulantia f.eks. ufraktioneret heparin (UFH), lavmolekylære hepariner (enoxaparin, dalteparin etc.), heparinderivater (fondaparinux etc.), orale antikoagulantia (warfarin, rivaroxaban, dabigatranetexilat etc.) undtagen i særlige tilfælde i forbindelse med skift af antikoagulationsbehandling (se pkt. 4.2), når UFH administreres i doser, der er nødvendige for at opretholde et åbent centralt vene- eller arteriekateter, eller når UFH administreres under kateterablation for atrieflimren (se pkt. 4.4. og 4.5).

4.4 Særlige advarsler og forsigtighedsregler vedrørende brugen

Blødningsrisiko

Som for andre antikoagulantia skal patienter, der tager apixaban, kontrolleres omhyggeligt for tegn på blødning. Det anbefales, at apixaban anvendes med forsigtighed til patienter med øget risiko for blødning. Hvis der forekommer alvorlig blødning, skal apixaban seponeres (se pkt. 4.8 og 4.9).

Selvom behandling med apixaban ikke kræver rutinemæssig overvågning af eksponeringen, kan en kalibreret kvantitativ test for anti-faktor Xa være nyttig i exceptionelle situationer, hvor viden om apixaban-eksponering kan være en hjælp til at tage kliniske beslutninger, f.eks. ved overdosering og akut kirurgi (se pkt. 5.1).

En specifik antidot (andexanet alfa), som modvirker apixabans farmakodynamiske virkning, er tilgængelig for voksne. Dette stofs sikkerhed og virkning er dog ikke klarlagt hos pædiatriske patienter (se produktresuméet for andexanet alfa). Transfusion af frisk frosset plasma eller indgivelse af protrombin-kompleks-koncentrat (PCC) eller rekombinant faktor VIIa kan også overvejes. Der er dog ingen klinisk erfaring med brug af 4 faktor PCC-præparater til at stoppe blødning hos pædiatriske og voksne patienter, som har fået apixaban.

Interaktion med andre lægemidler, der påvirker hæmostasen

På grund af øget blødningsrisiko er samtidig behandling med andre antikoagulantia kontraindiceret (se pkt. 4.3).

Samtidig anvendelse af apixaban og trombocythæmmende midler øger blødningsrisikoen (se pkt. 4.5).

Der skal udvises forsigtighed, hvis patienten samtidig bliver behandlet med selektive serotoningenoptagelseshæmmere (SSRI'er) eller serotonin- og noradrenalingenoptagelseshæmmere (SNRI'er) eller non-steroide antiinflammatoriske lægemidler (NSAID'er), herunder acetylsalicylsyre.

Efter kirurgi frarådes anvendelse af trombocyttaggregationshæmmere sammen med apixaban (se pkt. 4.5).

Hos patienter med atrieflimren og tilstande, der berettiger enkelt- eller dobbelt trombocythæmmerbehandling, bør der foretages omhyggelig vurdering af de potentielle fordele og risici, inden denne type behandling kombineres med apixaban.

I studiet CV185325 blev der ikke rapporteret nogen klinisk betydningsfulde blødningshændelser hos de 12 pædiatriske patienter, der fik samtidig behandling med apixaban og ASA \leq 165 mg dagligt.

Patienter med hjerteklapprotese

Apixaban er ikke blevet undersøgt hos pædiatriske patienter med hjerteklapprotese. Derfor frarådes anvendelse af apixaban.

Patienter med antifosfolipidsyndrom

Direkte virkende orale antikoagulantia (DOAK), herunder apixaban, anbefales ikke til patienter med tidligere trombose, som er diagnosticerede med antifosfolipidsyndrom. Navnlig for patienter, der er tredobbelt positive (for lupus antikoagulans, anticardiolipin-antistoffer og anti-beta 2-glykoprotein I-antistoffer), kan behandling med DOAK være forbundet med øget forekomst af recidiverende trombotiske hændelser i forhold til behandling med vitamin K-antagonister.

Kirurgi og invasive indgreb

Apixaban skal seponeres mindst 48 timer inden elektiv kirurgi eller invasive indgreb med moderat eller høj blødningsrisiko. Dette inkluderer alle indgreb, hvor sandsynligheden for klinisk signifikant blødning ikke kan udelukkes, eller hvor risiko for blødning er uacceptabel.

Apixaban skal seponeres mindst 24 timer inden elektiv kirurgi eller invasive indgreb med en lav risiko for blødning. Dette inkluderer indgreb, hvor blødninger, hvis de skulle forekomme, vil være minimale, have en ikke-kritisk placering eller være lette at behandle.

Hvis kirurgi eller invasive indgreb ikke kan udsættes, skal der udvises passende forsigtighed, idet den øgede blødningsrisiko tages i betragtning. Blødningsrisikoen bør afvejes i forhold til vigtigheden af indgrebet.

Behandling med apixaban bør genoptages så hurtigt som muligt efter det invasive indgreb eller kirurgiske indgreb, forudsat at den kliniske situation tillader det og ædakvat hæmostase er opnået (se pkt. 4.2 vedr. kardiovertering).

For patienter, der får foretaget kateterablation for atrieflimren, er det ikke nødvendigt at seponere behandlingen med apixaban (se pkt. 4.2, 4.3 og 4.5).

Midlertidig seponering

Ved seponering af antikoagulantia, herunder apixaban, i forbindelse med aktiv blødning, elektiv kirurgi eller invasive indgreb har patienten øget risiko for trombose. Ændringer i behandlingen bør undgås, og hvis antikoagulering med apixaban skal seponeres midlertidigt uanset årsag, bør behandlingen genstartes så hurtigt som muligt.

Spinal-/epiduralanæstesi eller -punktur

Der foreligger ingen data om timingen af anlæggelse eller fjernelse af et neuraksialt kateter hos pædiatriske patienter, der får apixaban. Seponer apixaban i disse tilfælde, og overvej at give korttidsvirkende antikoagulantia parenteralt.

Ved neuraksial anæstesi (spinal-/epiduralanæstesi) eller spinal-/epiduralpunktur, har patienter, som får antitrombotika til forebyggelse af tromboemboliske komplikationer, risiko for at udvikle epiduralt eller spinalt hæmatom, hvilket kan føre til langvarig eller permanent lammelse. Risikoen for disse hændelser kan stige ved postoperativ brug af epiduralkateter eller samtidig brug af lægemidler, der påvirker hæmostasen. Et epiduralt eller intratekalt kateter skal fjernes mindst 5 timer inden den første dosis apixaban gives. Risikoen kan også stige ved traumatisk eller gentagen epidural- eller spinalpunktur. Patienten skal overvåges hyppigt for tegn eller symptomer på neurologiske udfald (f.eks. følelsesløshed eller svaghed i benene og afførings- eller vandladningsforstyrrelser). Hvis der observeres neurologiske udfald, skal der øjeblikkeligt stilles en diagnose og behandling skal iværksættes. Før neuraksial intervention skal lægen afveje de potentielle fordele mod risikoen hos patienter, der får antikoagulantia, og hos patienter, der skal have antikoagulantia til tromboseprofylakse.

Der er ingen klinisk erfaring med samtidig brug af apixaban og indlagt intratekalt eller epiduralt kateter. I tilfælde af behov for dette og baseret på PK-data for apixaban, bør der være et interval på mindst 20-30 timer (dvs. 2 × halveringstid) fra den sidste apixaban dosis til kateteret bliver fjernet, og mindst en dosis bør udelades, før kateteret bliver fjernet. Den næste apixaban-dosis kan gives mindst 5 timer efter kateteret er blevet fjernet. Som med alle nye antikoagulantia er erfaring med neuraksial blokade begrænset, og apixaban bør derfor anvendes med yderste forsigtighed ved brug af neuraksial blokade.

Hæmodynamisk ustabile LE-patienter og patienter med behov for trombolyse eller lungeembolektomi

Apixaban bør ikke anvendes som alternativ til ufraktioneret heparin hos patienter med lungeemboli som er hæmodynamisk ustabile, eller som måske får behov for trombolyse eller lungeembolektomi, da apixabans sikkerhed og virkning ikke er undersøgt i disse kliniske situationer.

Patienter med aktiv cancer

Patienter med aktiv cancer kan have høj risiko for både venøs tromboembolisme og blødningshændelser. Når apixaban overvejes til DVT- eller LE-behandling hos kræftpatienter, skal der foretages en omhyggelig vurdering af fordelene mod risiciene (se også pkt. 4.3).

Patienter med nedsat nyrefunktion

Pædiatriske patienter

Pædiatriske patienter med svært nedsat nyrefunktion er ikke blevet undersøgt og bør derfor ikke få apixaban (se pkt. 4.2 og 5.2).

Voksne patienter

Begrænsede kliniske data indikerer, at apixabans plasmakoncentration er øget hos patienter med svært nedsat nyrefunktion (kreatininclearance 15-29 ml/min), hvilket kan medføre øget blødningsrisiko. Til forebyggelse af VTE ved elektiv hofte- eller knæalloplastik (VTEp), til behandling af DVT, behandling af LE og forebyggelse af recidiverende DVT og LE (VTE) skal apixaban anvendes med forsigtighed hos patienter med svært nedsat nyrefunktion (kreatininclearance 15-29 ml/min) (se pkt. 4.2 og 5.2).

Til forebyggelse af apopleksi og systemisk emboli hos patienter med NVAf skal patienter med svært nedsat nyrefunktion (kreatininclearance 15-29 ml/min) og patienter med serumkreatinin $\geq 1,5$ mg/dl (133 mikromol/l) forbundet med alder ≥ 80 år eller kropsvægt ≤ 60 kg have den lave apixabandosis på 2,5 mg to gange dagligt (se pkt. 4.2).

Der foreligger ingen klinisk erfaring for patienter med kreatininclearance < 15 ml/min og for patienter, som er i dialyse, og derfor bør apixaban ikke anvendes hos disse patienter (se pkt. 4.2 og 5.2).

Legemsvægt

Hos voksne kan lav legemsvægt (< 60 kg) medføre øget blødningsrisiko (se pkt. 5.2).

Patienter med nedsat leverfunktion

Apixaban er ikke blevet undersøgt hos pædiatriske patienter med nedsat leverfunktion.

Apixaban er kontraindiceret hos patienter med leversygdom, som er forbundet med koagulopati og klinisk relevant blødningsrisiko (se pkt. 4.3).

Det frarådes til patienter med svært nedsat leverfunktion (se pkt. 5.2).

Det kan anvendes med forsigtighed hos patienter med let til moderat nedsat leverfunktion (Child-Pugh A eller B) (se pkt. 4.2 og 5.2).

Patienter med forhøjede leverenzymmer (ALAT/ASAT > 2 gange øvre normalværdi) eller total-bilirubin $\geq 1,5$ gange øvre normalværdi blev ekskluderet fra de kliniske studier. Derfor bør apixaban anvendes med forsigtighed til denne patientgruppe (se pkt. 5.2). Før behandling med apixaban indledes, bør der udføres leverfunktionstest.

Interaktion med hæmmere af både cytokrom P4503A4 (CYP3A4) og P-glykoprotein (P-gp)

Der foreligger ingen kliniske data vedrørende pædiatriske patienter, der får samtidig systemisk behandling med potente hæmmere af både CYP3A4 og P-gp (se pkt. 4.5).

Brugen af apixaban frarådes hos patienter, der samtidig får systemisk behandling med potente CYP3A4- og P-gp-hæmmere, herunder azolantimykotika (f.eks. ketoconazol, itraconazol, voriconazol og posaconazol) og HIV-proteasehæmmere (f.eks. ritonavir). Disse lægemidler kan øge eksponering til apixaban (se pkt. 4.5) med en faktor 2 eller mere, ved tilstedeværelsen af andre faktorer, der også øger eksponeringen til apixaban (f.eks. svært nedsat nyrefunktion).

Interaktion med både CYP3A4- og P-gp-induktorer

Samtidig brug af apixaban med kraftige CYP3A4- og P-gp-induktorer (f.eks. rifampicin, phenytoin, carbamazepin, phenobarbital eller perikon (*Hypericum perforatum*)) kan føre til ca. 50 % reduktion i eksponering til apixaban. I et klinisk studie hos patienter med atrieflimren, blev virkningen reduceret og der blev observeret en højere blødningsrisiko, når apixaban blev administreret sammen med både stærke CYP3A4- og P-gp-induktorer sammenlignet med, når det blev administreret alene.

Hos patienter, der får samtidig systemisk behandling med potente induktorer af både CYP3A4 og P-gp, gælder følgende anbefalinger (se pkt. 4.5):

- til behandling af VTE bør apixaban ikke anvendes, da virkningen kan være kompromitteret.

Der foreligger ingen kliniske data vedrørende pædiatriske patienter, der får samtidig systemisk behandling med potente induktorer af både CYP3A4 og P-gp (se pkt. 4.5).

Hoftefraktur-kirurgi

Virkning og sikkerhed af apixaban er ikke undersøgt i kliniske studier hos patienter, som har fået foretaget kirurgisk indgreb på grund af hoftefraktur. Derfor anbefales det ikke til disse patienter.

Laboratorieparametre

Koagulationstest [f.eks. protrombintid (PT), INR og aktiveret partiel tromboplastintid (aPTT)] påvirkes som forventet af apixabans virkningsmekanisme. Ændringer i koagulationstests ved en given terapeutisk dosis er små og har en høj grad af variabilitet (se pkt. 5.1).

Information om hjælpestoffer

Eliquis indeholder lactose. Bør ikke anvendes til patienter med arvet galactoseintolerans, total lactasemangel eller glucose/galactose-malabsorption.

Dette lægemiddel indeholder mindre end 1 mmol (23 mg) natrium pr. overtrukket granulat, dvs. det er i det væsentlige natriumfrit.

4.5 Interaktion med andre lægemidler og andre former for interaktion

Der er ikke udført interaktionsstudier hos pædiatriske patienter.

Nedennævnte interaktionsdata blev indhentet hos voksne, og der skal tages højde for advarslerne i pkt. 4.4 for den pædiatriske population.

CYP3A4- og P-gp-hæmmere

Samtidig indtagelse af apixaban og ketoconazol (400 mg 1 gang dagligt), som er en kraftig hæmmer af både CYP3A4 og P-gp, førte til en fordobling af det gennemsnitlige AUC for apixaban og en stigning på 1,6 gange i den gennemsnitlige C_{max} for apixaban.

Brugen af apixaban frarådes hos patienter, der samtidig får systemisk behandling med kraftige hæmmere af både CYP3A4 og P-gp såsom azolantimykotika (f.eks. ketoconazol, itraconazol, voriconazol og posaconazol) og HIV-proteasehæmmere (f.eks. ritonavir) (se pkt. 4.4).

Aktive stoffer, der ikke anses for at være stærke hæmmere af både CYP3A4 og P-gp (f.eks. amiodaron, clarithromycin, diltiazem, fluconazol, naproxen, quinidin, verapamil) forventes i mindre grad at øge plasmakoncentrationen af apixaban. Dosisjustering for apixaban er ikke nødvendig ved samtidig behandling med stoffer, der ikke er potente hæmmere af både CYP3A4 og P-gp. Diltiazem (360 mg 1 gang dagligt), som betragtes som en moderat hæmmer af CYP3A4 og en svag hæmmer af P-gp, medførte f.eks. en stigning i middel-AUC for apixaban med en faktor 1,4 og C_{max}

med en faktor 1,3. Naproxen (500 mg, enkeltdosis) hæmmer af P-gp, men ikke af CYP3A4, øgede henholdsvis det gennemsnitlige AUC og C_{\max} med en faktor 1,5 og 1,6. Clarithromycin (500 mg to gange dagligt), som er en hæmmer af P-gp og en stærk hæmmer af CYP3A4, førte til en henholdsvis 1,6-fold og 1,3-fold stigning i middel apixaban AUC og C_{\max} .

CYP3A4- og P-gp-induktorer

Samtidig indtagelse af apixaban og rifampicin (en kraftig CYP3A4 og P-gp-induktor), medførte et fald i det gennemsnitlige AUC og C_{\max} for apixaban på henholdsvis ca. 54 % og 42 %. Samtidig brug af apixaban og andre kraftige CYP3A4- og P-gp-induktorer (f.eks. phenytoin, carbamazepin, phenobarbital eller perikon (*Hypericum perforatum*)) kan også medføre et fald i apixabans plasmakoncentrationer. Justering af apixabandosis er ikke nødvendig ved samtidig behandling med disse lægemidler, men hos patienter der får samtidig systemisk behandling med potente induktorer af både CYP3A4 og P-gp bør apixaban anvendes med forsigtighed til forebyggelse af VTE ved elektiv hofte- eller knæalloplastik, til forebyggelse af apopleksi og systemisk emboli hos patienter med NVAF og til forebyggelse af recidiverende DVT og LE.

Apixaban anbefales ikke til behandling af DVT og LE hos patienter, der får samtidig systemisk behandling med potente induktorer af både CYP3A4 og P-gp, da virkningen kan være kompromitteret (se pkt. 4.4).

Antikoagulantia, trombocytaggregationshæmmere, SSRI'er/SNRI'er og NSAID

På grund af øget blødningsrisiko er samtidig behandling med andre antikoagulantia kontraindiceret, undtagen i særlige tilfælde i forbindelse med skift af antikoagulationsbehandling, når UFH administreres i doser, der er nødvendige for at opretholde et åbent centralt vene- eller arteriekateter, eller når UFH administreres under kateterablation for atrieflimren (se pkt. 4.3).

Efter samtidig indgivelse af enoxaparin (enkeltdosis på 40 mg) og apixaban (enkeltdosis på 5 mg) blev der observeret additiv virkning på anti-faktor Xa-aktiviteten.

Der blev ikke observeret klinisk signifikante farmakokinetiske eller farmakodynamiske interaktioner ved samtidig indtagelse af apixaban og 325 mg ASA 1 gang dagligt.

Ved samtidig behandling med apixaban og clopidogrel (75 mg 1 gang dagligt), kombinationen af clopidogrel 75 mg og ASA 162 mg 1 gang dagligt eller med prasugrel (60 mg efterfulgt af 10 mg en gang dagligt), blev der i et fase I studie ikke set relevant forlængelse af standardiseret blødningstid eller yderligere hæmning af trombocyttaggregation sammenlignet med administration af trombocythæmmere uden apixaban. Stigninger i koagulationstests (PT, INR og aPTT) svarede til apixabans effekt alene.

Naproxen (500 mg), en hæmmer af P-gp, medførte en øgning af det gennemsnitlige AUC og C_{\max} for apixaban på henholdsvis 1,5 gange og 1,6 gange. Tilsvarende stigninger i koagulationstests blev set for apixaban. Naproxens virkning på arachidonsyre-induceret trombocyttaggregation var ikke ændret, og der var ingen klinisk relevant forlængelse af blødningstiden efter samtidig indtagelse af apixaban og naproxen.

Til trods for disse fund kan nogle individer have et mere udtalt farmakodynamisk respons, når trombocythæmmere gives samtidig med apixaban. Apixaban bør anvendes med forsigtighed ved samtidig behandling med SSRI'er/SNRI'er, NSAID, ASA og/eller P2Y₁₂-hæmmere, da disse lægemidler typisk øger blødningsrisikoen (se pkt. 4.4).

Der er begrænset erfaring med samtidig administration med andre trombocyttaggregationshæmmere (såsom GPIIb/IIIa-receptor antagonist, dipyridamol, dextran eller sulfinpyrazon) eller trombolytika. Da disse midler øger risikoen for blødning, anbefales det ikke at administrere disse lægemidler samtidig med apixaban (se pkt. 4.4).

I studiet CV185325 blev der ikke rapporteret nogen klinisk betydningsfulde blødningshændelser hos de 12 pædiatriske patienter, der fik samtidig behandling med apixaban og ASA \leq 165 mg dagligt.

Anden samtidig behandling

Der blev ikke observeret klinisk signifikante farmakokinetiske eller farmakodynamiske interaktioner, når apixaban blev givet samtidigt med atenolol eller famotidin. Samtidig behandling med apixaban 10 mg og atenolol 100 mg viste ingen klinisk relevant effekt på farmakokinetikken for apixaban. Efter samtidig administration af de to lægemidler var det gennemsnitlige AUC og C_{\max} for apixaban 15 % og 18 % lavere end, når det blev administreret alene. Administration af apixaban 10 mg og famotidin 40 mg havde ingen effekt på AUC og C_{\max} for apixaban.

Apixabans virkning på andre lægemidler

In vitro apixaban studier viste ingen hæmmende effekt på aktiviteten af CYP1A2, CYP2A6, CYP2B6, CYP2C8, CYP2C9, CYP2D6 eller CYP3A4 ($IC_{50} > 45 \mu M$) og svag hæmmende effekt på aktiviteten af CYP2C19 ($IC_{50} > 20 \mu M$) ved koncentrationer, der er signifikant højere end maksimal plasmakonzentration observeret hos patienter. Apixaban inducerer ikke CYP1A2, CYP2B6, CYP3A4/5 ved en koncentration på op til 20 μM . Derfor forventes apixaban ikke at ændre den metaboliske clearance af samtidigt indgivende lægemidler, som metaboliseres af disse enzymer. Apixaban er ikke en signifikant hæmmer af P-gp.

I nedenstående studier med raske forsøgspersoner sås ingen betydelig ændring i farmakokinetikken af digoxin, naproxen eller atenolol.

Digoxin

Samtidig indgivelse af apixaban (20 mg 1 gang dagligt) og digoxin (0,25 mg 1 gang dagligt), et P-gp substrat, påvirkede ikke digoxins AUC eller C_{\max} . Derfor hæmmer apixaban ikke P-gp-medieret substrattransport.

Naproxen

Samtidig indgivelse af en enkelt dosis apixaban (10 mg) og naproxen (500 mg), som er et almindelig anvendt NSAID, påvirkede ikke naproxens AUC eller C_{\max} .

Atenolol

Samtidig indgivelse af en enkeltdosis apixaban (10 mg) og atenolol (100 mg), som er en almindelig beta-blokker, påvirkede ikke atenolols farmakokinetik.

Aktivt kul

Administration af aktivt kul nedsætter apixaban-eksponering (se pkt. 4.9).

Pædiatrisk population

Der er ikke udført interaktionsstudier hos pædiatriske patienter. Ovennævnte interaktionsdata blev indhentet hos voksne, og der skal tages højde for advarslerne i pkt. 4.4 for den pædiatriske population.

4.6 Fertilitet, graviditet og amning

Graviditet

Der foreligger ingen data om brugen af apixaban hos gravide kvinder. Dyrestudier har hverken vist direkte eller indirekte skadelige virkninger med hensyn til reproduktionstoksicitet (se pkt. 5.3). For en sikkerheds skyld bør apixaban undgås under graviditeten.

Amning

Det vides ikke om apixaban eller dets metabolitter udskilles i modermælken. Tilgængelige data fra dyrestudier har vist, at apixaban udskilles i mælk (se pkt. 5.3). En risiko for det ammede barn kan ikke udelukkes.

Der bør træffes beslutning hvorvidt amning skal ophøre eller at ophøre/fravælge apixaban-behandling, idet der tages højde for fordelene ved amning for barnet i forhold til den terapeutiske fordel for moderen.

Fertilitet

Studier med dyr, der blev doseret med apixaban, viste ingen effekt på fertiliteten (se pkt. 5.3).

4.7 Virkning på evnen til at føre motorkøretøj og betjene maskiner

Eliquis påvirker ikke eller kun i ubetydelig grad evnen til at føre motorkøretøj og betjene maskiner.

4.8 Bivirkninger

Sammendrag af sikkerhedsprofilen

Voksen population

Apixaban er undersøgt i over 7 kliniske fase-III-studier med flere end 21.000 patienter: flere end 5.000 patienter i VTep-studierne, flere end 11.000 patienter i NVAF-studierne og flere end 4.000 patienter i VTE-behandlingsstudierne (VTet) med en gennemsnitlig total eksponering på henholdsvis 20 dage, 1,7 år og 221 dage (se pkt. 5.1).

Almindelige bivirkninger var blødning, blodudtrædning, epistaxis og hæmatom (se tabel 2 for bivirkningsprofil og hyppighed efter indikation).

I de samlede VTep-studier oplevede 11 % af patienterne behandlet med apixaban 2,5 mg 2 gange dagligt bivirkninger. Den samlede bivirkningsfrekvens relateret til blødning pga. apixaban var 10 % i apixaban- *versus* enoxaparin-studierne.

I NVAF-studierne var den samlede bivirkningsfrekvens relateret til blødning pga. apixaban 24,3 % i apixaban- *versus* warfarinstudiet og 9,6 % i apixaban- *versus* acetylsalicylsyre-studiet. I apixaban *versus* warfarinstudiet var incidensen af ISTH større gastrointestinal blødning (inklusive øvre gastrointestinal, nedre gastrointestinal og rektal blødning) 0,76 %/år med apixaban. Incidensen af ISTH større intraokulær blødning var 0,18 %/år med apixaban.

I VTet-studierne var den samlede bivirkningsfrekvens relateret til blødning pga. apixaban 15,6 % i apixaban- *versus* enoxaparin/warfarinstudiet og 13,3 % i apixaban- *versus* placebostudiet (se pkt. 5.1).

Bivirkningstabel

Tabel 2 viser bivirkningerne anført under systemorganklasse og hyppighed under anvendelse af følgende kategorier: meget almindelig ($\geq 1/10$); almindelig ($\geq 1/100$ til $< 1/10$); ikke almindelig ($\geq 1/1.000$ til $< 1/100$); sjældn ($\geq 1/10.000$ til $< 1/1.000$); meget sjældn ($< 1/10.000$); ikke kendt (kan ikke estimeres ud fra forhåndenværende data) hos voksne for VTep, NVAF og VTet samt hos pædiatriske patienter i alderen 28 dage til < 18 år for VTet og forebyggelse af recidiverende VTE.

Hyppighederne af bivirkninger rapporteret i tabel 2 for pædiatriske patienter stammer fra studiet CV185325, hvor de fik apixaban til behandling af VTE og forebyggelse af recidiverende VTE:

Tabel 2: Bivirkningstabel

Systemorganklasse	Forebyggelse af VTE hos voksne patienter, som har gennemgået elektiv hofte- eller knæalloplastik (VTEp)	Forebyggelse af apopleksi og systemisk emboli hos voksne patienter med NVAF, med en eller flere risikofaktorer (NVAF)	Behandling af DVT og LE og forebyggelse af recidiverende DVT og LE (VTEt) hos voksne patienter	Behandling af VTE og forebyggelse af recidiverende VTE hos pædiatriske patienter i alderen 28 dage til under 18 år
<i>Blod og lymfesystem</i>				
Anæmi	Almindelig	Almindelig	Almindelig	Almindelig
Trombocytopeni	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Almindelig	Almindelig
<i>Immunsystemet</i>				
Overfølsomhed, allergisk ødem og anafylaksi	Sjælden	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Almindelig [†]
Pruritus	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Ikke almindelig*	Almindelig
Angioødem	Ikke kendt	Ikke kendt	Ikke kendt	Ikke kendt
<i>Nervesystemet</i>				
Hjerneblødning [†]	Ikke kendt	Ikke almindelig	Sjælden	Ikke kendt
<i>Øjne</i>				
Blødning i øjet (herunder konjunktival blødning)	Sjælden	Almindelig	Ikke almindelig	Ikke kendt
<i>Vaskulære sygdomme</i>				
Blødning, hæmatom	Almindelig	Almindelig	Almindelig	Almindelig
Hypotension (herunder hypotension i forbindelse med indgrebet)	Ikke almindelig	Almindelig	Ikke almindelig	Almindelig
Intra-abdominal blødning	Ikke kendt	Ikke almindelig	Ikke kendt	Ikke kendt
<i>Luftveje, thorax og mediastinum</i>				
Epistaxis	Ikke almindelig	Almindelig	Almindelig	Meget almindelig
Hæmoptyse	Sjælden	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Ikke kendt
Blødning fra respirationsveje	Ikke kendt	Sjælden	Sjælden	Ikke kendt

Systemorganklasse	Forebyggelse af VTE hos voksne patienter, som har gennemgået elektiv hofte- eller knæalloplastik (VTEp)	Forebyggelse af apopleksi og systemisk emboli hos voksne patienter med NVAF, med en eller flere risikofaktorer (NVAF)	Behandling af DVT og LE og forebyggelse af recidiverende DVT og LE (VTET) hos voksne patienter	Behandling af VTE og forebyggelse af recidiverende VTE hos pædiatriske patienter i alderen 28 dage til under 18 år
<i>Mave-tarm-kanalen</i>				
Kvalme	Almindelig	Almindelig	Almindelig	Almindelig
Gastrointestinal blødning	Ikke almindelig	Almindelig	Almindelig	Ikke kendt
Blødning fra hæmorider	Ikke kendt	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Ikke kendt
Blødning i munden	Ikke kendt	Ikke almindelig	Almindelig	Ikke kendt
Hæmatokeksi	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Almindelig
Rektal blødning, gingival blødning	Sjælden	Almindelig	Almindelig	Almindelig
Retroperitoneal blødning	Ikke kendt	Sjælden	Ikke kendt	Ikke kendt
<i>Lever og galdeveje</i>				
Abnorme leverfunksionsprøver, forhøjet aspartataminotransferase, stigning i basisk phosphatase, forhøjet bilirubin i blodet	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Almindelig
Forhøjet gamma-glutamyltransferase	Ikke almindelig	Almindelig	Almindelig	Ikke kendt
Forhøjet alaninaminotransferase	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Almindelig	Almindelig
<i>Hud og subkutane væv</i>				
Hududslæt	Ikke kendt	Ikke almindelig	Almindelig	Almindelig
Alopeci	Sjælden	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Almindelig
Erythema multiforme	Ikke kendt	Meget sjælden	Ikke kendt	Ikke kendt
Kutan vaskulitis	Ikke kendt	Ikke kendt	Ikke kendt	Ikke kendt
<i>Knogler, led, muskler og bindevæv</i>				
Muskelblødning	Sjælden	Sjælden	Ikke almindelig	Ikke kendt
<i>Nyrer og urinveje</i>				
Hæmaturi	Ikke almindelig	Almindelig	Almindelig	Almindelig
<i>Det reproduktive system og mammae</i>				
Abnorm vaginal blødning, urogenital blødning	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Almindelig	Meget almindelig ^s

Systemorganklasse	Forebyggelse af VTE hos voksne patienter, som har gennemgået elektiv hofte- eller knæalloplastik (VTEp)	Forebyggelse af apopleksi og systemisk emboli hos voksne patienter med NVAF, med en eller flere risikofaktorer (NVAF)	Behandling af DVT og LE og forebyggelse af recidiverende DVT og LE (VTET) hos voksne patienter	Behandling af VTE og forebyggelse af recidiverende VTE hos pædiatriske patienter i alderen 28 dage til under 18 år
<i>Almene symptomer og reaktioner på administrationsstedet</i>				
Blødning fra administrationsstedet	Ikke kendt	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Ikke kendt
<i>Undersøgelser</i>				
Okkult positiv blodprøve	Ikke kendt	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Ikke kendt
<i>Traumer, forgiftninger og behandlingskomplikationer</i>				
Blødudtrædning	Almindelig	Almindelig	Almindelig	Almindelig
Blødning efter operation (herunder hæmatom efter operationen, blødning i operationssår, hæmatom efter karpunktur og blødning omkring kateter), sårsekretion, blødning fra operationsstedet (herunder hæmatom ved operationsstedet), operativ blødning	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Almindelig
Traumatisk blødning	Ikke kendt	Ikke almindelig	Ikke almindelig	Ikke kendt

* Der forekom ingen tilfælde af generaliseret pruritus i CV185057 (langsigtet forebyggelse af VTE).

† Udtrykket "hjerneblødning" omfatter alle intrakranielle eller intraspinale blødninger (dvs. hæmoragisk apopleksi eller putaminel-, cerebellar-, intraventrikulær- eller subdural blødning).

‡ Dette omfatter anafylaktisk reaktion, lægemiddeloverfølsomhed og overfølsomhed.

§ Omfatter kraftig menstruation, blødning mellem menstruationer og vaginal blødning.

Pædiatrisk population

Apixabans sikkerhed er blevet undersøgt i 1 klinisk fase I-studie og 3 kliniske fase II/III-studier, som omfattede 970 patienter. Af disse fik 568 en eller flere doser apixaban for en gennemsnitlig samlet eksponering på henholdsvis 1, 24, 331 og 80 dage (se pkt. 5.1). Patienterne fik vægtjusterede doser af en alderssvarende formulering af apixaban.

Samlet set var apixabans sikkerhedsprofil hos pædiatriske patienter i alderen 28 dage til < 18 år sammenlignelig med den hos voksne, og den var generelt ensartet på tværs af forskellige pædiatriske aldersgrupper.

De mest almindeligt rapporterede bivirkninger hos pædiatriske patienter var epistaxis og abnorm vaginal blødning (se tabel 2 for bivirkningsprofil og hyppigheder efter indikation).

Hos pædiatriske patienter blev epistaxis (meget almindelig), abnorm vaginal blødning (meget almindelig), overfølsomhed og anafylaksi (almindelig), pruritus (almindelig), hypotension (almindelig), hæmatokeksi (almindelig), forhøjet aspartataminotransferase (almindelig), alopeci (almindelig) og blødning efter operation (almindelig) rapporteret hyppigere end hos voksne, som fik behandling med apixaban, men i samme hyppighedskategori som for pædiatriske patienter i den gruppe, der fik standardbehandling. Den eneste undtagelse var abnorm vaginal blødning, som blev rapporteret som almindelig i standardbehandlingsgruppen. I alle tilfælde bortset fra ét blev forhøjede levertransaminaser rapporteret hos pædiatriske patienter, der fik samtidig kemoterapi mod en underliggende malignitet.

Brugen af apixaban kan være forbundet med øget risiko for okkult eller synlig blødning fra væv eller organer, hvilket kan forårsage posthæmoragisk anæmi. Tegn, symptomer og sværhedsgrad vil variere alt efter stedet og graden eller omfanget af blødningen (se pkt. 4.4 og pkt. 5.1).

Indberetning af formodede bivirkninger

Når lægemidlet er godkendt, er indberetning af formodede bivirkninger vigtig. Det muliggør løbende overvågning af benefit/risk-forholdet for lægemidlet. Sundhedspersoner anmodes om at indberette alle formodede bivirkninger via [det nationale rapporteringssystem anført i Appendiks V](#)

4.9 Overdosering

Overdosering af apixaban kan resultere i højere risiko for blødning. I tilfælde af hæmoragiske komplikationer skal behandlingen stoppes og kilden til blødningen findes. Påbegyndelse af passende behandling, f.eks. operativ hæmostase, transfusion med frisk frosset plasma eller administration af en antidot mod faktor Xa-hæmmere, bør overvejes (se pkt. 4.4).

I kontrollerede kliniske studier med oralt indgivet apixaban til raske personer i doser op til 50 mg dagligt i 3-7 dage (25 mg 2 gange dagligt i 7 dage eller 50 mg 1 gang dagligt i 3 dage) blev der ikke set klinisk relevante bivirkninger.

Hos raske voksne forsøgspersoner reducerede administration af aktivt kul 2 og 6 timer efter indtagelse af en 20 mg apixaban-dosis gennemsnitlig apixaban AUC med henholdsvis 50 % og 27 % og påvirkede ikke C_{max} . Apixabans gennemsnitlige halveringstid mindskedes fra henholdsvis 13,4 timer, når apixaban blev administreret alene, til 5,3 timer og 4,9 timer, når aktivt kul blev administreret 2 og 6 timer efter apixaban. Derfor kan administration af aktivt kul være hensigtsmæssig til behandling af overdosering med apixaban eller efter utilsigtet indtagelse.

Hæmodialyse reducerede apixabans AUC med 14 % hos voksne forsøgspersoner med terminal nyresygdom (ESRD), når 5 mg apixaban som enkelt-dosis blev administreret oralt. Derfor er hæmodialyse sandsynligvis ikke en effektiv metode til behandling af overdosering med apixaban.

For situationer, hvor reversering af antikoagulering er nødvendig på grund af livstruende eller ukontrolleret blødning, er en antidot mod faktor Xa-hæmmere (andexanet alfa) tilgængelig for voksne (se pkt. 4.4). Ophævelse af apixabans farmakodynamiske virkning, påvist ved ændringer i analysen for trombindannelse, var evident i slutningen af infusionen og nåede *baseline*-værdier inden for 4 timer efter påbegyndelse af 4 faktor PCC-infusion over 30 minutter hos raske forsøgspersoner. Der er dog ingen klinisk erfaring med brug af 4 faktor PCC-præparater til at stoppe blødning hos personer, som har fået apixaban. Der er aktuelt ingen erfaring med brugen af rekombinant faktor VIIa til personer i behandling med Eliquis. Det bør overvejes at redosere og titrere rekombinant faktor VIIa afhængigt af responset på behandlingen af blødningen.

En specifik antidot (andexanet alfa), som modvirker apixabans farmakodynamiske virkning, er ikke blevet fastlagt for den pædiatriske population (se produktresuméet for andexanet alfa). Transfusion af frisk frosset plasma eller indgivelse af protrombin-kompleks-koncentrat (PCC) eller rekombinant faktor VIIa kan også overvejes.

Hvor det er muligt, bør det overvejes at konsultere en koagulationseksperter i tilfælde af større blødning.

5. FARMAKOLOGISKE EGENSKABER

5.1 Farmakodynamiske egenskaber

Farmakoterapeutisk klassifikation: Antitrombotiske midler, direkte faktor Xa-hæmmere, ATC-kode: B01AF02

Virkningsmekanisme

Apixaban er en potent, oral, reversibel, direkte og yderst selektiv faktor Xa-hæmmer. Antitrombin III er ikke nødvendig for antitrombotisk aktivitet. Apixaban hæmmer frit og fibrinbundet faktor Xa samt protrombinaseaktivitet. Apixaban har ingen direkte effekt på trombocyttaggregationen, men hæmmer indirekte trombocyttaggregationen induceret af trombin. Ved at hæmme faktor Xa forhindrer apixaban dannelsen af trombin og udviklingen af tromber. Non-kliniske studier med apixaban i dyremodeller har vist en antitrombotisk effekt som led i forebyggelsen af arteriel- og venøs trombose ved doser der bevarede hæmostase.

Farmakodynamisk virkning

Den farmakodynamiske virkning af apixaban afspejler virkningsmekanismen (FXa-hæmning). Som et resultat af FXa-hæmningen forlænger apixaban koagulationstiden (protrombintiden (PT), INR og den aktiverede partielle tromboplastintid (aPPT)). Hos voksne er ændringerne i koagulationstests ved en given terapeutisk dosis små og har en høj grad af variabilitet. De anbefales ikke til vurdering af apixabans farmakodynamiske virkning. I analysen for trombindannelse reducerede apixaban endogent trombinpotentiale, som er en målestok for trombindannelse i humant plasma.

Apixaban udviser også anti-faktor Xa-aktivitet (AXA), afspejlet ved reduktion i faktor Xa-enzymaktiviteten i adskillige kommercielle AXA-prøvesæt; resultaterne var imidlertid forskellige for de forskellige prøvesæt. Resultater fra studier med apixaban hos pædiatriske patienter indikerer, at det lineære forhold mellem apixabankoncentration og AXA stemmer overens med det tidligere dokumenterede forhold hos voksne. Dette understøtter apixabans dokumenterede virkningsmekanisme som en selektiv hæmmer af FXa. De AXA-resultater, der præsenteres herunder, blev indhentet vha. STA[®] Liquid Anti-Xa apixaban-analysen.

På tværs af vægtgrupperne 9 til ≥ 35 kg i studiet CV185155 lå den geometriske middelværdi (%CV) for min. AXA og maks. AXA i intervallet 27,1 (22,2) ng/ml og 71,9 (17,3) ng/ml, hvilket svarer til geometriske middelværdier (%CV) for C_{\min} og C_{\max} på 30,3 (22) ng/ml og 80,8 (16,8) ng/ml. De eksponeringer, der blev opnået ved disse AXA-intervaller under anvendelse af doseringsskemaet til pædiatriske patienter, var sammenlignelige med dem, der blev set hos voksne, som fik en apixabandosis på 2,5 mg to gange dagligt.

På tværs af vægtgrupperne 6 til ≥ 35 kg i studiet CV185362 lå den geometriske middelværdi (%CV) for min. AXA og maks. AXA i intervallet 67,1 (30,2) ng/ml og 213 (41,7) ng/ml, hvilket svarer til geometriske middelværdier (%CV) for C_{\min} og C_{\max} på 71,3 (61,3) ng/ml og 230 (39,5) ng/ml. De eksponeringer, der blev opnået ved disse AXA-intervaller under anvendelse af doseringsskemaet til pædiatriske patienter, var sammenlignelige med dem, der blev set hos voksne, som fik en apixabandosis på 5 mg to gange dagligt.

På tværs af vægtgrupperne 6 til ≥ 35 kg i studiet CV185325 lå den geometriske middelværdi (%CV) for min. AXA og maks. AXA i intervallet 47,1 (57,2) ng/ml og 146 (40,2) ng/ml, hvilket svarer til geometriske middelværdier (%CV) for C_{\min} og C_{\max} på 50 (54,5) ng/ml og 144 (36,9) ng/ml. De eksponeringer, der blev opnået ved disse AXA-intervaller under anvendelse af doseringsskemaet til pædiatriske patienter, var sammenlignelige med dem, der blev set hos voksne, som fik en apixabandosis på 5 mg to gange dagligt.

Den forventede eksponering ved *steady state* og anti-faktor Xa-aktivitet for studierne med pædiatriske patienter tyder på, at udsvingene fra højeste til laveste apixabankoncentration og AXA-niveauer ved *steady state* var ca. 3 gange (min., maks.: 2,65-3,22) i den samlede population.

Selv om behandling med apixaban ikke kræver rutinemæssig kontrol af eksponeringen, kan en kalibreret kvantitativ test for anti-faktor Xa være nyttig i særlige situationer, hvor kendskabet til eksponeringen til apixaban kan være en hjælp til at tage kliniske beslutninger, f.eks. ved overdosering og akut kirurgi.

Klinisk virkning og sikkerhed

Behandling af venøs tromboemboli (VTE) og forebyggelse af recidiverende VTE hos pædiatriske patienter i alderen 28 dage til < 18 år

Studiet CV185325 var et randomiseret, aktivt kontrolleret, åbent multicenterstudie med apixaban til behandling af VTE hos pædiatriske patienter. Dette deskriptive virknings- og sikkerhedsstudie omfattede 217 pædiatriske patienter, som havde behov for antikoagulationsbehandling mod VTE og forebyggelse af recidiverende VTE. 137 patienter var i aldersgruppe 1 (12 til < 18 år), 44 patienter var i aldersgruppe 2 (2 til < 12 år), 32 patienter var i aldersgruppe 3 (28 dage til < 2 år), og 4 patienter var i aldersgruppe 4 (fødsel til < 28 dage). Indeks-VTE blev bekræftet med billeddiagnostik og blev bedømt uafhængigt. Forud for randomisering blev patienterne behandlet med standard-antikoagulationsbehandling i op til 14 dage (middelvarighed (SD) af standard-antikoagulationsbehandling forud for påbegyndelse af studielægemidlet var 4,8 (2,5) dage, og 92,3 % af patienterne påbegyndte behandlingen ≤ 7 dage). Patienterne blev randomiseret i et 2:1-forhold til en alderssvarende formulering af apixaban (doser justeret i henhold til legemsvægt svarende til en støddosis på 10 mg to gange dagligt i 7 dage efterfulgt af 5 mg to gange dagligt hos voksne) eller standardbehandling. Hos patienter i alderen 2 til < 18 år bestod standardbehandlingen af lavmolekylære hepariner (LMWH), ufraktionerede hepariner (UFH) eller vitamin K-antagonister (VKA). Hos patienter i alderen 28 dage til < 2 år vil standardbehandling være begrænset til hepariner (UFH eller LMWH). Den primære behandlingsfase varede i 42 til 84 dage for patienter i alderen < 2 år og i 84 dage for patienter i alderen ≥ 2 år. Patienter i alderen 28 dage til < 18 år, som blev randomiseret til at få apixaban, kunne fortsætte med behandling med apixaban i yderligere 6 til 12 uger i forlængelsesfasen.

Det primære virkningsendepunkt var sammensat af alle tilfælde af billedbekræftet og bedømt symptomatisk og asymptomatisk recidiverende VTE og VTE-relateret dødsfald. Ingen patienter i nogen af behandlingsgrupperne døde af VTE-relaterede årsager. I alt 4 patienter (2,8 %) i apixaban-gruppen og 2 patienter (2,8 %) i standardbehandlingsgruppen havde mindst 1 bedømt tilfælde af symptomatisk eller asymptomatisk recidiverende VTE.

Medianomfanget af eksponering hos 143 behandlede patienter i apixaban-gruppen var 84,0 dage. Eksponering oversteg 84 dage hos 67 patienter (46,9 %). Det primære sikkerhedsendepunkt, som var sammensat af alvorlig blødning og CRNM-blødning, blev set hos 2 patienter (1,4 %), der fik apixaban, *versus* 1 patient (1,4 %), der fik standardbehandling. RR var 0,99 (95 % CI 0,1; 10,8). Alle tilfælde vedrørte en CRNM-blødning. Mindre blødning blev rapporteret hos 51 patienter (35,7 %) i apixaban-gruppen og 21 patienter (29,6 %) i standardbehandlingsgruppen. RR var 1,19 (95 % CI 0,8; 1,8).

Større blødning blev defineret som blødning, der opfylder et eller flere af følgende kriterier: a (i) dødelig blødning, (ii) klinisk synlig blødning forbundet med et fald i Hgb på mindst 20 g/l (2 g/dl) i en periode på 24 timer, (iii) blødning, der er retroperitoneal, pulmonal, intrakranielt eller på en anden måde involverer centralnervesystemet, og (iv) blødning, der kræver kirurgisk indgreb på en operationsstue (herunder interventionel radiologi).

CRNM-blødning blev defineret som blødning, der opfylder et eller begge af følgende: (i) synlig blødning, for hvilken der administreres et blodprodukt, og som ikke direkte kan tilskrives en forsøgspersons underliggende medicinske tilstand, og (ii) blødning, der kræver medicinsk eller kirurgisk indgreb for at genoprette hæmostase, bortset fra på en operationsstue.

Mindre blødning blev defineret som et synligt eller makroskopisk tegn på blødning, der ikke opfylder ovenstående kriterier for hverken større blødning eller klinisk relevant, ikke- alvorlig blødning. Menstruation blev klassificeret som en mindre blødningshændelse frem for en klinisk relevant, ikke- alvorlig blødning.

Blandt 53 patienter, som overgik til forlængelsesfasen og blev behandlet med apixaban, blev der ikke rapporteret nogen hændelser med symptomatisk og asymptomatisk recidiverende VTE eller VTE-relateret mortalitet. Ingen patienter i forlængelsesfasen oplevede en blødningshændelse, der blev bedømt at være større, eller CRNM. 8 patienter (8/53; 15,1 %) i forlængelsesfasen oplevede mindre blødningshændelser.

Der var 3 dødsfald i apixaban-gruppen og 1 dødsfald i standardbehandlingsgruppen, og de blev alle vurderet at være ikke-behandlingsrelaterede af investigatoren. Ingen af disse dødsfald skyldtes en hændelse med VTE eller blødning ifølge bedømmelsen fra den uafhængige bedømmelseskomité.

Sikkerhedsdatabasen for apixaban hos pædiatriske patienter er baseret på studiet CV185325 om behandling af VTE og forebyggelse af recidiverende VTE, suppleret med PREVAPIX-ALL-studiet og SAXOPHONE-studiet om primær profylakse for VTE samt studiet CV185118 med enkeltdoser. Det omfatter 970 pædiatriske patienter, hvoraf 568 fik apixaban.

Der er ingen godkendt pædiatrisk indikation til primær profylakse af venøs tromboemboli (VTE).

Forebyggelse af VTE hos pædiatriske patienter med akut lymfoblastisk leukæmi eller lymfoblastisk lymfom (ALL, LL)

I studiet PREVAPIX-ALL blev i alt 512 patienter i alderen ≥ 1 til < 18 år med nydiagnosticeret ALL eller LL, som fik induktionskemoterapi med asparaginase via indlagt udstyr til centralvenøs adgang, randomiseret 1:1 til ikke-blindet tromboprofylakse med apixaban eller standardbehandling (uden systemiske antikoagulantia). Apixaban blev administreret i henhold til et skema med faste doser efter legemsvægt, som havde til formål at sikre eksponeringer, der kunne sammenlignes med dem, der sås hos voksne, som fik 2,5 mg to gange dagligt (se tabel 3). Apixaban blev givet som en 2,5 mg tablet, 0,5 mg tablet eller 0,4 mg/ml oral opløsning. Medianvarigheden af eksponering i apixaban-gruppen var 25 dage.

Tabel 3: Apixaban-dosering i studiet PREVAPIX-ALL

Vægtinterval	Dosisskema
6 til $< 10,5$ kg	0,5 mg to gange dagligt
10,5 til < 18 kg	1 mg to gange dagligt
18 til < 25 kg	1,5 mg to gange dagligt
25 til < 35 kg	2 mg to gange dagligt
≥ 35 kg	2,5 mg to gange dagligt

Det primære virkningsendepunkt var sammensat af bekræftet symptomatisk og asymptomatisk ikke-dødelig dyb venetrombose, lungeemboli, cerebral sinusvenetrombose og venøs tromboemboli-relateret dødsfald. Incidensen af det primære virkningsendepunkt var 31 (12,1 %) i apixaban-gruppen *versus* 45 (17,6 %) i standardbehandlingsgruppen. Den relative risikoreduktion opnåede ikke signifikans.

Sikkerhedsendepunkterne blev vurderet i henhold til ISTH-kriterier. Det primære sikkerhedsendepunkt, større blødning, forekom hos 0,8 % af patienterne i hver behandlingsgruppe. CRNM-blødning forekom hos 11 patienter (4,3 %) i apixaban-gruppen og 3 patienter (1,2 %) i standardbehandlingsgruppen. Den mest almindelige hændelse med CRNM-blødning, der bidrog til behandlingsforskellen, var epistaxis af let til moderat intensitet. Hændelser i form af mindre blødning forekom hos 37 patienter i apixaban-gruppen (14,5 %) og 20 patienter (7,8 %) i standardbehandlingsgruppen.

Forebyggelse af tromboemboli (TE) hos pædiatriske patienter med kongenit eller erhvervet hjertesygdom

SAXOPHONE var et åbent, komparativt multicenterstudie med 2:1-randomisering med patienter i alderen 28 dage til < 18 år med kongenit eller erhvervet hjertesygdom, som havde behov for antikoagulationsbehandling. Patienterne fik enten apixaban eller standard-tromboprophylaksebehandling med en vitamin K-antagonist eller lavmolekylær heparin. Apixaban blev administreret i henhold til et skema med faste doser efter legemsvægt, som havde til formål at sikre eksponeringer, der kunne sammenlignes med dem, der sås hos voksne, som fik en dosis på 5 mg to gange dagligt (se tabel 4). Apixaban blev givet som en 5 mg tablet, 0,5 mg tablet eller 0,4 mg/ml oral opløsning. Den gennemsnitlige varighed af eksponering i apixaban-gruppen var 331 dage.

Tabel 4: Apixaban-dosering i studiet SAXOPHONE

Vægtinterval	Dosisskema
6 til < 9 kg	1 mg to gange dagligt
9 til < 12 kg	1,5 mg to gange dagligt
12 til < 18 kg	2 mg to gange dagligt
18 til < 25 kg	3 mg to gange dagligt
25 til < 35 kg	4 mg to gange dagligt
≥ 35 kg	5 mg to gange dagligt

Det primære sikkerhedsendepunkt, som var sammensat af bekræftet ISTH-defineret større blødning og CRNM-blødning, forekom hos 1 (0,8 %) ud af 126 patienter i apixaban-gruppen og 3 (4,8 %) ud af 62 patienter i standardbehandlingsgruppen. De sekundære sikkerhedsendepunkter, som var bekræftet større blødning, CRNM-blødning og alle blødningshændelser, havde samme incidens i de to behandlingsgrupper. Det sekundære sikkerhedsendepunkt, som var seponering af lægemidlet på grund af bivirkninger, intolerans eller blødning, blev rapporteret hos 7 (5,6 %) patienter i apixaban-gruppen og 1 (1,6 %) patient i standardbehandlingsgruppen. Ingen patienter i nogen af grupperne oplevede tromboemboli. Der var ingen dødsfald i nogen af behandlingsgrupperne.

Dette studie havde et prospektivt design vedrørende deskriptiv virkning og sikkerhed på grund af den lave incidens af hændelser i form af TE og blødning i denne population. På grund af den observerede lave incidens af TE i dette studie kunne der ikke fastlægges en definitiv risk/benefit-vurdering.

Det Europæiske Lægemiddelagentur har udsat forpligtelsen til at fremlægge resultaterne af studier med Eliquis til behandling af venøs tromboemboli i en eller flere undergrupper af den pædiatriske population (se pkt. 4.2 for oplysninger om pædiatrisk anvendelse).

5.2 Farmakokinetiske egenskaber

Absorption

Apixaban absorberes hurtigt og når maksimal koncentration (C_{\max}) hos pædiatriske patienter ca. 2 timer efter administration af en enkeltdosis.

Hos voksne er den absolutte biotilgængelighed for apixaban ca. 50 % ved en dosis på op til 10 mg. Apixaban absorberes hurtigt, og den maksimale koncentration (C_{\max}) opnås 3-4 timer efter indtagelsen af tabletten. Indtagelse af mad påvirker ikke apixabans AUC eller C_{\max} efter en dosis på 10 mg. Apixaban kan tages sammen med eller uden mad.

Apixabans farmakokinetik er tilnærmelsesvis lineær med dosisproportionale stigninger i eksponeringen til apixaban ved doser op til 10 mg. Ved doser på ≥ 25 mg apixaban ses en faldende biotilgængelighed forårsaget af opløsningsbegrænset absorption. Variationen i apixabans eksponeringsparameter er lav til moderat på ca. 20 % CV og ca. 30 % CV for henholdsvis den intra-individuelle og inter-individuelle variation.

Efter oral administration af 10 mg apixaban som 2 knuste 5 mg tabletter opløst i 30 ml vand var eksponeringen sammenlignelig med eksponeringen efter oral administration af 2 hele 5 mg tabletter. Efter oral administration af 10 mg apixaban som 2 knuste 5 mg tabletter med 30 g æblemos var C_{\max} og AUC henholdsvis 21 % og 16 % lavere sammenlignet med administration af 2 hele 5 mg tabletter. Den nedsatte eksponering anses ikke for klinisk relevant.

Efter administration af en knust 5 mg apixaban tablet opløst i 60 ml G5W og indgivet via nasogastrisk sonde var eksponeringen sammenlignelig med eksponeringen observeret i andre kliniske studier med raske forsøgspersoner, der fik en 5 mg apixaban-tablet som oral enkeltdosis.

På grund af apixabans forudsigelige dosisproportionelle farmakokinetiske profil er resultaterne for biotilgængelighed fra de udførte studier også gældende ved lavere apixaban-doser.

Fordeling

Hos voksne er plasmaproteinbindingen ca. 87 %. Fordelingsvolumen (V_{ss}) er ca. 21 l.

Biotransformation og elimination

Apixaban har flere udskillelsesveje. Af en apixabandosis administreret til voksne bliver ca. 25 % udskilt som metabolitter, hvoraf det meste bliver udskilt med fæces. Hos voksne var den renale udskillelse af apixaban på ca. 27 % af total clearance. I kliniske og non-kliniske studier er det endvidere set at apixaban udskilles via galden og gennem intestinalekskretion.

Hos voksne har apixaban en total clearance på ca. 3,3 liter/time og en halveringstid på ca. 12 timer. Hos pædiatriske patienter har apixaban en total tilsyneladende clearance på ca. 3,0 liter/time.

Biotransformationen finder hovedsageligt sted ved O-demetylering og hydroxylering af 3-oxopiperidinyl-delen. Apixaban metaboliseres hovedsageligt via CYP3A4/5 og i mindre grad via CYP1A2, 2C8, 2C9, 2C19 og 2J2. Umdannet apixaban er hoved-aktiv substansen i humant plasma, idet der ikke findes nogen aktive cirkulerende metabolitter. Apixaban er et substrat for transportproteinerne P-gp og brystcancer-resistensprotein (BCRP).

Nedsat nyrefunktion

Hos pædiatriske patienter i alderen ≥ 2 år defineres svært nedsat nyrefunktion som en estimeret glomerulær filtrationshastighed (eGFR) på under 30 ml/min/1,73 m² legemsoverfladeareal (BSA). Tærsklerne for svært nedsat nyrefunktion i studiet CV185325 med patienter i alderen under 2 år er sammenfattet efter køn og post-natal alder i tabel 5 herunder. Hver svarer til en eGFR < 30 ml/min/1,73 m² BSA for patienter i alderen ≥ 2 år.

Tabel 5: eGFR-egnethedstærskler for studiet CV185325

Post-natal alder (køn)	GFR-referenceområde (ml/min/1,73 m ²)	Egnethedstærskel for eGFR*
1 uge (dreng og pige)	41 ± 15	≥ 8
2-8 uger (dreng og pige)	66 ± 25	≥ 12
> 8 uger til < 2 år (dreng og pige)	96 ± 22	≥ 22
2-12 år (dreng og pige)	133 ± 27	≥ 30
13-17 år (dreng)	140 ± 30	≥ 30
13-17 år (pige)	126 ± 22	≥ 30

*Egnethedstærskler for deltagere i studiet CV185325, hvor estimeret glomerulær filtrationshastighed (eGFR) blev beregnet i henhold til den opdaterede Schwartz *bedside*-ligning (Schwartz, GJ et al., CJASN 2009). Denne per-protokol-tærskel svarede til det eGFR, under hvilket en prospektiv patient blev betragtet som havende "utilstrækkelig nyrefunktion", der udelukkede deltagelse i studiet CV185325. Hver tærskel blev defineret som et eGFR < 30 % af 1 standardafvigelse (SD) under GFR-

referenceområdet for alder og køn. Tærskelværdier for patienter i alderen < 2 år svarende til en eGFR på < 30 ml/min/1,73 m², som er den konventionelle definition af svært nedsat nyrefunktion hos patienter i alderen > 2 år.

Pædiatriske patienter med glomerulære filtrationshastigheder på ≤ 55 ml/min/1,73 m² deltog ikke i studiet CV185325, men patienter med let til moderat nedsat nyrefunktion (eGFR ≥ 30 til < 60 ml/min/1,73 m² BSA) kunne deltage. På baggrund af data om voksne og begrænsede data om alle apixaban-behandlede pædiatriske patienter er det ikke nødvendigt at justere dosis hos pædiatriske patienter med let til moderat nedsat nyrefunktion. Apixaban frarådes til pædiatriske patienter med svært nedsat nyrefunktion (se pkt. 4.2 og 4.4).

Hos voksne var der ingen påvirkning af nedsat nyrefunktion på den maksimale koncentration af apixaban. Stigning i eksponeringen til apixaban var korreleret til reduktionen i nyrefunktionen (vurderet ved måling af kreatininclearance). Hos personer med let (kreatininclearance 51-80 ml/min.), moderat (kreatininclearance 30-50 ml/min.) og svært (kreatininclearance 15-29 ml/min.) nedsat nyrefunktion sås en stigning i plasmakoncentrationerne af apixaban (AUC) på henholdsvis 16, 29 og 44 % sammenlignet med personer med normal kreatininclearance. Nedsat nyrefunktion havde ingen indflydelse på forholdet mellem apixabans plasmakoncentrationer og anti-Faktor Xa-aktiviteten.

Hos forsøgspersoner med terminal nyresygdom (ESRD) blev apixabans AUC øget med 36 %, når 5 mg apixaban som enkeltdosis blev administreret umiddelbart efter hæmodialyse, sammenlignet med AUC hos forsøgspersoner med normal nyrefunktion. Hæmodialyse, som blev påbegyndt to timer efter administration af en enkelt dosis apixaban på 5 mg, reducerede apixabans AUC med 14 % hos forsøgspersoner med terminal nyresygdom, hvilket svarer til en dialyseclearance for apixaban på 18 ml/min. Derfor er hæmodialyse sandsynligvis ikke en effektiv metode til behandling af overdosering med apixaban.

Nedsat leverfunktion

Apixaban er ikke blevet undersøgt hos pædiatriske patienter med nedsat leverfunktion.

I et studie med voksne, hvor 8 patienter med let nedsat leverfunktion (Child-Pugh A score 5 (n = 6) og score 6 (n = 2)), og 8 patienter med moderat nedsat leverfunktion (Child-Pugh B score 7 (n = 6) og score 8 (n = 2)), blev sammenlignet med 16 raske forsøgspersoner, blev der ikke set nogen ændring i farmakokinetik og farmakodynamik ved engangsdosering af apixaban 5 mg hos patienter med nedsat leverfunktion. Ændringer i anti-faktor Xa-aktivitet og INR var sammenlignelige mellem gruppen af patienter med let til moderat nedsat leverfunktion og gruppen af raske forsøgspersoner.

Køn

Forskelle i farmakokinetiske egenskaber forbundet med køn er ikke blevet undersøgt hos pædiatriske patienter.

Hos voksne var eksponering til apixaban ca. 18 % højere hos kvinder end hos mænd.

Etnisk oprindelse og race

Forskelle i farmakokinetiske egenskaber forbundet med etnisk oprindelse og race er ikke blevet undersøgt hos pædiatriske patienter.

Legemsvægt

Administration af apixaban til pædiatriske patienter er baseret på et skema med faste doser efter legemsvægt.

Hos voksne sås sammenlignet med eksponering til apixaban hos personer med legemsvægt på 65-85 kg en ca. 30 % lavere eksponering hos personer med legemsvægt på > 120 kg, og ved legemsvægt på < 50 kg sås en ca. 30 % højere eksponering.

Farmakokinetiske/farmakodynamiske forhold

Hos voksne er det farmakokinetiske/farmakodynamiske forhold (PK/PD) mellem apixabans plasmakoncentrationer og forskellige PD-endepunkter (anti-Faktor Xa-aktivitet [AXA], INR, PT, aPTT) blevet evalueret efter indgivelse i et bredt dosisinterval (0,5-50 mg). I lighed med dette indikerer resultater fra farmakokinetisk/farmakodynamisk vurdering af apixaban til pædiatriske patienter et lineært forhold mellem koncentration af apixaban og AXA. Dette stemmer overens med det tidligere dokumenterede forhold hos voksne.

5.3 Non-kliniske sikkerhedsdata

Non-kliniske data viser ingen speciel risiko for mennesker vurderet ud fra konventionelle studier af sikkerhedsfarmakologi, toksicitet efter gentagne doser, genotoksicitet, karcinogent potentiale, reproduktions- og udviklingstoksicitet samt toksicitet hos unge dyr.

De mest betydningsfulde effekter i toksicitetsstudier efter gentagne doser var relateret til apixabans farmakodynamiske virkning på blodkoagulationsparametre. I toksicitetsstudier blev der påvist ringe eller ingen øget blødningstendens. Da dette imidlertid kan skyldes en lavere sensitivitet hos de non-kliniske arter sammenlignet med mennesker, bør dette resultat tolkes med forsigtighed, når det ekstrapoleres til mennesker.

I rottemælk blev der set et højt mælk/maternal plasma-ratio (C_{\max} omkring 8, AUC omkring 30), hvilket muligvis skyldes aktiv transport til modermælken.

6. FARMACEUTISKE OPLYSNINGER

6.1 Hjælpemidler

Tabletterne

Lactose
Mikrokrystalinsk cellulose (E460)
Croscarmellosenatrium (E468)
Natriumlaurylsulfat (E487)
Magnesiumstearat (E470b)

Filmovertæk

Lactosemonohydrat
Hypromellose (E464)
Titandioxid (E171)
Triacetin (E1518)
Rød jernoxid (E172)

6.2 Uforlideligheder

Ikke relevant

6.3 Opbevaringstid

3 år

Efter blanding med vand, modermælkserstatning eller æblejuice, skal den flydende blanding bruges inden for 2 timer.

Blandingen med æblemos skal bruges med det samme.

6.4 Særlige opbevaringsforhold

Dette lægemiddel kræver ingen særlige forholdsregler vedrørende opbevaringen.

6.5 Emballagetype og pakningsstørrelser

Børnesikkert aluminiumsfoliebrev med $1 \times 0,5$ mg overtrukket granulat.

Børnesikkert aluminiumsfoliebrev med $3 \times 0,5$ mg overtrukne granulater.

Børnesikkert aluminiumsfoliebrev med $4 \times 0,5$ mg overtrukne granulater.

Hver æske indeholder 28 breve.

6.6 Regler for bortskaffelse

Der findes detaljerede anvisninger om klargøring og administration af dosen i brugsanvisningen.

Ikke anvendt lægemiddel samt affald heraf skal bortskaffes i henhold til lokale retningslinjer.

7. INDEHAVER AF MARKEDSFØRINGSTILLADELSEN

Bristol-Myers Squibb/Pfizer EEIG
Plaza 254
Blanchardstown Corporate Park 2
Dublin 15, D15 T867
Irland

8. MARKEDSFØRINGSTILLADELSESNUMMER (-NUMRE)

EU/1/11/691/017

EU/1/11/691/018

EU/1/11/691/019

9. DATO FOR FØRSTE MARKEDSFØRINGSTILLADELSE/FORNYELSE AF TILLADELSEN

Dato for første markedsføringstilladelse: 18. maj 2011

Dato for seneste fornyelse: 11. januar 2021

10. DATO FOR ÆNDRING AF TEKSTEN

Yderligere oplysninger om dette lægemiddel findes på Det Europæiske Lægemiddelagenturs hjemmeside <http://www.ema.europa.eu>

BILAG II

- A. FREMSTILLER(E) ANSVARLIG(E) FOR
 BATCHFRIGIVELSE**
- B. BETINGELSER ELLER BEGRÆNSNINGER
 VEDRØRENDE UDLEVERING OG ANVENDELSE**
- C. ANDRE FORHOLD OG BETINGELSER FOR
 MARKEDSFØRINGSTILLADELSEN**
- D. BETINGELSER ELLER BEGRÆNSNINGER MED
 HENSYN TIL SIKKER OG EFFEKTIV ANVENDELSE AF
 LÆGEMIDLET**

A. FREMSTILLER(E) ANSVARLIG(E) FOR BATCHFRIGIVELSE

Navn og adresse på den fremstiller (de fremstillere), der er ansvarlig(e) for batchfrigivelse

CATALENT ANAGNI S.R.L.
Loc. Fontana del Ceraso snc
Strada Provinciale Casilina, 41
03012 Anagni (FR)
Italien

Pfizer Manufacturing Deutschland GmbH
Mooswaldallee 1
79108 Freiburg Im Breisgau
Tyskland

Swords Laboratories Unlimited Company T/A Bristol-Myers Squibb Pharmaceutical Operations,
External Manufacturing
Plaza 254
Blanchardstown Corporate Park 2
Dublin 15, D15 T867
Irland

Pfizer Ireland Pharmaceuticals
Little Connell Newbridge
Co. Kildare
Irland

På lægemidlets trykte indlægsseddel skal der anføres navn og adresse på den fremstiller, som er ansvarlig for frigivelsen af den pågældende batch.

B. BETINGELSER ELLER BEGRÆNSNINGER VEDRØRENDE UDLEVERING OG ANVENDELSE

Lægemidlet er receptpligtigt.

C. ANDRE FORHOLD OG BETINGELSER FOR MARKEDSFØRINGSTILLADELSEN

- **Periodiske, opdaterede sikkerhedsindberetninger (PSUR'er)**

Kravene for fremsendelse af PSUR'er for dette lægemiddel fremgår af listen over EU-referencedatoer (EURD list), som fastsat i artikel 107c, stk. 7, i direktiv 2001/83/EF, og alle efterfølgende opdateringer offentliggjort på Det Europæiske Lægemiddelagenturs hjemmeside. <http://www.ema.europa.eu>.

D. BETINGELSER ELLER BEGRÆNSNINGER MED HENSYN TIL SIKKER OG EFFEKTIV ANVENDELSE AF LÆGEMIDLET

- **Risikostyringsplan (RMP)**

Indehaveren af markedsføringstilladelsen skal udføre de påkrævede aktiviteter og foranstaltninger vedrørende lægemiddelovervågning, som er beskrevet i den godkendte RMP, der fremgår af modul 1.8.2 i markedsføringstilladelsen, og enhver efterfølgende godkendt opdatering af RMP.

En opdateret RMP skal fremsendes:

- på anmodning fra Det Europæiske Lægemiddelagentur
- når risikostyringssystemet ændres, særlig som følge af, at der er modtaget nye oplysninger, der kan medføre en væsentlig ændring i risk/benefit-forholdet, eller som følge af, at en vigtig milepæl (lægemiddelovervågning eller risikominimering) er nået.
- **Yderligere risikominimeringsforanstaltninger**

Indehaveren af markedsføringstilladelsen skal sikre, at alle sundhedspersoner, der forventes at udskrive apixaban, i alle medlemsstater, hvor Eliquis markedsføres, får udleveret følgende undervisningsmateriale:

- Produktresumé
- Ordinationsvejledning
- Patientinformationskort

Alle patienter og/eller alle omsorgspersoner for pædiatriske patienter, der får Eliquis, skal have udleveret et patientinformationskort (findes i hver lægemiddelpakning).

Hovedelementerne af ordinationsvejledningen:

- Oplysninger om populationer med potentiel højere blødningsrisiko
- Anbefalede doser og anbefalinger til dosering ved de forskellige indikationer
- Anbefalinger til dosisjustering hos risikogrupper, herunder patienter med nedsat nyre- eller leverfunktion
- Vejledning om skift fra eller til behandling med Eliquis
- Vejledning vedr. kirurgi eller invasive indgreb og midlertidig seponering
- Behandling af overdosering og blødning
- Brug af koagulationstest og deres fortolkning
- At alle patienter og/eller alle omsorgspersoner for pædiatriske patienter skal have udleveret et patientinformationskort og rådgives om:
 - Tegn eller symptomer på blødning og hvornår man skal søge hjælp hos sundhedspersonalet
 - Vigtigheden af medicinefterlevelse
 - Nødvendigheden af altid at have patientinformationskortet på sig
 - Nødvendigheden af at oplyse sundhedspersonalet om, at man tager Eliquis, hvis man skal have foretaget kirurgiske eller invasive indgreb

Hovedelementerne af patientinformationskortet:

- Tegn eller symptomer på blødning og hvornår man skal søge hjælp hos sundhedspersonalet
- Vigtigheden af medicinefterlevelse
- Nødvendigheden af altid at have patientinformationskortet på sig
- Nødvendigheden af at oplyse sundhedspersonalet om, at man tager Eliquis, hvis man skal have foretaget kirurgiske eller invasive indgreb

BILAG III
ETIKETTERING OG INDLÆGSSEDDEL

A. ETIKETTERING

MÆRKNING, DER SKAL ANFØRES PÅ DEN YDRE EMBALLAGE

ÆSKE 2,5 mg

1. LÆGEMIDLETS NAVN

Eliquis 2,5 mg filmovertukne tabletter
apixaban

2. ANGIVELSE AF AKTIVT STOF/AKTIVE STOFFER

Hver filmovertrukken tablet indeholder 2,5 mg apixaban.

3. LISTE OVER HJÆLPESTOFFER

Indeholder lactose og natrium. Se indlægssedlen for yderligere information.

4. LÆGEMIDDELFORM OG INDHOLD (PAKNINGSSTØRRELSE)

filmovertrukken tablet

10 filmovertrukne tabletter
20 filmovertrukne tabletter
60 filmovertrukne tabletter
60 × 1 filmovertrukne tabletter
100 × 1 filmovertrukne tabletter
168 filmovertrukne tabletter
200 filmovertrukne tabletter

5. ANVENDELSESMÅDE OG ADMINISTRATIONSVEJ(E)

Læs indlægssedlen inden brug.
Til oral brug.

**6. SÆRLIG ADVARSEL OM, AT LÆGEMIDLET SKAL OPBEVARES
UTILGÆNGELIGT FOR BØRN**

Opbevares utilgængeligt for børn.

7. EVENTUELLE ANDRE SÆRLIGE ADVARSLER**8. UDLØBSDATO**

EXP

9. SÆRLIGE OPBEVARINGSBETINGELSER**10. EVENTUELLE SÆRLIGE FORHOLDSREGLER VED BORTSKAFFELSE AF IKKE ANVENDT LÆGEMIDDEL SAMT AFFALD HERAF****11. NAVN OG ADRESSE PÅ INDEHAVEREN AF MARKEDSFØRINGSTILLADELSEN**

Bristol-Myers Squibb/Pfizer EEIG,
Plaza 254
Blanchardstown Corporate Park 2
Dublin 15, D15 T867
Irland

12. MARKEDSFØRINGSTILLADELSESNUMMER (-NUMRE)

EU/1/11/691/001
EU/1/11/691/002
EU/1/11/691/003
EU/1/11/691/004
EU/1/11/691/005
EU/1/11/691/013
EU/1/11/691/015

13. BATCHNUMMER

Lot

14. GENEREL KLASSIFIKATION FOR UDLEVERING**15. INSTRUKTIONER VEDRØRENDE ANVENDELSEN****16. INFORMATION I BRAILLESKRIFT**

Eliquis 2,5 mg

17. ENTYDIG IDENTIFIKATOR – 2D-STREGKODE

Der er anført en 2D-stregkode, som indeholder en entydig identifikator.

18. ENTYDIG IDENTIFIKATOR - MENNESKELIGT LÆSBARE DATA

PC
SN
NN

MINDSTEKRAV TIL MÆRKNING PÅ BLISTER ELLER STRIP**BLISTER 2,5 mg****1. LÆGEMIDLETS NAVN**

Eliquis 2,5 mg tabletter
apixaban

2. NAVN PÅ INDEHAVEREN AF MARKEDSFØRINGSTILLADELSEN

Bristol-Myers Squibb/Pfizer EEIG

3. UDLØBSDATO

EXP

4. BATCHNUMMER

Lot

5. ANDET

MINDSTEKRAV TIL MÆRKNING PÅ BLISTER ELLER STRIP**BLISTER 2,5 mg (symbol)****1. LÆGEMIDLETS NAVN**

Eliquis 2,5 mg tabletter
apixaban

2. NAVN PÅ INDEHAVEREN AF MARKEDSFØRINGSTILLADELSEN

Bristol-Myers Squibb/Pfizer EEIG

3. UDLØBSDATO

EXP

4. BATCHNUMMER

Lot

5. ANDET

sol som symbol
måne som symbol

MÆRKNING, DER SKAL ANFØRES PÅ DEN YDRE EMBALLAGE

ÆSKE 5 mg

1. LÆGEMIDLETS NAVN

Eliquis 5 mg filmovertukne tabletter
apixaban

2. ANGIVELSE AF AKTIVT STOF/AKTIVE STOFFER

Hver filmovertrukken tablet indeholder 5 mg apixaban.

3. LISTE OVER HJÆLPESTOFFER

Indeholder lactose og natrium. Se indlægssedlen for yderligere information.

4. LÆGEMIDDELFORM OG INDHOLD (PAKNINGSSTØRRELSE)

filmovertrukken tablet

14 filmovertrukne tabletter
20 filmovertrukne tabletter
28 filmovertrukne tabletter
56 filmovertrukne tabletter
60 filmovertrukne tabletter
100 x 1 filmovertrukne tabletter
168 filmovertrukne tabletter
200 filmovertrukne tabletter

5. ANVENDELSESMÅDE OG ADMINISTRATIONSVEJ(E)

Læs indlægssedlen inden brug.
Til oral brug.

**6. SÆRLIG ADVARSEL OM, AT LÆGEMIDLET SKAL OPBEVARES
UTILGÆNGELIGT FOR BØRN**

Opbevares utilgængeligt for børn.

7. EVENTUELLE ANDRE SÆRLIGE ADVARSLER

8. UDLØBSDATO

EXP

9. SÆRLIGE OPBEVARINGSBETINGELSER**10. EVENTUELLE SÆRLIGE FORHOLDSREGLER VED BORTSKAFFELSE AF IKKE ANVENDT LÆGEMIDDEL SAMT AFFALD HERAF****11. NAVN OG ADRESSE PÅ INDEHAVEREN AF MARKEDSFØRINGSTILLADELSEN**

Bristol-Myers Squibb/Pfizer EEIG,
Plaza 254
Blanchardstown Corporate Park 2
Dublin 15, D15 T867
Irland

12. MARKEDSFØRINGSTILLADELSESNUMMER (-NUMRE)

EU/1/11/691/006
EU/1/11/691/007
EU/1/11/691/008
EU/1/11/691/009
EU/1/11/691/010
EU/1/11/691/011
EU/1/11/691/012
EU/1/11/691/014

13. BATCHNUMMER

Lot

14. GENEREL KLASSIFIKATION FOR UDLEVERING**15. INSTRUKTIONER VEDRØRENDE ANVENDELSEN****16. INFORMATION I BRAILLESKRIFT**

Eliquis 5 mg

17. ENTYDIG IDENTIFIKATOR – 2D-STREGKODE

Der er anført en 2D-stregkode, som indeholder en entydig identifikator.

18. ENTYDIG IDENTIFIKATOR - MENNESKELIGT LÆSBARE DATA
--

PC
SN
NN

MINDSTEKRAV TIL MÆRKNING PÅ BLISTER ELLER STRIP
--

BLISTER 5 mg

1. LÆGEMIDLETS NAVN

Eliquis 5 mg tabletter
apixaban

2. NAVN PÅ INDEHAVEREN AF MARKEDSFØRINGSTILLADELSEN
--

Bristol-Myers Squibb/Pfizer EEIG

3. UDLØBSDATO

EXP

4. BATCHNUMMER

Lot

5. ANDET

MÆRKNING, DER SKAL ANFØRES PÅ DEN YDRE EMBALLAGE**YDRE ÆSKE OG ETIKET PÅ BEHOLDER****1. LÆGEMIDLETS NAVN**

Eliquis 0,15 mg granulat i kapsler til åbning
apixaban

2. ANGIVELSE AF AKTIVT STOF/AKTIVE STOFFER

Hver kapsel til åbning indeholder 0,15 mg apixaban.

3. LISTE OVER HJÆLPESTOFFER

Indeholder saccharose. Se indlægssedlen for yderligere information.

4. LÆGEMIDDELFORM OG INDHOLD (PAKNINGSSTØRRELSE)

Granulat i kapsler til åbning
28 kapsler til åbning

5. ANVENDELSESMÅDE OG ADMINISTRATIONSVEJ(E)

Læs indlægssedlen og brugsanvisningen inden brug.
Kapslen må ikke sluges, før den åbnes. Åbn kapslen, og bland indholdet med væske.
Til oral brug efter rekonstitution.

**6. SÆRLIG ADVARSEL OM, AT LÆGEMIDLET SKAL OPBEVARES
UTILGÆNGELIGT FOR BØRN**

Opbevares utilgængeligt for børn.

7. EVENTUELLE ANDRE SÆRLIGE ADVARSLER**8. UDLØBSDATO**

EXP

9. SÆRLIGE OPBEVARINGSBETINGELSER

10. EVENTUELLE SÆRLIGE FORHOLDSREGLER VED BORTSKAFFELSE AF IKKE ANVENDT LÆGEMIDDEL SAMT AFFALD HERAF

11. NAVN OG ADRESSE PÅ INDEHAVEREN AF MARKEDSFØRINGSTILLADELSEN

Bristol-Myers Squibb/Pfizer EEIG
Plaza 254
Blanchardstown Corporate Park 2
Dublin 15, D15 T867
Irland

12. MARKEDSFØRINGSTILLADELSESNUMMER (-NUMRE)

EU/1/11/691/016 (28 kapsler til åbning med granulat)

13. BATCHNUMMER

Lot

14. GENEREL KLASSIFIKATION FOR UDLEVERING

15. INSTRUKTIONER VEDRØRENDE ANVENDELSEN

16. INFORMATION I BRAILLESKRIFT

Ydre æske: Eliquis 0,15 mg

17. ENTYDIG IDENTIFIKATOR – 2D-STREGKODE

Der er anført en 2D-stregkode, som indeholder en entydig identifikator.

18. ENTYDIG IDENTIFIKATOR - MENNESKELIGT LÆSBARE DATA

PC
SN
NN

MÆRKNING, DER SKAL ANFØRES PÅ DEN YDRE EMBALLAGE**YDRE ÆSKE TIL BREV****1. LÆGEMIDLETS NAVN**

Eliquis 0,5 mg overtrukket granulat i brev
apixaban

2. ANGIVELSE AF AKTIVT STOF/AKTIVE STOFFER

Hvert 0,5 mg brev indeholder $1 \times 0,5$ mg overtrukket granulat med apixaban.

3. LISTE OVER HJÆLPESTOFFER

Indeholder lactose og natrium. Se indlægssedlen for yderligere information.

4. LÆGEMIDDELFORM OG INDHOLD (PAKNINGSSTØRRELSE)

Overtrukket granulat i brev
28 breve

5. ANVENDELSESMÅDE OG ADMINISTRATIONSVEJ(E)

Læs indlægssedlen og brugsanvisningen inden brug.
Til oral brug efter rekonstitution.

**6. SÆRLIG ADVARSEL OM, AT LÆGEMIDLET SKAL OPBEVARES
UTILGÆNGELIGT FOR BØRN**

Opbevares utilgængeligt for børn.

7. EVENTUELLE ANDRE SÆRLIGE ADVARSLER**8. UDLØBSDATO**

EXP

9. SÆRLIGE OPBEVARINGSBETINGELSER**10. EVENTUELLE SÆRLIGE FORHOLDSREGLER VED BORTSKAFFELSE AF IKKE
ANVENDT LÆGEMIDDEL SAMT AFFALD HERAF**

11. NAVN OG ADRESSE PÅ INDEHAVEREN AF MARKEDSFØRINGSTILLADELSEN

Bristol-Myers Squibb/Pfizer EEIG
Plaza 254
Blanchardstown Corporate Park 2
Dublin 15, D15 T867
Irland

12. MARKEDSFØRINGSTILLADELSESNUMMER (-NUMRE)

EU/1/11/691/017 (28 breve; hvert brev indeholder 1 overtrukket granulat)

13. BATCHNUMMER

Lot

14. GENEREL KLASSIFIKATION FOR UDLEVERING**15. INSTRUKTIONER VEDRØRENDE ANVENDELSEN****16. INFORMATION I BRAILLESKRIFT**

Eliquis 0,5 mg

17. ENTYDIG IDENTIFIKATOR – 2D-STREGKODE

Der er anført en 2D-stregkode, som indeholder en entydig identifikator.

18. ENTYDIG IDENTIFIKATOR - MENNESKELIGT LÆSBARE DATA

PC
SN
NN

MINDSTEKRAV TIL MÆRKNING PÅ SMÅ INDRE EMBALLAGER**BREV****1. LÆGEMIDLETS NAVN OG ADMINISTRATIONSVEJ(E)**

Eliquis 0,5 mg overtrukket granulat
apixaban
oral brug

2. ADMINISTRATIONSMETODE

Læs indlægssedlen inden brug

3. NAVN PÅ INDEHAVEREN AF MARKEDSFØRINGSTILLADELSEN

BMS/Pfizer EEIG

4. UDLØBSDATO

EXP

5. BATCHNUMMER

Lot

6. ANDET

1 granulat (0,5 mg)

MÆRKNING, DER SKAL ANFØRES PÅ DEN YDRE EMBALLAGE**YDRE ÆSKE TIL BREV****1. LÆGEMIDLETS NAVN**

Eliquis 1,5 mg overtrukket granulat i brev
apixaban

2. ANGIVELSE AF AKTIVT STOF/AKTIVE STOFFER

Hvert 1,5 mg brev indeholder $3 \times 0,5$ mg overtrukne granlater med apixaban.

3. LISTE OVER HJÆLPESTOFFER

Indeholder lactose og natrium. Se indlægssedlen for yderligere information.

4. LÆGEMIDDELFORM OG INDHOLD (PAKNINGSSTØRRELSE)

Overtrukket granulat i brev
28 breve

5. ANVENDELSESMÅDE OG ADMINISTRATIONSVEJ(E)

Læs indlægssedlen og brugsanvisningen inden brug.
Til oral brug efter rekonstitution.

**6. SÆRLIG ADVARSEL OM, AT LÆGEMIDLET SKAL OPBEVARES
UTILGÆNGELIGT FOR BØRN**

Opbevares utilgængeligt for børn.

7. EVENTUELLE ANDRE SÆRLIGE ADVARSLER**8. UDLØBSDATO**

EXP

9. SÆRLIGE OPBEVARINGSBETINGELSER**10. EVENTUELLE SÆRLIGE FORHOLDSREGLER VED BORTSKAFFELSE AF IKKE
ANVENDT LÆGEMIDDEL SAMT AFFALD HERAF**

11. NAVN OG ADRESSE PÅ INDEHAVEREN AF MARKEDSFØRINGSTILLADELSEN

Bristol-Myers Squibb/Pfizer EEIG
Plaza 254
Blanchardstown Corporate Park 2
Dublin 15, D15 T867
Irland

12. MARKEDSFØRINGSTILLADELSESNUMMER (-NUMRE)

EU/1/11/691/018 (28 breve; hvert brev indeholder 3 overtrukne granulater)

13. BATCHNUMMER

Lot

14. GENEREL KLASSIFIKATION FOR UDLEVERING**15. INSTRUKTIONER VEDRØRENDE ANVENDELSEN****16. INFORMATION I BRAILLESKRIFT**

Eliquis 1,5 mg

17. ENTYDIG IDENTIFIKATOR – 2D-STREGKODE

Der er anført en 2D-stregkode, som indeholder en entydig identifikator.

18. ENTYDIG IDENTIFIKATOR - MENNESKELIGT LÆSBARE DATA

PC
SN
NN

MINDSTEKRAV TIL MÆRKNING PÅ SMÅ INDRE EMBALLAGER**BREV****1. LÆGEMIDLETS NAVN OG ADMINISTRATIONSVEJ(E)**

Eliquis 1,5 mg overtrukket granulat
apixaban
oral brug

2. ADMINISTRATIONSMETODE

Læs indlægssedlen inden brug

3. NAVN PÅ INDEHAVEREN AF MARKEDSFØRINGSTILLADELSEN

BMS/Pfizer EEIG

4. UDLØBSDATO

EXP

5. BATCHNUMMER

Lot

6. ANDET

3 granlater (1,5 mg)

MÆRKNING, DER SKAL ANFØRES PÅ DEN YDRE EMBALLAGE**YDRE ÆSKE TIL BREV****1. LÆGEMIDLETS NAVN**

Eliquis 2 mg overtrukket granulat i brev
apixaban

2. ANGIVELSE AF AKTIVT STOF/AKTIVE STOFFER

Hvert 2,0 mg brev indeholder $4 \times 0,5$ mg overtrukne granlater med apixaban.

3. LISTE OVER HJÆLPESTOFFER

Indeholder lactose og natrium. Se indlægssedlen for yderligere information.

4. LÆGEMIDDELFORM OG INDHOLD (PAKNINGSSTØRRELSE)

Overtrukket granulat i brev
28 breve

5. ANVENDELSESMÅDE OG ADMINISTRATIONSVEJ(E)

Læs indlægssedlen og brugsanvisningen inden brug.
Til oral brug efter rekonstitution.

**6. SÆRLIG ADVARSEL OM, AT LÆGEMIDLET SKAL OPBEVARES
UTILGÆNGELIGT FOR BØRN**

Opbevares utilgængeligt for børn.

7. EVENTUELLE ANDRE SÆRLIGE ADVARSLER**8. UDLØBSDATO**

EXP

9. SÆRLIGE OPBEVARINGSBETINGELSER

10. EVENTUELLE SÆRLIGE FORHOLDSREGLER VED BORTSKAFFELSE AF IKKE ANVENDT LÆGEMIDDEL SAMT AFFALD HERAF

11. NAVN OG ADRESSE PÅ INDEHAVEREN AF MARKEDSFØRINGSTILLADELSEN
--

Bristol-Myers Squibb/Pfizer EEIG
Plaza 254
Blanchardstown Corporate Park 2
Dublin 15, D15 T867
Irland

12. MARKEDSFØRINGSTILLADELSESNUMMER (-NUMRE)

EU/1/11/691/019 (28 breve; hvert brev indeholder 4 overtrukne granuler)

13. BATCHNUMMER

Lot

14. GENEREL KLASSIFIKATION FOR UDLEVERING
--

15. INSTRUKTIONER VEDRØRENDE ANVENDELSEN

16. INFORMATION I BRAILLESKRIFT
--

Eliquis 2 mg

17. ENTYDIG IDENTIFIKATOR – 2D-STREGKODE

Der er anført en 2D-stregkode, som indeholder en entydig identifikator.

18. ENTYDIG IDENTIFIKATOR - MENNESKELIGT LÆSBARE DATA
--

PC
SN
NN

MINDSTEKRAV TIL MÆRKNING PÅ SMÅ INDRE EMBALLAGER**BREV****1. LÆGEMIDLETS NAVN OG ADMINISTRATIONSVEJ(E)**

Eliquis 2 mg overtrukket granulat
apixaban
oral brug

2. ADMINISTRATIONSMETODE

Læs indlægssedlen inden brug

3. NAVN PÅ INDEHAVEREN AF MARKEDSFØRINGSTILLADELSEN

BMS/Pfizer EEIG

4. UDLØBSDATO

EXP

5. BATCHNUMMER

Lot

6. ANDET

4 granulater (2 mg)

PATIENTINFORMATIONSKORT

Eliquis (apixaban)

Patientinformationskort

Hav altid dette kort på dig

Vis kortet til apotekspersonalet, tandlægen eller til andre sundhedspersoner, der behandler dig.

Jeg er i blodfortyndende behandling med Eliquis (apixaban) for at forebygge blodpropper

Du skal udfylde disse felter eller bede din læge om at gøre det

Navn:

Fødselsdato:

Indikation:

Dosis: mg to gange dagligt

Lægens navn:

Lægens telefonnummer:

Oplysninger til patienten

- Husk at tage Eliquis regelmæssigt som anvist. Hvis du har glemt en morgendosis, skal du tage den så snart du kommer i tanke om det og eventuelt tage den sammen med din aftendosis. Hvis du har glemt en aftendosis, må du kun tage den samme aften. Du må ikke tage to doser næste morgen, men skal i stedet forsætte behandlingen som normalt næste dag med en dosis to gange dagligt som anbefalet.
- Stop ikke med at tage Eliquis uden først at tale med lægen, da du har risiko for at få et slagtilfælde eller få andre komplikationer.
- Eliquis forebygger blodpropper ved at fortynde dit blod. Dette kan imidlertid øge risikoen for blødninger.
- Tegn og symptomer på blødning omfatter blå mærker eller blødning under huden, tjærefarvet afføring, blod i urinen, næseblod, svimmelhed, træthed, bleghed eller svaghedsfølelse, pludselig kraftig hovedpine, ophostning eller opkastning af blod.
- Hvis blødningen ikke holder op af sig selv, **skal du straks søge lægehjælp**.
- Hvis du skal opereres eller have foretaget andre indgreb, skal du fortælle lægen, at du tager Eliquis.

{MMM ÅÅÅÅ }

Oplysninger til sundhedspersonalet

- Eliquis (apixaban) er et oralt antiokoagulans, der virker ved direkte selektiv hæmning af faktor Xa.
- Eliquis kan øge risikoen for blødning. I tilfælde af større blødning, skal det straks seponeres.
- Behandling med Eliquis kræver ikke rutinemæssig monitorering af eksponering. En kalibreret kvantitativ test for anti-faktor Xa kan være nyttig i særlige situationer, f.eks. ved overdosering og akut kirurgi (protrombintid (PT), international normaliseret ratio (INR) og aktiveret partiel tromboplastintid (aPTT) frarådes) – se produktresuméet.
- Et middel til at reversere anti-faktor Xa-aktiviteten af apixaban er tilgængeligt.

PATIENTINFORMATIONSKORT

ELIQUIS (apixaban) [pædiatrisk population]

Eliquis (apixaban)

Patientinformationskort

Barnet eller omsorgspersonen skal altid have dette kort på sig

Vis kortet til apotekspersonalet, tandlægen eller til andre sundhedspersoner før behandling.

Jeg er i blodfortyndende behandling med Eliquis (apixaban) for at forebygge blodpropper

Du skal udfylde disse felter eller bede lægen om at gøre det

Navn:

Fødselsdato:

Indikation:

Vægt:

Dosis: mg to gange dagligt

Lægens navn:

Lægens telefonnummer:

Oplysninger til patienter/omsorgspersoner

- Husk at tage/give Eliquis regelmæssigt som anvist. Hvis du har glemt en morgendosis, skal du tage/give den så snart du kommer i tanke om det og eventuelt tage/give den sammen med aftendosis. Hvis du har glemt en aftendosis, må du kun tage/give den samme aften. Du må ikke tage/give to doser næste morgen, men skal i stedet forsætte behandlingen som normalt næste dag med en dosis to gange dagligt som anbefalet.
- Stop ikke med at tage/give Eliquis uden først at tale med lægen, da du/patienten har risiko for at få en blodprop eller få andre komplikationer.
- Eliquis forebygger blodpropper ved at fortynde blodet. Dette kan imidlertid øge risikoen for blødninger.
- Tegn og symptomer på blødning omfatter blå mærker eller blødning under huden, tjærefarvet afføring, blod i urinen, næseblod, svimmelhed, træthed, bleghed eller svaghedsfølelse, pludselig kraftig hovedpine, ophostning eller opkastning af blod.
- Hvis blødningen ikke holder op af sig selv, **skal du straks søge lægehjælp**.
- Hvis patienten skal opereres eller have foretaget et andet indgreb, skal du informere sundhedspersonalet om, at barnet tager Eliquis.

{MMM ÅÅÅÅ}

Oplysninger til sundhedspersonalet

- Eliquis (apixaban) er et oralt antiokoagulans, der virker ved direkte selektiv hæmning af faktor Xa.
- Eliquis kan øge risikoen for blødning. I tilfælde af større blødning, skal det straks seponeres.
- Behandling med Eliquis kræver ikke rutinemæssig monitorering af eksponering. En kalibreret kvantitativ test for anti-faktor Xa kan være nyttig i særlige situationer, f.eks. ved overdosering og akut kirurgi (protrombintid (PT), international normaliseret ratio (INR) og aktiveret partiel tromboplastintid (aPTT) frarådes) – se produktresuméet.
- Et middel til at reversere anti-faktor Xa-aktiviteten af apixaban er tilgængeligt til voksne. Dette stofs sikkerhed og virkning er dog ikke klarlagt hos pædiatriske patienter (se produktresuméet for andexanet alfa).

B. INDLÆGSSEDDEL

Indlægsseddel: Information til brugeren

Eliquis 2,5 mg filmovertrukne tabletter apixaban

Læs denne indlægsseddel grundigt, inden du begynder at tage dette lægemiddel, da den indeholder vigtige oplysninger.

- Gem indlægssedlen. Du kan få brug for at læse den igen.
- Spørg lægen, apotekspersonalet eller sygeplejersken, hvis der er mere, du vil vide.
- Lægen har ordineret Eliquis til dig personligt. Lad derfor være med at give lægemidlet til andre. Det kan være skadeligt for andre, selvom de har de samme symptomer, som du har.
- Kontakt lægen, apotekspersonalet eller sygeplejersken, hvis du får bivirkninger, herunder bivirkninger, som ikke er nævnt i denne indlægsseddel. Se afsnit 4.

Se den nyeste indlægsseddel på www.indlaegsseddel.dk.

Overview over indlægssedlen

1. Virkning og anvendelse
2. Det skal du vide, før du begynder at tage Eliquis
3. Sådan skal du tage Eliquis
4. Bivirkninger
5. Opbevaring
6. Pakningsstørrelser og yderligere oplysninger

1. Virkning og anvendelse

Eliquis indeholder det aktive stof apixaban og tilhører en gruppe lægemidler, som kaldes blodfortyndende lægemidler. Dette lægemiddel medvirker til at forebygge blodpropper ved at blokere Faktor Xa, som er en vigtig komponent i dannelsen af blodpropper.

Eliquis anvendes til voksne:

- til at forebygge blodpropper (dyb venetrombose [DVT]) efter en hofte- eller knæudskiftningsoperation. Efter en operation i hoften eller knæet kan du have en større risiko for at udvikle blodpropper i blodårerne i benene. Dette kan medføre, at benene svulmer op med eller uden smerter. Hvis en blodprop bevæger sig fra benet til lungerne, kan det medføre åndenød med eller uden bryst smerter. Denne tilstand (blodprop i lungen) kan være livstruende og kræver omgående lægehjælp.
- til at forebygge blodpropper i hjertet hos patienter med uregelmæssig hjerterytme (atrieflimren) og mindst en yderligere risikofaktor. En blodprop kan rive sig løs, vandre op til hjernen og forårsage et slagtilfælde eller vandre til andre organer, hvor den forhindrer blodtilstrømningen til det pågældende organ (kaldes også systemisk emboli). Et slagtilfælde kan være livsfarligt og kræver øjeblikkelig lægehjælp.
- til at behandle blodpropper i blodårerne i benene (dyb venetrombose) og i blodårerne i lungerne (lungeemboli) samt til at forebygge, at der opstår nye blodpropper i blodårerne i ben og/eller lunger.

Eliquis anvendes til børn i alderen 28 dage til under 18 år til at behandle blodpropper og til at forebygge nye blodpropper i blodårerne eller i blodkarrene i lungerne.

Anbefalede doser efter legemsvægt findes i afsnit 3.

2. Det skal du vide, før du begynder at tage Eliquis

Tag ikke Eliquis

- hvis du er **allergisk** over for apixaban eller over for et af de øvrige indholdsstoffer i Eliquis (angivet i afsnit 6);
- hvis du **bløder kraftigt**;
- hvis du har en **organsygdom**, der øger risikoen for alvorlig blødning (f.eks. **aktiv eller nylig sår** i maven eller tarmene, **nylig hjerneblødning**);
- hvis du lider af en **leversygdom**, som medfører øget risiko for blødning (hepatisk koagulopati);
- hvis du **tager lægemidler til forebyggelse af blodpropper** (f.eks. warfarin, rivaroxaban, dabigatran eller heparin), medmindre du skal skifte til anden blodfortyndende behandling, hvis du har et drop i en vene eller arterie, og du får heparin gennem droppet for at holde venen/arterien åben, eller hvis du har fået indsat en slange i en blodåre (kateterablation) for at behandle en uregelmæssig hjerterytme (arytmi).

Advarsler og forsigtighedsregler

Kontakt lægen, apotekspersonalet eller sygeplejersken, før du tager Eliquis:

- hvis du har **øget risiko for blødning**, som f.eks.:
 - **blødningsforstyrrelser**, herunder tilstande med nedsat blodplade-aktivitet;
 - **meget højt blodtryk**, som ikke er reguleret med lægemidler;
 - hvis du er ældre end 75 år;
 - hvis du vejer 60 kg eller derunder;
- hvis du har **alvorlig nyresygdom eller hvis du er i dialyse**;
- hvis du har et **leverproblem eller tidligere har haft leverproblemer**;
 - Dette lægemiddel vil blive anvendt med forsigtighed til patienter med tegn på ændringer i leverfunktionen.
- **hvis du har fået lagt kateter eller fået injektion i rygsøjlen** (til bedøvelse eller smertelindring), vil lægen fortælle dig, at du først skal tage dette lægemiddel 5 timer eller længere efter kateteret er fjernet;
- hvis du har en **kunstig hjerteklap**;
- hvis din læge har konstateret, at dit blodtryk er ustabil, eller hvis anden behandling eller operation til fjernelse af blodproppen i dine lunger er planlagt.

Vær ekstra forsigtig med at tage Eliquis

- hvis du ved, at du har en sygdom, der hedder antifosfolipidsyndrom (en forstyrrelse i immunsystemet, der giver øget risiko for blodpropper), skal du sige det til lægen, som vil vurdere, om behandlingen skal ændres.

Hvis du skal gennemgå en operation eller undersøgelse, som kan medføre blødning, vil din læge muligvis bede dig om midlertidigt at stoppe med at tage dette lægemiddel i en kort periode. Hvis du ikke er sikker på, om en undersøgelse kan medføre blødning, skal du spørge lægen.

Børn og unge

Dette lægemiddel anbefales ikke til børn og unge, der vejer under 35 kg.

Brug af andre lægemidler sammen med Eliquis

Fortæl det altid til lægen, apotekspersonalet eller sygeplejersken, hvis du bruger andre lægemidler, for nylig har brugt andre lægemidler eller planlægger at bruge andre lægemidler.

Visse lægemidler kan øge virkningen af Eliquis, og andre kan nedsætte virkningen. Lægen vil beslutte, om du skal behandles med Eliquis, når du tager disse lægemidler, og hvor tæt du skal holdes under observation.

Følgende lægemidler kan øge virkningen af Eliquis og øge risikoen for uønsket blødning:

- visse former for **lægemidler mod svampeinfektioner** (f.eks. ketoconazol etc.);
- visse former for **virushæmmende lægemidler mod HIV/AIDS** (f.eks. ritonavir);
- andre **lægemidler til forebyggelse af blodpropper** (f.eks. enoxaparin etc.);

- **betændelseshæmmende eller smertestillende lægemidler** (f.eks. acetylsalicylsyre eller naproxen). Du kan især have en øget risiko for blødning, hvis du er over 75 år og tager acetylsalicylsyre;
- **lægemidler mod for højt blodtryk eller hjerteproblemer** (f.eks. diltiazem);
- **antidepressive lægemidler kaldet selektive serotoninoptagelseshæmmere eller serotonin- og noradrenalinoptagelseshæmmere.**

Følgende lægemidler kan nedsætte virkningen af Eliquis til at forebygge blodpropper:

- **lægemidler til forebyggelse af epilepsi eller kramper** (f.eks. fenytoin etc.);
- **perikum** (et naturlægemiddel som bruges mod depression);
- **lægemidler til behandling af tuberkulose eller andre infektioner** (f.eks. rifampicin).

Graviditet og amning

Hvis du er gravid eller ammer, har mistanke om, at du er gravid, eller planlægger at blive gravid, skal du spørge din læge, apotekspersonalet eller sygeplejersken til råds, før du tager dette lægemiddel.

Virkningen af Eliquis under graviditet og på det ufødte barn kendes ikke. Du bør ikke tage dette lægemiddel, hvis du er gravid. **Kontakt straks din læge**, hvis du bliver gravid under behandlingen med dette lægemiddel.

Det vides ikke, om Eliquis passerer over i modermælken. Spørg din læge, apotekspersonalet eller sygeplejersken til råds, før du tager dette lægemiddel, mens du ammer. De vil råde dig til enten at holde op med at amme, eller til ikke at tage dette lægemiddel.

Trafik- og arbejdssikkerhed

Eliquis påvirker ikke eller kun i ubetydelig grad evnen til at føre motorkøretøj eller betjene maskiner.

Eliquis indeholder lactose (en type sukker) og natrium

Kontakt lægen, før du tager dette lægemiddel, hvis lægen har fortalt dig, at du ikke tåler visse sukkerarter.

Dette lægemiddel indeholder mindre end 1 mmol (23 mg) natrium pr. tablet, dvs. det er i det væsentlige natriumfrit.

3. Sådan skal du tage Eliquis

Tag altid lægemidlet nøjagtigt efter lægens eller apotekspersonalets anvisning. Er du i tvivl, så spørg lægen, apotekspersonalet eller sygeplejersken.

Dosis

Tabletten synkes med vand. Eliquis kan tages med eller uden mad.

Forsøg at tage tabletterne på samme tidspunkt hver dag for at få den bedste virkning af behandlingen.

Hvis du har svært ved at sluge tabletten hel, kan du tale med din læge om andre måder at tage Eliquis. Tabletten kan knuses og blandes med vand, 5 % glucose i vand, æblejuice eller æblemos lige inden, du tager den.

Sådan knuser du tabletterne:

- Knus tabletterne med en pistil i en morter.
- Hæld omhyggeligt al pulveret over i en passende beholder og bland det med lidt vand, f.eks. 30 ml (2 spiseskefulde), eller en af de andre ovennævnte væsker for at lave blandingen.
- Drik blandingen.
- Skyl pistilen, morteren og beholderen med lidt vand eller en af de andre væsker (f.eks. 30 ml) og drik væsken.

Hvis det er nødvendigt, kan lægen også give dig den knuste Eliquis-tablet blandet i 60 ml vand eller 5 % glucose i vand gennem en sonde i næsen.

Tag Eliquis som anvist til behandling af følgende:

Til at forebygge blodpropper efter hofte- eller knæudskiftningsoperationer.

Den anbefalede dosis er 1 Eliquis 2,5 mg tablet to gange dagligt, for eksempel 1 om morgenen og 1 om aftenen.

Tag den første tablet 12-24 timer efter operationen.

Hvis du har gennemgået en større **hofte**operation, skal du sædvanligvis tage tabletterne i 32 til 38 dage.

Hvis du har gennemgået en større **knæ**operation, skal du sædvanligvis tage tabletterne i 10 til 14 dage.

Til at forebygge blodpropper i hjertet hos patienter med uregelmæssig hjerterytme og mindst en yderligere risikofaktor.

Den anbefalede dosis er en Eliquis **5 mg** tablet to gange dagligt.

Den anbefalede dosis er en Eliquis **2,5 mg** tablet to gange dagligt, hvis:

- du har **svært nedsat nyrefunktion**;
- **to eller flere af følgende punkter gælder for dig:**
 - Dine blodprøver tyder på, at du har nedsat nyrefunktion (dit serumkreatinin-tal er 1,5 mg/dl (133 mikromol/l) eller mere);
 - Du er 80 år eller derover;
 - Du vejer 60 kg eller under.

Den anbefalede dosis er en tablet to gange dagligt, f.eks. 1 om morgenen og 1 om aftenen. Din læge vil afgøre, hvor længe du skal fortsætte behandlingen.

Til behandling af blodpropper i blodårerne i benene og blodårerne i lungerne

Den anbefalede dosis er **to tabletter** Eliquis **5 mg** to gange dagligt i 7 dage, f.eks. 2 om morgenen og 2 om aftenen.

Efter 7 dage er den anbefalede dosis **en tablet** Eliquis **5 mg** to gange dagligt, f.eks. 1 om morgenen og 1 om aftenen.

Til forebyggelse af nye blodpropper efter afslutning af 6 måneders behandling

Den anbefalede dosis er en tablet Eliquis **2,5 mg** to gange dagligt, f.eks. 1 om morgenen og 1 om aftenen.

Din læge vil afgøre, hvor længe du skal fortsætte behandlingen.

Brug hos børn og unge

Til behandling af blodpropper og til forebyggelse af nye blodpropper i blodårerne eller i blodkarrene i lungerne.

Tag eller giv altid lægemidlet nøjagtigt efter lægens eller apotekspersonalets anvisning. Er du i tvivl, så spørg lægen, apotekspersonalet eller sygeplejersken.

Forsøg at tage eller give doserne på samme tidspunkt hver dag for at få den bedste virkning af behandlingen.

Dosis af Eliquis afhænger af legemsvægten og udregnes af lægen.

Den anbefalede dosis til børn og unge, der vejer mindst 35 kg, er **fire tabletter** Eliquis **2,5 mg** to gange dagligt i de første 7 dage, f.eks. fire om morgenen og fire om aftenen.

Efter 7 dage er den anbefalede dosis **to tabletter** Eliquis **2,5 mg** to gange dagligt, f.eks. to om morgenen og to om aftenen.

Til forældre eller omsorgspersoner: Hold øje med barnet for at sikre, at den fulde dosis tages.

Det er vigtigt at overholde aftalerne hos lægen, da det kan være nødvendigt at justere dosis i takt med vægtændringer.

Din læge vil muligvis ændre din blodfortyndende behandling på følgende måde:

- *Skift fra behandling med Eliquis til blodfortyndende lægemidler*

Stop med at tage Eliquis. Start behandlingen med det blodfortyndende lægemiddel (f.eks. heparin) på det tidspunkt, hvor du ville have taget den næste tablet.

- *Skift fra blodfortyndende lægemidler til Eliquis*

Stop med at tage det blodfortyndende lægemiddel. Start behandlingen med Eliquis på det tidspunkt, hvor du ville have taget den næste dosis blodfortyndende lægemiddel og fortsæt derefter som normalt.

- *Skift fra behandling med blodfortyndende lægemidler, der indeholder vitamin K-antagonist (f.eks. warfarin) til Eliquis*

Du skal stoppe med at tage lægemidlet, der indeholder vitamin K-antagonist. Lægen vil tage blodprøver og vil fortælle dig, hvornår du skal begynde at tage Eliquis.

- *Skift fra Eliquis til behandling med blodfortyndende lægemidler, der indeholder vitamin K-antagonist (f.eks. warfarin).*

Hvis din læge har bedt dig om at begynde at tage lægemidlet, der indeholder vitamin K-antagonist, skal du fortsætte med at tage Eliquis i mindst 2 dage efter den første dosis af lægemidlet, der indeholder vitamin K-antagonist. Lægen vil tage blodprøver og fortælle dig, hvornår du skal stoppe med at tage Eliquis.

Patienter, der gennemgår kardiovertering (genoprettelse af hjertets normale rytme)

Hvis din unormale hjerterytme skal bringes tilbage til normal rytme ved hjælp af en procedure, der kaldes kardiovertering, skal du tage dette lægemiddel på de tidspunkter, lægen fortæller dig, for at forebygge blodpropper i blodårerne i hjernen og andre blodårer i kroppen.

Hvis du har taget for meget Eliquis

Kontakt straks din læge, hvis du har taget en større dosis af dette lægemiddel end foreskrevet. Tag pakningen med, også selv om der ikke er flere tabletter tilbage.

Hvis du tager mere Eliquis end anbefalet, øges risikoen for blødning. Hvis der opstår blødning, kan det være nødvendigt med operation, blodtransfusioner eller andre behandlinger, der kan modvirke anti-faktor Xa-aktiviteten.

Hvis du har glemt at tage Eliquis

- Hvis du har glemt en morgendosis, skal du tage den så snart du kommer i tanke om det og eventuelt tage den sammen med din aftendosis.
- Hvis du har glemt en aftendosis, må du kun tage den samme aften. Du må ikke tage to doser næste morgen, men skal i stedet forsætte behandlingen som normalt næste dag med en dosis to gange dagligt som anbefalet.

Spørg lægen, apotekspersonalet eller sygeplejersken, **hvis du er i tvivl om, hvad du skal gøre, eller har glemt mere end 1 dosis.**

Hvis du holder op med at tage Eliquis

Du bør ikke holde op med at tage dette lægemiddel uden først at have talt med din læge, da risikoen for udvikling af en blodprop kan være større, hvis du stopper behandlingen for tidligt.

Spørg lægen, apotekspersonalet eller sygeplejersken, hvis der er noget, du er i tvivl om.

4. Bivirkninger

Dette lægemiddel kan som alle andre lægemidler give bivirkninger, men ikke alle får bivirkninger. Eliquis kan anvendes til behandling af tre forskellige sygdomstilstande. De kendte bivirkninger og deres hyppighed kan være forskellige for disse sygdomstilstande, og de er derfor angivet separat i nedenstående. For disse sygdomstilstande er den hyppigste bivirkning ved dette lægemiddel blødning, som kan være livstruende og kræve øjeblikkelig lægehjælp.

Følgende bivirkninger er kendte bivirkninger, når man tager Eliquis til at forebygge blodpropper efter hofte- eller knæudskiftningsoperationer.

Almindelige bivirkninger (kan forekomme hos op til 1 ud af 10 personer)

- Blodmangel (anæmi) som kan medføre træthed eller bleghed;
- Blødning, herunder:
 - blå mærker og hævelse;
- Kvalme.

Ikke almindelige bivirkninger (kan forekomme hos op til 1 ud af 100 personer)

- Nedsat antal blodplader (hvilket kan påvirke blodets evne til at størkne);
- Blødning:
 - efter operation herunder blå mærker og hævelse, udsivning af blod eller væske fra operationssåret/det kirurgiske snit (sårsekret) eller injektionsstedet;
 - i maven, tarmen eller lyst/rødt blod i afføringen;
 - blod i urinen;
 - fra næsen;
 - fra skeden;
- Lavt blodtryk, som kan få dig til at føle, at du er ved at besvime, eller få pulsen til at stige;
- Blodprøver kan vise:
 - unormal leverfunktion;
 - stigning i visse leverenzymmer;
 - stigning i bilirubin, et nedbrydningsprodukt af røde blodlegemer, som kan medføre gulfarvning af hud og øjne;
- Kløe.

Sjældne bivirkninger (kan forekomme hos op til 1 ud af 1.000 personer)

- Overfølsomhedsreaktioner (allergi) som kan medføre: hævelser i ansigt, læber, mund, tunge og/eller halsen, og vejrtrækningsbesvær. **Du skal straks kontakte din læge**, hvis du oplever nogen af disse symptomer.
- Blødning:
 - i en muskel;
 - i øjnene;
 - fra gummerne og blod i spyttet i forbindelse med hoste;
 - fra endetarmen;
- Hårtab.

Ikke kendt (kan ikke estimeres ud fra forhåndenværende data)

- Blødning:
 - i hjernen eller rygsøjlen;
 - i lunger eller hals;
 - i munden;
 - i maven eller i rummet bag bughulen;
 - fra en hæmoride;
 - prøver som viser blod i afføringen eller urinen;
- Hududslæt, som kan danne blærer og som ligner små skydeskiver (mørk plet i midten omgivet af et blegere område, med en mørk ring om kanten) (erythema multiforme);
- Betændelse i blodkarrene (vaskulitis), som kan resultere i udslæt på huden eller spidse, flade, røde, runde pletter under hudoverfladen eller blå mærker.

Følgende bivirkninger er kendte bivirkninger, når man tager Eliquis til at forebygge blodpropper i hjertet hos patienter med uregelmæssig hjerterytme og mindst en yderligere risikofaktor.

Almindelige bivirkninger (kan forekomme hos op til 1 ud af 10 personer)

- Blødning, herunder:
 - i øjnene;
 - i maven eller tarmen;
 - fra endetarmen;
 - blod i urinen;
 - fra næsen;
 - fra gummerne;
 - blå mærker og hævelse;
- Blodmangel (anæmi) som kan medføre træthed eller blegthed;
- Lavt blodtryk, som kan få dig til at føle, at du er ved at besvime eller få pulsen til at stige;
- Kvalme;
- Blodprøver kan vise:
 - en stigning i gamma-glutamyltransferase (GGT).

Ikke almindelige bivirkninger (kan forekomme hos op til 1 ud af 100 personer)

- Blødning:
 - i hjernen eller rygsøjlen;
 - i munden eller blod i spyttet i forbindelse med hoste;
 - i maven eller fra skeden;
 - lyst/rødt blod i afføringen;
 - blødning efter operation herunder blå mærker og hævelse, udsivning af blod eller væske fra operationssåret/det kirurgiske snit (sårsekret) eller injektionsstedet;
 - fra en hæmoride;
 - prøver som viser blod i afføringen eller urinen;
- Nedsat antal blodplader (hvilket kan påvirke blodets evne til at størkne);
- Blodprøver kan vise:
 - unormal leverfunktion;
 - stigning i visse leverenzzymer;
 - stigning i bilirubin, et nedbrydningsprodukt af røde blodlegemer, som kan medføre gulfarvning af hud og øjne;
- Hududslæt;
- Kløe;
- Hårtab;
- Allergiske reaktioner (overfølsomhed) som kan medføre: hævelse af ansigt, læber, mund, tunge og/eller hals og vejrtrækningsbesvær. **Søg straks lægehjælp**, hvis du får et eller flere af disse symptomer.

Sjældne bivirkninger (kan forekomme hos op til 1 ud af 1.000 personer)

- Blødning:
 - i lunger eller hals;
 - i rummet bag bughulen;
 - i en muskel.

Meget sjældne bivirkninger (kan forekomme hos op til 1 ud af 10.000 personer)

- Hududslæt, som kan danne blærer og som ligner små skydeskiver (mørk plet i midten omgivet af et blegere område, med en mørk ring om kanten) (erythema multiforme).

Ikke kendt (kan ikke estimeres ud fra forhåndenværende data)

- Betændelse i blodkarrene (vaskulitis), som kan resultere i udslæt på huden eller spidse, flade, røde, runde pletter under hudoverfladen eller blå mærker.

Følgende bivirkninger er kendte bivirkninger, når man tager Eliquis til behandling eller forebyggelse af nye blodpropper i blodårerne i benene eller lungerne.

Almindelige bivirkninger (kan forekomme hos op til 1 ud af 10 personer)

- Blødning, herunder:
 - fra næsen;
 - fra gummerne;
 - blod i urinen;
 - blå mærker og hævelse;
 - i maven, i tarmene, fra endetarmen;
 - i munden;
 - fra skeden;
- Blodmangel (anæmi) som kan medføre træthed eller blegthed;
- Nedsat antal blodplader (hvilket kan påvirke blodets evne til at størkne);
- Kvalme;
- Hududslæt;
- Blodprøver kan vise:
 - en stigning i gamma-glutamyltransferase (GGT) eller alaninaminotransferase (ALAT).

Ikke almindelige bivirkninger (kan forekomme hos op til 1 ud af 100 personer)

- Lavt blodtryk, som kan få dig til at føle, at du er ved at besvime eller få pulsen til at stige;
- Blødning:
 - i øjnene;
 - i munden eller blod i spyttet i forbindelse med hoste;
 - lyst/rødt blod i afføringen;
 - prøver som viser blod i afføringen eller urinen;
 - blødning efter operation herunder blå mærker og hævelse, udsivning af blod eller væske fra operationssåret/det kirurgiske snit (sårsekret) eller injektionsstedet;
 - fra en hæmoride;
 - i en muskel;
- Kløe;
- Hårtab;
- Allergisk reaktion (overfølsomhed) som kan medføre: hævelse af ansigt, læber, mund, tunge og/eller hals og vejrtrækningsbesvær. **Du skal straks kontakte din læge**, hvis du oplever nogen af disse symptomer.
- Blodprøver kan vise:
 - unormal leverfunktion;
 - stigning i visse leverenzzymer;
 - stigning i bilirubin, et nedbrydningsprodukt af røde blodlegemer, som kan medføre gulfarvning af hud og øjne.

Sjældne bivirkninger (kan forekomme hos op til 1 ud af 1.000 personer)

- Blødning:
 - i hjernen eller rygsøjlen;
 - i lungerne.

Ikke kendt (kan ikke estimeres ud fra forhåndenværende data)

- Blødning:
 - i maven eller i rummet bag bughulen.
- Hududslæt, som kan danne blærer og som ligner små skydeskiver (mørk plet i midten omgivet af et blegere område, med en mørk ring om kanten) (*erythema multiforme*);
- Betændelse i blodkarrene (vaskulitis), som kan resultere i udslæt på huden eller spidse, flade, røde, runde pletter under hudoverfladen eller blå mærker.

Hos børn og unge kan endvidere ses følgende bivirkninger

Du skal straks kontakte barnets læge, hvis du observerer et eller flere af disse symptomer:

- Allergiske reaktioner (overfølsomhed) som kan medføre: hævelse af ansigt, læber, mund, tunge og/eller hals og vejrtrækningsbesvær. Disse bivirkninger forekommer med hyppigheden almindelig (kan forekomme hos op til 1 ud af 10 personer).

Generelt er de bivirkninger, der er set hos børn og unge, som behandles med Eliquis, de samme som dem, der er set hos voksne, og de er fortrinsvis af let til moderat sværhedsgrad. Bivirkninger, der blev set hyppigere hos børn og unge, var næseblødning og unormal blødning fra skeden.

Meget almindelige bivirkninger (kan forekomme hos flere end 1 ud af 10 personer)

- Blødning, herunder:
 - fra skeden;
 - fra næsen.

Almindelige bivirkninger (kan forekomme hos op til 1 ud af 10 personer)

- Blødning, herunder:
 - fra gummerne;
 - blod i urinen;
 - blå mærker og hævelse;
 - fra tarmen eller endetarmen;
 - lyst/rødt blod i afføringen;
 - blødning efter operation herunder blå mærker og hævelse, udsivning af blod fra operationssåret/det kirurgiske snit (sårsekret) eller injektionsstedet;
- Hårtab;
- Blodmangel (anæmi) som kan medføre træthed eller bleghed;
- Nedsat antal blodplader (hvilket kan påvirke barnets blods evne til at størkne);
- Kvalme;
- Hududslæt;
- Kløe;
- Lavt blodtryk, som kan få barnet til at føle, at det er ved at besvime eller få pulsen til at stige;
- Blodprøver kan vise:
 - unormal leverfunktion;
 - stigning i visse leverenzymmer;
 - stigning i alaninaminotransferase (ALAT).

Ikke kendt (kan ikke estimeres ud fra forhåndenværende data)

- Blødning:
 - i maven eller i rummet bag bughulen;
 - i mavesækken;
 - i øjnene;
 - i munden;
 - fra en hæmoride;
 - i munden eller blod i spyttet i forbindelse med hoste;
 - i hjernen eller rygsøjlen;
 - i lungerne;
 - i en muskel;
- Hududslæt, som kan danne blærer og som ligner små skydeskiver (mørk plet i midten omgivet af et blegere område, med en mørk ring om kanten) (*erythema multiforme*);
- Betændelse i blodkarrene (vaskulitis), som kan resultere i udslæt på huden eller spidse, flade, røde, runde pletter under hudoverfladen eller blå mærker;
- Blodprøver kan vise:
 - en stigning i gamma-glutamyltransferase (GGT);
 - prøver som viser blod i afføringen eller urinen.

Indberetning af bivirkninger

Hvis du oplever bivirkninger, bør du tale med din læge, apotekspersonalet eller sygeplejersken. Dette gælder også mulige bivirkninger, som ikke er medtaget i denne indlægsseddel. Du eller dine pårørende kan også indberette bivirkninger direkte til Lægemiddelstyrelsen via det nationale rapporteringssystem anført i [Appendiks V](#). Ved at indrapportere bivirkninger kan du hjælpe med at fremskaffe mere information om sikkerheden af dette lægemiddel.

5. Opbevaring

Opbevar lægemidlet utilgængeligt for børn.

Brug ikke lægemidlet efter den udløbsdato, der står på æsken og blisterkortet efter EXP. Udløbsdatoen er den sidste dag i den nævnte måned.

Dette lægemiddel kræver ingen særlige forholdsregler vedrørende opbevaringen.

Spørg apotekspersonalet, hvordan du skal bortskaffe lægemiddelrester. Af hensyn til miljøet må du ikke smide lægemiddelrester i afløbet, toiletet eller skraldespanden.

6. Pakningsstørrelser og yderligere oplysninger

Eliquis indeholder:

- Aktivt stof: apixaban. Hver tablet indeholder 2,5 mg apixaban.
- Øvrige indholdsstoffer:
 - Tabletterne: **lactose** (se afsnit 2 "Eliquis indeholder lactose (en type sukker) og natrium"), mikrokrySTALLinsk cellulose, croscarmellose, natrium (se afsnit 2 "Eliquis indeholder lactose (en type sukker) og natrium"), natriumlaurylsulfat, magnesiumstearat (E470b);
 - Filmovertræk: **lactosemonohydrat** (se afsnit 2 "Eliquis indeholder lactose (en type sukker) og natrium"), hypromellose (E464), titandioxid (E171), triacetin, gul jernoxid (E172).

Udseende og pakningsstørrelser

De filmovertrukne tabletter er gule, runde (diameter på 6 mm) og mærket med "893" på den ene side og "2½" på den anden side.

- De fås i blisterpakninger med 10, 20, 60, 168 og 200 filmovertrukne tabletter.
- Enkeltdosis-blisterpakninger i æsker med 60x1 og 100x1 filmovertrukne tabletter til hospitalsbrug kan også fås.

Ikke alle pakningsstørrelser er nødvendigvis markedsført.

Patientinformationskort: Sådan håndterer du kortet

I Eliquis-pakken finder du et patientinformationskort sammen med indlægssedlen eller du får et lignende kort af lægen.

Dette patientinformationskort indeholder oplysninger, som er nyttige for dig og som gør andre læger opmærksomme på, at du tager Eliquis. **Hav altid kortet på dig.**

1. Tag kortet.
2. Riv kortet på dit sprog af (gøres nemt langs den stiplede kant).
3. Udfyld følgende felter eller bed din læge om at gøre det:
 - Navn:
 - Fødselsdato:
 - Indikation:
 - Dosis:mg to gange dagligt

- Lægens navn:
 - Lægens telefonnummer:
4. Fold kortet og hav det altid på dig

Indehaver af markedsføringstilladelsen

Bristol-Myers Squibb/Pfizer EEIG,
Plaza 254
Blanchardstown Corporate Park 2
Dublin 15, D15 T867
Irland

Fremstiller

CATALENT ANAGNI S.R.L.
Loc. Fontana del Ceraso snc
Strada Provinciale Casilina, 41
03012 Anagni (FR)
Italien

Pfizer Manufacturing Deutschland GmbH
Mooswaldallee 1
79108 Freiburg Im Breisgau
Tyskland

Swords Laboratories Unlimited Company T/A Bristol-Myers Squibb Pharmaceutical Operations,
External Manufacturing
Plaza 254
Blanchardstown Corporate Park 2
Dublin 15, D15 T867
Irland

Pfizer Ireland Pharmaceuticals
Little Connell Newbridge
Co. Kildare
Irland

Denne indlægsseddel blev senest ændret {MM/ÅÅÅÅ}.

Du kan finde yderligere oplysninger om Eliquis på Det Europæiske Lægemiddelagenturs hjemmeside <http://www.ema.europa.eu/>.

Indlægsseddel: Information til brugeren

Eliquis 5 mg fillovertrukne tabletter apixaban

Læs denne indlægsseddel grundigt, inden du begynder at tage dette lægemiddel, da den indeholder vigtige oplysninger.

- Gem indlægssedlen. Du kan få brug for at læse den igen.
- Spørg lægen, apotekspersonalet eller sygeplejersken, hvis der er mere, du vil vide.
- Lægen har ordineret Eliquis til dig personligt. Lad derfor være med at give lægemidlet til andre. Det kan være skadeligt for andre, selvom de har de samme symptomer, som du har.
- Kontakt lægen, apotekspersonalet eller sygeplejersken, hvis du får bivirkninger, herunder bivirkninger, som ikke er nævnt i denne indlægsseddel. Se afsnit 4.

Se den nyeste indlægsseddel på www.indlaegsseddel.dk.

Oversigt over indlægssedlen

1. Virkning og anvendelse
2. Det skal du vide, før du begynder at tage Eliquis
3. Sådan skal du tage Eliquis
4. Bivirkninger
5. Opbevaring
6. Pakningsstørrelser og yderligere oplysninger

1. Virkning og anvendelse

Eliquis indeholder det aktive stof apixaban og tilhører en gruppe lægemidler, som kaldes blodfortyndende lægemidler. Dette lægemiddel medvirker til at forebygge blodpropper ved at blokere Faktor Xa, som er en vigtig komponent i dannelsen af blodpropper.

Eliquis anvendes til voksne:

- til at forebygge blodpropper i hjertet hos patienter med uregelmæssig hjerterytme (atrieflimren) og mindst en yderligere risikofaktor. En blodprop kan rive sig løs, vandre op til hjernen og forårsage et slagtilfælde eller vandre til andre organer, hvor den forhindrer blodtilstrømningen til det pågældende organ (kaldes også systemisk emboli). Et slagtilfælde kan være livsfarligt og kræve øjeblikkelig lægehjælp.
- til at behandle blodpropper i blodårerne i benene (dyb venetrombose) og i blodårerne i lungerne (lungemboli) samt til at forebygge, at der opstår nye blodpropper i blodårerne i ben og/eller lunger.

Eliquis anvendes til børn i alderen 28 dage til under 18 år til at behandle blodpropper og til at forebygge nye blodpropper i blodårerne eller i blodkarrene i lungerne.

Anbefalede doser efter legemsvægt findes i afsnit 3.

2. Det skal du vide, før du begynder at tage Eliquis

Tag ikke Eliquis

- hvis **du er allergisk** over for apixaban eller over for et af de øvrige indholdsstoffer i Eliquis (angivet i afsnit 6).
- hvis du **bløder kraftigt**;
- hvis du har en **organsygdom**, der øger risikoen for alvorlig blødning (f.eks. **aktiv eller nylig sår** i maven eller tarmene, **nylig hjerneblødning**);

- hvis du lider af en **leversygdom**, som medfører øget risiko for blødning (hepatisk koagulopati);
- hvis du **tager lægemidler til forebyggelse af blodpropper** (f.eks. warfarin, rivaroxaban, dabigatran eller heparin), medmindre du skal skifte til anden blodfortyndende behandling, hvis du har et drop i en vene eller arterie, og du får heparin gennem droppet for at holde venen/arterien åben, eller hvis du har fået indsat en slange i en blodåre (kateterablation) for at behandle en uregelmæssig hjerterytme (arytmi).

Advarsler og forsigtighedsregler

Kontakt lægen, apotekspersonalet eller sygeplejersken, før du tager Eliquis:

- hvis du har en **øget risiko for blødning**, som f.eks.:
 - **blødningsforstyrrelser**, herunder tilstande med nedsat blodplade-aktivitet;
 - **meget højt blodtryk**, som ikke er reguleret med lægemidler;
 - hvis du er ældre end 75 år;
 - hvis du vejer 60 kg eller derunder;
- hvis du har **alvorlig nyresygdom eller hvis du er i dialyse**;
- hvis du har et **leverproblem eller tidligere har haft leverproblemer**;
 - Dette lægemiddel vil blive anvendt med forsigtighed til patienter med tegn på ændringer i leverfunktionen.
- hvis du har en **kunstig hjerteklap**;
- hvis din læge har konstateret, at dit blodtryk er ustabilt, eller hvis anden behandling eller operation til fjernelse af blodproppen i dine lunger er planlagt.

Vær ekstra forsigtig med at tage Eliquis

- hvis du ved, at du har en sygdom, der hedder antifosfolipidsyndrom (en forstyrrelse i immunsystemet, der giver øget risiko for blodpropper), skal du sige det til lægen, som vil vurdere, om behandlingen skal ændres.

Hvis du skal gennemgå en operation eller en undersøgelse, som kan medføre blødning, vil din læge muligvis bede dig om midlertidigt at stoppe med at tage dette lægemiddel i en kort periode. Hvis du ikke er sikker på, om en undersøgelse kan medføre blødning, skal du spørge lægen.

Børn og unge

Dette lægemiddel anbefales ikke til børn og unge, der vejer under 35 kg.

Brug af andre lægemidler sammen med Eliquis

Fortæl det altid til lægen, apotekspersonalet eller sygeplejersken, hvis du bruger andre lægemidler, for nylig har brugt andre lægemidler eller planlægger at bruge andre lægemidler.

Visse lægemidler kan øge virkningen af Eliquis, og andre kan nedsætte virkningen. Lægen vil beslutte, om du skal behandles med Eliquis, når du tager disse lægemidler, og hvor tæt du skal holdes under observation.

Følgende lægemidler kan øge virkningen af Eliquis og øge risikoen for uønsket blødning:

- visse former for **lægemidler mod svampeinfektioner** (f.eks. ketoconazol etc.);
- visse former for **virushæmmende lægemidler mod HIV/AIDS** (f.eks. ritonavir);
- andre **lægemidler til forebyggelse af blodpropper** (f.eks. enoxaparin etc.);
- **betændelseshæmmende eller smertestillende lægemidler** (f.eks. acetylsalicylsyre eller naproxen). Du kan især have en øget risiko for blødning, hvis du er over 75 år og tager acetylsalicylsyre;
- **lægemidler mod for højt blodtryk eller hjerteproblemer** (f.eks. diltiazem);
- **antidepressive lægemidler kaldet selektive serotoningenoptagelseshæmmere eller serotonin- og noradrenalingenoptagelseshæmmere**.

Følgende lægemidler kan nedsætte virkningen af Eliquis til at forebygge blodpropper:

- **lægemidler til forebyggelse af epilepsi eller kramper** (f.eks. fenytoin etc.);
- **perikum** (et naturlægemiddel som bruges mod depression);
- **lægemidler til behandling af tuberkulose eller andre infektioner** (f.eks. rifampicin).

Graviditet og amning

Hvis du er gravid eller ammer, har mistanke om, at du er gravid, eller planlægger at blive gravid, skal du spørge din læge, apotekspersonalet eller sygeplejersken til råds, før du tager dette lægemiddel.

Virkningen af Eliquis under graviditeten og på det ufødte barn kendes ikke. Du bør ikke tage dette lægemiddel, hvis du er gravid. **Kontakt straks din læge**, hvis du bliver gravid under behandlingen med dette lægemiddel.

Det vides ikke, om Eliquis passerer over i modermælken. Spørg din læge, apotekspersonalet eller sygeplejersken til råds, før du tager dette lægemiddel, mens du ammer. De vil råde dig til enten at holde op med at amme, eller til ikke at tage dette lægemiddel.

Trafik- og arbejdssikkerhed

Eliquis påvirker ikke eller kun i ubetydelig grad evnen til at føre motorkøretøj eller betjene maskiner.

Eliquis indeholder lactose (en type sukker) og natrium

Kontakt lægen, før du tager dette lægemiddel, hvis lægen har fortalt dig, at du ikke tåler visse sukkerarter.

Dette lægemiddel indeholder mindre end 1 mmol (23 mg) natrium pr. tablet, dvs. det er i det væsentlige natriumfrit.

3. Sådan skal du tage Eliquis

Tag altid lægemidlet nøjagtigt efter lægens eller apotekspersonalets anvisning. Er du i tvivl, så spørg lægen, apotekspersonalet eller sygeplejersken.

Dosis

Tabletten synkes med vand. Eliquis kan tages med eller uden mad.

Forsøg at tage tabletterne på samme tidspunkt hver dag for at få den bedste virkning af behandlingen.

Hvis du har svært ved at sluge tabletten hel, kan du tale med din læge om andre måder at tage Eliquis. Tabletten kan knuses og blandes med vand, 5 % glucose i vand, æblejuice eller æblemos lige inden, du tager den.

Sådan knuser du tabletterne:

- Knus tabletterne med en pistil i en morter.
- Hæld omhyggeligt al pulveret over i en passende beholder og bland det med lidt vand, f.eks. 30 ml (2 spiseskefulde), eller en af de andre ovennævnte væsker for at lave blandingen.
- Drik blandingen.
- Skyl pistilen, morteren og beholderen med lidt vand eller en af de andre væsker (f.eks. 30 ml) og drik væsken.

Hvis det er nødvendigt, kan lægen også give dig den knuste Eliquis-tablet blandet i 60 ml vand eller 5 % glucose i vand gennem en sonde i næsen.

Tag Eliquis som anvist til behandling af følgende:

Til at forebygge blodpropper i hjertet hos patienter med uregelmæssig hjerterytme og mindst en yderligere risikofaktor.

Den anbefalede dosis er en Eliquis **5 mg** tablet to gange dagligt.

Den anbefalede dosis er en Eliquis **2,5 mg** tablet to gange dagligt, hvis:

- Du har **svært nedsat nyrefunktion**;

- **to eller flere af følgende punkter gælder for dig:**
 - Dine blodprøver tyder på, at du har nedsat nyrefunktion (dit serumkreatinin-tal er 1,5 mg/dl (133 mikromol/l) eller mere);
 - Du er 80 år eller derover;
 - Du vejer 60 kg eller under.

Den anbefalede dosis er 1 tablet 2 gange dagligt, f.eks. 1 om morgenen og 1 om aftenen.

Din læge vil afgøre, hvor længe du skal fortsætte behandlingen.

Til behandling af blodpropper i blodårerne i benene og blodårerne i lungerne

Den anbefalede dosis er **to tabletter** Eliquis **5 mg** to gange dagligt i de første 7 dage, f.eks. 2 om morgenen og 2 om aftenen.

Efter 7 dage er den anbefalede dosis **en tablet** Eliquis **5 mg** to gange dagligt, f.eks. 1 om morgenen og 1 om aftenen.

Til forebyggelse af nye blodpropper efter afslutning af 6 måneders behandling.

Den anbefalede dosis er en tablet Eliquis **2,5 mg** to gange dagligt, f.eks. 1 om morgenen og 1 om aftenen-

Din læge vil afgøre, hvor længe du skal fortsætte behandlingen.

Brug hos børn og unge

Til behandling af blodpropper og til forebyggelse af nye blodpropper i blodårerne eller i blodkarrene i lungerne.

Tag eller giv altid lægemidlet nøjagtigt efter lægens eller apotekspersonalets anvisning. Er du i tvivl, så spørg lægen, apotekspersonalet eller sygeplejersken.

Forsøg at tage eller give doserne på samme tidspunkt hver dag for at få den bedste virkning af behandlingen.

Dosis af Eliquis afhænger af legemsvægten og udregnes af lægen.

Den anbefalede dosis til børn og unge, der vejer mindst 35 kg, er **to tabletter** Eliquis **5 mg** to gange dagligt i de første 7 dage, f.eks. to om morgenen og to om aftenen.

Efter 7 dage er den anbefalede dosis **en tablet** Eliquis **5 mg** to gange dagligt, f.eks. en om morgenen og en om aftenen.

Til forældre eller omsorgspersoner: Hold øje med barnet for at sikre, at den fulde dosis tages.

Det er vigtigt at overholde aftalerne hos lægen, da det kan være nødvendigt at justere dosis i takt med vægtændringer.

Din læge vil muligvis ændre din blodfortyndende behandling på følgende måde:

- *Skift fra behandling med Eliquis til blodfortyndende lægemidler*

Stop med at tage Eliquis. Start behandlingen med det blodfortyndende lægemiddel (f.eks. heparin) på det tidspunkt, hvor du ville have taget den næste tablet.

- *Skift fra blodfortyndende lægemidler til Eliquis*

Stop med at tage det blodfortyndende lægemiddel. Start behandlingen med Eliquis på det tidspunkt, hvor du ville have taget den næste dosis blodfortyndende lægemiddel og fortsæt derefter som normalt.

- *Skift fra behandling med blodfortyndende lægemidler, der indeholder vitamin K-antagonist (f.eks. warfarin) til Eliquis*

Du skal stoppe med at tage lægemidlet, der indeholder vitamin K-antagonist. Lægen vil tage blodprøver og vil fortælle dig, hvornår du skal begynde at tage Eliquis.

- Skift fra Eliquis til behandling med blodfortyndende lægemidler, der indeholder vitamin K-antagonist (f.eks. warfarin).

Hvis din læge har bedt dig om at begynde at tage lægemidlet, der indeholder vitamin K-antagonist, skal du fortsætte med at tage Eliquis i mindst 2 dage efter den første dosis af lægemidlet, der indeholder en vitamin K-antagonist. Lægen vil tage blodprøver og fortælle dig, hvornår du skal stoppe med at tage Eliquis.

Patienter, der gennemgår kardiovertering (genoprettelse af hjertets normale rytme)

Hvis din unormale hjerterytme skal bringes tilbage til normal rytme ved hjælp af en procedure, der kaldes kardiovertering, skal du tage dette lægemiddel på de tidspunkter, lægen fortæller dig, for at forebygge blodpropper i blodårerne i hjernen og andre blodårer i kroppen.

Hvis du har taget for meget Eliquis

Kontakt straks din læge, hvis du har taget en større dosis Eliquis end foreskrevet. Tag pakningen med, også selv om der ikke er flere tabletter tilbage.

Hvis du tager mere Eliquis end anbefalet, øges risikoen for blødning. Hvis der opstår blødning, kan det være nødvendigt med operation, blodtransfusioner eller andre behandlinger, der kan modvirke anti-faktor Xa-aktiviteten.

Hvis du har glemt at tage Eliquis

- Hvis du har glemt en morgendosis, skal du tage den så snart du kommer i tanke om det og eventuelt tage den sammen med din aftendosis.
- Hvis du har glemt en aftendosis, må du kun tage den samme aften. Du må ikke tage to doser næste morgen, men skal i stedet forsætte behandlingen som normalt næste dag med en dosis to gange dagligt som anbefalet.

Spørg lægen, apotekspersonalet eller sygeplejersken, **hvis du er i tvivl om, hvad du skal gøre, eller har glemt mere end 1 dosis.**

Hvis du holder op med at tage Eliquis

Du bør ikke holde op med at tage dette lægemiddel uden først at have talt med din læge, da risikoen for udvikling af en blodprop kan være større, hvis du stopper behandlingen for tidligt.

Spørg lægen, apotekspersonalet eller sygeplejersken, hvis der er noget, du er i tvivl om.

4. Bivirkninger

Dette lægemiddel kan som alle andre lægemidler give bivirkninger, men ikke alle får bivirkninger. Den hyppigste bivirkning ved dette lægemiddel er blødning, som kan være livstruende og kræve øjeblikkelig lægehjælp.

Følgende bivirkninger er kendte bivirkninger, når man tager Eliquis til at forebygge blodpropper i hjertet hos patienter med uregelmæssig hjerterytme og mindst en yderligere risikofaktor.

Almindelige bivirkninger (kan forekomme hos op til 1 ud af 10 personer)

- Blødning, herunder:
 - i øjnene;
 - i maven eller tarmen;
 - fra endetarmen;
 - blod i urinen;
 - fra næsen;
 - fra gummerne;
 - blå mærker og hævelse;
- Blodmangel (anæmi) som kan medføre træthed eller bleghed;
- Lavt blodtryk, som kan få dig til at føle, at du er ved at besvime eller få pulsen til at stige;

- Kvalme;
- Blodprøver kan vise:
 - en stigning i gamma-glutamyltransferase (GGT).

Ikke almindelige bivirkninger (kan forekomme hos op til 1 ud af 100 personer)

- Blødning:
 - i hjernen eller rygsøjlen;
 - i munden eller blod i spyttet i forbindelse med hoste;
 - i maven eller fra skeden;
 - lyst/rødt blod i afføringen;
 - blødning efter operation herunder blå mærker og hævelse, udsivning af blod eller væske fra operationssåret/det kirurgiske snit (sårsekret) eller injektionsstedet;
 - fra en hæmoride;
 - prøver som viser blod i afføringen eller urinen;
- Nedsat antal blodplader (hvilket kan påvirke blodets evne til at størkne);
- Blodprøver kan vise:
 - unormal leverfunktion;
 - stigning i visse leverenzzymer;
 - stigning i bilirubin, et nedbrydningsprodukt af røde blodlegemer, som kan medføre gulfarvning af hud og øjne.
- Hududslæt;
- Kløe;
- Hårtab;
- Allergiske reaktioner (overfølsomhed) som kan medføre: hævelse af ansigt, læber, mund, tunge og/eller hals og vejrtrækningsbesvær. **Søg straks lægehjælp**, hvis du får et eller flere af disse symptomer.

Sjældne bivirkninger (kan forekomme hos op til 1 ud af 1.000 personer)

- Blødning:
 - i lunger eller hals;
 - i rummet bag bughulen;
 - i en muskel.

Meget sjældne bivirkninger (kan forekomme hos op til 1 ud af 10.000 personer)

- Hududslæt, som kan danne blærer og som ligner små skydeskiver (mørk plet i midten omgivet af et blegere område, med en mørk ring om kanten) (erythema multiforme).

Ikke kendt (kan ikke estimeres ud fra forhåndenværende data)

- Betændelse i blodkarrene (vaskulitis), som kan resultere i udslæt på huden eller spidse, flade, røde, runde pletter under hudoverfladen eller blå mærker.

Følgende bivirkninger er kendte bivirkninger, når man tager Eliquis til behandling eller forebyggelse af nye blodpropper i blodårerne i benene eller lungerne.

Almindelige bivirkninger (kan forekomme hos op til 1 ud af 10 personer)

- Blødning, herunder:
 - fra næsen;
 - fra gummerne;
 - blod i urinen;
 - blå mærker og hævelse;
 - i maven, i tarmene, fra endetarmen;
 - i munden;
 - fra skeden;
- Blodmangel (anæmi) som kan medføre træthed eller blegthed;
- Nedsat antal blodplader (hvilket kan påvirke blodets evne til at størkne);
- Kvalme;

- Hududslæt;
- Blodprøver kan vise:
 - en stigning i gamma-glutamyltransferase (GGT) eller alaninaminotransferase (ALAT).

Ikke almindelige bivirkninger (kan forekomme hos op til 1 ud af 100 personer)

- Lavt blodtryk, som kan få dig til at føle, at du er ved at besvime eller få pulsen til at stige;
- Blødning:
 - i øjnene;
 - i munden eller blod i spytet i forbindelse med hoste;
 - lyst/rødt blod i afføringen;
 - prøver som viser blod i afføringen eller urinen;
 - blødning efter operation herunder blå mærker og hævelse, udsivning af blod eller væske fra operationssåret/det kirurgiske snit (sårsekret) eller injektionsstedet;
 - fra en hæmoride;
 - i en muskel;
- Kløe;
- Hårtab;
- Allergiske reaktioner (overfølsomhed) som kan medføre: hævelse af ansigt, læber, mund, tunge og/eller hals og vejrtrækningsbesvær. **Søg straks lægehjælp**, hvis du får et eller flere af disse symptomer;
- Blodprøver kan vise:
 - unormal leverfunktion;
 - stigning i visse leverenzymmer;
 - stigning i bilirubin, et nedbrydningsprodukt af røde blodlegemer, som kan medføre gulfarvning af hud og øjne.

Sjældne bivirkninger (kan forekomme hos op til 1 ud af 1.000 personer)

- Blødning:
 - i hjernen eller rygsøjlen;
 - i lungerne.

Ikke kendt (kan ikke estimeres ud fra forhåndenværende data)

- Blødning:
 - i maven eller i rummet bag bughulen.
- Hududslæt, som kan danne blærer og som ligner små skydeskiver (mørk plet i midten omgivet af et blegere område, med en mørk ring om kanten) (*erythema multiforme*);
- Betændelse i blodkarrene (vaskulitis), som kan resultere i udslæt på huden eller spidse, flade, røde, runde pletter under hudoverfladen eller blå mærker.

Hos børn og unge kan endvidere ses følgende bivirkninger

Du skal straks kontakte barnets læge, hvis du observerer et eller flere af disse symptomer:

- Allergiske reaktioner (overfølsomhed) som kan medføre: hævelse af ansigt, læber, mund, tunge og/eller hals og vejrtrækningsbesvær. Disse bivirkninger forekommer med hyppigheden almindelig (kan forekomme hos op til 1 ud af 10 personer).

Generelt er de bivirkninger, der er set hos børn og unge, som behandles med Eliquis, de samme som dem, der er set hos voksne, og de er fortrinsvis af let til moderat sværhedsgrad. Bivirkninger, der blev set hyppigere hos børn og unge, var næseblødning og unormal blødning fra skeden.

Meget almindelige bivirkninger (kan forekomme hos flere end 1 ud af 10 personer)

- Blødning, herunder:
 - fra skeden;
 - fra næsen.

Almindelige bivirkninger (kan forekomme hos op til 1 ud af 10 personer)

- Blødning, herunder:
 - fra gummerne;
 - blod i urinen;
 - blå mærker og hævelse;
 - fra tarmen eller endetarmen;
 - lyst/rødt blod i afføringen;
 - blødning efter operation herunder blå mærker og hævelse, udsivning af blod fra operationssåret/det kirurgiske snit (sårsekret) eller injektionsstedet;
- Hårtab;
- Blodmangel (anæmi) som kan medføre træthed eller blegthed;
- Nedsat antal blodplader (hvilket kan påvirke barnets blods evne til at størkne);
- Kvalme;
- Hududslæt;
- Kløe;
- Lavt blodtryk, som kan få barnet til at føle, at det er ved at besvime eller få pulsen til at stige;
- Blodprøver kan vise:
 - unormal leverfunktion;
 - stigning i visse leverenzymmer;
 - stigning i alaninaminotransferase (ALAT).

Ikke kendt (kan ikke estimeres ud fra forhåndenværende data)

- Blødning:
 - i maven eller i rummet bag bughulen;
 - i mavesækken;
 - i øjnene;
 - i munden;
 - fra en hæmoride;
 - i munden eller blod i spyttet i forbindelse med hoste;
 - i hjernen eller rygsøjlen;
 - i lungerne;
 - i en muskel;
- Hududslæt, som kan danne blærer og som ligner små skydeskiver (mørk plet i midten omgivet af et blegere område, med en mørk ring om kanten) (*erythema multiforme*);
- Betændelse i blodkarrene (vaskulitis), som kan resultere i udslæt på huden eller spidse, flade, røde, runde pletter under hudoverfladen eller blå mærker;
- Blodprøver kan vise:
 - en stigning i gamma-glutamyltransferase (GGT);
 - prøver som viser blod i afføringen eller urinen.

Indberetning af bivirkninger

Hvis du oplever bivirkninger, bør du tale med din læge, apotekspersonalet eller sygeplejersken. Dette gælder også mulige bivirkninger, som ikke er medtaget i denne indlægsseddel. Du eller dine pårørende kan også indberette bivirkninger direkte til Lægemiddelstyrelsen via [det nationale rapporteringssystem](#) anført i [Appendiks V](#). Ved at indrapportere bivirkninger kan du hjælpe med at fremskaffe mere information om sikkerheden af dette lægemiddel.

5. Opbevaring

Opbevar lægemidlet utilgængeligt for børn.

Brug ikke lægemidlet efter den udløbsdato, der står på æsken og blisterkortet efter EXP. Udløbsdatoen er den sidste dag i den nævnte måned.

Dette lægemiddel kræver ingen særlige forholdsregler vedrørende opbevaringen.

Spørg apotekspersonalet, hvordan du skal bortskaffe lægemiddelrester. Af hensyn til miljøet må du ikke smide lægemiddelrester i afløbet, toiletet eller skraldespanden.

6. Pakningsstørrelser og yderligere oplysninger

Eliquis indeholder:

- Aktivt stof: apixaban. Hver tablet indeholder 5 mg apixaban.
- Øvrige indholdsstoffer:
 - Tabletterne: **lactose** (se afsnit 2 "Eliquis indeholder lactose (en type sukker) og natrium"), mikrokrySTALLinsk cellulose, croscarmellosenatrium (se afsnit 2 "Eliquis indeholder lactose (en type sukker) og natrium"), natriumlaurylsulfat, magnesiumstearat (E470b);
 - Filmovertræk: **lactosemonohydrat** (se afsnit 2 "Eliquis indeholder lactose (en type sukker), hypromellose (E464), titandioxid (E171), triacetin, rød jernoxid (E172).

Udseende og pakningsstørrelser

De filmovertrukne tabletter er pink, ovale tabletter (10 mm × 5 mm) præget med "894" på den ene side og "5" på den anden side.

- De fås i blisterpakninger med 14, 20, 28, 56, 60, 168 og 200 filmovertrukne tabletter.
- Enkeltdosis-blisterpakninger i æsker med 100x1 filmovertrukne tabletter til hospitalsbrug kan også fås.

Ikke alle pakningsstørrelser er nødvendigvis markedsført.

Patientinformationskort: Sådan håndterer du kortet

I Eliquis-pakken finder du et patientinformationskort sammen med indlægssedlen eller du får et lignende kort af lægen.

Dette patientinformationskort indeholder oplysninger, som er nyttige for dig og som gør andre læger opmærksomme på, at du tager Eliquis. **Hav altid kortet på dig.**

1. Tag kortet.
2. Riv kortet på dit sprog af (gøres nemt langs den stiplede kant).
3. Udfyld følgende felter eller bed din læge om at gøre det:
 - Navn:
 - Fødselsdato:
 - Indikation:
 - Dosis:mg to gange dagligt
 - Lægens navn:
 - Lægens telefonnummer:
4. Fold kortet og hav det altid på dig.

Indehaver af markedsføringstilladelsen

Bristol-Myers Squibb/Pfizer EEIG,
Plaza 254
Blanchardstown Corporate Park 2
Dublin 15, D15 T867
Irland

Fremstiller

CATALENT ANAGNI S.R.L.
Loc. Fontana del Ceraso snc
Strada Provinciale Casilina, 41
03012 Anagni (FR)
Italien

Pfizer Manufacturing Deutschland GmbH
Mooswaldallee 1
79108 Freiburg Im Breisgau
Tyskland

Swords Laboratories Unlimited Company T/A Bristol-Myers Squibb Pharmaceutical Operations,
External Manufacturing
Plaza 254
Blanchardstown Corporate Park 2
Dublin 15, D15 T867
Irland

Pfizer Ireland Pharmaceuticals
Little Connell Newbridge
Co. Kildare
Irland

Denne indlægsseddel blev senest ændret {MM/ÅÅÅÅ}.

Du kan finde yderligere oplysninger om Eliquis på Det Europæiske Lægemiddelagenturs hjemmeside
<http://www.ema.europa.eu/>.

Indlægsseddel: Information til brugeren

Eliquis 0,15 mg granulat i kapsler til åbning apixaban

Læs denne indlægsseddel grundigt, inden du begynder at tage dette lægemiddel, da den indeholder vigtige oplysninger. Denne indlægsseddel er skrevet til patienten ("du/dig") og forældre eller omsorgspersoner, som giver dette lægemiddel til barnet.

- Gem indlægssedlen. Du kan få brug for at læse den igen.
- Spørg lægen, apotekspersonalet eller sygeplejersken, hvis der er mere, du vil vide.
- Lægen har ordineret Eliquis til dig personligt. Lad derfor være med at give lægemidlet til andre. Det kan være skadeligt for andre, selvom de har de samme symptomer, som du har.
- Kontakt lægen, apotekspersonalet eller sygeplejersken, hvis du får bivirkninger, herunder bivirkninger, som ikke er nævnt i denne indlægsseddel. Se afsnit 4.

Se den nyeste indlægsseddel på www.indlaegsseddel.dk.

Oversigt over indlægssedlen

1. Virkning og anvendelse
2. Det skal du vide, før du begynder at give Eliquis
3. Sådan skal du give Eliquis
4. Bivirkninger
5. Opbevaring
6. Pakningsstørrelser og yderligere oplysninger

1. Virkning og anvendelse

Eliquis indeholder det aktive stof apixaban og tilhører en gruppe lægemidler, som kaldes blodfortyndende lægemidler. Dette lægemiddel medvirker til at forebygge blodpropper ved at blokere Faktor Xa, som er en vigtig komponent i dannelsen af blodpropper.

Eliquis anvendes til børn i alderen 28 dage til under 18 år til at behandle blodpropper og forebygge nye blodpropper i blodårerne eller i blodkarrene i lungerne.

Anbefalede doser efter legemsvægt findes i afsnit 3.

2. Det skal du vide, før du begynder at give Eliquis

Giv ikke Eliquis

- hvis **barnet er allergisk** over for apixaban eller over for et af de øvrige indholdsstoffer i Eliquis (angivet i afsnit 6);
- hvis **barnet bløder kraftigt**;
- hvis barnet har en **organsygdom**, der øger risikoen for alvorlig blødning (f.eks. **aktiv eller nylig sår** i maven eller tarmene, **nylig hjerneblødning**);
- hvis barnet lider af en **leversygdom**, som medfører øget risiko for blødning (hepatisk koagulopati);
- hvis **barnet tager lægemidler til forebyggelse af blodpropper** (f.eks. warfarin, rivaroxaban, dabigatran eller heparin), medmindre barnet skal skifte til anden blodfortyndende behandling, hvis barnet har et drop i en vene eller arterie, og barnet får heparin gennem droppet for at holde venen/arterien åben, eller hvis barnet har fået indsat en slange i en blodåre (kateterablation) for at behandle en uregelmæssig hjerterytme (arytmi).

Advarsler og forsigtighedsregler

Kontakt barnets læge, apotekspersonalet eller sygeplejersken, før du giver barnet Eliquis:

- hvis barnet har en **øget risiko for blødning**, som f.eks.:
 - **blødningsforstyrrelser**, herunder tilstande med nedsat blodplade-aktivitet;
 - **meget højt blodtryk**, som ikke er reguleret med lægemidler;
- hvis barnet har **alvorlig nyresygdom eller er i dialyse**;
- hvis barnet har et **leverproblem eller tidligere har haft leverproblemer**;
 - Dette lægemiddel vil blive anvendt med forsigtighed til patienter med tegn på ændringer i leverfunktionen.
- **hvis barnet har fået lagt kateter eller fået injektion i rygsøjlen** (til bedøvelse eller smertelindring), vil barnets læge fortælle dig, at du først skal give dette lægemiddel 5 timer eller længere efter kateteret er fjernet;
- hvis barnet har en kunstig **hjerneklap**;
- hvis barnets læge har konstateret, at barnets blodtryk er ustabil, eller hvis anden behandling eller operation til fjernelse af blodproppen i barnets lunger er planlagt.

Vær ekstra forsigtig med at give Eliquis

- hvis du ved, at barnet har en sygdom, der hedder antifosfolipidsyndrom (en forstyrrelse i immunsystemet, der giver øget risiko for blodpropper), skal du sige det til barnets læge, som vil vurdere, om behandlingen skal ændres.

Hvis barnet skal gennemgå en operation eller en undersøgelse, som kan medføre blødning, vil barnets læge muligvis bede dig om midlertidigt at stoppe med at give dette lægemiddel i en kort periode. Hvis du ikke er sikker på, om en undersøgelse kan medføre blødning, skal du spørge barnets læge.

Børn og unge

Eliquis granulat i kapsel til åbning skal anvendes til børn, der vejer fra 4 kg til 5 kg, til behandling af blodpropper og forebyggelse af nye blodpropper i blodårerne. Der er ikke nok oplysninger om brug til børn og unge til andre indikationer.

Brug af andre lægemidler sammen med Eliquis

Fortæl det altid til barnets læge, apotekspersonalet eller sygeplejersken, hvis barnet tager andre lægemidler, for nylig har taget andre lægemidler eller planlægger at tage andre lægemidler.

Visse lægemidler kan øge virkningen af Eliquis, og andre kan nedsætte virkningen. Barnets læge vil beslutte, om barnet skal behandles med Eliquis, når det tager disse lægemidler, og hvor tæt barnet skal holdes under observation.

Følgende lægemidler kan øge virkningen af Eliquis og øge risikoen for uønsket blødning:

- visse former for **lægemidler mod svampeinfektioner** (f.eks. ketoconazol etc.);
- visse former for **virushæmmende lægemidler mod HIV/AIDS** (f.eks. ritonavir);
- andre **lægemidler til forebyggelse af blodpropper** (f.eks. enoxaparin etc.);
- **betændelseshæmmende eller smertestillende lægemidler** (f.eks. acetylsalicylsyre eller naproxen);
- **lægemidler mod for højt blodtryk eller hjerteproblemer** (f.eks. diltiazem);
- **antidepressive lægemidler kaldet selektive serotoningenoptagelseshæmmere eller serotonin- og noradrenalingenoptagelseshæmmere**.

Følgende lægemidler kan nedsætte virkningen af Eliquis til at forebygge blodpropper:

- **lægemidler til forebyggelse af epilepsi eller kramper** (f.eks. fenytoin etc.);
- **perikum** (et naturlægemiddel som bruges mod depression);
- **lægemidler til behandling af tuberkulose eller andre infektioner** (f.eks. rifampicin).

Graviditet og amning

Hvis den unge patient er gravid eller ammer, har mistanke om, at hun er gravid, eller planlægger at blive gravid, skal du spørge den unge patients læge, apotekspersonalet eller sygeplejersken til råds, før den unge patient tager dette lægemiddel.

Virkningen af Eliquis under graviditeten og på det ufødte barn kendes ikke. Du må ikke give den unge patient dette lægemiddel, hvis hun er gravid. **Kontakt straks den unge patients læge**, hvis den unge patient bliver gravid under behandlingen med dette lægemiddel.

Unge patienter, som har fået menstruation, kan opleve kraftigere menstruationsblødninger, mens de tager Eliquis. Kontakt barnets læge, hvis du har spørgsmål.

Det vides ikke, om Eliquis passerer over i modermælken. Spørg den unge patients læge, apotekspersonalet eller sygeplejersken, før du giver dette lægemiddel til den unge patient, hvis den unge patient ammer. Lægen, apotekspersonalet eller sygeplejersken vil fortælle dig, om den unge patient skal holde op med at amme, så længe den unge patient får Eliquis, eller om den unge patient skal stoppe med at tage dette lægemiddel.

Trafik- og arbejdssikkerhed

Eliquis påvirker ikke eller kun i ubetydelig grad evnen til at føre motorkøretøj eller betjene maskiner.

Eliquis indeholder saccharose

Kontakt barnets læge, før du giver dette lægemiddel, hvis barnets læge har fortalt dig, at barnet ikke tåler visse sukkerarter.

3. Sådan skal du give Eliquis

Giv altid lægemidlet til barnet nøjagtigt efter barnets læges anvisning. Er du i tvivl, så spørg barnets læge, apotekspersonalet eller sygeplejersken.

Dosis

Forsøg at give doserne på samme tidspunkt hver dag for at få den bedste virkning af behandlingen.

Hvis barnet har problemer med at synke, kan du give væskeblandingen gennem en mave- eller næsesonde. Tal med lægen om andre måder, du kan give Eliquis på.

Da Eliquis-dosen er baseret på legemsvægt, er det vigtigt at overholde aftalerne hos lægen, da det kan være nødvendigt at justere dosis i takt med vægtændringer. Dette sikrer, at barnet får den korrekte dosis af Eliquis. Lægen kan justere barnets dosis efter behov. Nedenfor kan du se den tabel, som lægen bruger. Du må ikke selv justere dosis.

Tabel 1: Anbefalet dosis af Eliquis til børn

Legemsvægt (kg)	Dag 1-7		Dag 8 og derefter	
	Doseringsskema	Maksimal daglig dosis	Doseringsskema	Maksimal daglig dosis
4 til < 5	0,6 mg to gange dagligt	1,2 mg	0,3 mg to gange dagligt	0,6 mg
5 til < 6	1 mg to gange dagligt	2 mg	0,5 mg to gange dagligt	1 mg
6 til < 9	2 mg to gange dagligt	4 mg	1 mg to gange dagligt	2 mg
9 til < 12	3 mg to gange dagligt	6 mg	1,5 mg to gange dagligt	3 mg
12 til < 18	4 mg to gange dagligt	8 mg	2 mg to gange dagligt	4 mg
18 til < 25	6 mg to gange dagligt	12 mg	3 mg to gange dagligt	6 mg

	Dag 1-7		Dag 8 og derefter	
Legemsvægt (kg)	Doseringsskema	Maksimal daglig dosis	Doseringsskema	Maksimal daglig dosis
25 til < 35	8 mg to gange dagligt	16 mg	4 mg to gange dagligt	8 mg
≥ 35	10 mg to gange dagligt	20 mg	5 mg to gange dagligt	10 mg

Hold øje med barnet for at sikre, at den fulde dosis tages. Din læge vil afgøre, hvor længe du skal fortsætte behandlingen.

Hvis barnet spytter dosen ud eller kaster op:

- og der højst er gået 30 minutter, efter at dosis blev givet, skal dosis gives igen
- og der er gået mere end 30 minutter, efter at dosis blev givet, må dosis ikke gives igen. Fortsæt i stedet med at give den næste dosis af Eliquis på det næste planlagte tidspunkt. Kontakt lægen, hvis barnet bliver ved med at spytte dosis ud eller kaste op, efter at have fået Eliquis.

Barnets læge kan ændre den blodfortyndende behandling på følgende måde:

- *Skift fra blodfortyndende lægemidler til Eliquis*

Stop med at give det blodfortyndende lægemiddel. Start behandlingen med Eliquis på det tidspunkt, hvor barnet skulle have den næste dosis blodfortyndende lægemiddel og fortsæt derefter som normalt.

- *Skift fra behandling med blodfortyndende lægemidler, der indeholder vitamin K-antagonist (f.eks. warfarin) til Eliquis*

Stop med at give lægemidlet, der indeholder vitamin K-antagonist. Barnets læge vil tage blodprøver og vil fortælle dig, hvornår du skal begynde at give barnet Eliquis.

Hvis du har givet barnet for meget Eliquis

Kontakt straks barnets læge, hvis du har givet barnet en større dosis af dette lægemiddel end foreskrevet. Tag pakningen med, også selv om der ikke er mere lægemiddel tilbage.

Hvis du giver barnet mere Eliquis end anbefalet, øges barnets risiko for blødning. Hvis der opstår blødning, kan det være nødvendigt med operation, blodtransfusioner eller andre behandlinger, der kan modvirke anti-faktor Xa-aktiviteten.

Hvis du har glemt at give barnet Eliquis

- Hvis du har glemt at give barnet en morgendosis, skal du give den så snart du kommer i tanke om det og eventuelt give den sammen med barnets aftendosis.
- Hvis du har glemt at give barnet en aftendosis, må du kun give den samme aften. Du må ikke give to doser næste morgen, men skal i stedet forsætte behandlingen som normalt næste dag med en dosis to gange dagligt som anbefalet.

Hvis du har glemt at give barnet mere end én dosis af Eliquis, skal du spørge barnets læge, apotekspersonalet eller sygeplejersken til råds.

Hvis barnet holder op med at tage Eliquis:

Du bør ikke holde op med at give barnet dette lægemiddel uden først at have talt med barnets læge, da risikoen for udvikling af en blodprop kan være større, hvis barnet stopper behandlingen for tidligt.

Spørg barnets læge, apotekspersonalet eller sygeplejersken, hvis der er noget, du er i tvivl om.

4. Bivirkninger

- **Du skal straks kontakte barnets læge**, hvis du observerer et eller flere af disse symptomer:
- Allergiske reaktioner (overfølsomhed) som kan medføre: hævelse af ansigt, læber, mund, tunge og/eller hals og vejrtrækningsbesvær. Disse bivirkninger forekommer med hyppigheden almindelig (kan forekomme hos op til 1 ud af 10 personer).

Dette lægemiddel kan som alle andre lægemidler give bivirkninger, men ikke alle får bivirkninger. De kendte bivirkninger ved apixaban til behandling af blodpropper og til forebyggelse af nye blodpropper i blodårerne er angivet nedenfor. Generelt er de bivirkninger, der er set hos børn og unge, som behandles med Eliquis, de samme som dem, der er set hos voksne, og de er fortrinsvis af let til moderat sværhedsgrad. Bivirkninger, der blev set hyppigere hos børn og unge, var næseblødning og unormal blødning fra skeden.

Meget almindelige bivirkninger (kan forekomme hos flere end 1 ud af 10 personer)

- Blødning, herunder:
 - fra skeden;
 - fra næsen.

Almindelige bivirkninger (kan forekomme hos op til 1 ud af 10 personer)

- Blødning, herunder:
 - fra gummerne;
 - blod i urinen;
 - blå mærker og hævelse;
 - fra tarmen eller endetarmen;
 - lyst/rødt blod i afføringen;
 - blødning efter operation herunder blå mærker og hævelse, udsivning af blod fra operationssåret/det kirurgiske snit (sårsekret) eller injektionsstedet;
- Hårtab;
- Blodmangel (anæmi) som kan medføre træthed eller blegthed;
- Nedsat antal blodplader (hvilket kan påvirke barnets blods evne til at størkne);
- Kvalme;
- Hududslæt;
- Kløe;
- Lavt blodtryk, som kan få barnet til at føle, at det er ved at besvime eller få pulsen til at stige;
- Blodprøver kan vise:
 - unormal leverfunktion;
 - stigning i visse leverenzzymer;
 - stigning i alaninaminotransferase (ALAT).

Ikke kendt (kan ikke estimeres ud fra forhåndenværende data)

- Blødning:
 - i maven eller i rummet bag bughulen;
 - i mavesækken;
 - i øjnene;
 - i munden;
 - fra en hæmoride;
 - i munden eller blod i spyttet i forbindelse med hoste;
 - i hjernen eller rygsøjlen;
 - i lungerne;
 - i en muskel;
- Hududslæt, som kan danne blærer og som ligner små skydeskiver (mørk plet i midten omgivet af et blegere område, med en mørk ring om kanten) (*erythema multiforme*);

- Betændelse i blodkarrene (vaskulitis), som kan resultere i udslæt på huden eller spidse, flade, røde, runde pletter under hudoverfladen eller blå mærker;
- Blodprøver kan vise:
 - en stigning i gamma-glutamyltransferase (GGT);
 - prøver som viser blod i afføringen eller urinen.

Indberetning af bivirkninger

Hvis barnet oplever bivirkninger, bør du tale med barnets læge, apotekspersonalet eller sygeplejersken. Dette gælder også mulige bivirkninger, som ikke er medtaget i denne indlægsseddel. Du eller dine pårørende kan også indberette bivirkninger direkte til Lægemiddelstyrelsen via [det nationale rapporteringssystem anført i Appendiks V](#). Ved at indrapportere bivirkninger kan du hjælpe med at fremskaffe mere information om sikkerheden af dette lægemiddel.

5. Opbevaring

Opbevar lægemidlet utilgængeligt for børn.

Brug ikke lægemidlet efter den udløbsdato, der står på æsken og blisterkortet efter EXP. Udløbsdatoen er den sidste dag i den nævnte måned.

Dette lægemiddel kræver ingen særlige forholdsregler vedrørende opbevaringen.

Spørg apotekspersonalet, hvordan du skal bortskaffe lægemiddelrester. Af hensyn til miljøet må du ikke smide lægemiddelrester i afløbet, toiletet eller skraldespanden.

6. Pakningsstørrelser og yderligere oplysninger

Eliquis indeholder:

- Aktivt stof: apixaban. Hver kapsel til åbning indeholder 0,15 mg apixaban.
- Øvrige indholdsstoffer:
 - Granulat: hypromellose (E464), sukkerkugler (bestående af sirup, majsstivelse (E1450) og saccharose). Se afsnit 2: "Eliquis indeholder saccharose".
 - Kapselskal: gelatine (E441), titandioxid (E171), gul jernoxid (E172)

Udseende og pakningsstørrelser

Granulatet er hvidt til råhvidt og findes i en kapsel, der skal åbnes (kapslen må ikke sluges hel).

Kapslen har en gennemsigtig underdel og en gul, uigennemsigtig overdel.

Eliquis fås i beholdere i en æske. Hver beholder indeholder 28 kapsler til åbning.

Patientinformationskort: Sådan håndterer du kortet

I Eliquis-pakken finder du et patientinformationskort sammen med indlægssedlen eller du får et lignende kort af barnets læge.

Dette patientinformationskort indeholder oplysninger, som er nyttige for dig og som gør andre læger opmærksomme på, at du tager Eliquis. **Hav altid kortet på dig.**

1. Tag kortet.
2. Riv kortet på dit sprog af (gøres nemt langs den stiplede kant).
3. Udfyld følgende felter eller bed din læge om at gøre det:
 - Navn:
 - Fødselsdato:
 - Indikation:
 - Vægt:

- Dosis:mg to gange dagligt
 - Lægens navn:
 - Lægens telefonnummer:
4. Fold kortet og hav det altid på dig

Indehaver af markedsføringstilladelsen

Bristol-Myers Squibb/Pfizer EEIG
Plaza 254
Blanchardstown Corporate Park 2
Dublin 15, D15 T867
Irland

Fremstiller

Swords Laboratories Unlimited Company T/A Bristol-Myers Squibb Pharmaceutical Operations,
External Manufacturing
Plaza 254
Blanchardstown Corporate Park 2
Dublin 15, D15 T867
Irland

Denne indlægsseddel blev senest ændret {MM/ÅÅÅÅ}.

Du kan finde yderligere oplysninger om Eliquis på Det Europæiske Lægemiddelagenturs hjemmeside
<http://www.ema.europa.eu/>.

BRUGSANVISNING TIL ELIQUIS 0,15 MG GRANULAT I KAPSLER TIL ÅBNING

Vigtige oplysninger:

- **Du kan få flere oplysninger om Eliquis ved at læse indlægssedlen eller spørge lægen.** Metoden med at bruge granulat i kapsler til åbning, hvor indholdet blandes med modermælkserstatning eller vand, kan bruges til børn, som ikke kan sluge overtrukket granulat eller tabletter.
- **Hvis patienten skal begrænse sit væskeindtag, kan mængden af modermælkserstatning eller vand reduceres til mindst 2,5 ml.**

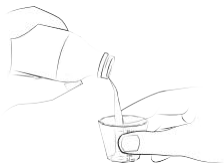
Klargøring af dosis med granulat i kapsler til åbning

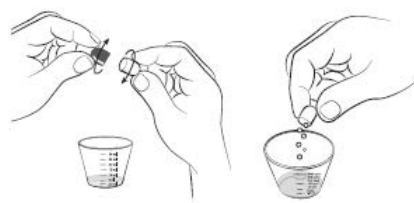
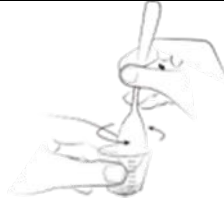

LÆS DISSE ANVISNINGER, FØR DU KLARGØR OG GIVER EN DOSIS.

Du skal bruge en medicinkop, en doseringssprøjte til brug i munden og en lille ske (til blanding) for at kunne give barnet dette lægemiddel. Du kan få disse artikler på apoteket.

Metode til blanding af granulat i kapsler til åbning med VÆSKE

<div>☐ TRIN 1: Klargør artiklerne</div> <ul style="list-style-type: none">• Vask hænder, og tør dem.• Rengør og klargør et fladt område til at arbejde på.• Læg artiklerne klar:<ul style="list-style-type: none">○ Kapsel til åbning (se etiketten for at få oplysninger om det antal kapsler, der skal åbnes pr. dosis).○ Sprøjte til brug i munden (til at give lægemidlet til spædbarnet)○ Medicinkop (til at blande lægemidlet)○ Lille ske○ Væske til at blande med (brug modermælkserstatning eller vand).	<div><div><div>Kapsel til åbning</div></div><div><div>Lille ske</div></div><div><div>Medicinkop</div></div><div><div>Sprøjte til brug i munden</div></div><div><div>Væske til at blande med: brug modermælkserstatning eller vand</div></div></div>
<div>☐ TRIN 2: Kom væske i medicinkoppen</div> <ul style="list-style-type: none">• Kom ca. 5 ml (en ts.) væske i medicinkoppen. <p>Advarsel: For at sikre, at barnet får en hel dosis, må du IKKE komme lægemidlet i en sutteflaske</p>	

<div><div><div><div><div></div><div>❑</div></div><div>TRIN 3: Bank på kapslen til åbning</div></div><div><div><div>•</div><div>Hold kapslen til åbning med den farvede ende opad.</div></div><div><div>•</div><div>Bank på den gennemsigtige ende, så lægemidlet lægger sig i den gennemsigtige ende.</div></div></div></div></div>		
<div><div><div><div><div></div><div>❑</div></div><div>TRIN 4: Åbn kapslen til åbning – drys lægemidlet i koppen</div></div><div><div><div>•</div><div>Hold kapslen til åbning over medicinkoppen.</div></div><div><div>•</div><div>Vrid begge ender af kapslen for at åbne den, og træk langsomt delene fra hinanden.</div></div><div><div>•</div><div>Drys indholdet af kapslen til åbning ned i væsken.</div></div><div><div>•</div><div>Kontrollér begge dele af kapslen til åbning for at sikre, at de er tomme.</div></div></div></div></div>		
<div><div><div><div><div></div><div>❑</div></div><div>TRIN 5: Blanding</div></div><div><div><div>•</div><div>Hold medicinkoppen i den ene hånd.</div></div><div><div>•</div><div>Rør lægemidlet rundt i væsken med en lille ske.</div></div><div><div>•</div><div>Bliv ved med at røre rundt, indtil lægemidlet er opløst. Lægemidlet opløses hurtigt, og væsken skal være uklar.</div></div></div></div></div>		
<div><div><div><div><div></div><div>❑</div></div><div>TRIN 6: Giv lægemidlet</div></div><div><div><div>Dette er en 2-delt proces for at sikre, at ALT lægemidlet gives.</div><div>Gennemfør både del 1 og del 2.</div></div></div></div></div>		
<div><div><div><div><div></div><div>Del 1:</div></div><div>Træk AL væsken op i sprøjten til brug i munden, og giv barnet alt lægemidlet i sprøjten.</div></div></div></div>		
<div><div><div><div></div><div>TRYK</div></div><div>stemplet ned</div></div></div>	<div><div><div><div></div><div>Træk AL væsken op i sprøjten, så der ikke er noget lægemiddel tilbage i doseringskoppen</div></div></div></div>	<div><div><div><div></div><div>Giv alt lægemidlet i sprøjten LANGSOMT</div></div></div></div>
		

Del 2: Gentag på følgende måde for at sikre, at eventuelt resterende lægemiddel gives:

Kom ca. 5 ml (en tsk.) EKSTRA væske i medicinkoppen

Rør FORSIGTIGT rundt i væsken med en lille ske

TRYK stemplet ned

Træk AL væsken op i sprøjten, så der ikke er noget lægemiddel tilbage i doseringskoppen

Giv alt lægemidlet i sprøjten LANGSOMT

☐ **TRIN 7: Skyl af**

- **Kassér** den tomme kapsel til åbning
- Skyl sprøjten udvendigt og indvendigt med vand.
- Skyl medicinkoppen og den lille ske.

Sørg for at give lægemidlet med det samme eller inden for 2 timer efter klargøringen.

Indlægsseddel: Information til brugeren

Eliquis 0,5 mg overtrukket granulat i brev

Eliquis 1,5 mg overtrukket granulat i brev

Eliquis 2 mg overtrukket granulat i brev

apixaban

Læs denne indlægsseddel grundigt, inden du begynder at give dette lægemiddel, da den indeholder vigtige oplysninger. Denne indlægsseddel er skrevet til patienten ("du/dig") og forældre eller omsorgspersoner, som giver dette lægemiddel til barnet.

- Gem indlægssedlen. Du kan få brug for at læse den igen.
- Spørg lægen, apotekspersonalet eller sygeplejersken, hvis der er mere, du vil vide.
- Lægen har ordineret Eliquis til dig personligt. Lad derfor være med at give lægemidlet til andre. Det kan være skadeligt for andre, selvom de har de samme symptomer, som du har.
- Kontakt lægen, apotekspersonalet eller sygeplejersken, hvis du får bivirkninger, herunder bivirkninger, som ikke er nævnt i denne indlægsseddel. Se afsnit 4.

Se den nyeste indlægsseddel på www.indlaegsseddel.dk.

Oversigt over indlægssedlen

1. Virkning og anvendelse
2. Det skal du vide, før du begynder at give Eliquis
3. Sådan skal du give Eliquis
4. Bivirkninger
5. Opbevaring
6. Pakningsstørrelser og yderligere oplysninger

1. Virkning og anvendelse

Eliquis indeholder det aktive stof apixaban og tilhører en gruppe lægemidler, som kaldes blodfortyndende lægemidler. Dette lægemiddel medvirker til at forebygge blodpropper ved at blokere Faktor Xa, som er en vigtig komponent i dannelsen af blodpropper.

Eliquis anvendes til børn i alderen 28 dage til under 18 år til at behandle blodpropper og forebygge nye blodpropper i blodårerne eller i blodkarrene i lungerne.

Anbefalede doser efter legemsvægt findes i afsnit 3.

2. Det skal du vide, før du begynder at give Eliquis

Giv ikke Eliquis

- hvis **barnet er allergisk** over for apixaban eller over for et af de øvrige indholdsstoffer i Eliquis (angivet i afsnit 6);
- hvis **barnet bløder kraftigt**;
- hvis barnet har en **organsygdom**, der øger risikoen for alvorlig blødning (f.eks. **aktiv eller nylig sår** i maven eller tarmene, **nylig hjerneblødning**);
- hvis barnet lider af en **leversygdom**, som medfører øget risiko for blødning (hepatisk koagulopati);
- hvis **barnet tager lægemidler til forebyggelse af blodpropper** (f.eks. warfarin, rivaroxaban, dabigatran eller heparin), medmindre barnet skal skifte til anden blodfortyndende behandling, hvis barnet har et drop i en vene eller arterie, og barnet får heparin gennem droppet for at holde venen/arterien åben, eller hvis barnet har fået indsat en slange i en blodåre (kateterablation) for at behandle en uregelmæssig hjerterytme (arytmi).

Advarsler og forsigtighedsregler

Kontakt barnets læge, apotekspersonalet eller sygeplejersken, før du giver barnet Eliquis:

- hvis barnet har en **øget risiko for blødning**, som f.eks.:
 - **blødningsforstyrrelser**, herunder tilstande med nedsat blodplade-aktivitet;
 - **meget højt blodtryk**, som ikke er reguleret med lægemidler;
- hvis barnet har **alvorlig nyresygdom eller er i dialyse**;
- hvis barnet har et **leverproblem eller tidligere har haft leverproblemer**;
 - Dette lægemiddel vil blive anvendt med forsigtighed til patienter med tegn på ændringer i leverfunktionen.
- **hvis barnet har fået lagt kateter eller fået injektion i rygsøjlen** (til bedøvelse eller smertelindring), vil barnets læge fortælle dig, at du først skal give dette lægemiddel 5 timer eller længere efter kateteret er fjernet;
- hvis barnet har en kunstig **hjerneklap**;
- hvis barnets læge har konstateret, at barnets blodtryk er ustabil, eller hvis anden behandling eller operation til fjernelse af blodproppen i barnets lunger er planlagt.

Vær ekstra forsigtig med at give Eliquis

- hvis du ved, at barnet har en sygdom, der hedder antifosfolipidsyndrom (en forstyrrelse i immunsystemet, der giver øget risiko for blodpropper), skal du sige det til barnets læge, som vil vurdere, om behandlingen skal ændres.

Hvis barnet skal gennemgå en operation eller en undersøgelse, som kan medføre blødning, vil barnets læge muligvis bede dig om midlertidigt at stoppe med at give dette lægemiddel i en kort periode. Hvis du ikke er sikker på, om en undersøgelse kan medføre blødning, skal du spørge barnets læge.

Børn og unge

Eliquis overtrukket granulat i brev skal anvendes til børn, der vejer fra 5 kg til under 35 kg, til behandling af blodpropper og forebyggelse af nye blodpropper i blodårerne. Der er ikke nok oplysninger om brug til børn og unge til andre indikationer.

Brug af andre lægemidler sammen med Eliquis

Fortæl det altid til barnets læge, apotekspersonalet eller sygeplejersken, hvis barnet tager andre lægemidler, for nylig har taget andre lægemidler eller planlægger at tage andre lægemidler.

Visse lægemidler kan øge virkningen af Eliquis, og andre kan nedsætte virkningen. Barnets læge vil beslutte, om barnet skal behandles med Eliquis, når det tager disse lægemidler, og hvor tæt barnet skal holdes under observation.

Følgende lægemidler kan øge virkningen af Eliquis og øge risikoen for uønsket blødning:

- visse former for **lægemidler mod svampeinfektioner** (f.eks. ketoconazol etc.);
- visse former for **virushæmmende lægemidler mod HIV/AIDS** (f.eks. ritonavir);
- andre **lægemidler til forebyggelse af blodpropper** (f.eks. enoxaparin etc.);
- **betændelseshæmmende eller smertestillende lægemidler** (f.eks. acetylsalicylsyre eller naproxen);
- **lægemidler mod for højt blodtryk eller hjerteproblemer** (f.eks. diltiazem);
- **antidepressive lægemidler kaldet selektive serotoningenoptagelseshæmmere eller serotonin- og noradrenalingenoptagelseshæmmere.**

Følgende lægemidler kan nedsætte virkningen af Eliquis til at forebygge blodpropper:

- **lægemidler til forebyggelse af epilepsi eller kramper** (f.eks. fenytoin etc.);
- **perikum** (et naturlægemiddel som bruges mod depression);
- **lægemidler til behandling af tuberkulose eller andre infektioner** (f.eks. rifampicin).

Graviditet og amning

Hvis den unge patient er gravid eller ammer, har mistanke om, at hun er gravid, eller planlægger at blive gravid, skal du spørge den unge patients læge, apotekspersonalet eller sygeplejersken til råds, før den unge patient tager dette lægemiddel.

Virkningen af Eliquis under graviditeten og på det ufødte barn kendes ikke. Du må ikke give den unge patient dette lægemiddel, hvis hun er gravid. **Kontakt straks den unge patients læge**, hvis den unge patient bliver gravid under behandlingen med dette lægemiddel.

Unge patienter, som har fået menstruation, kan opleve kraftigere menstruationsblødninger, mens de tager Eliquis. Kontakt barnets læge, hvis du har spørgsmål.

Det vides ikke, om Eliquis passerer over i modermælken. Spørg den unge patients læge, apotekspersonalet eller sygeplejersken, før du giver dette lægemiddel til den unge patient, hvis den unge patient ammer. Lægen, apotekspersonalet eller sygeplejersken vil fortælle dig, om den unge patient skal holde op med at amme, så længe den unge patient får Eliquis, eller om den unge patient skal stoppe med at tage dette lægemiddel.

Trafik- og arbejdssikkerhed

Eliquis påvirker ikke eller kun i ubetydelig grad evnen til at føre motorkøretøj eller betjene maskiner.

Eliquis indeholder lactose (en type sukker) og natrium

Kontakt barnets læge, før du giver dette lægemiddel, hvis barnets læge har fortalt dig, at barnet ikke tåler visse sukkerarter.

Dette lægemiddel indeholder mindre end 1 mmol (23 mg) natrium pr. overtrukket granulat, dvs. det er i det væsentlige natriumfrit.

3. Sådan skal du give Eliquis

Giv altid lægemidlet til barnet nøjagtigt efter barnets læges anvisning. Er du i tvivl, så spørg barnets læge, apotekspersonalet eller sygeplejersken.

Dosis

Forsøg at give doserne på samme tidspunkt hver dag for at få den bedste virkning af behandlingen.

Hvis barnet har problemer med at synke, kan du give væskeblandingen gennem en mave- eller næsesonde. Tal med lægen om andre måder, du kan give Eliquis på.

Da Eliquis-dosen er baseret på legemsvægt, er det vigtigt at overholde aftalerne hos lægen, da det kan være nødvendigt at justere dosis i takt med vægtændringer. Dette sikrer, at barnet får den korrekte dosis af Eliquis. Lægen kan justere barnets dosis efter behov. Nedenfor kan du se den tabel, som lægen bruger. Du må ikke selv justere dosis.

Tabel 1: Anbefalet dosis af Eliquis til børn

Legemsvægt (kg)	Dag 1-7		Dag 8 og derefter	
	Doseringsskema	Maksimal daglig dosis	Doseringsskema	Maksimal daglig dosis
4 til < 5	0,6 mg to gange dagligt	1,2 mg	0,3 mg to gange dagligt	0,6 mg
5 til < 6	1 mg to gange dagligt	2 mg	0,5 mg to gange dagligt	1 mg
6 til < 9	2 mg to gange dagligt	4 mg	1 mg to gange dagligt	2 mg

	Dag 1-7		Dag 8 og derefter	
Legemsvægt (kg)	Doseringsskema	Maksimal daglig dosis	Doseringsskema	Maksimal daglig dosis
9 til < 12	3 mg to gange dagligt	6 mg	1,5 mg to gange dagligt	3 mg
12 til < 18	4 mg to gange dagligt	8 mg	2 mg to gange dagligt	4 mg
18 til < 25	6 mg to gange dagligt	12 mg	3 mg to gange dagligt	6 mg
25 til < 35	8 mg to gange dagligt	16 mg	4 mg to gange dagligt	8 mg
≥ 35	10 mg to gange dagligt	20 mg	5 mg to gange dagligt	10 mg

Hold øje med barnet for at sikre, at den fulde dosis tages. Din læge vil afgøre, hvor længe du skal fortsætte behandlingen.

Hvis barnet spytter dosen ud eller kaster op:

- og der højst er gået 30 minutter, efter at dosis blev givet, skal dosis gives igen.
- og der er gået mere end 30 minutter, efter at dosis blev givet, må dosis ikke gives igen. Fortsæt i stedet med at give den næste dosis af Eliquis på det næste planlagte tidspunkt. Kontakt lægen, hvis barnet bliver ved med at spytte dosis ud eller kaste op, efter at have fået Eliquis.

Barnets læge kan ændre den blodfortyndende behandling på følgende måde:

- *Skift fra blodfortyndende lægemidler til Eliquis*

Stop med at give det blodfortyndende lægemiddel. Start behandlingen med Eliquis på det tidspunkt, hvor barnet skulle have den næste dosis blodfortyndende lægemiddel og fortsæt derefter som normalt.

- *Skift fra behandling med blodfortyndende lægemidler, der indeholder vitamin K-antagonist (f.eks. warfarin) til Eliquis*

Stop med at give lægemidlet, der indeholder vitamin K-antagonist. Barnets læge vil tage blodprøver og vil fortælle dig, hvornår du skal begynde at give barnet Eliquis.

Hvis du har givet barnet for meget Eliquis

Kontakt straks barnets læge, hvis du har givet barnet en større dosis af dette lægemiddel end foreskrevet. Tag pakningen med, også selv om der ikke er mere lægemiddel tilbage.

Hvis du giver barnet mere Eliquis end anbefalet, øges barnets risiko for blødning. Hvis der opstår blødning, kan det være nødvendigt med operation, blodtransfusioner eller andre behandlinger, der kan modvirke anti-faktor Xa-aktiviteten.

Hvis du har glemt at give barnet Eliquis

- Hvis du har glemt at give barnet en morgendosis, skal du give den så snart du kommer i tanke om det og eventuelt give den sammen med barnets aftendosis.
- Hvis du har glemt at give barnet en aftendosis, må du kun give den samme aften. Du må ikke give to doser næste morgen, men skal i stedet forsætte behandlingen som normalt næste dag med en dosis to gange dagligt som anbefalet.

Hvis du har glemt at give barnet mere end én dosis af Eliquis, skal du spørge barnets læge, apotekspersonalet eller sygeplejersken til råds.

Hvis barnet holder op med at tage Eliquis

Du bør ikke holde op med at give barnet dette lægemiddel uden først at have talt med barnets læge, da risikoen for udvikling af en blodprop kan være større, hvis barnet stopper behandlingen for tidligt.

Spørg barnets læge, apotekspersonalet eller sygeplejersken, hvis der er noget, du er i tvivl om.

4. Bivirkninger

- **Du skal straks kontakte barnets læge**, hvis du observerer et eller flere af disse symptomer:
- Allergiske reaktioner (overfølsomhed) som kan medføre: hævelse af ansigt, læber, mund, tunge og/eller hals og vejrtrækningsbesvær. Disse bivirkninger forekommer med hyppigheden almindelig (kan forekomme hos op til 1 ud af 10 personer).

Dette lægemiddel kan som alle andre lægemidler give bivirkninger, men ikke alle får bivirkninger. De kendte bivirkninger ved apixaban til behandling af blodpropper og til forebyggelse af nye blodpropper i blodårerne er angivet nedenfor. Generelt er de bivirkninger, der er set hos børn og unge, som behandles med Eliquis, de samme som dem, der er set hos voksne, og de er fortrinsvis af let til moderat sværhedsgrad. Bivirkninger, der blev set hyppigere hos børn og unge, var næseblødning og unormal blødning fra skeden.

Meget almindelige bivirkninger (kan forekomme hos flere end 1 ud af 10 personer)

- Blødning, herunder:
 - fra skeden;
 - fra næsen.

Almindelige bivirkninger (kan forekomme hos op til 1 ud af 10 personer)

- Blødning, herunder:
 - fra gummerne;
 - blod i urinen;
 - blå mærker og hævelse;
 - fra tarmen eller endetarmen;
 - lyst/rødt blod i afføringen;
 - blødning efter operation herunder blå mærker og hævelse, udsivning af blod fra operationssåret/det kirurgiske snit (sårsekret) eller injektionsstedet;
- Hårtab;
- Blodmangel (anæmi) som kan medføre træthed eller blegthed;
- Nedsat antal blodplader (hvilket kan påvirke barnets blods evne til at størkne);
- Kvalme;
- Hududslæt;
- Kløe;
- Lavt blodtryk, som kan få barnet til at føle, at det er ved at besvime eller få pulsen til at stige;
- Blodprøver kan vise:
 - unormal leverfunktion;
 - stigning i visse leverenzymmer;
 - stigning i alaninaminotransferase (ALAT).

Ikke kendt (kan ikke estimeres ud fra forhåndenværende data)

- Blødning:
 - i maven eller i rummet bag bughulen;
 - i mavesækken;
 - i øjnene;
 - i munden;
 - fra en hæmoride;
 - i munden eller blod i spyttet i forbindelse med hoste;
 - i hjernen eller rygsøjlen;
 - i lungerne;
 - i en muskel;
- Hududslæt, som kan danne blærer og som ligner små skydeskiver (mørk plet i midten omgivet af et blegere område, med en mørk ring om kanten) (*erythema multiforme*);

- Betændelse i blodkarrene (vaskulitis), som kan resultere i udslæt på huden eller spidse, flade, røde, runde pletter under hudoverfladen eller blå mærker. Blodprøver kan vise:
 - en stigning i gamma-glutamyltransferase (GGT);
 - prøver som viser blod i afføringen eller urinen.

Indberetning af bivirkninger

Hvis barnet oplever bivirkninger, bør du tale med barnets læge, apotekspersonalet eller sygeplejersken. Dette gælder også mulige bivirkninger, som ikke er medtaget i denne indlægsseddel. Du eller dine pårørende kan også indberette bivirkninger direkte til Lægemiddelstyrelsen via [det nationale rapporteringssystem anført i Appendiks V](#). Ved at indrapportere bivirkninger kan du hjælpe med at fremskaffe mere information om sikkerheden af dette lægemiddel.

5. Opbevaring

Opbevar lægemidlet utilgængeligt for børn.

Brug ikke lægemidlet efter den udløbsdato, der står på æsken og blisterkortet efter EXP. Udløbsdatoen er den sidste dag i den nævnte måned.

Dette lægemiddel kræver ingen særlige forholdsregler vedrørende opbevaringen.

Spørg apotekspersonalet, hvordan du skal bortskaffe lægemiddelrester. Af hensyn til miljøet må du ikke smide lægemiddelrester i afløbet, toilettet eller skraldespanden.

6. Pakningsstørrelser og yderligere oplysninger

Eliquis indeholder:

- Aktivt stof: apixaban. Hvert brev indeholder 0,5 mg, 1,5 mg eller 2 mg apixaban.
- Øvrige indholdsstoffer:
 - Tabletkerne: **lactose** (se afsnit 2 "Eliquis indeholder lactose (en type sukker) og natrium"), mikrokrySTALLinsk cellulose, croscarmellosenatrium (se afsnit 2 "Eliquis indeholder lactose (en type sukker) og natrium"), natriumlaurylsulfat, magnesiumstearat (E470b);
 - Filmovertræk: lactosemonohydrat (se afsnit 2 "Eliquis indeholder lactose (en type sukker)", hypromellose (E464), titandioxid (E171), triacetin, rød jernoxid (E172).

Udseende og pakningsstørrelser

0,5 mg lyserøde, runde overtrukne granulater i breve med 0,5 mg, 1,5 mg og 2 mg.

- Aluminiumsfoliebrev med ét 0,5 mg overtrukket granulat
- Aluminiumsfoliebrev med tre 0,5 mg overtrukne granulater
- Aluminiumsfoliebrev med fire 0,5 mg overtrukne granulater

Hver æske indeholder 28 breve.

Patientinformationskort: Sådan håndterer du kortet

I Eliquis-pakken finder du et patientinformationskort sammen med indlægssedlen eller du får et lignende kort af barnets læge.

Dette patientinformationskort indeholder oplysninger, som er nyttige for barnet, og som gør andre læger opmærksomme på, at barnet tager Eliquis. **Hav altid kortet på dig.**

1. Tag kortet.
2. Riv kortet på dit sprog af (gøres nemt langs den stiplede kant).

3. Udfyld følgende felter eller bed din læge om at gøre det:

- Navn:
- Fødselsdato:
- Indikation:
- Vægt:
- Dosis:mg to gange dagligt
- Lægens navn:
- Lægens telefonnummer:

4. Fold kortet og hav det altid på dig

Indehaver af markedsføringstilladelsen

Bristol-Myers Squibb/Pfizer EEIG
Plaza 254
Blanchardstown Corporate Park 2
Dublin 15, D15 T867
Irland

Fremstiller

Swords Laboratories Unlimited Company T/A Bristol-Myers Squibb Pharmaceutical Operations,
External Manufacturing
Plaza 254
Blanchardstown Corporate Park 2
Dublin 15, D15 T867
Irland

Denne indlægsseddel blev senest ændret {MM/ÅÅÅÅ}.

Du kan finde yderligere oplysninger om Eliquis på Det Europæiske Lægemiddelagenturs hjemmeside
<http://www.ema.europa.eu/>.

BRUGSANVISNING TIL ELIQUIS OVERTRUKKET GRANULAT I BREV

Vigtige oplysninger:

- Du kan få flere oplysninger om Eliquis ved at læse indlægssedlen eller spørge lægen.
- Hvis patienten skal begrænse sit væskeindtag, kan mængden af modernælkserstatning eller vand reduceres til mindst 2,5 ml

Klargøring af dosis ved brug af breve

LÆS DISSE ANVISNINGER, FØR DU KLARGØR OG GIVER EN DOSIS.

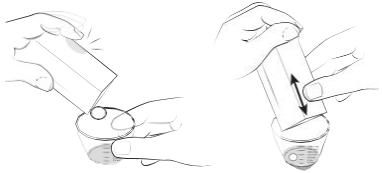
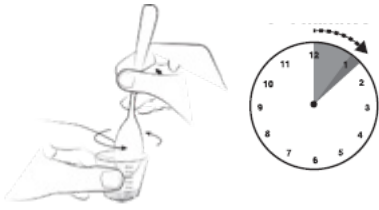

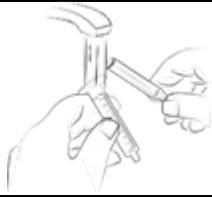
Du kan blande og give dette lægemiddel på 2 måder:

- **MED VÆSKE** vha. en sprøjte til brug i munden, **eller**
- **MED MAD** vha. en lille skål og en ske.

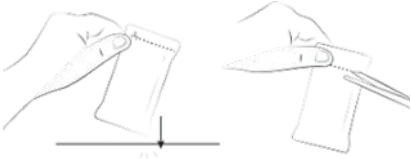

Du skal bruge en medicinkop og en doseringssprøjte til brug i munden (ved blanding med VÆSKE) **eller** en kop og en lille ske (ved blanding med MAD) for at kunne give barnet dette lægemiddel. Du kan få disse artikler på apoteket.

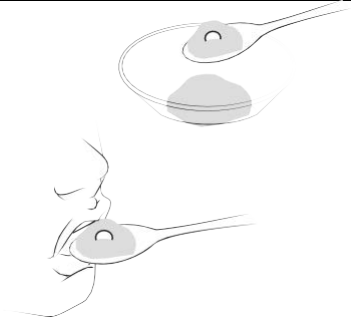

Metode til blanding af brevets indhold med VÆSKE

<p>☐ TRIN 1: Klargør artiklerne</p> <ul style="list-style-type: none"> • Vask hænder, og tør dem. • Rengør og klargør et fladt område til at arbejde på. • Læg artiklerne klar: <ul style="list-style-type: none"> ○ Breve (se etiketten for at få oplysninger om, hvor mange breve lægen har ordineret til brug pr. dosis). ○ Sprøjte til brug i munden (til at give lægemidlet med) ○ Medicinkop (til at blande lægemidlet) ○ Lille ske (til at blande lægemidlet) ○ Lille saks (til at åbne brevet) ○ Væske til at blande med (brug modernælkserstatning, vand eller æblejuice). 	<div style="display: flex; justify-content: space-around;"> <div style="text-align: center;"> <p>Brev</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>Lille ske</p> </div> </div> <div style="display: flex; justify-content: space-around; margin-top: 10px;"> <div style="text-align: center;"> <p>Medicinkop</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>Sprøjte til brug i munden</p> </div> </div> <div style="text-align: center; margin-top: 10px;"> <p>Lille saks</p> </div>
<p>☐ TRIN 2: Kom væske i medicinkoppen</p> <ul style="list-style-type: none"> • Kom ca. 10 ml (2 tsk.) væske i medicinkoppen. <p><i>Advarsel: For at sikre, at barnet får en hel dosis, må du IKKE komme lægemidlet i en sutteflaske</i></p>	
<p>☐ TRIN 3: Bank på brevet, og åbn det</p> <ul style="list-style-type: none"> • Bank på brevet, så det overtrukne granulat falder ned i bunden inde i brevet. • Klip ved den stiplede linje på brevet for at åbne det. 	

<p>❑ TRIN 4: Tøm brevet</p> <ul style="list-style-type: none"> • Tøm det overtrukne granulat i brevet ud i medicinkoppen. • Klem på brevet med fingrene, for at få alt overtrukket granulat ud. 	
<p>❑ TRIN 5: Blanding</p> <ul style="list-style-type: none"> • Hold medicinkoppen i den ene hånd, og brug en lille ske til at røre rundt i og knuse lægemidlet. • Rør rundt, indtil det er <u>helt</u> opløst. Det tager ca. 5-7 minutter. <p>Det er vigtigt at opløse alt lægemiddel, så den korrekte dosis gives.</p>	<p>5-7 minutter</p>
<p>❑ TRIN 6: Giv lægemidlet <i>Dette er en <u>2-delt proces</u> for at sikre, at ALT lægemidlet gives. <u>Gennemfør både del 1 og del 2</u></i></p> <p>Del 1: Træk AL væsken op i sprøjten til brug i munden, og giv barnet alt lægemidlet i sprøjten.</p>	
<p>TRYK stemplet ned</p> 	<p>Træk AL væsken op i sprøjten, så der ikke er noget lægemiddel tilbage i doseringskoppen</p> <p>Giv alt lægemidlet i sprøjten LANGSOMT</p>
<p>Del 2: Gentag på følgende måde for at sikre, at eventuelt resterende lægemiddel gives:</p>	
<p>Kom ca. 5 ml (en tsk.) EKSTRA væske i medicinkoppen</p> <p>Rør FORSIGTIGT rundt i væsken med en lille ske</p> <p>TRYK stemplet ned</p> 	<p>Træk AL væsken op i sprøjten, så der ikke er noget lægemiddel tilbage i doseringskoppen</p> <p>Giv alt lægemidlet i sprøjten LANGSOMT</p>
<p>❑ TRIN 7: Skyl af</p> <ul style="list-style-type: none"> • Kassér det tomme brev • Skyl sprøjten udvendigt og indvendigt med vand. • Skyl medicinkoppen og den lille ske. 	
<p>Sørg for at give lægemidlet med det samme eller inden for 2 timer efter klargøringen.</p>	

Metode til blanding af brevets indhold med MAD

<p>☐ TRIN 1: Klargør artiklerne</p> <ul style="list-style-type: none"> • Vask hænder, og tør dem. • Rengør og klargør et fladt område til at arbejde på. • Læg artiklerne klar: <ul style="list-style-type: none"> ○ Breve (se etiketten for at få oplysninger om, hvor mange breve lægen har ordineret til brug pr. dosis). ○ Lille skål (til at blande lægemidlet) ○ Lille ske (til at blande lægemidlet) ○ Lille saks (til at åbne brevet) ○ Æblemos 	 <p>Brev</p> <p>Lille ske</p> <p>Lille saks</p> <p>Æblemos</p> <p>Lille skål</p>
<p>☐ TRIN 2: Klargør til blanding</p> <ul style="list-style-type: none"> • Kom ca. 15 ml (1 spiseske) mad i skålen. 	
<p>☐ TRIN 3: Bank på brevet, og åbn det</p> <ul style="list-style-type: none"> • Bank på brevet, så det overtrukne granulat falder ned i bunden inde i brevet. • Klip ved den stiplede linje på brevet for at åbne det. 	
<p>☐ TRIN 4: Tøm brevet</p> <ul style="list-style-type: none"> • Tøm det overtrukne granulat i brevet ud i skålen. • Klem på brevet med fingrene, for at få alt overtrukket granulat ud. 	
<p>☐ TRIN 5: Blanding</p> <ul style="list-style-type: none"> • Hold den lille skål med den ene hånd, og brug en lille ske til at røre det overtrukne granulat ud i æblemosen. <p>Det overtrukne granulat skal ikke opløses i maden.</p>	

<p>❑ TRIN 6: Giv lægemidlet</p> <ul style="list-style-type: none"> • Giv maden blandet med lægemiddel med en lille ske. • Sørg for, at ALT lægemiddel og mad gives, så der ikke er rester af lægemiddel i skålen. 	
<p>❑ TRIN 7: Skyl af</p> <ul style="list-style-type: none"> • Kassér det tomme brev. • Skyl koppen, den lille skål og den lille ske. 	
<p>Sørg for at give lægemidlet med det samme.</p>	